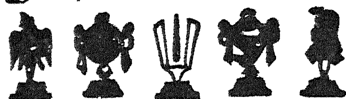
ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கிரந்த கைங்கர்ய நன்கொடைத் திட்டம்

ஒரு வேண்டுகோள்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தின் சிறப்பினையும், எம்பெருமானார் தர்சனத்தின் ஏற்றத்தையும், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலின் உயர்வினையும், ஆசார்யர்கள் உபதேசங்களின் சீர்மையையும் நாடெங்கும் பரப்பும் அரிய பணியைப் புனிதமான கடமையாகக் கொண்டு 1980-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையம்.

நாடெங்கும் கலி இருள் சூழ்ந்து நாஸ்திகம் மலிந்து பக்தி உணர்வு குறைந்ததால், கால மழை பொய்த்து விளைவாசிகளின் விலை உயர்ந்து தேசமெங்கும் விபரீத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் இச்சமயத்தில், கலியின் கொடுமை நீங்கித் தேசம் செழிப்புற்று மக்கள் மகிழ்வுற்று ஞானசம்பந்நர்களாய் வாழ பகவானின் கல்யாண குணங்களைப் பாடுவதும் நாடெங்கும் பரப்புவதுமே இன்றியமையாத பணியாகும்

இத்தகைய பணியைச் சென்ற 7 ஆண்டுகளாக ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையம் செய்து வருவது யாவரும் அறிந்ததேயாகும் இப்பணியைத் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் செய்யும்பொருட்டு இரு திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளோம்

1. அமுத நிலைய நூல்கள் வெளியீட்டுத் திட்டம்

இத்திட்டத்தின்படி இதுகாறும் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களையும், ஆசார்யர்கள் அமுத மொழிகளையும் கொண்ட அரிய விஷயங்களைச் சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளும்படி எளிய நடையில் 17 கிரந்தங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன மேலும் பல அரிய கிரந்தங்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட உத்தேசித்துள்ளபடியால், இப்பணி செவ்வனே நிறைவேற பகவதன்பர்களின் அன்பான நன்கொடையை எதிர்பார்க்கிறோம்

2. நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்த உரை வெளியீட்டுத் திட்டம்

பகவானின் கல்யாண குணங்களைப் போற்றும் நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்திற்குச் சம்ப்ரதாய முறையின்படி எளிய

இதன் தொடர்ச்சி 3-ம் பக்க அட்டையில் பார்க்கவும்

வெளியீடு — 9

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீவைஷ்ணவம்

ஆசிரியர்

வித்வான் ப்ரபந்த வித்வான்

R. இராமஸ்வாமி ராமாநுஜ தாஸர்

ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையம்

37, சௌத் கூவம் ரோட்

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை-2

1986

அடக்க விலை ரூ 10

முதற் பதிப்பு · ஜூலை, 1984
இரண்டாம் பதிபபு : டிசம்பர், 1986

விலை ரூ. 10

தபால் செலவு 0-75

விவரங்கட்கு :

ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையம்

37, சௌத் கூவம் ரோட்
கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை-2

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

அடியேன் விண்ணப்பம்

(பதிப்புரை)

உலகினகண நிலவும பலவேறு சமயஙகளுள் உன்னத மாயும சிறபபு மிககதாயும விளஙகுவது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமய மாகும. மிகவும தொனமையும தெயவீகத தனமையும வாயநத இசசமயததின தோறறம கால வரமபறறதும உரைததறகரியதும புனிதமுமாகும. உலக சிருஷடிசகாக நானமுகனை படைதத பரமபொருள நாராயணன உலக மககளின நனமைககாகவும மேனமைககாகவும வேணடி ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயததை மககள யாவரும வழிபடடு வாழவு பெறுவதறகான வழிவகைகளைக காடடியருளினன

இன்று உலகெஙகுமுள்ள பலவேறு சமயங்கள் பல நூற் றாணடுகளுககு முனனா அறிஞர் பெரு மக்களாலும தீரகக தரிசிகளாலும தோறறுவிககபபட்டன. ஆயினும, ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயம அவ்வாறின்றி, அகடிதகடநா சாமாததியங கொணட ஸ்ரீமந நாராயணன பேரருளால பல யுகஙகளுககு முன, லக்ஷககணககான ஆணடுகளுக்கு முன, இவவுலகம் தோனறிய நாளிலிருநது நிலவும தெயவீக சமயமாகும.

மாநுடகோடிகளின வளமான வாழவிறகும சிறபபிறகு மென்றே இதுவரை தோன்றிய எண்ணறற சமயஙகளுள பல காலபபோக்கில ஏறபட்ட இயற்கை விளைவுகளுககும் பயஙகரப போராட்டங்களுக்கும் எதிர்பபுககளுககும ஆளாகி அழிநது போயினும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயம பல யுகாநதரங் களாக துருவா, பரஹலாதர் போன்ற பரம பாகவதோத தமாகளாலும, நாரதர், வசிஷ்டா பராசரா, வியாசர் முதலான முநி சிரேஷடாகளாலும் போறறபபட்டு ஆதரிக் கபபடடு வநதமையால அழியாது நிலைத்திருபபது கண கூடாகும

மாதவததோர்களாலும் மஹாத்மாக்களாலும வளாக் கப்பட்ட பண்டைப பெருமை வாய்நத ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம யததின சீரமையைத் தங்கள அரிய பாசுரங்களால் தமிழக மெங்கும தழைததோங்கும்படி செயத பெருமை பனனிரு

ஆழ்வார்களை சாருமென்பது சரித்திரம கூறும் உண்மை யாகும ஆழவாாகளா காலததிறகுப பிறகு ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயததின சிறபபிளைத தமிழகததில மட்டுமினறி பாரத நாடெங்கும் பரப்ப அரும பாடுபடடவா பகவத இராமா நுஜா ஆவார் அவருடைய ஒப்புயர்வற்ற மகததான சேவை யால ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தை இராமாநுஜா தரிசன மெனறே நிகமெடடும முழங்குகிறது

இத்தகு பெருமை வாயநத ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயததின் சீர்மைசகுக களஙகம ஏறபடாது காதத புணணியபுருஷாகள் பலா அவாகளுள பதினோராவது நூறறுாணடில கிருமி கணட சோழ னெனறு வழஙகபபடும குலோததுஙக சோழ னால் ஏறபடட பெருப சோதனையிலிருநது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தைக் காகக மகததான தியாகம செயத புருஷோதத மாகளாகிய கூரததாழவானும பெரியநமபியும போற்றற் குரியவாகள ஆவாாகள

உலகம தோனறிய நாளிலிருந்து பேரும புகழும பெற்று விளங்கிய இசசமயம மணவாள மாமுநிகள காலததிறகுப் பிறகு க்ஷீணதசை யடைய நோநதது துரதிாஷடவசமாகும. ஆழவாாகள, ஆசாாயாகள காலததில பலவேறு சமயங்களை யும வெறறி பெற்றுப பெரும புகழுடன விளஙகிய இசசமய மானது மணவாள மாமுநிகளின காலததிறகுப் பிறகு போதிய வளாசசி அடையாததறகுக் காரணமெனன? என்னும விஷயம ஆராயசசிககுரியதாகும.

இராமாநுஜா காலததில வைணவசமயததின வளர்சசிக் காக 74 சிமமாசனாதிபதிகளையும் நாடெங்கும பல மடங்களை யும் நியமிததுத தொடாநது பணியாறறுமாறு பல ஏற்பாடு களைச செயதிருநதாா இராமாநுஜா நியமனபபடியும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாதன திருவருளாலும மணவாள மாமுநிகள் காலம் வரை சமயப்பணிகள இடைவிடாது சிறப்புற நடை பெற்று வந்ததாகவே குருபரம்பரை வைபவம் முதலிய கிரந் தங்களிலிருநது தெரியவருகிறது.

மாமுநிகள் காலத்தில் அஷடதிககஜஙகளை நியமிதது நாடெங்கும வைணவப பணிகள மேலும நலல முறையில் நடைபெறச் செய்தாா இவவாறு நியமிககபபடட திககஜங் கள், சிமமாசனாதிபதிகள், மடாதிபதிகள கதி எனன? என் பது இனறு கேள்விககுரிய விஷயமாயிருககிறது. இததகைய அதிகாரிகள் காலப்போககிறகு ஏறறவாறு ஆஙகாங்கு சாமான்ய மக்களுடன் தொடாபு கொண்டு தொண்டாற்று

வதில் போதிய தீவிரம காட்டத் தவறியதாலும, பரந்த மனப்பான்மையுடனும் தியாக உணாவுடனும செயலாற்றத் தவறியதாலும, பிரசாரக் குறைவினுலும நாளடைவில் வைஷ்ணவ சமயம பொதுமககளிடையே தொடாபறறுச் செல்வாக்கை இழநததாகத தெரிகிறது தவிரவும, மண வாளமாமுநிகள் காலததிற்குப் பிறகு சிலகாலம அவருடைய சிஷ்யாகளால நல்ல முறையில நடைபெற்றுவந்த வைணவச் சமயப் பணிகள காலப்போககில குறைவு படடதோடு, புறச் சமயிகளின் தீவிரமான துஷ்பிரசாரஙகளாலும, பிறபோக் கான செயகைகளாலும பினனடைவு ஏறபடடதெனப புல னுகின்றது

அனறியும் தேசமெங்கும சமுதாயததுறையில் ஏறபடட மாறுதல்களால பொதுஜனஙகளிடையே ஆனமீக உணாவு குனறிச சுயநல மனப்பானமை ஓஙகத தலைபபடட சூழ்நிலை யின் காரணமாக வைணவ சமய அதிகாரிகளிடையேயும் சமயப பணிகளில் ஆர்வங் குன்றிச செயல இழககநோநத தனுல் வைணவ சமயம அருசத தொடங்கியதோவென்றும கருதவேண்டி யிருககிறது தவிரவும் தேஹ யாதரையை (வயிற்றுப் பிழைபபை) முன்னிடடு வருணுசரம தாமததை யும, ஆசார அநுஷ்டானஙகளையும கைவிட்டு விபரீத வாழக்கையை மேறகொள்ளும இவ்வுலகததோரின போககிற் கொப்ப வைஷ்ணவ சமயாச்சார்யாகளின் வாழககையிலும மாறுதல ஏறபட்டதும் எம்பெருமான் திருவுள்ளம போலும்!

இன்று ஆசார அநுஷ்டானஙகள மிக்க ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தைச சோநத எணணரிய இளைஞாகள தம புனிதமான பூாவீக ஆசார அநுஷ்டானஙகளையும, பழகக வழககங்களையும கைவிட்டு விபரீத பழகக வழககங்களுககு ஆளாகி, திருமண்காபபு அணிநதுகொளளும சிறநத பாககியததையும உயாநத பணபாடடையும மறநது கண்டபடி வேறறுச சமய சினனஙகளை அணிநதுகொளவதும, புறச சமயங்களின் வழிபாடுகளில ஈடுபடுவதும மன்னிககமுடியாத அபசாரமாகும இநநிலையில சாதாரண வைஷ்ணவக குடுமபததில் பிறநத இளைஞர்கள, ஏன? மூததவாகளுமகூட தம சமயாச்சாரபபடி அணிநதுகொளளும லக்ஷ்மீநாராயண சமபநதமும சமபத்தும கொணட திருமணகாபபு சினனங்களை மறநதோ, கைவிடடோ இதர சமயச சினனங்களைக கணடபடி கூசாமல் அணிநது திரிவது பிதருககளுககுச் செயயும் மகத்தான துரோகமாகும் சகல செலவங்களுக்கும அதிபதியாயுளள

ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண சம்பந்தமாகிய திருமண்காப்பை இழந் திருக்கும் இவர்கள் வாழ்வு எல்லா வகைகளிலும் அமைதி யாயும் க்ஷேமமாயும் இருக்கமுடியாதென்பதை அறிவுறுத்தி எச்சரிக்கை செய்யவேண்டியது மூத்தவர்களின் முக்கிய கடமையாகும் அவ்வாறின்றி அறியாமையால் இவர்கள் செய்யும் தவறுதல்களைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தாமல், "நமக்கேன் இந்தத் தொல்லை!" என்று வாளா விருப்பதே வைணவச் சமயத்திற்குச் செய்யும் பெரும் பாவமாகும்

பொன்னும் பொருளும் மண்ணும் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை ஏதோ ஒரு சிலருக்கே, அதுவும் திருவின் மணாளன் திருவருளாலும் ஸ்ரீதேவியின் கிருபையாலும் அவ ரவர்கள் செய்த பூர்வஜன்ம புண்ய காமங்களுக்கு ஏற்ற வாறு காலாகாலங்களில் வாய்க்கிறதென்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன கிடைக்கப்பெற்ற செல்வத்தை நல்ல காரியங் களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு உரிய அதிகாரிகளென்ற காரணத்தாலேயே அவர்களுக்கு அச் செல்வம் வாய்க்கப் பெறுகின்றது அவ்வாறு பயன்படுத்தும் தகுதியற்வர்களி டம் உள்ள செல்வம் குருடனிடம் உள்ள காட்சிப் பொருளா கவே பயனற்றுப்போகும்

"..... திண்ணமா நும் உடைமையுண்டேல் அவனடி சேர்த்து
உய்மமினோ
எண்ணவேண்டா நும்மதாதும் அவனல்லால் மற்றில்லையே"

என்று ஆழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி சர்வேசு வரனால் நமக்கு அளிக்கப்பட்ட செல்வத்தை ஓர் பகவத் ப்ரசாதமாகக் கருதி தங்களைத் தர்மகர்த்தாக்களாக நினைத்து நற்காரியங்களுக்கும் நற்செயல்களுக்கும் பயன்படுத்தினா லேயே அச் செல்வம் கிடைக்கப்பெற்றதன் பலனை அடை யப் பெறுவதோடு அச் செல்வமும் மேன்மேலும் பன்மடங் காகப் பெருகி நற்காரியங்களுக்கு நீடித்து நிலைத்து நிற்கும்.

மஹாபாரதத்தின் இறுதியில் பரீக்ஷித்து மஹாராஜ னால் தண்டிக்கப்படவிருந்த கலிபுருஷன் தன்னை மன் னித்து, இனி தான் உலகில் ஹரி நாமங்களைப் பாரா யணம் செய்யும் நல்லவர்களைத் தொல்லைப்படுத்தாமல், பொய்யும் புரட்டும் பேசிப் பொன்னைத் திரட்டி வைத்திருப் பவர்களைப் பற்றியிருக்கும்படி அருள வேண்டினானென்று கூறப்பட்டுள்ளது செல்வந்தர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கையாகும்.

போலியும் வேஷமும் நீண்ட காலம் நிற்காது; உண்மை யும் எளிமையும் நிலைத்து நின்று நன்மை தருமென்பதை

வுணர்ந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தின் சிறந்த பொக்கிஷங்களான ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் அருளிச்செயல்களையும், உபதேச ரத்னங்களையும் ஆதரித்து மக்களிடையே பரப்புவதையே லக்ஷ்யமாகக் கொண்டும், நம் மூதாதையர்களால் உயிரினும் இனியதாகக் கருதப்பட்ட ஆலயங்களையும், மடங்களையும், அது சம்பந்தமான ஏனையவற்றையும் பழுதுறுதவண்ணம் போற்றிப் பராமரிக்க வேண்டியது வைஷ்ணவ சமயத்தில் பிறந்தவர்கள் புனித கடமையாகும்

ஓர் போர்வீரனுக்கு ஆரோக்யமான உடலும், உறுதியான மனமும் கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் இன்றியமையாத குணங்களாகும் அதுபோலவே வைஷ்ணவ சமயத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு உரிய உத்தம குணங்களும், பின்பற்ற வேண்டிய ஆசார அநுஷ்டானங்களும் இன்னின்னவை என்பதை வேதம், இதிகாசம், புராணங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து நம் ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும், திவ்ய பாசுரங்கள், உபதேசங்களின் மூலமாகவும், கீதையில் பகவானாலும் நன்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன அவற்றையெல்லாம் வைஷ்ணவர்கள் அறிந்து புரிந்துகொள்வது சிரமமாயினும், அவற்றைத் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாகுமென்ற நோக்கத்தால் இக்கிரந்தத்தை வெளியிடலானோம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்திற்கு ஒரு ஒளிமயமான மணியையொத்த 'குருபரம்பரை வைபவம்' கிரந்தத்தை வெளியிட்ட பின், "ஸ்ரீவைஷ்ணவம்" என்னும் இக்கிரந்தத்தை வெளியிட வேண்டுமென்னும் அவா சென்ற 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே ஏற்பட்டு, அதைக் குறித்து இதுவரை நாம் வெளியிட்டிருந்த கிரந்தங்களின் மூலமாகத் தெரிவித்திருந்ததைப் பல அன்பர்கள் விரும்பி வரவேற்றிருந்தார்கள் அவர்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கிடையே சென்ற 2 ஆண்டுகளாக வேறு சில கிரந்தங்களை வெளியிட நேர்ந்தது எம்பெருமான திருவருளேயாகும்

சென்ற ஓராண்டு காலமாகப் பல்வேறு அலுவல்களுக்கிடையே இடைவிடாது மேற்கொண்ட முயற்சியின் பயனாக ஸ்ரீவைஷ்ணவம் என்னும் இவ்வரிய நூலை ஆக்கும் பணியை வித்வான் - ப்ரபந்த வித்வான் ஸ்ரீமான் இராமஸ்வாமி இராமாநுஜ தாசர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது, நீரின்றி வாடிய கதிர்ப் பெருஞ் செந்நெல்லானது கரிய குளிர் மேகங்களைக் கண்டது போன்ற மகிழ்ச்சியை அடியேனுக்கு அளித்தது மிக்க புலமையும், மிகவும் எளிமையும், ஆழ்ந்த

சாஸ்த்ர ஞானமும், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலில் அணை வில்லாத ஈடுபாடும், ஆசார்யர்கள் உபதேசங்களில் தெளிந்த ஞானமும் உடைய இப்பெரியார் மனமுவந்து இப்பணியில் ஈடுபட்டது அடியேன் செய்த பெரும் பாக்யமே யாகும். "நாராயணனே பரம்பொருள்" என்னும் அரிய கிரந்தத்தை இயற்றிய இவரது புலமையை வாசக அன்பர்கள் இதற்கு முன்னர் அறிந்திருக்கலாம்.

காகித விலையும் அச்சுக் கூலியும் சென்ற ஆண்டினை விட இவ்வாண்டு ஆரம்பத்திலேயே மிகமிக அதிகரித்திருப்பது அடியேனைப் போன்று அடக்க விலையில் ஆன்மீக நூல்களை வெளியிடும் பணியை மேற்கொண்டவர்களுக்கு ஒரு பேரிடியாய் இருப்பதை வாசக அன்பர்கள் அறியவேண்டியது அவசியமாகும். எத்தனை இடையூறுகள் எதிர்த்து நின்றாலும் கலங்காது ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பெருமக்கள், ஆஸ்திக மஹாஜனங்களின் ஆதரவையே முக்கியமாகக் கொண்டு, பாரளந்த பரந்தாமன் பணியை இடைவிடாது ஆற்ற வேண்டுமென்னும் குறிக்கோளுடன் கிரந்த கைங்கர்யத்தைத் தொடர்ந்து செயலாற்ற உத்தேசித்துள்ளோம்.

வேத காலம் முதல் இன்று வரையுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தின் வரலாற்றைத் தெளிவான முறையில் விளக்கும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவம்" என்னும் இக்கிரந்தத்தில் வைஷ்ணவர்களின் தினசரி ஆசார அநுஷ்டானங்களும், திருவாராதன கிரமங்களும், பொதுவாகப் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை நியதிகளும், ஒழுக்க விதிகளும், ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பெண்களின் ஒழுக்கமும், கடமையும், பல ரகசிய கிரந்தங்களின் சுருக்கங்களும் அடங்கியுள்ளன. அடியேன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஸ்ரீபெரும்பூதூர் யதிராஜ ஜீயர் சுவாமிகளும், ஸ்ரீமான்கள் உ. வே. K. A. மணவாள அய்யங்கார் அவர்களும், உ. வே. V S கருணாகரன் அவர்களும், R. யதிராஜ ஸ்வாமி அவர்களும், அணிந்துரை, மதிப்புரைகள் அளித்தருளியமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையத்தின் 9-வது வெளியீடாக இதனை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பெருமக்களும், ஆஸ்திக மஹாஜனங்களும் லக்ஷ்மீநாதன் திருவருளுக்குப் பாத்திரர்களாக விரும்புபவர்களும் இவ்வரிய கிரந்தத்தை ஆதரித்து, அடியேன் மேலும் பல கிரந்தங்களை வெளியிட ஊக்குவிப்பார்களென ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணனை திருவருளை ப்ரார்த்திக்கின்றோம். நமஸ்காரம்,

சென்னை — அடியேன — தாஸாநுதாஸன்

5-7-84 — ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாஸன்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இரண்டாவது பதிப்பின் பதிப்புரை

''ஜன்ம கர்ம ச மே திவ்ய மேவம யோ வேத்தி தத்வதஃ
த்யக்த்வா தேஹம புநர்ஜன்ம நைதி மா மேதி
ஸோऽர்ஜுந! (4-9)

(அர்ஜுநா! எவனொருவன் எனது திவ்யமான அவதார ரஹஸ்யத்தையும், செயல்களையும் உள்ளவாறு தெரிந்து கொள்கிறானோ, அவன் உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின் மீண்டும் பிறக்கமாட்டான், என்னையே அடைவான்; என்று பகவான் கீதையில் கூறியுள்ளபடி, இருள்தரு மிவ்வுலகில் ஐம்புலன் களினாலாய பிறவி பெற்றதன் பயன் பகவானை வணங்கி, அவன் கல்யாண குணங்களைப் படிப்பதும் பாடுவதும் சிந்திப் பதுமேயாகும். இதற்கு அருந் துணையாயிருக்கும் ஆழ் வார்களின் அருளிச்செயல்களையும் ஆசார்யர்களின் அமுத மொழிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள் ளதே ''ஸ்ரீவைஷ்ணவம்'' என்னும் இந்நூலாகும்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவம் என்னும் பெயருக்கேற்ப இந்நூலா சிரியர் கூடியவரை எல்லா விஷயங்களையும் அரிய முறை யில் தொகுத்து எழுதியிருப்பது பற்றி பல அறிஞர்களும் மங்களாசாஸனம், மதிப்புரை, அணிந்துரை, பணிந்துரை என்னும் தலைப்புகளில் பாராட்டியிருப்பதே இந்நூலின் சிறப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது தவிரவும் வாசகர்களின் ஆதரவு பெற்று விரைவில் மீண்டும் இரண் டாம் பதிப்பாக வெளியிடுவதன் மூலம் இந்நூலின் பெருமை நன்கு விளங்குகிறது

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்திற்கு உரையும், மற்றும் பல அரிய நூல்களையும் எழுதி ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்திற்கும் ஆன்மீக உலகத்திற்கும் அரிய தொண்டாற்றுவாரென மிகவும் எதிர்பார்த்திருந்த அடியேனுக்கு இந்நூலாசிரி யரின் எதிர்பாராத மறைவு மகத்தான இழப்பாகும்

ஏட்டில் எழுதவும் நாவினால் இயம்பவும் இயலாத எண்ணரிய இடர்களுக்கிடையே எண்ணிய கருமத்தை இடை யூறின்றி நிறைவேற்ற எம்பெருமான் திருவருளை ப்ரார்த்திக் கின்றேம் பகவத் பாகவத சீலர்களாகிய வாசக அன்பர் கள் ஆழ்வார்கள் அமுத நூல்களை ஆதரிப்பதுடன் மேலும் பல நூல்களை வெளியிடும் அடியேன் பணியில் பங்குகொள்ள வேண்டுகின்றேம்,

அடியேன்—தாஸாநுதாஸன்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாஸன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முன்னுரை

இறைவனது படைப்பான இவ்வுலகில் காணப்படும் பலவகைப் பிறவிகளுள் மானிடப்பிறவி மிகச் சிறந்ததும் கிடைத்தற் கரியதுமாகும் மனிதப்பிறவி கிடைத்தாலும் பாரதபூமியில் பிறப்பது மிக அரிது பாரத பூமியில் பிறக்கப் பெற்றாலும் வைஷ்ணவ ஜன்மம் கிடைப்பது அரிதினு மரிது.

சாஸ்த்ரங்களைக் கற்று சாராசார விவேகம் பண்ணித் தீயன தவிர்ந்து நல்லன பற்றி ஸ்வர்க்காதி சகல புருஷார்த் தங்களையும் பெறுதற்குத் தகுதியுடைய ஜன்மம் மநுஷ்ய ஜன்மமே மநுஷ்யர்களுக்காகவே சகல சாஸ்த்ரங்களும் தோன்றியுள்ளன சகல சாஸ்த்ரங்களும் பாரத பூமியில் பிறந்த மக்களுக்காகவே பாரத பூமியிலேயே தோன்றின. சாராசார விவேக பலன் மோக்ஷ புருஷார்த்தமே அம் மோக்ஷ பலனைப் பெறுதற்குரிய ஜன்மம் வைஷ்ணவஜன்மமே. கருவிலே திருவுடையவர்கள்தான்—பிறக்கும்போது மது சூதனனுடைய கடாக்ஷத்திற் கிலக்கானவர்கள்தான் சத்வ குணமும், சாஸ்த்ர ஜ்ஞானமும், மோக்ஷார்த்த சிந்தனை யும் உடையவர்களாய் முகுந்தனை யாச்ரயித்து வைஷ்ண வர்களாவார்கள்.

ஒரு கோத்ரத்திலே ஒருவன் வைஷ்ணவனானால் அக்கோத்ரத்திற்குரிய பித்ருதேவதைகள், "ஆஸ்போடயந்தி பிதர: ந: குலே வைஷ்ணவோ ஜாத:" எங்கள் குலத்திலே வைஷ்ணவன் பிறந்தான் என்று மகிழ்ந்து, மகிழ்ச்சிக்குப் போக்குவிட்டுத் தோள் கொட்டிக் கூத்தாடுவார்கள் என்று வேதமே கூறுகின்றது

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பெறற்கரிய வைஷ்ணவ ஜன்மம் பெற்றவர்கள் அறியவேண்டிய பரமார்த்தங்களும், அறிந்து அநுஷ்டிக்கவேண்டிய ஆசாராநுஷ்டானங்களும்

பல உள. அவற்றை யெல்லாம் ஓரே நூலில் காண வியலாது. பரமார்த்தங்கள் அருளிச்செயல வியாக்யானங்கள், அஷ்டாதச ரஹஸ்ய க்ரந்தங்கள, வார்த்தாமாலை, குரு பரம்பரா வைபவம் முதலிய பல ப்ரபந்தங்களிலும், ஆசாராநுஷ்டானங்கள் தர்ம பரதர்ம சாஸ்த்ரங்களிலும் பரந்து கிடக்கின்றன மேலும இவை மணிபரவாள நடையிலும் வடமொழியிலும் ஆனவை வலலாரமாட்டுக் கேட்டுணரவேணடும்

வடமொழி யறிவும, கேட்டறியும வாயப்பும் இல்லாதவர்களான இககாலதது வைஷ்ணவ இளைஞர்கள் இழந்து போகலாகாதென்ற கருணையால பெரியோர் சிலர் அறிய வேண்டிய அரததங்களையும, ஆசாரஙகளையும ஒரு நூலாகத் தொகுதது அவவபபோது வெளியிட்டாரகள. அவை: ப்ரபநநாநுஷ்டான பாஸ்கரம, ஸ்ரீவைஷ்ணவ தீபிகை, ஸ்ரீவைஷ்ணவம, வைணவம முதலியன. அவையெல்லாம் இபபொழுது கிடைப்பதரிது.

எனவே ஸ்ரீவைஷ்ணவ அபிவிருததியில பேரார்வமுடையவரும, அதறகாகப பல நூலகளை எழுதுவித்தும் எழுதியும பதிபபிததவரும, இபபடி ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை நூலகள மூலமாகப பரபபுவதையே தம பிறவிப் பயனாகக் கொணடவருமான ஸ்ரீமாந ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாசா அடியேனை அணுகி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககு வேணடிய ஞான அநுஷ்டானஙகளைத தொகுதது, "ஸ்ரீவைஷ்ணவம்" எனனும பெயரில ஒரு நூல எழுதித தருமாறு நியமிததார்; அந்நியமனத்தினபடி இநநூல் எழுதபபட்டது

இநநூலின பெயருககேறப நூலின முதலில வைஷ்ணவம, ஸ்ரீவைஷ்ணவம் எனனும சொற்களுககுப் பொருளும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணமும, இருவகை, மூவகை, பதது வகை வைஷ்ணவ லக்ஷணஙகளும விளககபபட்டுள்ளன

தத்வதரயம, அரதத பஞசகம, ரஹஸ்யதரயம், ஸ்ரீவசநபூஷண சாரம எனனும தலைப்புகளில ஸ்ரீ பிள்ளை

லோகாசாரயா அருளிய ரஹஸ்ய க்ரநதங்களை யநுசரித்து அதிக விரிவிலலாமலும, அதிகச சுருககமில்லாமலும முககிய மானவறறைத தொகுதது எழுதியுளளேன.

பஞசஸமஸ்காரம எனனும் தலைபபில பஞ்சஸமஸகாரங் கள எவை யென்பதையும, அவறறின அவசியததையும எழுதியுளளேன. தர்ம சாஸதரஙகளில விரிநது கிடககும ஆசாரஙகளைச சுருககி முககியமானவற்றைத தொகுதது ஆசாரம எனற சொலலின பொருளோடு தநதுள்ளேன. ஆசரிககத தகாதவையும, பெணகளின் ஒழுககமும, திரு வாராதனகரமமும இடம் பெற்றுளளன

ஆழவார்கள், ஆசாரயாகள் அருளிய கிரநதங்கள், திருநக்ஷதரங்கள் விபரமும, நித்ய அநுஸநதான கரமமும், அநுசநதிகக வேணடியவைகளும, சில ஸ்தோதரஙகளும முடிவில் சாறறுமறை கரமமும, வாழித திருநாமஙகளும் தரப்படடுளளன.

ஒரு நூல எழுதும தகுதியற்றவனுயினும பாகவத நியமனததை மேறகொணடு ஆசாரயன, ஸ்ரீய: பதி திருவருளை முன்னிட்டு இதை எழுதினேன். கற்றும் கேடடும் தெளிநதவாகளான ஸ்ரீவைஷணவாகடகும (பாகவதர் கடகும), முககியமாக இளைய சமுதாயததினரானபுதியராய் வருகின்ற ஸ்ரீவைஷணவ பாகவதர்கடகும பயனபடுமாயின் அதுவே இநநூல் எழுதியதறகுப பெரும் பயனுகக் கருது வேன்.

சிறு மதியினனுகிய அடியேன எழுதிய இந்நூலில் பிழைகள பல கலநதிருககலாம சானறோகள குறறங் களைநது குணங் கொளளுமாறு பிராாததிககிறேன்

தோன்றுத துணையாயிருந்து இநநூலை முற்றுவித்த ஸ்ரீய;பதியை மன மொழி மெய்களால இறைஞ்சுகினறேன். எழுதுமாறு பணிதது ஊககுவித்த ஸ்ரீலக்ஷமீநாராயண தாசரவாகடகும், அசசிடுமபோது கையெழுதது பரதியைப் பார்ததும புருப திருத்தியும உதவிய ஸ்ரீமாந் R எதிராஜ சுவாமிகட்கும, இதனைப படிததுப பயனபெறும ஸ்ரீவைஷ் ணவாகட்கும் நனறி கலநத வணககம.

4, படைவீட்டம்மன கோயில தெரு, குயபபேட்டை, சென்னை-12

இங்ஙனம
அடியாாககடியன்

R. இராமஸ்வாமி ராமாநுஜ தாசன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸேத்யாதி
ஸ்ரீ வரத யதிராஜ ஜீயர்

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் யதிராஜ
ஜீயர் மடம்,
26, சந்நிதி தெரு,
ஸ்ரீபெரும்பூதூர்-602105.

ஸ்ரீ எதிராஜவல்லித்தாயார் ஸமேத ஸ்ரீ ஆதிகேசவாய நம:
ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

"ஸ்ரீவைஷ்ணவம்" க்ரந்த வெளியீட்டிற்கு

ஒரு மங்களாசாஸனம்

ஆழ்கடல் சூழ்ந்த இப்பாருலகில் "பாரதவர்ஷே பரத: கண்டே மேரோ: தக்ஷிணே பார்ச்வே" என்று ஓதப்படும் பாரததேசத்தின் பெருமையும் அங்ஙனேயே "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயண பராயணா: க்வசித் க்வசித் மஹாபாகா: த்ரமிடேஷு ச பூயஸ: தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ" என்று ஓதப்படும் இத்யாதி நதி தீரங்களிலதான் நாராயணபராயணர்கள் வந்து அவதரிப்பார்கள் என்ற ஸ்ரீமத் பாகவத வாக்யங்களின் தத்துவம் உலகறிந்த உண்மையாகும்.

வேதத்தை ப்ரமாணமாகக் கொண்ட வைதிக மதங்களுள் "ஸ்ரீவைஷ்ணவம்" தலையானதாகும் எல்லா தேவதாந்தரங்களுக்கும் அதிபதியானவன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்பதும், "நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்" என்று சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியின் வேதமனைத்துக்கும் வித்தான திருப்பாவையில் ஸூசிதம் ஆதலால் நாராயண பரத்வத்தை மேலும் வலிதாக நிர்ணயிக்க ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிகாஸ புராணங்களிலிருந்து உதாஹரிக்க முற்படுவது வேண்டற்பாலதன்று.

பாஷாந்தர வித்யையை யதிகரித்ததாலதான் உதர நிமித்தமாக உத்யோகம் வஹித்து ஸம்ஸார பரிபாலனம் செய்ய முடியுமென்ற கட்டாயம் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ருசியை விட்டு ஆன்மீக பலத்தைப் புறக்கணித்துப் பலர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களா யிருந்தும் அற்பப் பலன் கோரி தேவதாந்தரங்கள்பால் ஈடுபட்டு வருவது அத்யந்த சோசநீயமானதாகும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளாக ஸ்ரீவைஷ்ணவக் கடலின் உள்ளே பொதிந்

திருக்கும முத்தும் மணியுமான தத்துவங்களை யறியாது தவிபபவா பலர் ஸமபரதாய புராதன காலக்ஷேபஙகளையும் உபந்யாஸங்களையும அதிகரிககத திறமையின்றி, அததகைய வாய்பபுகளைத திரஸகரிதது ஆன்மீக வளாசசிககுக குநதக மான நிகழசசிகளில பஙகு பெறுகினறனா அநதோ! சம்பர தாயம் வலலவர்களில் சிலர் தங்கள வாசிக கைஙகாயங் களை வியாபாரமாககுவதும அரசியலில அடகு வைபபதும் பரிதாபததுககுரிய விஷயமாகும

ஆனாலும தாம ஸமஸ்தாபனார்ததமாகவும, எம்பெரு மானா தரிசன ஸமஸ்தாபனார்ததமாகவும் ஸ்ரீமந நாரா யணன பரம பாகவத ரததங்களையும ஒளி வீசச செயதிருப பது மகிழசசிககுரியது அனனவாகளின ஸவப்ரயோஜனம் இலலாத ''தாயூாதே சாாங்க முதைத்த சரமமை'' போனற உததுஙக முயறசிகளைப பயனபடுததி உலகோர் கேவலம அறியவேணடுவது மடடுமல்லாது, பரசாரததிற் கும அநுஷடானததிற்கும ஹேதுவாக ஏற்கவேணடியது மிகமிக அதயாவசியமான கடமையாகும்

இததகைய பாகவத கோஷடியாகிற கதிரவன ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகமாகிய செஙகழுநீரை வாய நெகிழ வைதது நாததிகமாகிற ஆமபலை வாய கூமபவைத்து, ''குலந் தரும செலவம தநதிடு மடியார்.. .. நலநதரும சொல்லை நான் கண்டுகொணடேன நாராயணா! எனனும் நாமம்'' என்ற மநதரானுகரஹததுடன ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை மேலும பெருசக ஏறறிருக்கும் பணியை ஜாதி மத பேதமில் லாதபடி உபய வேதாநத காலக்ஷேப பரவீணாகள் உளபட எலலா ஸ்ரீவைஷ்ணவ குழாஙகளும ஒருமைப்பாடடுடன் ஏறகவேணடியது அவசியமானதொரு கடமையாகும

அததகைய பாகவதர்களின் திரளிலே தேசுடன வீறு கொணட எழுச்சி மிகுந்த பல நூல்களை வெளியிட்டது மடடுமின்றி, அததகைய வெளியீடுகளுக்கு மணிமகுடமாக ''ஸ்ரீவைஷ்ணவம்'' என்னும் நூலை நூலாசிரியராகவும, பதிப்பாசிரியராகவும் வெளியிட வந்திருபபவர்களான பாகவத ரத்நங்கள் ரா இராமஸ்வாமி இராமாநுஜதாஸ ரும், ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாஸரும ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகினரால எனறும மறகக முடியாதவாகளாக மதிபபிடப் பட வேண்டியவாகளே குறிப்பாக இளைஞர் சமுதாயத்தி னர்கள 'தலையலலால கைமாறிலேன்' எனறு ஏற்க வேணடி யதாகும.

இந்நூல் ப்ரகமாகு முன என பாாவைகது வந்தபோது முதலில மேலெழுநதவாரியாகப் பாாததுப் பிறகு சாவ காசமாக வாசிகக நோநதது. இதைத தொகுததவரும் பதிபபிததவருமான மேற்படி பாகவதாகள உலகோா சீர் மலகிட, பரமன அடிபாட, ஓஙகி உலகளநத உததமன பேர் பாட, ஆழி மழைக கணணாகளாக, தூய பெருநீராகப் பெருக, வெளளை விளிசங்கின் பேரரவமாக, கலநது பேசி, தேவாதி தேவனை சேவிகக, தூமணி மாடததின சுறறும் விளக்கொளியாக, ஆறறலுடன, முறறஙகள புகுநது முகில் வணணன பேர் பாட, கனறுக் கிரஙகியவாசளாக, நாததிகத் தைக் கிளிசகளைய சங்கிடுவாரைபபோல, இளங்கிளிகளாகி நாயகாசளாக, அறஞ செயய, ஒடாத தோளவலியினராக, தததுவங்களைப பகர, முபபததுமூவரும மெயசிலிாகக,ஏறற கலஙகள் எதிாபொங்கி மீதளிபபதுபோல உளளமபொஙக, தாமரைப பூபபோலே முகம மலர, சீரிய சிங்கஙகளாக, சேவகமே ஏததிப் பறைகொளள, நெடுமாலை யருததிகக, ஆலினிலையான அருள பெறறு, கூடாரை வெலல, உனறன் னோடு உறவேல நமககிங் கொழிகக ஒழியாதென்று உறவு கொணடாட, சிற்றம சிறுகாலே அவன பொறறுமரையடி போற்ற, செங்கண திருமுகததுச செல்வத திருமாலால எஙகும் திருவருள் பெற, வஙகக கடலை யொதத ஸ்ரீவைஷ்ணவ நூல் கடலைக் கடைந்து இந்த 'ஸ்ரீவைஷ்ணவம்' எனனும் நூலை வெளியிட்டிருபபது ''லோகாஸ் ஸமஸதா; ஸுகிநோ பவந்து'' எனற வைகரியில போற்றததசக அரிய பெரியதொரு முயறசி எனபது ஸதயம புந ஸதயம

இத்தகைய பெரியோர்களாலேதான நம் இராமாநுஜ தரிசனம தாமரை பூத்த தடாகமாகப பரநது மலர்நது விரிவடைய வேண்டும இப பெரியாாகளின் தொணடுகள் இததகைய் முயற்சிகளால மேலும் மேலும பெருகிட அவர் களுக்கு நீணட ஆயுளையும் திடகாததிரததையும ஊககத் தையும கொடுத்து ஜகதுபஹாரஙகள் மூலம தொணடு பூண் டமுதமுண்டு பலலாணடு பல்லாணடுகளாக இந்நிலவுலகில் வாழநது செயல் வீரர்களாக ப்ரகாசிகக வேணடி நம இராமாநுஜனின் பொன்னடியாம செஙகமலப் போதுகளின் அடிவாரததிலிருந்து ஆசாஸிதது மகிழ்கிறேன் நித்யஸ்ரீ:

அநேக மங்களாசாஸனஙகள

ஸ்ரீ வரத யதிராஜ ஜீயர்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

அணிந்துரை

உலகில நனமை தீமைகளை அறியும ஆறுவது அறிவாகச் சிறபபிககபபடுகிற விவேகம அலலது பகுததறிவையுடைய மனிதாகளாகப பிறநத நாம அவவறிவைக கொண்டு பயன் பெறவேணடும. இலலையேல மறற பிறவிகளோடு சோநதவாகளாகக கருதபபடுவோம

''துாலபோ மாநுஷோ தேஹ தேஹிநாம க்ஷணபங்குர ததராபி துாலபம மநயே வைகுணட பரியதாசனம்'' எனகிறபடியே கிடைததறகரிய மனிதப பிறவியைக் கொணடு முகதியாகிற பேரினபததைப பெறவேணடும; இம்முயறசி யுடையாரைக் காணபதரிது.

மனிதன் விருமபுவது ஐசுவாயம, கைவல்யம் என்னும் ஆதமாநுபவம, பகவானாகிற ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அடிமை செயவதாகிற பகவலலாபம எனகிற இமமூனறனுள ஒன்றை

இவறறினுள ஐசுவர்யம நிலையாமையை உடையது; கைவலயம தனனுடமபைத தினறு தானே ஜீவிப்பது போலேயாய், பகவதநுபவததை நோககச சிற்றினபமாய், இதை யடைநதபின பகவதநுபவத்தைப பெற வழியறறதாயிருககும. ஆக மனிதன முயலவேணடுவது பகவதநுபவமாகிற வீட்டுப பேறறுககேயாம்

வீடடுப பேறறை முழுமுதலான—உலகிற்குக காரணவஸ்துவான ஸ்ரீமந நாராயணனே நல்க வேண்டும். ''நாறிணர்த்துழாயோன் நல்கினல்லதை ஏறுதல் எளிதோ வீடுபெறு துறககம்'' என்பது பரிபாடல்

அவனைப பற்றி நிறகும் சமயம பரம வைதிக சமயமான (வேததநின் வழி செல்லும சமயம) ஸ்ரீவைஷ்ணவம்,

அநத ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தின் தொன்மையையும், அது தான் வரலாற்றினும் பழமை யுடையதென்பதையும, வைஷ்ணவனின் லக்ஷணத்தையும, அவனின் குண வேறு பாட்டால் பிரிக்கபபடும வகையினையும, அவனிருக்க வேணடிய நிலையினையும், அறியவேணடியவைகள் இவை என்பதையும, அவற்றின் உட்பொருளகளையும், அன்ன தோஷம ஞானவிரோதி யாகையாலே அதன் விளக்கத்தை யும, இனனோரன்ன இனறியமையாத பல விஷயங்களையும் இநத ''ஸ்ரீவைஷ்ணவம'' எனனும நூலில காணலாம்.

மேலும் இந்நூலில வைஷ்ணவன ஆசரிககவேண்டி யது இவவிவவாறு என்றும, ஸ்ரீவைஷ்ணவததுககே இன்றி யமையாத பொருளகளை யுணாததும சிறநத நூலகளின் பொருளகள இவை எனறும் நெஞசில பொருநதுமாறு சுருங்கக கூறி விளக்கபபட்டுள்ளன

எனவே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுவான் தான அறிந்து வாழவேண்டிய முறையை அறிந்து கொள்வதற்கும, ஆறறிவு படைதத மனிதராயப பிறநதவர்கள் ஸ்ரீவைஷ ணவ சமயததை உள்ளவாறு அறிந்துகொள்வதற்கும் ஆக எல்லோாககும இன்றியமையாததாக இந்நூல் அமைந்திருக கிறது அதனுல் இது எல்லோராலும் படித்து உணாநது பயனபெறத தக்கதாகும

இந்நூலை ஆக்கின ஸ்ரீமாந் R இராமஸ்வாமி ராமாநுஜ ஸ்வாமி முறையாகக கல்வி கேள்விகளைப் பெறறவா; தமி ழில் விதவான் பட்டம் பெற்று ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய வர்; வடமொழியிலும் தோச்சி யுடையவா, வைணவ நெறிகளை, ஒழுககங்களைப் பேணி ஒழுகுபவர்; பழகுவார்க் கினியா, வைணவ நூல்களை முறையாகக் கேட்டுத தெளிந்த ஞானசீலா இப்படிப்பட்டவா ஆககியதாலே ஆக்கியோன பெருமையும் இந்நூலுககு உண்டு

இவர் இன்னும் பல நூல்களை ஆக்கிப் பொதுவாக உலகமும், சிறப்பாக வைணவ உலகமும் அறிவுச் செறிவால் சிறந்து வாழ வழி வகுக்க அவர்க்கு எல்லா நலன்களையும் நோயற்ற நீண்ட ஆயுளையும் எம்பெருமான் அருளவானாக.

இந்நூலை வெளியிட்டவர் ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாஸராவார். இவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தின் கருத்துக்களை எல்லோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் பேரவாவினால் உந்தப்பட்டு, "ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையம்" என்ற ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி அதன் மூலம் தன் சொந்த முயற்சியினால் ஆழ்வார்கள் அமுதம் முதலான பல நூல்களை வெளியிட்ட பெரியார். கருணை விஞ்சியவர் ஆதலின் நூல்களை அடக்க விலைக்கே வெளியிடுகின்றவர். வைணவ ஊற்றமுடையவர். இப்படிப்பட்டவர் வெளியிடுகின்ற நூலாகையாலே வெளியிடுவார் ஏற்றமும் கொண்டு விளங்குகிறது இந்த "ஸ்ரீவைஷ்ணவம்" என்னும் நூல்.

இந்தப் பெரியார் இப்படிப்பட்ட பல அரிய நூல்களை வெளியிடுவதற்கு எல்லாம் வல்லவனான எம்பெருமானருளாலே எல்லா நலன்களையும் பெற்று நோயற்று நெடிது நாள் வாழ்வாராக இப்பெரியாரின் முயற்சிக்கு வாழ்த்துவோம்.

இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த இந்நூலை எல்லோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய பொருள் மிக்குள்ளதாகையாலே எல்லோரும் வாங்கிப் பயன் பெறவேண்டும். மேலும் பல நூல்களை வெளியிட வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

19, பாஷ்யகாரலு நாயுடு தெரு, கொண்டித்தோப்பு, சென்னை-79

இங்ஙனம்,
R எதிராஜ ராமாநுஜ தாஸன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

Pravachana Vachaspathi, Sollazhagar,
Thiruppavai Selvar, Thamizh Maamani
Dr. K. Manavalan, M.A., B.O.L., Ph.D.,
(Vidwan Siromani Dip in Hindu Religion),
Professor of Tamil, D G Vaishnava College,
Madras-106

மதிப்புரை

புண்ணிய பூமியான இப பாரத தேசததில பல சமயங் கள தோனறி வளர்நதிருபபினும திருமால் சமயமான ஸ்ரீவைஷணவம மிக்க தொனமையும நனமையும் வாயநத சமயமாகும புருஷோததமனை ஸ்ரீமந் நாராயணனைப பிரதம குருவாகக கொணடு மககளை உயவிக்கும் மாபெரும சமயமாகும, இசசமயததின் பெருமைகளை யெல்லாம் விளககும வகையில் "ஸ்ரீவைஷ்ணவம" என்னும் இந்நூல ஸ்ரீமாந் வித்வான், ப்ரபநந விதவான் இராமசுவாமி ராமா நுஜ தாசரால இயறறபபடடுளளது

ஸ்ரீவைஷணவம் என்னும் இநநூலின பெயருககேறப முதலில் வைஷணவம ஸ்ரீவைஷணவம என்னும பெயர் களின் பொருளகள விளககபபடடுளளன வைஷ்ணவ சமயம எனபதறகு விஷ்ணு சமபநதமுடைய சமயம என றும, வியாபகமான சமயம எனறும, விஷ்ணுவை முதல் குருவாகக் கொணட சமயம எனறும் பொருள்கள் கூறப் பட்டுளளன.

பகவந நாமாக்களில முக்கியமாய ஆர்த்த பூாததியுடன நாராயண நாமததால சமயததுககுப பெயா ஏறபடாமல், விஷ்ணுவின பெயரால பெயா ஏறபட்டதறகுரிய காரணம நனகு விளககபபடடுள்ளது மறறும் ஸ்ரீராமாயணம, ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம, வாாத்தாமாலை போன்ற உயரிய நூலகளிலிருநது பிரமாணங்களைக் காட்டி ஸ்ரீவைஷணவ லக்ஷணம விளககபபடடுளளது மேலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவன்

காலையிலிருந்து மாலை வரைப் பின்பற்றவேண்டிய ஆசார அநுஷ்டானமான நியமங்களைப் பற்றியும், திருமண்காப்பு, பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம், திருவாராதனம், ஆத்மபஞ்சகம், தத்வ த்ரயம், ரஹஸ்யத்ரயம் போன்ற மஹார்த்தங்களையும் ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிய நூல்களைப் பின்பற்றி இந் நூலாசிரியர் நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

முடிவில் ஸ்ரீவசநபூஷண ஸாரம் என்ற தலைப்பில் லோக குருவான ஸ்ரீ பிள்ளைலோகாசார்யருடைய வைபவமும், "உன்னில் திகழ வசநபூஷணத்தின் சீர்மை ஒன்றுக் கில்லை" என்று ஸ்ரீ மணவாள மாமுநிகளால் உபதேசரத்ந மாலையில் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் ஸாரார்த்தங்களும் யாவரும் படித்து உணரலாம்படி எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

மற்றும் பல தனியன் ச்லோகங்களும், யதிராஜ விம்சதி போன்ற ஸ்தோத்ரங்களும், பாசுரங்களும் இணைந்து மூன்று சரடாய் முப்புரிநூலாய் விளங்கும் மங்கள ஸூத்ரம் போலே மங்களகரமாக முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அறிந்து பின்பற்றவேண்டியவை அனைத்தையும் பல நூல்களிலே தேடாமல் ஒரே நூலில் திரட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலை எழுதிய ஸ்ரீமாந் இராம சுவாமி ராமாநுஜ தாஸரும், இத்தகு உயர்ந்த நூல்களைக் காகிதம், அச்சுக்கூலி முதலியவைகள் உயர்ந்துள்ள இக் காலத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளியிட்டு லாப நோக்க மில்லாமல் அடக்க விலைக்கே விற்றுப் பெருந் தொண்டாற்றி வரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவக் கொண்டல் ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாராயண ராமாநுஜ தாஸரும் எல்லா நலன்களையும் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவம் தழைக்கப் பல்லாண்டு பாடுபடப் பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் ப்ரார்த்தித்துக் கொள் கிறேன்.

ஸ்ரீபாஷ்ய பவனம்,
24, தாண்டவராய முதலி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5

இப்படிக்கு
கே. ஏ. மணவாளன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிதயே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

V S. Karunakaran,
B E, M I E,
Deputy Director,
Small Industries Service
Institute (Govt of India)

65/1, G.S T. Road, Guindy,
Madras-600 032

அணிந்துரை

''எத்தனையோ பிறவிகள் பிறந்து, அவைகளில் செய்த தினைத்தனை நன்மைகளை எல்லாம் திரட்டி வைத்த திருமகள் கேள்வனின் திருவருளால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்தில் பிறக்கும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிட்டியிருக்கிறது'' என்று உணரும் பெரியோர்க்கு மிக இதமானது ''ஸ்ரீவைஷ்ணவம்'' என்னும் இவ்வரிய நூல்

ஸ்வாமி நடாதூர் அம்மாள் ''பிரபன்ன பாரிஜாதம்'' என்னும் நூலை இயற்றி இறுதியில்,

''அசேஷாபேக்ஷிதம் யதர பரிதோ ஜாயதே ஸதாம்
பிரபன்ன பாரிஜாதாக்ய: ப்ரபந்த ப்ரதிதோ புவி''

என்று தலைக்கட்டி அருளினார். ''பாரிஜாதம் என்கிற கற்பக மர வகையில் ஒன்று ஆன மரத்தின் அடிவாரத்திலே நின்று கொண்டால் ஒருவன் விரும்பிய பொருளெல்லாம் கிடைக்குமாம் அம்மாளின் அருளிச்செயலான பிரபன்ன பாரிஜாதத்தினை ஸேவித்துக்கொள்ளும் நல்லோர்க்கும் தேவையான நன்மை அனைத்தும் அங்ஙனமே கிட்டும்'' என்று இந்தச் சுலோகத்தின் பொருள்.

இந்த 'ஸ்ரீவைஷ்ணவம்' என்னும் நூலும் ஒருபுடை அத்தன்மைத்தே என்றால் மிகையாகாது.

ஸ்வாமி தேசிகன்,

''உபயுக்தேஷு வைசத்யம் தரிவாக்க நிரபேக்ஷதா
கரணத்ர்யஸாரூப்யம் இதி ஸௌக்ய ரஸாயனம்''

என்று ஒரு மணியான காரிகையை இட்டருளியுள்ளார் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் தேவையான விவரங்களைத் தெளிவாக அறிதல், அறம், பொருள், இன்பம் இவைகளை நாடாது முத்தி நெறியிலேயே விழைதல், மனது, வாக்கு, உடல் மூன்றிலும் ஒருமையுடன் வாழ்தல் என்ற இம்

மூனறும இருநதால் ஆத்மாவுக்கு அமுதம் போல அமையும் எனபது இதன பொருள இநத அரிய நூல் இமமூனறையும் தெளிவாகத தருவதால் ஸ்வாமி குறிபபிடட ''ஸௌக்ய ரஸாயனம்'' இதுதானே எனப பாராடடினுல அது மிகை ஆகாது.

பொதுவாக இநத ஒரு நூலே போதும் நன்மைக்கு எனறு கூறலாமபடி இநநூல் அமைநதுவிடடது இபபடி இறைவனுடைய இன்னருளைப் பெறற ஸ்ரீ இராமஸவாமி ராமாநுஜ தாசா அவாகடகு நம தொணடக்குலம கடமைப் படடிருககிறது இவா பலலாணடு வாழத் திருமகள்நாதன திருவருளை இறைஞசுகினறேன்.

இது ஆழவாாகள அமுத நிலையத்தின் ஒனபதாவது வெளியீடு எனற ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாஸர் அவர்கள தெரிவித்தார்கள இலாபத்தையே கருதாது, ''வணடமிழ நூறக நோற்றேன-அடியாாசகு இன்பமாரியே'' என்று நமமாழவார் அருளிசசெயதது போலே நம தரிசனம் தழைகக இபபெரியாா அடகக விலைககே இபபுததகஙகளை வெளியிட்டுச செயதுவரும தொணடிறகு இநநூற்றுணடைச் சேர்ந்த நாம் எல்லாம எவவாறு நனறி செலுததமுடியும? ''தலை அலலால கைமமாறு இலனே'' எனற நாசசியார் திருமொழியே நமககு இவா தரபபிலும புகல எனில அது உண்மை, வெறும பாராடடுரை ஆகாத

ஆழ்வார்கள அமுத நிலையம இவவாறு இனனும பல இனிய தொணடுகளைச செயயக காரேய கருணை இராமா நுஜனும, அவன் நெஞசிலே பொலிநத இனனருள செயயும பூமனனு மாது பொருநதிய புணணியனும அருள செயவார் கள் எனபதில ஐயமே இலலை

ஆக நூலை எழுதிய பெரியோரையும, வெளியிட்ட பெரியோரையும், இதனை வாஙகிப படிததுப் பயனபெறப் போகும பெரியோரையும வாழததி வணங்குகின்றேன.

9, கணேஷ நகா,
சேலையூா,
சென்னை-73
22-6-84,

இங்ஙனம. அடியாாககடியான
கருணாகரன், B E, M I E,
ஸ்ரீமதுபவே மஹாவித்வான-வில்லூர்
நடாதூா ஸ்ரீபாஷ்ய சிமஹாசனம,
ஸ்ரீமதாசுகவி ஸார்வபௌம ஸ்வாமி திருவடி

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம

பொருளடக்கம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவம்

—————

வைஷ்ணவம்

உலகில் நிலவும் சமயங்கள் பல அவற்றுள் உயர்வற உயர்ந்து விளங்குவது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயம். சமயம், மதம், தரிசனம், கொள்கை என்பன ஒரு பொருள் குறித்த சொற்கள். வைஷ்ணவம் என்பதற்கு விஷ்ணு சம்பந்தமுடையது என்பது பொருள் விஷ்ணு என்பது பரம்பொருளின் வியாபகத் தன்மையை விளக்குகின்ற மூன்று திருநாமங்களில் ஒன்று. அத்திருநாமங்கள் **நாராயணன், வாசுதேவன், விஷ்ணு** என்பன விஷ்ணு என்ற திருநாமத்திற்கு 'நிலம்விசும்பு ஒழிவறக் கரந்தசில் இடந்தொறும் இடம்திகழ் பொருள்தொறும் கரந்து எங்கும் பரந்துளன்'' என்கிறபடியே எங்கும் வியாபித்துள்ளவன் என்று பொருள். ஆக வைஷ்ணவம் என்பதற்கு சர்வ வியாபகனான விஷ்ணுவின் சம்பந்தமுடையது என்று பொருளாகிறது.

விஷ்ணு சம்பந்தமில்லாத பொருள் எதுவுமே இல்லை ஆதலால் உலகில் அனைத்துமே வைஷ்ணவம் என்னும் பெயருக்கு உரியவையே ஆயினும், எல்லாவற்றுக்கும் வைஷ்ணவம் என்று பெயர் வழங்கப்படுவதில்லை எல்லாரும் வைஷ்ணவர் என்று சொல்லப்படுவதுமில்லை ஏன்? கங்கை புனிதமான நதி தன்னில் மூழ்கினவர்களின் பாபங்களைப் போக்குகிறது, நற்கதி யளிக்கிறது ஆயினும், தன்னிடத்தில் வசிக்கும் மீன்கள் முதலிய பிராணிகளுக்குப் பயனளிப்பதில்லை தன் புனிதத் தன்மையை யறிந்து மூழ்கும் மக்களுக்கே பயன் தருகின்றது அதுபோல விஷ்ணு சம்பந்தம்

ஏதிலும எவரிடததிலும் இருந்தாலும வைஷ்ணவம, வைஷ்ணவர் என்று வழஙகபபடுவதில்லை அச்சமபநதத்தை உணாநது அவ விஷ்ணுவைப பரமபொருளாகக கொணடு வழிபடும சமயததிறகும, சமயத்தினருககுமே வைஷ்ணவம் என்றும, வைஷ்ணவர் என்றும பேர் வழங்கப்படுகின்றது

வைஷ்ணவ சமயம் எனபது வைஷ்ணவமாகிய சமயம் என்று விரிநது எல்லாத தேச காலங்களிலும வியாபிததுள்ள சமயம என்றும் பொருள் தரும சிருஷ்டி காலம முதலே வைஷ்ணவம வாழ்நது வருகின்றது இனியும வாழும. ஆதிகாலத்தில உலகம் முழுதும் வைஷ்ணவ மயமாக இருநதது என்பதை சாஸதரஙகள் மூலமாக அறியலாம். கலியின் கொடுமையால் இபபோது சுருங்கியிருநதாலும கலியும நீங்கிக் கிருதயுகம் தொடங்கியவாறே பழையபடி உலக முழுதும் வைஷ்ணவ மயமாக விளங்கும் என்பதையும் சாஸ்த்ரங்கள கூறுகின்றன.

வைஷ்ணவ குரு பரம்பரையிலே முதல் குரு திருமகள் கேளவனான விஷ்ணு விஷ்ணுவை முதலிலே கொணட மதமானமையாலே வைஷ்ணவ மதம என்று பேர பெற்றதென்றும் கூறலாம பரமபொருளான விஷ்ணுவுககுப பிரதான திருநாமமான நாராயண நாமததைக் கொண்டு பேர் பெறுமல விஷ்ணு நாமத்தைக் கொணடு இச்சமயம பேர பெறக் காரணம் ஏன? எனில், திருமாலின் பரதவததிறகுப் பல காரணங்கள் இருபபினும தலையாய காரணம வியாபகதவமே. அநத வியாபகத்வத்தை விஷ்ணு நாமததைக் காட்டிலும் நாராயணன நாமம திறமபட முழுமையாக விளககினாலும, நாமததைக் கேட்ட மாததிரததிலே வியாபகதவம விளஙகுவதில்லை பதம் பிரிததுத தொகைச சொறபொருளை உணாநத பிறகு தான வியாபகத தன்மை விளஙகும. அஙஙனன்றிககே விஷ்ணு நாமம கேளவிமாததிரததாலேயே வியாபகதவததை விளககும அதறகடி வியாபகததைப் பொருளாக உடைய 'விஷ்லு' என்னும் தாதுவிலே பிறநத நாமமானமை (தாது சொறகளுககு மூலமான வேரசசொல);

ஸ்ரீ என்பது வைஷ்ணவ சப்தத்துக்கு அடைமொழி. செல்வத்துக்கும், செல்வத்துக்கு அதிதேவதையான லக்ஷ்மிக்கும் ஸ்ரீ என்று பெயர். ஸ்ரீக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் புதரா களாகை யாலும், ஸ்ரீயைப் புருஷகாரமாக (சேர்த்து வைபபவளாக)க் கொண்டு ஸ்ரீபதியான விஷ்ணுவையே உபாயமாகப் பற்றிய வாகளாகையாலும், ஸ்ரீவிஷ்ணுவையே வைதத மாநிதி யாகக கொளகையாலும, ஸ்ரீவிஷ்ணுவுககு ஒழிவில காலமெல்லாம உடனுய மனனிச செயகினற வழுவிலா அடிமையாகிற கைஙகாய ஸ்ரீயைப புருஷாாததமாக (பயனாக) உடையவாகளாகையாலும ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள எனப்படுகினறாகள இவாகள நெறி ஸ்ரீவைஷ்ணவம் எனபபடுகிறது

வைஷ்ணவ லக்ஷணம

வைஷ்ணவன் என்றல பிறா துனபஙகணடால் பொறுக்க மாட்டாத இரக்க குணமுடையவன என்றும் பொருள் கூறப் படுகின்றது உயிருக்கு இருபபிடமான உடமபு உயிரினறேல உடம்பாயிராது, கெட்டழிநதுவிடும இறைவனாகிய விஷ்ணுவுக்கு உடமபாகிய உயிருமஉளளே விஷ்ணு இலலையேல அழிநது படும இவவுயிர்கள் நிதயமாக இருககவேணடுமென்பது அவவிறைவனுடைய நிதயமான சஙகல்பம் ஆகையிஞலதான் அவ விஷ்ணு தன்னை யிலலை செயகினற உயிர் களின் உளளும வசிககினறன காரணம இவ்வுயிாகள் அழிநது விடாமல வாழநது, போக மோக்ஷஙகளைப பெற வேணடும என்கிற பரம கருணையே

தநதையின பணபு பிளளைகளுச்கு அமையவேண்டும் ''பிதா தேவோ ஜநாாத்தந'' எனகிறபடியே அனைததுயிர்க் கும் தநதை விஷ்ணு வைஷ்ணவன எனறல் விஷ்ணுபுத்ரன் எனறு பொருள தநதையாகிய விஷ்ணுவின கருணைககுணம் புத்ரனாகிய வைஷ்ணவனுக்கு இலலையெனறல அவன எங்ஙனம வைஷ்ணவன ஆகமுடியும? ''நாடடைத் துறநது காட்டுக்குச சென்ற மகன் பிரிவை யாறறமாடடாமல உயிர்

துறந்தான் என் தநதை தசரதன்; அந்த ராஜயத்தை நான் அபஹரித்தால நான் எங்ஙனம் தசரதன பிள்ளையாவேன?" என்றுன பரதன். எனவே தந்தையாகிய விஷ்ணுவின் குணமாகிய பிறா துன்பம் காணமாட்டாத இரககமுடைமை வைஷ்ணவம எனபது பெறபபடும

ஆதலினுலதான நஞ்சீயர் என்னும் ஆசார்ய சிரேஷடா, "ஒருவன பிறருடைய தூனபம கணடு ஐயோ என்று இரங்கினுஞகில, தனககு வைஷ்ணவதவம் உணடென்று தனககுத தானே அறுதியிடலாயிருசகும இத்தனையும படுவானுககு என்று இருநதானுகில, தனககு ஞான பகதியாதிகள் குறைவற இருந்தாலும் வைஷ்ணவத்வம இலலையென்று அறிநதுகொள்ளலாம" என்று அருளிச்செயவா

"பகவத் பாகவத விஷயங்களிலே ஒரு பெருமை யைக கணடால நெஞ்சில பொறுமை உண்டாகாதிருந் தால தனக்கு வைஷ்ணவதவம் உணடென்றறியலாம். பொறுமை ஏற்படடால வைஷ்ணவதவம (பகவத் சமபநதம) இலலை என்று அறியலாம' என்று நஞ்சீயர் நமபிள்ளைசகு அருளிசசெயதாா மேலும, "ஆசசாவ தாரததுககு உயிருணடென்று நெஞ்சில் பட்டால், தன் மனைவி மக்களிடததில உணடாகும அனபின் அளவாகி லும ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் பககல அனபு உணடாகில ஸ்ரீவைஷ்ணவா கடுத்து வார்ததை சொன்னுல் தான் கோபிக்காமல உகபபு ஏற்பட்டால், பரதார பர தரவ் யங்களில (பிறா மனைவி, பிறா பொருளில்) நசையில்லா திருநதால் தனககு வைஷ்ணவதவம உண்டென்றறிய லாம" என்றருளியுளளாா

"வைஷ்ணவ லக்ஷணம கொககு போலே யிருககும, கோழி போலே யிருககும, உபபு போலே யிருககும" எனபது அநநதாழ்வான என்னும மஹநீயரின் வார்ததை அதாவது கொசகு வெணமையாயிருககும.

ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் காத்திருந்து பெரிய மீனையே பற்றும் அதுபோல ஸ்ரீவைஷ்ணவன் உள்ளம் தூயனாய் அசார அல்பசாரங்களான பலன்களை விரும்பாமல் பரம புருஷார்த்த (இதைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்று இல்லை என்று சொல்லப்படுவதாகிற புருஷார்த்தம் பரம புருஷார்த்தம்) லக்ஷண மோக்ஷத்தையே விரும்புவான்

கோழி குப்பையைச் சீய்த்துத் தன் ஜீவனத்துக்கு வேண்டிய தான்யமணிகளையே உண்ணும் அதுபோல் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் துருவவேண்டிய சாஸ்த்ரங்களாகிற குப்பைகளைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து தன் உஜ்ஜீவனத்துக்கு வேண்டிய சாதனத்தையே பற்றி உஜ்ஜீவனத்தைப் பெறுவான்

உப்பு உணவுப் பொருள்களில் கரைந்து உண்பவர்களுக்குச் சுவை கொடுக்கும். அதுபோல் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் தனக்கு எவ்வளவு பாண்டித்ய மிருந்தாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத் திரளில் காட்டிக் கொள்ளாமல் அடக்கமாய் இருந்து மகிழ்வளிப்பான் தன்னை யழிய மாறியும் பிறர்க்கு உதவுவான் என்றபடி.

வைஷ்ணவத்வம் என்பதற்கு வைஷம்ய ஜ்ஞானம் என்றும் பொருளுண்டு அதாவது வேறுபாட றியும் அறிவு என்றபடி. அதாவது தேஹத்துக்கும் ஆத்மாவுக்குமுள்ள வேறுபாடறிகை, ஆத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்குமுள்ள வேறுபாடறிகை, சமசாரிகளுக்கும் வைஷ்ணவனுக்குமுள்ள வேறுபாடு அறிகை, இதர தேவதைகட்கும் பர தேவதைக்குமுள்ள வேறுபாடறிகை; இதர குருக்களுக்கும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானத்தை உபதேசித்த சத்குருவுக்குமுள்ள வேறுபாடறிகை; பிற மந்த்ரங்களுக்கும் மந்த்ர ராஜத்துக்கு (அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு) முள்ள வேறுபாடறிகை; சாத்யங்களான இதர உபாயங்கட்கும் ஸித்தோபாயத்துக்குமுள்ள வேறுபா

டறிகை; பரத்வத்துககும் அர்ச்சாவதாரத்துக்குமுள்ள வேறுபாடறிகை, இதர புருஷார்த்தங்களுக்கும் பரம புருஷார்ததததுககு முள்ள வேறுபாடறிகை வைஷ்ண வதவம எனறபடி

இருவகை வைஷ்ணவம்

வைஷ்ணவம இருவகைப்படும். ஆ(ப்ய)ந்தரம், பாஹ்ய (உள வைஷ்ணவம, வெளி வைஷ்ணவம்) எனபபடும். வெளி வைஷ்ணவமாவது ரூப நாம பாஷா வைஷ்ணவம

ரூபம - தோளகளில் சஙக சக்கர சின்னங்களை தரித்தல்; நெறறியிலும அஙகஙகளிலும் திருமணகாபபணிதல், கழுத்தில் துளசிமணி, தாமரைமணி மாலைகள அணிதல

நாமம —பகவந நாமஙகளைப பெயராகக் கொள்ளுதல

பாஷை —அடியேன், தேவரீர, அடியேன குடிசை, தேவரீர திருமேனி, திருவடி, கறியமுது, சாற்றமுது, திருககன்னலமுது எனபன போனற வைஷ்ணவ பரிபாஷை பேசுதல்

உள் வைஷ்ணவம —ஞானம, பக்தி, வைராக்யம் முதலிய ஆதம குணஙகள நிறைநதிருக்கை

மூவகை வைஷ்ணவம்

தகுதி அடிபபடையில வைஷ்ணவாகளை மூவகையாகவும பதது வகையாகவும பிரிபபா.

மூவகையாவது —சதகாரர யோகயா, சஹவாச யோகயா, சதாநுபவ யோகயா எனபன

சதகார யோகயர் —உபசரிததல (கௌரவிததல்) மாத்திரத்திறகு உரியவாகள அவாகள ரூப நாம பாஷைகளையே ப்ரதானமாகக கொணடு உளளவாகள திருமநதரம முதலியவற்றை உசசரிபபாாகளே யொழிய பொருள அறிய மாட்டாாகள

ஸஹவாச யோக்யர்.—கூடி வாழ்வதற்குரியவாகள ஆகி ளுாகள ஞானம அநுஷடான மிவை நனருக உடையவர் கள ஆசாாய அங்கீகாரததிற்கும பகவத் அங்கீகாரத திற்கும உரிய பெருமை வாயநதவாகள இவாசள சஹ வாசம (கூடி வாழந்து பழகுதல) நனமை தரும

சதாநுப யோகயா—கணட மாததிரததிலே இவாக ளுடைய ஞான பகதி வைராகயங்களை அறிநதுகொளளலாம படி யிருபபா (பகவத பாகவத அநுபவததிலே மிகச அவா வுடையவராகவும, அதறகுத தடை நோநதபோது மிகக ஆாததி (துக்கம) உடையவராசவும இருபபா, பகவத குணுநுபவததிலே உடமபு மயிாககூச செறியப பெற்றிருப பா கணகளில குளிாநத ஆநநதக்கணணீா பெருகப பெற்றி ருபபா இவாகள உடமபெடுததவா அனைவாசகும எப பொழுதும கணடு அநுபவிககத தககவாகள

தசவித வைஷ்ணவம

வைஷணவா பதது விதமாகப் பாகுபடுத்தப்படுகின றனர்

(1) அதவேஷி, (2) அநுகூலன், (3) நாமதாரி, (4) சக ராஙகி, (5) மநதரபாடி, (6) வைஷணவன, (7) ஸ்ரீவைஷ ணவன, (8) பரபநநன, (9) ஏகாநதி, (10) பரம ஏகாநதி என்று இவவாறு வைஷணவாகள பதது விதமாயத தரம பிரிககபபடுகிறுாகள.

அதவேஷி—பகவத் பாகவத விஷயங்களில துவேஷம இலலாதிருப்பவன (பகவான—நாராயணன், பாகவதர்— அவனடியாா).

அநுகூலன—முன் சொன்ன அதவேஷததோடு அநு கூல புததியு முடையவன அதாவது விஷ்ணு ஆலயஙகட்குச செலலுதல, உறசவங்களில கலநது கொளளுதல், பகவத பாகவத விஷயங்களில் உபகரிததல, வைஷணவர்களோடு கலந்து பழகுதல முதலிய நனமைகளை யுடையவன.

திருநாமதாரி —முன் சொன்னவற்றோடு ஹரியினுடைய பரம பாவனமாய ஓராயிரமாய உலகேழ அளிக்கும் பேராயி ரங்களில் ஒன்றைத தனககுப பெயராகத தரித்திருப்பவன.

சக்ராங்கி முன சொன்னவற்றோடு வேத சாஸத்ரங்க ளில விதித்துள்ளபடி விஷ்ணுவினுடைய திவயாயுதங்களான சங்க சக்ர சின்னங்களை ஆசாரியன மூலமாகத தோளகளிலே தரித்துக கொணடுள்ளவன் இது திருமண்காபபுக்கும் உப லக்ஷணம

மந்த்ரபாடி —முற்கூறியவற்றோடு சகல பணபுகளையும கொடுககவலல பகவந மந்த்ரமான திருவஷடாக்ஷர மந்த ரததை உபதேசம் பெறறு ஜபித்துக காரியம கொள்ளு மவன.

வைஷ்ணவன் —முன் கூறியவறறோடு ஐமபுலன் இனபங் களையும தேவதாநதரங்களையும விட்டு முக்தி யடைவதறகுக் கர்ம ஜ்ஞானங்களை அங்கமாக உடைய பக்தியை உபாயமாக அநுஷடிப்பவன்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவன் —முனசொன்ன தகுதிகளோடு பற்றற்ற மனத்தில ஸ்ரீய பதியை இருத்தி எபபொழுதும் எணணெ யொழுக்கு (தைல தாரா அவஸதை)போல இடைவிடாமல் பக்தி செய்வதோடு ஒழிவில காலமெலலாம உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செயகையாகிற சமபததையுடையவன்; (ஸ்ரீ—சமபதது).

ப்ரபந்நன —முற்கூறிய தகுதிகளோடு பகவத பராப் திககு சாஸ்த்ரங்களில கூறபபட்ட எல்லா உபாயஙகளும் சுலபமாக அநுஷடிக்க முடியாதவை, பல பிறபபுகளில் பாவங்கள் கழிநத பிறகு முக்தி யளிபபவை; ஆத்மாவின் பரதந்த்ர ஸ்வரூபததுக்தச சேராதவை எனறு அறிந்து அவறறை விட்டு பகவானையே ப்ரபததி பணணி (சரணம் புகுந்து) அபரபததியையே உபாயமாகக் கொணடவன

ஏகாந்தி —முன்கூறிய தகுதிகளை யெல்லாம் உடையவ னாய்த் தான் பண்ணும் ப்ரபத்தியும உபாயமன்று என்று நிச் சயித்து அவ்வெம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றியவன்.

பரமைகாந்தி (பரம+ஏகாந்தி=பரமைகாந்தி):—மேற்கூறிய எல்லா நன்மைகளையும் உடையவனாய் ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனை உபாயமாகப் பற்றுவதையும், மற்ற சாதனாந்தரங்களோடு சமமாக எண்ணத் தன்னைத் திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்கு ஆக்கியருளிய ஆசார்யனையே உபாய உபேயமாக (பலனாக)ப் பற்றி ஆசார்யனிட்ட வழக்காக இருப்பவன்.

வரலாறு கண்ட வைஷ்ணவம்

(ஸ்ரீவைஷ்ணவம் அநாதி)

உலகில் நிலவும் சமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகமிகத் தொன்மை வாய்ந்தது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயம். பிற சமயங்கள் தோன்றிய காலத்தை வரையறுத்துக் கூறிவிட முடியும். அங்ஙனம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தைக் காலவரையறைக்குட்படுத்திக் கூறவியலாது. உலகம் என்று முதல் உண்டோ அன்று முதலே ஸ்ரீவைஷ்ணவமும் உளதாகி வருகின்றது,

நாராயணன் நான்முகனுக்குச் செய்த வேதோபதேசம்

மஹா ப்ரளய காலத்தில் ப்ரபஞ்ச மெல்லாம் பேரும் உருவுமின்றி அழிந்து தமஸ் எனனும் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையடைந்து பரமபுருஷனான நாராயணனிடத்தில் லயித்தது. ஒரு ப்ரஹ்ம கல்ப காலம் கழிந்த பின் ஸ்ருஷ்டி காலம் வந்தவாறே காரணபூதனான நாராயணன் தன் ஸங்கல்ப ரூப ஜ்ஞானத்தாலே அண்டகாரணங்களையும் அண்டங்களையும் தானே சிருஷ்டித்து, ஏகார்ணவத்திலே (எங்கும் ஒரே ஜலமயமாக இருக்கும் நிலையில்) சயனித்துத் தன் திருநாபிக் கமலத்திலே ஸ்வர்ண மயமான தாமரையைத் தோற்றுவித்து, அதில் சமஷ்டி புருஷனான (சிருஷ்டிக்கு உரியவர்களான அதிகாரிகளாகிய தேவர்கள் முதலியவர்களைத் தன் உள்ளே கொண்டுள்ள) நான்முகனைப் படைத்தான். அந

நானமுகன் ஒன்றும் தோன்ருமல் புலம்ப பகவான் அவன் முனனே அன்னத்தின் உருவில் தோனறினுன்

பிரமன, "கஸ்தவம" (யார நீ?) எனருன் பரமன், "கஸ்தவய" (நீ க — உன பெயர் க) என்று பிள்ளேககுப் பெயரிடடான், மீண்டும பிரமன் செய்வதறியாது புலமபித் தவிததபோது பரமன ஹயகரீவமூரததியாகி (குதிரை முக உருவில) காடசியளிததான நான்முகன, "நீ யார?" என வினவினுன ஹரி எனருன பரிமுகப்பெருமான (ஹரி = குதிரை)

மறுபடியும் குழநதைககு வேதோபதேசம பணணுமபடி பெரிய பிராடடி புருஷகாரம பணண ஹம்ஸ ரூபியாக ஆவிரபவிதது நானமுகக குழநதைககு 'ஓம' என்று ஸகல வேத ஸஙகரஹ (சுருகக)மான ப்ரணவததை உபதேசித தான அதனுலதான இன்றும அனேததுச் சமயததைச் சேரநத அநதணாகள வேதத தொடககததிலும முடிவிலும "ஹரி ஓம்" எனறு தொடஙகி முடிககினருாகள

அககுழநதையும 'ஓம, ஓம' எனறு சொலலிககொண்டே யிருந்தது அது கணடுகநத பரமபிதா அஷ்டாக்ஷரத திருமந்திரத்தை யுபதேசித்து ஸகல வேதஙகளேயும உபதே சிததான. இபபடி பரதமாசாரயனுன ஸ்ரீமந நாராயணன தன் ப்ரதம புத்ரனும் சிஷ்யனுமான நான்முகனுக்கு உபதே சிதது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஞககினுன் இபபடி ஸ்ரீவைஷணவம் தொடஙகியது

உபதேச பாரம்பாயம்

அதன் பிறகு பிரமன தன முதல பிளளேயாகிய சிவ னுக்கும உபதேசிததான ஸநகாதியர் நாலவாககும நாா தர்க்கும உபதேசிததான சிவனும பார்வதிக்கும ஆலமர நிழலிலிருநது அறம நாலவாககும (அகஸ்தியர், புலஸதியர், தக்ஷா, மார்ககணடேயருககு) உபதேசிததான அவாகள் மறற ரிஷிகளுச்கு உபதேசிததாாகள்.

பிறகு தன்னை நித்தியமாக ஆராதிக்க விருப்பித் தவம் புரிந்த பிரமனுக்கிரங்கி ஸ்ரீரங்க விமானத்தோடு அர்ச்சா மூர்த்தியாய் ஆவிர்ப்பவித்து (தோன்றி) தன்னை ஆராதிக்கும் முறையையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறியினையும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர மென்னும் பரம சாஸ்த்ரத்தின் மூலமாக உபதேசித்தருளி ஞன் பிரமன் அப்பாஞ்சராத்ர வைஷ்ணவத்தை சனகாதி களுக்கு உபதேசித்தான் அவர்கள் மற்ற ரிஷிகளுக்கு உப தேசித்தார்கள், பிறகு, தத்தாத்ரேயர், சாண்டில்யர் முதலிய பரம ரிஷிகள் பாஞ்சராத்ர வைஷ்ணவத்திற்கு பரவாத்தகாக ளானுர்கள் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் வேதங்கள் போலப் பரம பரமாணம் என்பதை ஸ்ரீ வேதவ்யாச பகவான் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்தில் அருளிச்செய்துள்ளார்

(பிறகு, விகனசர் என்னும் முனிவர் தோன்றி வைஷ்ண வாலய நிர்மாணம், ப்ரதிஷ்டை, ஆராதனம் ஆசாரானுஷ் டானங்களை விளக்கும் வைகானசம் என்னும் ஆகமத்தை இயற்றி வைஷ்ணவத்தைக் காத்தார்)

வேதகாலம்

இப்படி வைதிக நெறி தழைத்தோங்கித் திகழ்ந்த காலமே வேதகால மென்பபடுவதாகும் தற்காலச் சரித்திராசிரியர் என்பபடுவோர் சிலர் வேதகால மென்று குறிப்பிடும் காலம் தவருனதாகும். அவர்கள் ஆரியர்கள் வேதங்களை உண்டாக்கினுர்கள் என்றும், அக்காலமே வேத கால மென்றும் மிகமிகப் பிற்பட்ட காலத்தைக் குறிப்பிடு கின்றுர்கள் இக்கருத்துக்குச் சான்றுகள் ஏதுமில்லை நம் நாட்டைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட மேல்நாட்டார் ஆரியர், திராவிடர் என்று வேறுபடுத்தி நம்மைப் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சியினுல் எழுதி வைத்ததே இவர்கட்குச் சான்று போலும்! உபநிஷத்துக்களின் ஒன்றிரண்டு ரிஷிகள் பேரால் வழங்கப்படுகின்றன அதனுல அவை அவர்களால் இயற்றப்

பட்டவை என்று நினைககின்ருர்கள் போலும். உண்மை அதுவல்ல.

மந்தரதாசிகளுசகு ரிஷிகள் என்று பெயா பரமரிஷிகள் தங்கள தபோ பலததிஞல பிறர் அறியாத நிதயமான சில வேதாநத பாகங்களேயும, மநத்ரஙகளேயும சாக்ஷாத கரிதது வெளியிட்டாாகள் அவ்வளவே வேதங்களும உப நிஷத்துகசளும ஒருவரால் செயயப்படாதவை, என்று முள்ளவை அதுபோலவே திராவிட வேதஙகளாகிற அருளிசசெயலகளும நிதயமானவை எம்பெருமா னருளால் சாக்ஷாதகரிதது வெளியிட்ட மாதரமே ஆழவார்களுககுளள கர்தருத்வம.

எனவே வேதகால மென்பது சிருஷ்டிக்குப் பிறகு நாராயணஞல நானமுகனுககு உபதேசிககப்பட்டு மற்ற சாஸத்ரஙகள தோனறுதபோது வேதஙகள் மட்டும பிர மாணங்களாக இருநத காலம இது சரிததிராசிரியாகள் கணிப்பில் அடஙகாத காலம. அவாகள் அறிவுககு எட்டாம் காலம

"யோ பரஹமாணம விததாதி பூர்வம்

யோ வை வேதாம்ஸ்ச பரஹிநோதி தஸ்மை"

என்று நாராயணன் நான்முகனுககு வேதோபதேசம் பணணியதை வேதோப நிஷததுககளே கூறுகின்றன. அக காலததில எலலாரும் வேதஙகளேக கொணடே எலலாவற் றையும் அறிநதாாகள் நாராயணனே பரமபொருள் என் றறிந்து எல்லாரும வைஷணவாகளாயத திகழந்தார்கள் அசுரர், அரக்கர்களும விஷ்ணு பகதாகளாய விளங்கிஞர் கள் ஆஞல, அவர்கள் பொருமை யுடையவர்களாய்த் தேவர்களுககுத் தீங்கிழைததாாகள.

புததாவதாரம்

வைதிகாகளாய வைஷணவர்களாய்த தேவர்கடகுத் தீங்கிழைதத அசுர ராக்ஷசர்களே மயககி வேத நம்பிககை யைக் குலைபபதறகாக நாராயணன் புத்த முநியாய்த

தோன்றித் தன் உபதேசத்தாலும் அநுஷ்டானத்தாலும் அவர்களுடைய வேத நம்பிக்கையை அழித்தான இவ்விஷயத்தையே நம்மாழ்வாரும் திருவாய்மொழியில,

''கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு புறம்புக்கவாறும்
கலந்தசுரரை
உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும்''
என்று அநுசந்தித்தருளினார்.

சரித்திராசிரியர்கள் கூறும் மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றிய சித்தார்த்த புத்தரல்லர் இந்த புத்தர் இவர் பகவதவதாரமாகிய ஆதிபுத்தர். இவர் அசுர மோஹனார்த்தமாகப் பரப்பிய கொள்கைகளைத்தான் சித்தார்த்த புத்தர் திருடித் தான் கண்டதாக வெளியிட்டார்

மற்றும் சிவபெருமானைக் கொண்டும் சிவபரத்வம் கூறும் சைவாகமங்கள் முதலிய மோஹன சாஸ்த்ரங்களை வெளியிட்டான நாராயணன அப்பொழுது வைதிக மதமாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவம் குன்றியது எங்கும் பாஷண்டர்கள் நிறைந்தார்கள (பாஷண்டர்கள் - நாராயண பரத்வத்தை இசையாதவர்கள், புருஷோத்தமனை மற்ற தேவர்களோடு சமமாக நினைப்பவர்கள், சமண, பௌத்த சார்வாகாதியர்) அப்பொழுது பகவான தத்தாத்ரேயராக அவதரித்து முதல் திரிதண்டசன்யாசியாகி வேதங்களையும் வைதிக நெறியையும் நிலைநாட்டினார் வேதங்களே மநுஷ்ய உருக்கொண்டு அவர்க்கு சிஷ்யர்களாயின. தாமும் தம் சிஷ்யர்களுமாக பாஞ்சராத்ர ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை எங்கும் பரவச் செய்தார் நெல் செய்யப் புல் தேய்வது போல சகல மதங்களும் அழிந்தொழிந்தன. ஸ்ரீவைஷ்ணவம் எங்கும் தழைத்தது

ஆதி காவ்யகர்த்தாவான ஸ்ரீவால்மீகி பகவான ஸ்ரீராமாயணத்தை இயற்றி நாராயண பரத்வத்தையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தையும் நிலைநாட்டினார்

பிறகு, பராசர பகவான் தோன்றி சித், அசித், ஈசுவரன் எனனும தததவத்ரயங்கள, அவறறின் ஸ்வரூப சுபாவங்கள், இதர புருஷாரத்தங்கள, பரம புருஷாரததமாகிற மோக்ஷ புருஷாரததம, இவற்றின உபாயங்கள், இதர தேவாகளின் காமவசியதை-அபரதவம, நாராயணனின பரத்வம, பிராட்டியின பெருமை, ஸருஷ்டி, ஸதிதி, ஸமஹார காதருதவம் நாராயணனுககே உரிததாதல, நானகு வகை கதிகள முதலிய சகல பரமார்த்தங்களையும தெளிய விளககி ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணததை இயறறி ஸ்ரீவைஷ்ணவததை நிலைநாட்டினா. அககாலஙகளில வாழநத ரிஷிகளெலலாம வைஷ்ணவர்களே. ஆனால, ரிஷிகள அனைவரும் ஆழவாாகளைப போலே ஆசார்யாகளைபபோலே மறநதும புறநதொழாதிருந்தாாகள என்று சொலவதறகிலலை சிவன், பிரமன், முதலிய தேவாகளை வணஙகியமை யுண்டு அவாகளைப பரதேவதையாகக் கொணடு வணஙகினாாகளல்லா அவாகள பெரிய தேவாகளாகையாலே அவாகளைக காண நோநதபோது வணங்கினாாகள சிறசில சமயங்களில ஞானோபதேசததிறகாகவும வணங்கினாாகள சிவன மஹா பாகவதனாகையாலும வணங்கினாாகள

தாம சாஸதரங்களும வைஷ்ணவமும

ஸமருதிகள எனனும தாம சாஸ்தரஙகளை இயறறிய ரிஷிகள பலரும திாயக் புணடரததை விதிககாமல ஊாதவ புண்டரததையே விதிககினறனா துயிலெழுமபோது ஹரி நாமோசசாரணத்தையே விதிக்கின்றனர், ஆசமனததிற்கு அச்யுதாநநத கோவிநத நாமங்களையே விதிககினறனா. சரீரகததி பாதர சுத்திகளுககும புணடரீகாக்ஷநாமததையே விதிககின்றனர் விசிஷட பரம தர்ம சாஸத்ரங்களை இயறறிய சாண்டிலயர், பராசரர் முதலிய பரம ரிஷிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ண வாசாரததையும, பகவதாராதனததையுமே சிறபபாக விரிததுரைககினறனா இதனால ரிஷிகள் எல்லாரும் வைஷ்ணவாகள என்பதும, சைவம், சாக்தம்,

அத்வைதம் முதலிய மதங்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றியவை என்பதும் பெறப்படும்

வேதப்ரதிபாத்யன் (வேதங்களால் விளக்கப்படும் பொருளானவன்) நாராயணனே ஆகையாலும், அந்த **வேத வேத்யனே** (வேதங்களால் அறியப்படுபவன்) முதன்முதலில் 'ஹரி ஓம்' என்று பிரமனுக்கு உபதேசிக்கையாலும், அன்று தொடங்கி இன்றுவரை அந்தணர்களனைவரும் எம்மதத்தினராயினும் ஹரி ஓம் என்றே தொடங்கி முடிவிலும் 'ஹரி ஓம்' என்றே முடிக்கின்றார்கள். பிற்காலத்தில ரஜோ குண தமோ குணங்களின் மேலீட்டால் கலங்கி பரதவத்தில் அபிப்ராய பேதம் ஏற்பட்டு மத பேதம் ஏற்பட்டபோதிலும், இவ்வைதிக பாரம்பர்யம் மாறாதே நிற்கின்றது சைவாதிகளும (சிவாதிகய சொல்லும) அத்வைதிகளும அச்யுத அநந்த **கோவிந்த** நாமங்களாலேயே ஆசமனம் செய்யவேண்டியுள்ளது இதனாலேயே வைஷ்ணவத்தின் வியாபகத்வமும் தொன்மையும் விளங்கும்

நர நாராயணவதாரம்

மறுபடியும் வைதிக தர்மங்கள் தலைசாய்ந்தபோது பகவான நாராயணன் **நாராயண ரிஷியாகத்** தர்மதேவதைக்குப் புத்ரனாக அவதரித்துத் தன் அம்சமான நரனுக்குச் சகல வேதசாரமான திருமந்த்ரத்தையும், அதன் பரமார்த்தங்களையும் சகல வேத சாரார்த்தங்களையும் உபதேசித்தும், பரமரிஷிகள் பலருக்கும் சகல பரமார்த்தங்களையும் ஐயுறவறுத்து உபதேசித்தும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறி கருங்காமல் காத்தருளினன்

வியாசாவதாரம்

மீண்டும் காலப்போக்கில் வைதிக வைஷ்ணவத்திற்குத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது துவாபர யுகத்தின இறுதியில் வேத வியாச முனிவராக அவதரித்த விஷ்ணு ஒன்றாகக் குழம்பிக் கிடந்த வேதங்களை வகைப்படுத்தி நான்காகப் பிரித்து

சிஷ்யாகளுககு உபதேசிதது எளிமைப்படுத்திஞர். மீண்டும் பொருள வகையில காமபாக மெனறும பரஹமபாக மெனறும இருவகையாகப பிரிததாா கர்மபாக மெனபது பரஹமததி னுடைய ஆராதன ரூபமான யாகாதிகளைப் பறறியது இது பூர்வபாக மெனறும கூறப்படும பரஹ்மபாக மென்பது ஆராதிக்கபபடுகின்ற பரஹமததினுடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளைப பறறியது இவையே உபநிஷததுககள் இஃது வேதாநத மெனறுய கூறபபடும.

பரஹம ஸூதரமும் விசிஷ்டாதவைதமும்

இவவாறு பாகுபாடு செயது எளிமைபபடுததினுலும வேதஙகளிலும உபநிஷததுக்களிலும அர்த்த நிாணயம் பண்ணுவது மிக துர்லபமாய இருநதது ஏனெனில; "அநந் தாவை வேதா." எனகிறபடியே வேதஙகளஎல்லையறறவை சகல வேத சாகைககளையும சகல வேதாநதங்களையும கற்று ஆராயநது அாதத நிாணயம பண்ணவேணடும அதற்கு மனித ஆயுள போதாது அதிலும இககால மநதமதிகளுககு மிக அரிது எனவே பகவானுடைய ஞானுவேசாவதார மாகிய வியாசமுனிவா தம சிஷயரான ஜைமினி முனிவரைக கொணடு பகவதாராதன ரூபமான கர்ம பாகமான வேதங் களின அாததஙகளைச சுருககி ஸூத்ரங்களாகச செயவித தாா

ஆராதிககபபடும பகவானைப பற்றி விளககும ப்ரஹம பாகமான வேதாநதங்களின அாததஙகளை ஸஙகரஹிததுத் தாமே சூதரங்களாகச் செயதாா இவை ப்ரஹம ஸூதரங களை எனபபடும இருவா நூலகளும மீமாமசைகள எனப்படும ஜைமினி செயதது பூாவமீமாமசை. வியாசா செயதது உததர மீமாம்சை, சாரீரக சாஸதரமெனறும வழங்கபபடும. சேதனு சேதனஙகள அனைத்தும் பரமபுருஷனுககு சரீரம பரமபுரு ஷன சரீரி எனபது இநநூலுள் ஊடுருவி நிறகும பொருள. அதனுல்தான சாரீரக மீமாமசை எனனும பெயர்பெற்றது.

'விசிஷ்டாத்வைதம்' என்பதும இதுவே, சகல சேதஞ சேத னங்களேயும விசேஷணங்களாகக் கொணடு தான் விசேஷ்ய மாக விளங்கும் ப்ரஹ்மம ஒன்றே; தன்னேத்தவிர மற்ெருன் றில்லாதது எனபது இதன் பொருள்

விசிஷடாதவைதமே வியாஸருடைய கொள்கை, ப்ரஹமமெனபது புருஷோததமன் எனபபடும் **ஸ்ரீநிவாசனே.** அவனே சகல வேதங்களின பொருளாக விளங்குபவன; சகல புவனஙகளேயும விளேயாட்டாகப படைத்துக காதது அழிபபவன அவனே ஆசிரித ரக்ஷணததிலேயே தீக்ஷித் திருககும அவனே தன்னடியாாகளே அாசசிராதி மாாககததிலே கொணடு போய மோக்ஷமளிபபவன் அவ னிடததில பணணும பகதியே அவனே யடையும உபாயம் எனபதே சாரீரக மீமாமசையின் பரம தாதபாயம்.

வியாச சிஷயாகளான **சுகர், பைலர், வைசமபாயனர்** முதலியவாகள இவவிசிஷடாத்வைத வைஷ்ணவததை நாடும நகரமும நனகறியப பரபபினாகள பிறகு அவா களின சிஷய பரமபரையில வநத **போதாயன மஹரிஷி** இம மீமாமஸைசகு விருததி எனனும பெருக்கப் பேருரை யொனறினே எழுதினா அவா தம சிஷ்ய பரசிஷயாகளான **டஙகா, குஹதேவா, தரமிடர்** முதலிய ரிஷிகள அவவுரையைப பொனனே போல போற்றி வளாததனா இபபடி விசிஷ டாதவைத ஸ்ரீவைஷணவம தழைதது வநதது

அனறியும வியாசா **ஸ்ரீமத பாகவதம** முதலிய சாதவிக புராணஙகளேயும, ஐநதாம வேத மெனறு போறறபபடும **மஹாபாரததையும** இயறறித தம சிஷயரான சூதா, வைசம பாயனா மூலமாக உலகில பரவசசெயது விஷ்ணு பரத வததையும ஸ்ரீவைஷணவததையும நிலேநாட்டினர் ரஜோ குண தமோகுண முடையவாகளுககாக ராஜஸ தாமஸ புராணஙகளேயும எழுதினலும அவறறிலும விஷ்ணு பரத வததைப பேசத தவிரவிலலே

கீதா வைஷ்ணவம

இக்காலத்திலேயே ஆதிப் பரமபொருளான நாராயண னும தன் பூரண அம்சத்துடன் யதுகுலததிலே வசுதேவ புதர னுய கிருஷ்ணனுக அவதரிததான் பாரதப போரில் பாணடவ சகாயனுய பார்ததசாரதியாய் அறிவினுல குறைவில்லா அகல் ஞாலததவ ரறிய நெறி யெல்லாம எடுததுரைத்தான்.

வியாசர் வேதங்களாகிற பாற்கடலில தம மதியாகிற மததை நாட்டிக கடைநது **மஹா பாரதமாகிற** சநதரனைத தோற்றுவித்து உலகததுககு இருளகற்றி இனபமளிததார கிருஷ்ணன ஆகிற இடையன வேதங்களாகிற பசுககளிடத தில உள்ள உபநிஷத் சாரமாகிற பாலைப பார்ததனுகிற கனறை யிட்டுக் கறந்து உலகுக களிததான பாரதம பஞசம வேதமெனறுல் கீதை அதன் உபநிஷத பாகமாகும. த்ரி மதஸதர்களும (சஙகரர, மதவா, இராமாநுஜா) இதற்கு பாஷ்ய மிடடிருககிறுாகள

கீதா வைஷ்ணவரான சஙகராசாரயரும் தமது கீதா பாஷ்யததில் பரம்பொருள நாராயணனே எனறு அறுதியிடு கினறுா இந நாட்டில கீதை மொழிபெயர்ப பில்லாத மொழியே இல்லை. இதற்குப பல மொழிகளிலும் தோன்றிய சிறறுரைகளுககும் விரிவுரைகட்கும ஆராயசசி யுரைகடகும கணககேயிலலை, **காநதியடிகளும் கீதா** வைஷ்ணவரே இனறு உலகமொழிகள் பலவறறிலும கீதையின பெயாபபுகளும உரைகளும ஏற்பட்டுளளன இப்படிக கணணனுலும வியாசராலும கீதா வைஷ்ணவம உலகம முழுதும பரவி உலகளாவிய பெருமை பெறறுள்ளது

சங்கரரின அத்வைதம

இப்படியிருநதும பிற்காலததில ஏறககுறைய 3000 ஆணடுகட்கு முன சங்கரர் முதலியோா தோனறி, ''ஸாவம் கலவிதம பரஹம'' ''நேஹ நா நாஸதி கிஞ்சந'' ''தத்வ மஸி'' ''அஹம பரஹமாஸமி'' இதயாதி வேத வாகயஙக ளையே மஹா வாக்யங்களாகக் கொண்டு அவவாக்கியஙகளின்

உண்மைப் பொருளை யறியாமலோ அல்லது வேண்டு மென்றே மறைத்தோ "பழுதையில் பாம்புத் தோற்றம் போல, உலகம் பொய்த் தோற்றம்; கனவில் காணப் படும் பொருள்கள் உண்மையில இல்லாதவையே; மனத் தின் கற்பனையே அதுபோல இவ்வுலகம் முதலியனவும் இல்லாதவையே; ஜீவாதமாககளும இல்லை; ப்ரஹ்மம் ஒன்றே உளளது, அந்தப ப்ரஹமத்தை மாயை மறைக் கினறது; அதனால தனனை உலகமாகவும உயிர்களாகவும் பிரமிககின்றது; இது மாயையால் ஏற்பட்ட அஜ்ஞானம். இநத அஜஞானம அகனறு நானே ப்ரஹமம் எனறு தன்னை பரஹமமாக உணாவதே உணமை ஞானம்; இநத ஞானம ஏற்பட்டால ஜீவாகள பரஹமததோடு ஐககியமாகி விடுகினறார் கள, இதுவே மோக்ஷம் "

"பரஹமததுககு உருவமிலலை, குணங்களிலலை; "நிர் விசேஷ சிநமாதரம பரஹம" (எநத விசேஷணஙகளும் இலலாத ஞான மாதரமே ப்ரஹம ஸவரூபம) என்று இபபடிபபட்ட சில கொளகைகளை வகுதது கொண்டு அவறறுககேறப மற்ற வேதவாககியஙகள் பலவறறை முக் கியமறறவை எனறு தள்ளியும், பலவற்றுக்கு விபரீதார்த் தஙகளைக கூறினா வேதாாத்த நிாணயம பணணவந்த பரஹம ஸூதரங்களுககும தங்கள விபரீதக கொள்கை களுகக கேறப பாஷ்யம (விரிவுரை) எழுதினா,

'ததவம ஒனறே உளளது, இரணடாவது இலலை' என் னும கொளகை யுடையதாகையால இமமதம அதவைதம் எனறு பெயாபெறறது பரஹமததை மாயை மறைக் கினறது எனறு மாயைககு முக்யதவம கொடுககும மதமா கையால் இதனை நமமவாகள் மாயாவாத மதம என்பர்.

நாஸதிகமும வேதததை இசையாத புறச் சமயங்களும் மலிநதிருநத அககாலததில வேதததை ப்ரமாணமாக ஏற்றுககொணட வைதிக மதமாக இருந்தபடியாலும் வேதாாதத நிாணயம பணணிய வியாசருடைய பரஹ்ம

ஸூத்ரங்களுக்கு விளக்கவுரை (பாஷ்யம்) எழுதியபடியா லும் மிகப் பலர் இது உண்மை என்று கருதி இதில் நுழைந் தார்கள்

இப்படி 'பரஹ்மத்துக்கு விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை யென்று சாதித்தாலும், பரஹ்மத்துக்கு பாரமார்த்திக தசை, வ்யவகாரிகதசை யென்று இருதசைகளைக் கற்பித் துக்கொண்டு பாரமார்த்திகதசையில் விக்ரஹ குணங்க ளில்லை, வ்யவகாரிகதசையில் விக்ரஹ குணங்கள் உண்டு' என்று இசைகின்றார் சங்கரர், வ்யவகாரிக தசையில் நாராயணனுக்கே பரத்வம் கூறுகின்றார் சிவனுக்கு பரத் வம் கூறுவதை அவைதிகமென்று கண்டிக்கின்றார். இது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கது. இதனால் மாயாவாதம் ராஜஸ தாமஸ ப்ரக்ருதிகளை மயக்குவதற்காக ஏற்பட் டது என்பதும், சுருதி சித்தமான பரஹ்மத்திற்கு விக்ரஹ குணங்களும், நாராயண பரத்வமும் யாராலும் இல்லை செய்யப் போகாது என்பதும், இவற்றை இசைந்தே தீரவேண்டுகையாலே இரண்டு தசைகள் கற்பிக்கப்பட்டன என்பதும் புலப்படும்

த்வைத வைஷ்ணவம்

அதன் பிறகு கர்நாடக தேசத்தில் 1000 ஆண்டுகள் கழிந்து மத்வாசார்யர் தோன்றி பரஹ்ம சூத்ரங்களுக்குப் பாஷ்யம்எழுதி அத்வைதக் கருத்துக்களைப் பலபடியாகக்கண் டித்து, "தத்வங்கள் இரண்டு (ஜீவாத்மா, பரமாத்மாக்கள்). பரமாத்மாவாகிற நாராயணனே பரபரஹ்மவாச்யன் பரஹ் மத்துக்கு விக்ரஹகுண விபூதிகளுண்டு அந்த பரஹ்ம ஸ்வரூ பியாகிய நாராயணனே ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹார கர்த்தா ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்மாவாகிற நாராயணனுக்கு அடிமைகள். ஜீவாத்மாக்கள் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் கழிந்து பரமாத்மாவை அடைவதே மோக்ஷம்" என்று த்வைத வைஷ்ணவத்தை ஏற்படுத்தி நாராயண பரத்வத்தை நிலைநாட்டினார் தத்வங்கள் இரண்டு என்கையாலே இதற்கு த்வைதம் என்று பேராயிற்று.

இம்மதத்திலும் பல குறைபாடுக ளிருந்தன. சங்கரமதம் போல் நாடு முழுதும பரவவில்லை அத்வைதமும் தன் வலிமை குன்றுமல வளாநது கொண்டிருநதது சமண பௌத்த சார்வாகாதிகளும தலையெடுககத தொடஙகின கடலளவாய திசையெட்டிலும கலியிருளே மிடைநதது

ஸ்ரீராமாநுஜரும் விசிஷ்டாதவைதமும்

இந்நிலைக கிரங்கிய ஸ்ரீய.பதி நிலவுலகைத் திருத்தத் திருவுளளம பறறித தனது ஆதாரசக்தியாயும, ஜஞாநபலங் களுககு உறைவிடமாயும, சாஸதர பரவாததனததிறகுக் கடவரான சஙகாஷணமூாததியாயும, தனதுபடுககையாயும் விளஙகும திருவனநதாழவானைக் கடாக்ஷிதது, அவனியிலே அவதரிதது இருநாறுணடிருநது அனைவரையும திருதது மாறு நியமிததான அவவரவரசப பெருஞ் சோதியும (ஆதி சேஷனும) 11ஆம நூறறுணடின தொடக்கததில ஸ்ரீ பெரும பூதூரில ஸ்ரீ ராமாநுஜராய அவதரிததாா சகல வேத வேதாநத சாஸ்தரஙகளையும ஐயம திரிபற அறிநதவராகை யாலே வியாசருடைய திருவுளளததிறகிசைய பரஹம ஸூத் திரஙகளின உணமைப் பொருளை யுணாநது பூாவாசாாய ரான போதாயனரின விருததியுரையைத துணைகொணடு தமிழ் வேதமாகிய நமமாழவாரின திருவாயமொழியைப பககபலமாகக கொணடு பரஹம ஸூதரங்களுககு பாஷயம அருளிசசெயதாா

இராமாநுஜா நாடு முழுதும திக்விஜயம செயது இந் நாட்டில தூறு மண்டிககிடந்த சமண பௌத்த சாாவாகாதி புறச்சமயங்களைக கணடிதது அழிததொழித்தாா சிவ னுக்குப பரதவம கூறும ஆகம பராதாந்யமான பாசுபத மதத்தை யறுத்து நாராயண பரத்வததை நிலைநாட்டினாா.

"விசேஷணங்கள ஏதுமற்ற ஞானமாத்ரந்தான் ப்ரஹ மம்; அதுவும மாயையால் மறைக்கப்படுகின்றது; ஜீவ பர பேதமில்லை; உலகம் பொய்த் தோற்றமே' என்னும் சங்கர பாஸ்கர யாதவ மதங்களையும், ப்ரக்ருதிககுக்

காரணத்வம் கூறும் கபில மதத்தையும், மற்றும் பாட்ட பரபாகர மதங்களையும கணடிததார்.

"பரஹமததுககு விகரஹமுண்டு; குணங்களுண்டு; விபூதி யெனனும ஐசவாயமுணடு மாயை பரஹ்மததை மறைககும ஆறறலுடையதன்று, மாயை ப்ரஹமததுககு வசப்படடது. மாயா சக்தியால்தான ப்ரஹமம் உலகங்களைப படைததளித தழிக்கின்றது ப்ரஹமம வேறு; ஜீவாகள வேறு ததவஙகள சித, அசித், ஈசுவரன என மூனறு ஜீவ ஈசுவரர்களைப் போலவே அசித எனபபடும உலகமும சத்யம ஜீவர்களும அசித்தும் பரஹமததுககு சரீரம பரஹமம சரீரி அநத பரஹமம் திருமகளுக்கு உறைவிடமான நாராயணனே ஜீவர்கள் அவனுக்கு சேஷபூதர்கள் அவனருளாலே சரீர சமபநததைதக கழித்து அவனை யடைவதே மோக்ஷம் வேதாந்த விஹிதமான பகதியே உபாயம" எனனும வேதாந்தாாத்தங்களை ஸ்தாபித்தருளினா

அத்வைதிகளைப போலே 'பரஹமம ஒன்றுதான மெய; மற்றெலலாம் பொய்' என்று கூறுமல, பரஹமம, ஜீவர்கள, ப்ரக்ருதி அனைத்தும மெய மூனறும் வெவவேறு ததவஙகள் ஆகையாலே தத்வஙகள மூன்று எனறும, மூனறும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாமல ஒனறுகொனறு சரீர சரீரி சம்பந்தமுடையதாய, அதாவது அசேதனம ஆதமாவுககு சரீரமா யிருப்பது போல சேதன சேதனஙகள இரணடும் பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாய் இருககையாலே தத்வம ஒன்று என்றும கூறப்படும அதாவது சேதன அசேதனஙகளாகிய விசேஷணஙகளோடு கூடிய பரஹமம ஒன்றே என்று நிர்வஹிககையாலே இமமதம விசிஷ்டாதவைதம் எனறு பேர்பெற்றது உலகததுககும இறைவனுக்குமுள்ள சரீர சரீரி பாவமே விசிஷ்டாத்வைதத்துக்கு உயிர் "விசிஷ்டஸ்ய அத்வைதம", "விசிஷ்டஞ்ச தத் அத்வைதஞ்ச" என விக்ரஹம் (விசிஷ்டத்தினுடைய அதவைதம் விசிஷ்டமாகிய

அத்வைதம் என விரியும். (விசிஷ்டம்—விசேஷம் அல்லது விசேஷணம.)

பரம வைதிக மதம்

அபேத சுருதிகளையும (ஜீவாதமாவே பரமாத்மா; ஜீவாத்ம பரமாதம பேதமில்லை எனபது அபேத ச்ருதி) நிர்க்குண சுருதிகளையும (ப்ரஹமத்துக்குக குணமில்லை யெனபது நிரகுண சுருதி) மட்டுமே பரமாணமாகக் கொணடு பேத சுருதிகளையும ஸகுண சுருதிகளையும் கௌணம (அமுகயட) என்று தள்ளியும அபார்ததம் கூறியும் ஒதுககி விட்டாாகள அதவைதிகள அங்ஙனறிககே ஜீவாதமாவும பரகருதியும சரீரமாகவும, பரமாத்மா சரீரி யாகவும அமைநது ஒனறை விட்டு ஒனறு பிரியாதிருபப தனுலே சுருதி அபேதமாகக கூறியது எனறும, பரஹமம் ஜீவாதமாககளைப் போல பரகருதி சமபநதமான சதவ ரஜஸ தமோ குணஙகளும, அவற்றினடியாக வரும் காம கரோதாதிகளான பல இழி குணங்களும இல்லாதது என் பதை உணாத்தவே சுருதி நிரககுணமாகக் கூறியது என்றும விளககி, பேத அபேத சுருதிகளையும், சகுண நிரக் குண சுருதிகளையும பொருநதவிட்டு வேத வாககியஙகள அனைத்தையும பரமாணமாக அஙகீகரிக்கையாலே ஸ்ரீமத ராமாநுஜரால சீரதிருததமடைநத இநத மததிற்குப பரம வைதிக மதம எனறும பெயராயிறறு

சத சமபரதாயம

இதறகிடையில பகவான சாஸதரஙகளும லீலா விபூதி யும ஜீவிககைககாக ராஜஸ தாமஸ பரகருதிகள மயஙகும படி ''வணஙகும துறைகள் பலபல வாககி, மதிவிகறபால பிணங்கும் சமயம பலபல வாக்கி'' வைததானேலும' பததாத்மாககள உணமையறியாது சமசாரமாகிற பெருங கடலுள் அழுநதிப் படும அநாதத பரமபரைகளைக் கணடு மிகவும் துக்கிததான். அதனுல அவன திருவுள்ளததில் ஒப்பறற கிருபை யுணடாயிறறு. அதனுல சமசாரிகளைத் திருததிக கரை மரம சேர்ககைககாக நிதயஸூரிகள்

சிலரைக் கடாக்ஷித்துத் தீந்தமிழ் நாட்டில் அவதரிக்கும்படி நியமித்தான் அவர்களும் அபபடியே அவதரிகக, அவர் களுககு மயர்வற மதிநல மருளி (அறியாமை, மறதி, விபரீத ஞானம முதலியவை அறுமபடி ஞான பக்திகளைககொடுத்து) ஆழ்வார்களாககினுன. மற்றும மாறி மாறிப் பல பிறபபும பிறந்த ஒரு பததாத்மாவை ஜாயமான கால கடாக்ஷம் பண்ணி (பிறக்கும் காலத்திலேயே கடாக்ஷித்து) மயர்வற மதிநல மருளினுன். அவரே ஆழவார்களில தலைவரான சடகோபர்

இவர்ககுப் பரமபதநாதனின் சேனுபதியான சேனை முதலியார் பஞசஸமஸ்கார பூர்வகமாக மந்தரோபதேசம பணணினுர் பகவா னருளாலே சகல வேதாாத்தங்களையும சலக ரஹஸ்யார்த்தஙகளையும உள்ளபடி யறிந்தார். இவா தம் பரம கிருபையாலே வேதாாத்தங்களை யறியும் அறி வாற்ற லில்லாத மந்தமதிகளும், வேதங்களில் அதிகார மில்லாத குலங்களில பிறநதவர்களும், பெணகளும வேத தாத்பாயங்களை யறிந்து உய்கையன்றிககே, வேதம வலலார் களும் வேதஙகளில் ஐயப்பாடறுத்து ஆாத்த நிச்சயம் பண்ணும்படியாகவும் சகல வேத தாதபாயஙகளையும சம்பரதாயார்த்தங்களையும(சிஷ்யாசாாய லக்ஷணங்கள, ப்ர பத்தி தர்மம், ஆசாாயாபிமானம, சதாசாரம முதலியவை) சுருககித திருவிருத்தம, திருவாசிரியம, பெரிய திருவநதாதி, திருவாய்மொழி என்னும் பரபநதங்களாகத் தமிழமொழியில் அருளிசசெய்தார்.

இவற்றில ப்ரதானமான பரபந்தம திருவாய்மொழி. திருமங்கை மன்னனின் ஆறு ப்ரபநதங்களும் இததமிழ வேதங்களுக்கு அஙகங்களாக அமைநதன மற்றைய ஆழ் வார்கள எண்மரின் ப்ரபந்தங்கள் உபாங்கங்கள். இத்தகைய சீர்மை வாய்ந்த ப்ரபநதங்களையும அர்த்தங்களையும, மற்றும் சம்ப்ரதாய பரமாாததங்களையும ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் நம்மாழவார் என்னும் சடகோபரிடமிருந்து ஸ்ரீ மதுரகவி களும், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் உபதேசம் பெற்றுர்கள். நாதமுநி

களிடமிருந்து பரம்பரையாக உய்யக்கொண்டார், மணக்காலநம்பி, ஆளவந்தார், பெரியநம்பிகள், எம்பெருமானர், ஸ்ரீமத் ராமாநுஜர்) வரை வந்தது.

ராமாநுஜருக்கு முன்பிருந்த ஆசாரயாகள் தஙகளிடம் உபதேசம் பெறவந்த சிஷ்யாகளைப பலபடியாலும் பரீக்ஷித்து ஓராண் வழியாகவே(ஒருவர்கொருவராகவே)உபதேசிதது வநதாாகள இதறகு உபதேசிககபபடும மந்த்ரங்களும், ரஹஸ்யாாத்தங்களும் அநதிகாரிகளின (தகுதியற்றவர்களின) கைபபடடு அநாததபபடலாகாதே (நசித்து விடலாசாதே) எனகிற ஆாத்த கௌரவமே காரணம. ஆனல ராமாநுஜா அர்த்தத்தின் சீர்மையைக கருதாமல், சம்சாரிகளின துாகதியையே முகயமாகக் கருதி, அவாகள் அநாததததைப் பொறுக்கமாட்டாமல தம பரம கிருபையால, "ஆசையுடையோாககெலலாம ஆரியாகாள கூறும" எனறு பேசி வரம்பறுதது உபதேசிததாா

இப்படி லக்ஷ்மீநாதன தொடங்கி நமமாழ்வாா, நாதமுநிகள், ஆளவநதாா முதலிய பூாவாசாாயர்களால் வளாக்கப்பட்டு ராமாநுஜா வரை வநத வைஷ்ணவ சமப்ரதாயம சதசமபரதாயம எனப்பட்டது: "சத் என்று ப்ரஹமததுககுப் பெயா பரஹ்மததை யறிந்த ப்ரஹம விததுக்கள சததுககளாவர் சத சப்தவாச்யனன ஸ்ரீய பதி; தொடங்கி சததுக்களால வளர்க்கப்படடபடியாலே சதசமபரதாயம" என ஆயிற்று

லக்ஷ்மீநாதன் தொடஙகி நான்முகன், பரம ரிஷிகள், வியாசர், போதாயனா முதலிய ரிஷிகள், பரம்பரையில வளர்ககப்பட்டு ராமாநுஜா வரை வநத வைஷ்ணவ மதம விசிஷ்டாத்வைத மதமாகும இவவிரணடையும் இணைததுப் போஷித்து வளர்ததாா ராமாநுஜா இவவிரணடு நதிகளுமே எமபெருமானராகிய ஏரியில வநது தேஙகின அஙகிருந்து உலக மககளாகிய பயிாகளுக்குப பாய்ந்து இனறளவும் வளர்நது வருகின்றது

ராமானுஜா வளாத்தபடியாலே இநத சமயததிற்கு ராமானுஜ தரிசனம, எமபெருமானா தரிசனம எனவும் வழஙகப படுகினறது எமபெருமானாககுப பிறகு எமபாா, படடா, நஞசீயா, நமபிளளை, வடககுத திருவீதிப்பிளளை, பிளளை லோகாசாா்யா, திருவாயமொழிபபிளளை மணவாள மாமுநி கள வரை வநதுளள சதுக்களாகிய பூாவாசாா்யாகள இவ்விரண்டையுமே இணைத்து வளாதது வந்தாாகள இதுவே இபபொழுதுளள ஸ்ரீவைஷ்ணவம, சத்சமப்ரதாய மும இதுவே.

இச சமப்ரதாயததின கடைசி ஆசாாயா மணவாள மாமுநிகள இவா ஆதிசேஷனுடைய மறறொரு அவதாரம். இவரால இச சமபரதாயம பல சிறபபுகள பெறறது. இவருடைய பெருமை ஒபபுயாவறறது ஸ்ரீரஙகநாதனே இவரிடததில திருவாயமொழிப பேருரையை ஓராணடு காலம கேடடுச சாறறுககவியும (தனியன்) கொடுததுக கொணடாடினன. இச சமப்ரதாயம இவரோடு முடிநது விடலாகாது என்று கருதிய முதலாசாாயனன லக்ஷ்மீ நாதனே இவருககுச சிஷ்யனுகிக கடைசி ஆசாாயனும தானேயானன்.

இபபடி வரலாறு படைத்த ஸ்ரீவைஷ்ணவம முதலும் முடிவுமிலலாத காலசசக்கம போல சககர வடடமாக அமைந்துளளது காலசக்ர ஸவரூபியான நாராயணனும முதலும் முடிவுமறறவன் அவனே முதல் நிலை ஆசாாயனும, முடிந்த நிலை ஆசாாயனுமாக அமைந்த இநத ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமப்ரதாயததிறகும ஆதியும் அநதமும இல்லை; என்றும் நிலைததிருககும.

தததவதரயம்

'சித்'

முமுக்ஷுவான வைஷ்ணவன தத்வதரய ஜ்ஞானமுடையவனாக வேணடும நம தரிசனததுக்குத் தத்வஙகள் மூன்று என்பது நம்பிளளையின ஸ்ரீசூகதி.

"முமுக்ஷுவான சேதனனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரய ஜ்ஞான முண்டாகவேணும்" என்பது பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச்செயல். பிற சமயங்களில் தத்வங்களைப் பலவாறாக கூறுவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தில் சகல வேத சாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து கண்ட முடிவு தத்வங்கள் மூன்று என்பது

அவை சித்தும் அசித்தும் ஈசுவரனும் என்பன

சித் என்பது ஞானமயமாய், ஞானத்துக்கு இருப்பிடமாய இருக்கும் ஆத்மா இந்த ஆத்மா தேஹம், இந்த்ரியங்கள், மனம், ப்ராணன்கள், புத்தி முதலியவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது ஜனம பாலய யௌவன வார்த்தகய மரணாதி விகாரங்கள் இல்லாதது. அணு அளவினதாய புலன்களால் அறியப்படாத ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கும் ஈசுவரனுடைய நியமனத்துக்கு உட்பட்டதாய, அவனால் தரிக்கப்பட்டதாய, அவனுக்கு சேஷமாய அடிமையாய் இருக்கும்

அணுவாவது — நெல் வாலினது நுனியின் நூறு கூறறின ஒரு பாகத்தின நூறு கூற்றில் ஒரு பாகம்

சேஷத்வமாவது —சந்தன புஷ்பாதிகளைப் போல ஈசுவரனால இஷ்டப்படி விநியோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு யோக்யமாயிருக்கை சுருங்கக் கூறின் சேஷத்வத்தோடு கூடிய ஜ்ஞாத்ருத்வம (அறியும் தன்மை) ஆத்மாவுக்கு லக்ஷணம்.

இவ்வாத்மாக்கள நித்யர், முக்தர், பத்தர் என மூவகைப்படுவர்

நித்யராவார் —ஒரு நாளும சம்சார (பிறப்பு, இறப்பு) சம்பந்தமில்லாமல நித்யமாக பரமபதத்தில் பகவதநுபவபரராயிருக்கும் திருவநந்தாழ்வான, கருடாழ்வான், சேனை முதலியார தொடக்கமான நித்யசூரிகள். இவர்கள் பகவான் நியமித்தால் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரங்களையும் பண்ண வல்லவர்கள் எம்பெருமானுடைய பர வ்யூஹாதி எல்லா நிலைகளிலும பல சரீரங்களைக கொண்டு தொடர்ந்து அடிமை செய்யக்கூடியவர்கள்

முக்தராவார்.—பகவத் கடாக்ஷத்தாலே பாபங்கள் கழியப்பெற்று டரகருதி சமபநதம நீங்கி சரீரததை விட்டு அர்சசிராதி மாாகததாலே பரமபதத்தில சென்று திவய சரீரம் பெறறு பகவானை யநுபவித்துக் கைஙகாயபரராய் வாழ்பவாகள

பத்தராவார் —அநாதியான பகவன மாயையால கட்டப பட்டு ஆதம ஸவரூபம மறைக்கபபட்டவர்களாய் தேஹாத மாபிமான அஹங்கார மமகாரஙகளால புணய பாபஙகளைச் சமபாதிதது தேவ மநுஷ்ய திர்யக ஸ்தாவர ஜனமஙகளிலே மாறி மாறிப பிறநது சுக துக்கங்களை அநுபவிததுககொணடு சம்சாரக கடலில அழுநதி உழன்று கொணடிருடபவாகள.

‘அசித்’

அசித்தாவது — ஞான சூநயமாய்ப் பரிணம விகாரங்களுக்கு (உருவ மாறறங்களுககு) இருபபிடமாயிருக்கும ப்ரகருதி.

இவவசிதது மூன்று வகைபபடும். அவை சுதத சதவம, மிச்ர சத்வம், சத்வ சூந்யம் என்பன.

சுத்த சதவமாவது.—ராஜச தாமசஙகள கலவாமல கேவல சத்வமாய், கர்மத்தாலன்றி பகவானுடைய இசசையினால விமான கோபுர மண்டபாதிகளாகவும, பகவானுடைய பஞ்ச உபநிஷத் (பரமேஷ்டி,புமாந்,விஸவம முதலிய மயமான திருமேனியாகவும, நிதய முகதாகளின திருமேனியாகவும் பரிணமிபபதாய ஞான ஆனநத வாததகமான நித்ய விபூதி எனனும பரமபதம

மிச்ர சத்வமாவது — சதவம, ரஜஸ், தமஸ என்ற முககுணங்களை யுடையதான லீலா விபூதி இககுணஙகள் மூன்றும சமமாக இருககுமபோது சிருஷ்டி உணடாக மாட்டாது; பரள்யமாயிருககும. வேறுபட்ட காலததில் (ஏற்றததாழவு ஏறபட்டகாலததில) சிருஷ்டி ஏறபடும இது தான காரணமாயிருநது தன்னிடமிருநது மஹத, அஹங்காரம முதலிய காரிய வாககஙகளை உணடாக்கும, அதனால

இது ப்ரக்ருதி எனப்படும்: விசித்திரமான சிருஷ்டியைப் பண்ணுவதால மாயை எனப பெயா்பெறும். சேதனருடைய ஞான ஆனந்தங்களை மறைத்து விபரீத ஜ்ஞானத்தை விளைப்பதாகையாலே அவித்யை என்றும சொல்லபபடும். இது பொங்கைம்புலன், பொறி யைந்து, கருமேந்திரியம (ஐந்து), ஐமபூதம, ப்ரக்ருதி, மஹாந், தேவ மநுஷ்ய திாயக் ஸ்தாவரங்களாகப பரிணமித்து பத்தாதமாக்களுக்கு போக்ய போகோபகரண போக ஸ்தானங்களாகப் பயன படும

இவற்றில முதல் தத்வம் மூலப்ரக்ருதி. இதில் குண வைஷமயம (சத்துவ ரஜோ தமோ குணங்களில் ஏற்றத் தாழ்வு) ஏற்பட்டு மஹத் தத்வம என்னும முக்குணங்களை யுடைய புத்தி தத்வம தோன்றும இம்மஹத்தில நின்றும் வைகாரிகம், தைஜஸம, பூதாதி என்னும மூன்று வகையான அஹங்கார தத்வங்கள பிறக்கும. இவை முறையே சாத்விகாஹங்காரம, ராஜஸாஹங்காரம, தாமஸா ஹங்காரம எனபபடும வைகாரிகத்திலிருந்து மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும ஜ்ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும, வாக் பாத பாணி பாயு உபஸ்தம (நா, கால, கை, குதம, குறி) என்னும் காமேந்திரியங்கள ஐந்தும, மனம ஆகிய பதினொரு இந்திரியங்களும் தோன்றும பூதாதியிலிருந்து சப்த தன்மாத்திரை பிறக்கும, அதிலிருந்து ஆகாசமும் ஸ்பாச தன்மாத்திரையும் பிறக்கும அதிலிருந்து வாயுவும் ரூப தன்மாத்திரையும் பிறக்கும. அதிலிருந்து தேயுவும் (அக்னி) ரஸ தன்மாத்திரையும பிறக்கும. அதிலிருந்து அப்பும (ஜலமும) கந்த தன்மாத்திரையும பிறக்கும அதிலிருந்து ப்ருதவி (பூமி) பிறக்கும்

தன்மாத்ரங்களாவன —பூதங்களின் சூக்ஷமாவஸ்தைகள (சூக்ஷம பூதங்கள):

தைஜஸம என்னும் ராஜஸாஹங்காரம மற்ற இரண்டு அஹங்காரங்களின செயலகளுக்கு உதவியாயிருக்கும். அதா

வது சாதவிக தாமஸாஹங்காரங்களோடு ராஜஸாஹங்காரம கலந்தால தான இந்திரியங்களும பூதங்களும தோன்றும எனபதாம,

ஈசுவரன இவ்விருபதது நான்கு தததுவங்களையும் கொண்டு அணட காரணங்களையும அண்டததையும தானே உணடாக்கி அணடததுககுள்ளே நான்முகனைப படைதது அவனைக கொண்டு அவனுககு அந்தாயாமியாய நினறு அணடததுக்குட்பட்ட தேவ மநுஷ்யாதி சகல பதாாததங்களையும சிருஷ்டிபபான.

அணடஙகள எணணறறவை ஒவவொரு அணடத்திலும பூமியிலிருநது சத்தியலோகம வரை மேல ஏழுலகங்களும் பூமியின கீழ அதலம் முதல பாதாளம வரை ஏழுலகஙகளும் அமைநதிருக்கும் ஒவவொரு அண்டத்துககும தனித தனியே பரமமா, ருதரன, இநதரன உணடு நீா, நெருபபு, காறறு, ஆகாசம், அஹஙகாரம, மஹான, அவயகதம எனனும ஏழு ஆவரணஙகள இவவணடங்களைத தனியே சூழநதிருககும. இவை ஒனறுககொன்று பதது மடஙகு அதிகப் பரபபுடையவை இவையெலலாம சிறுவாகளுககுப பநது போல இறைவனுககு விளையாடடுக கருவிகளாக இருககும இததனை அணடஙகளையும இறைவன தன சஙகல்ப ரூப ஞானததாலே ஏககாலததில உணடாககுவான.

சதவ சூனயமாவது - காலம. இககாலநதான பரகருதி, ப்ரக்ருதி சமபநதமான மறற காரிய வாககஙகள இவறறின பரிணமஙகளுககுக காரணமாகினறது காலமும ஈசுவரனுககு விளையாடடுக கருவியாய நிதயமாயிருககும இககாலம கலை, காஷடை, நிமிஷம, நாழிகை முதலிய கண்களுககுப புலப்படாத சிறு பிரிவுகளாகவும், இரவு, பகல, பக்ஷம, ருது, அயனம முதலியபுலபபடும பிரிவுகளாகவும், வருஷம, யுகம் முதலிய பெரும பிரிவுகளாகவும் பரிணமிககும நமககு ஒரு வருஷம தேவர்கடகு ஒருநாள நமககு இரண்டாயிரம சதுா யுகம பிரமனுககு ஒருநாள இபபடிக கணக்கிடட நூறாணடு கொண்டது பரம எனபபடும். இது பிரமனுடைய ஆயுள்

இப்பொழுது நிகழ்வது முதல் ஐம்பதாண்டுகளுக்குப் பிறகு இரண்டாவது ஐம்பதாண்டின் முதல் பகுதி.

ஈசுவரன்

ஈசுவரனுவான முன்சொன்ன சித் அசித் இரண்டையும் நியமிப்பவன் (சேதன அசேதனங்கள் இரண்டையும் சரீர மாகக் கொண்டு நியமிப்பவன்). இவனுடைய ஸ்வரூபம ஜ்ஞானுநந்த மயமானது ஜ்ஞான சகதயாதி கல்யாண குண சமூஹங்களுக்கு உறைவிடமாயிருப்பவன் இன்ன இடத்தினன், இன்ன காலத்தினன், இன்ன வஸது போன்றவன் என்று அளவிட்டறியப்பட வியலாதவன் ஜகத் சரீரியா யிருப்பது மட்டுமல்லாமல் பேரொளிமயமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹமுடையவன் (திருமேனி உடையவன்) அகில உலகங்களையும் படைத்துக் காத்து அழிப்பவன் ஆர்த்தன் (இழந்த பொருளை அடைய விரும்புபவன்) ஆர்த்தார்த்தி— புதிய செல்வத்தை விரும்புபவன் ஜிஜ்ஞாஸு—ஆத்மாநுபவ சுகத்தை ஆசைப்படுபவன் ஜ்ஞானி—பகவதநுபவமாகிய மோக்ஷப் பேரின்பத்தை அபேக்ஷிக்கும் அறிஞன் என்னும் நால்வகை அதிகாரிகளால் ஆசிரயிக்கப்படுபவனுய அவர்கட்கு நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பவன். இவனே திருமகள் கேள்வனுய பூமி, நீளா நாயகனுன நாராயணன்

சிருஷ்டி

மஹா ப்ரளய காலத்தில் நீரில் கலந்த உப்பு போல சூக்ஷ்மநிலை யடைந்து தன்னேடு கலந்து கிடந்த ஆத்ம சமூகத்தையும், ப்ரக்ருதியையும் தன்னிடத்திலிருந்து வேறுபடப் பிரித்து அக்ஷர மென்னும் அவஸ்தையை யுடையதாக்கி மகத்து, அஹங்காரம், பஞ்சமஹாபூதங்களாகப் பரிணமிக்கச் செய்து, இஹ பரலோக போகங்களும் மோக்ஷமும் பெறுதற்கு சாதனமான தேஹ இந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து அறிவு விளக்கம் பெறச் செய்கிறன் நாராயணன் இதுவே சிருஷ்டி எனப்படும்.

அண்டங்களையும், அண்ட காரணங்களையும் தானே படைக்கின்றான் இது அத்வாரக சிருஷ்டி என்றும், சமஷ்டி சிருஷ்டி என்றும் சொல்லப்படும் அண்டங்களுக்குட்பட்ட சகல பதார்த்தங்களையும் நான்முகன் ப்ரஜாபதிகள் மூலமாகப் படைக்கின்றான். இது வியஷ்டி சிருஷ்டி என்றும், ஸத்வாரக சிருஷ்டி என்றும் கூறப்படும்

காரணத்துவ விளக்கம்

உலகில் ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் காரணமிருக்கக் காண்கின்றோம் அக்காரணம் மூன்று வகைப்படும். ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் மூன்று காரணங்களும் தேவைப்படும் மூன்றும் தனித்தனி காரணங்கள் அவை நிமித்தம், உபாதானம், ஸஹகாரி எனப்படும் உதாரணமாக ஒரு பானை உண்டாவதற்குக் குயவன் நிமித்தகாரணம் மண் உபாதான காரணம் தண்டம், சக்கரம் முதலியவை ஸஹகாரி காரணம்

குயவனைக் கர்த்தா என்றும், மண்ணை முதற் காரணம் என்றும், தண்டசக்ரங்களைக் கருவி என்றும் கூறுவர் ஆனால், உலகமாகிய காரியத்துக்கு ஈசுவரனே மூன்று காரணங்களுமாகக் காணப்படுகின்றான் இஃது எங்ஙனே கூடும்? எனில் கூறப்படுகிறது

சேதனா சேதனங்கள் முதற் காரணம் ஈசுவரனுடைய சங்கல்ப ரூப ஞானம் நிமித்த காரணம் ஈசுவரனுடைய ஞான சக்திகள் துணைக் காரணம் (கருவி) ஆனால், இவையெல்லாம் ஈசுவரனைப்பற்றி நின்றே உளவாகின்றன அவன் இல்லையேல் இவையில்லை எனவே சூக்ஷ்மமான சேதனா சேதனங்களோடு கூடிய நாராயணன் முதற் காரணம் (உபாதானம்) விசித்திர சிருஷ்டிக்கேற்ற ஞான சக்திகளோடு கூடிய நாராயணன் துணைக்காரணம் (ஸஹகாரி) சிருஷ்டிக்கு முன் ஏற்படும் சங்கல்ப ரூப ஞானத்தோடு கூடிய நாராயணன் நிமித்த காரணம் (கர்த்தா) ஆகவே திரிவித காரணங்களும் நாராயணனே ஆவன் சர்வ காரணன் என்றபடி.

உலகில் காரியமாகப் பரிணமிக்கும் முதற் காரணம் எதுவும் காரியதசையில் தன் உருவத்தோடு இராது தன்

உருவம் மாறி (சிதைந்து விகாரப்பட்டு) வேற்றுருவத்தை யடைநதுவிடும ஆனால் உலகுக்கு முதற் காரணமான இறைவன் யாதொரு விகாரமுமடைவதில்லை, நிர்விகார னாகவே இருப்பான. இது அவனுடைய சகதிவிசேஷம் "ஒரு சிலந்திக்கு உணடான ஸ்வபாவம் சர்வ சகதிககுக் கூடா தொழியாதிறே" எனபர் பிள்ளைலோகாசாரியர்

ரக்ஷண கார்யம் (ஸ்திதி)

நாராயணன் தன்னால் படைக்கப்பட்ட தேவ மநுஷ்யாதி சகல வஸ்துக்களிலும் பயிருக்கு நீர்நிலை போல அநுகூலமாக அநுபரவேசித்து (ஜீவர்களோடு தானும் தொடர்ந்து சென்று) அநதாயாமியாயிருந்து சததைக கெடாமல் ரக்ஷிக்கின்றான. அநிஷ்டமான விரோதிகளைப போககியும் இஷ்டமாகிற இஹ பர மோக்ஷ பலன்களைக் கொடுததும் ரக்ஷிக்கினறான பரமம ருதரா மத்தியிலே தானே விஷ்ணுவாக விருநதும, லோகபாலாகளான தேவாகள, ராஜாககளுககு அந்தாயாமியாயிருநது அவாகள் மூலமாகவும ரக்ஷிக்கின்றான. உயிரளிபபான் எநநின்ற யோனியுமாயப பிறந்தும் ரக்ஷிககினறான

ஸம்ஹாரம (அழித்தல்)

சமஹரிததலாவது —தநதை தன் சொலவழி நடவாது தீயவழியில செல்லும் பிள்ளையை சஞசார யோக்தை யினறி விலஙகிட்டு வைப்பது போலே, தனனை வழிபடடு உய்வதற்கு ஏதுவாகக் கொடுத்த சரீர இந்த்ரியங்களைக் கொணடு, "அந்நாள நீ தநத ஆககையின் வழி உழல்வேன" எனகிறபடியே புலனகளின வழி யொழுகிக கெட்டழியும உயிர்களின் சரீர இநதரியங்களைக் குலைததிட்டு வைததலேயாம் இவ்வழிததலையும ருத்ரன, அகனி, யமாதிகளுககு அநதர்யாமியா யிருநதும தானேயாகவும செயவான

ஈசுவரனுடைய ஐவகை நிலைகள

ஈசுவரனுடைய ஸவரூப நிலைகள ஐநது வகைபபடும. அவை **பரத்துவம்**, வயூகம, விபவம, **அந்தாயாமிதவம் அர்ச்சாவதாரம்** என்பன

பரதவம்.—பரகருதி மண்டலத்துக்கும் மேலே வரஜை நதிக்கு அககரையில காலததால உணடாகும பரிணமங்கள இலலாததாய, நித்யமாய **பஞ்சசகதி** (பரமேஷடி, புமாந, விசவம, நிவருத்தி, ஸாவம எனனும ஐந்து ததவங்கள) மய மான பரமபதததில ஆனநதமயமான திருமாமணி மணட பத்தில திருவநநதாழவானகிய திவயாசனததிலே வடி வாரும மாமலராள வலவருககும, மறறை மணமகளும, ஆய மகளும (நீளாதேவி) இடவருககும வீறறிருகக, நடுவாக வீற றிருந்து நிதய முக்தாகளுடைய கைங்காய குணநுபவங களுகக விஷயபூதனய்க கொணடு ஆதியம சோதி உருவாய ஷாட்குணய பூாணனுய (ஞான பல ஐச்வாய வீரிய சகதி தேஜஸ ஆகிய ஆறு குணஙகள நிறைநதவனய்) எழுநதருளி யிருக்கும் நிலே

வயூஹம·—ஸருஷடி, ஸதிதி, ஸமஹாரஙகளே நடததும் பொருட்டு ஆமோத பரமோத சமமோத மெனனும லோகங்களிலே ஸஙகாஷண பரதயுமந அநிருதத ரூபஙக களாக நிறகும நிலே இமமூனறு வ்யூஹங்களுககும மூலமாய இருபபது வயூஹ வாசுதேவன எனனும க்ஷீராபதிநாதனுக நிறகும நிலே அதாவது வயூஹவாசுதேவரிடமிருநது ஸஙகர் ஷணதியா தோனறுவா அவதாரஙகளுககும இவவாசு தேவரே முதற கிழஙகா யிருபபா பரமபதநாதன ஆகிய பரவாசுதேவன் போல இவயூஹ வாசுதேவரும ஷாடகுணய பூாணா, ஸஙகர்ஷணா, ஜஞானம, பலம எனனும இரு குணஙகளே பரதானமாகக கொணடு சாஸ்தர பரவாத்த கத்வததுககும் சம்ஹாரத்துக்கும கடவராயிருபபா. இவர் ஜீவததவததுககு அதிஷடான தெயவம

ப்ரதயுமனர் மனஸ ததவத்துககு அதிஷடாதாவா யிருந்து ஐசுவாயம், வீாயம எனனும இரு குணஙகளே ஏறறு ஸருஷடிககும், தாமததிறகும கடவராயிருபபா அநிருத்தர் சக்தி,தேஜஸ இரண்டோடும் கூடி ரக்ஷணததுககும ஞானத் துககும கடவராயிருபபர் இநத வயூஹ மூாத்திகள் நால வரிடமிருந்தே மும்மூவராக கேசவாதி வயூஹ மூாததிகள

பன்னிருவர் தோன்றுவர் இவர்கள் பன்னிரு ஆதித்யர்களை யும் அதிஷ்டித்து நிற்பர். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பன்னி ரண்டு திருமண்காப்புகளையும் அதிஷ்டித்து நின்று ரக்ஷிப்பர்.

விபவம் —அவதாரங்கள் எனப்படும். அவதாரம் என்ப தற்கு உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவன் தானே தாழ்ந்து இறங்கி வருதல் என்று பொருள் உபய விபூதி ஐசுவர்யமுடையவன் ஒத்தாரும் மிக்காரும் இல்லாத மாமாயன் லோகரக்ஷணார்த் தமாக தேவ மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்களாக எந்நின்ற யோனியுமாகப் பிறக்கின்றான் இவ்வவதாரங்களுக்குக் கணக்கில்லை, அவற்றுள் முக்கியமானவற்றைத் தொகுத்துப் பத்து அவதாரங்கள் என்று கணித்தார்கள் தன்னை காம்மடி யாக வரும் நம் பிறப்புக்கு முடிவுண்டு அருளாலே பிறக்கும் அவன் பிறப்புக்கு முடிவேயில்லை.

இவ்வவதாரங்கள் இரு வகைப்படும் அவை. முக்யம் என்றும் கௌணமென்றும் சொல்லப்படும் பகவானுடைய சாக்ஷாத் அவதாரம் முக்யம் அகங்கார மமகாரங்களோடு கூடிய ஜீவர்களை ஞானம், சக்தி முதலியவற்றால் ஆவேசித்து நிற்கும் பரசுராம வியாசாதி அவதாரங்கள் கௌணம் (அமுக் யம்) முக்யமான வராஹ நரசிம்ம ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங் கள் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாசிக்கத்தக்கவை அதிலும் அவத ரித்து நம்மோடு ஒக்க வாழ்ந்து உபதேசித்தும் அநுஷ்டித் தும் வாழ்வித்த ராம கிருஷ்ணாவதாரங்கள் முமுக்ஷுக்க ளுக்கு மிகமிக உபாதேயங்கள் கௌணாவதாரங்கள் அநுப விக்கத் தக்கவையல்ல அவதாரங்களுக்கு ப்ரயோஜனம் சிஷ்ட ஸம்ரக்ஷணமும் துஷ்ட நிக்ரஹமும் தர்ம ஸம்ஸ்தாப னமும் ஆகும்.

அந்தர்யாமித்வம் —உயிர்களினுள்ளும் உடலிலும் உள் புகுந்து சத்தைக் கெடாமல் காத்து நியமித்தல் இது ஸ்வரூப வியாப்தி யோகிகளின் தியானத்துக்கு விஷயமா ஹ்ருதய கமலத்தில் அங்குஷ்டமாத்ர திருமேனி யுடைய வனாய் எழுந்தருளியிருக்கும் அந்தர்யாமித்வமுமுண்டு இது விக்ரஹ வியாப்தி

அர்ச்சாவதாரம்:-கோயில, திருமலை, பெருமாள் கோயில் தொடக்கமாயுள்ள கோவில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் அன்பர்கள் உகந்த தொன்றையே திருமேனியாகக் கொண்டு அவற்றில் தன அசாதாரணத் திருமேனியில் செய்யும் விருப்பத்தைச் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை எம்பெருமான் ஸர்வஜ்ஞனாய், சர்வஸ்வாமியாய், ஸ்வதந்த்ரனாய் இருக்கச்செய்தே இவ்வர்ச்சாவதாரங்களில் அஜ்ஞனைப் போலவும், அசக்தனைப் போலவும், சொத்து போலவும் இவர்களிட்ட வழக்காய்ப் பரதந்த்ரனாயும் இருந்துகொண்டு எல்லையற்ற கருணைக்கடலாய் ஆராதிப்பவர்களின் அபேக்ஷிதங்கள் அனைத்தையும் கொடுத்து ரக்ஷித்தருள்வான்

இவ்வர்ச்சை தானே தோன்றியது, தேவர்கள் ப்ரதிஷ்டித்தது, சித்தர்கள் ஸ்தாபித்தது, ரிஷிகள் ப்ரதிஷ்டை செய்தது, மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிஷ்டை செய்தது என ஐந்து வகைப்படும்.

அர்த்த பஞ்சகம்

"சம்சாரியான சேதனனுக்குத் தத்வஜ்ஞானம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கும்போது அர்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானம் உண்டாக வேணும்" என்பது ஸ்ரீபிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்த திருவாக்கு

அர்த்த பஞ்சகம் என்றால் ஐந்து அர்த்தங்கள் (ஐந்து பொருள்கள்) அவையாவன: அடையப்படுகின்றவனை இறைவனைப் பற்றி அறிகை, அடைகின்றவனான ஆத்மாவை (தன்னை) அறிகை, இறைவனை யடையும் உபாயத்தை யறிகை; அவ்வுபாயத்தால் பெறும் பேற்றை (புருஷார்த்தத்தை) அறிகை, இறைவனை யடைய ஒட்டாமல் தடையாய் நிற்கும் விரோதியை யறிகை என்பனவாம

ஸகல வேதங்களும், தர்ம சாஸ்த்ரங்களும், இதிஹாசங்களும், புராணங்களும், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களும், ஆசார்யர்களின் அருளுரைகளும் இவ்வைந்து பொருள்களையே கூறுகின்றன. இவற்றை ஸ்வஸ்வரூபம். பரஸ்வ

ரூபம், உபாய ஸ்வரூபம், புருஷார்த்த ஸ்வரூபம, விரோதி ஸ்வரூபம் என்ற முறையிலும கூறுவதுண்டு.

ஸ்வஸ்வரூப மெனபது ஆத்ம ஸ்வரூபம் (ஆத்மாவின் தன்மை) ஆதமா ஜஞானமும ஆநநதமுமேவடிவாய் ஈசுவர னுககு சேஷமாய (சநதன புஷப தாம்பூலாதிகளைப் போலே இஷடபபடி பயனபடுததிககொளளத தககதாய்) ஈசுவர னுககு மிகவும் பரதநதரயாய (பணிப்பொன போலே இஷடபபடி பயனபடுவதாய) (பணிபபொன=பணியிலகப பட்ட பொன அலலது பணியான பொன. பணி=வேலை பணி=ஆபரணம) இருககும. ஆதமா அறிவாயும, அறி கினற வஸ்துவாயும இருககும. எனவே அறிவறற அறிவை மங்கச் செயகினற பரகிருதியாகிய இருபததுநான்கு தததுவங்களும, சரீரத்துககும மேறபட்ட இருபததைந தாவது தத்வம ஆதமா எனறதாயிறறு. (சரீரம் அழியக கூடியது; ஆத்மா அழிவற்றது; நித்யமானது ஆதமா பிறப்பதுமில்லை, இறபபதுமிலலை. ஆதமா ஒரு சரீரத்தைப பெறுவதே பிறபபு சரீரததை விட்டுப பிரிவதே இறப்பு எனப்படுகிறது அநாதியாக வருகினற வாஸனை, ருசி, காமஙகளாலே ப்ரகருதி சம்பநதம ஏறபடுகிறது (பிறப பிறபபுகள ஏறபடுகினறன)

இத்தகைய ஆதமாககளின தொகைககு அளவேயிலலை இபபடி அளவறற ஆதமாககள் நித்யா, முகதா, பததர், கேவ லர், முமுக்ஷுககள என ஐ வகைப்படுவா

நிதயா — †'திரிபாதவிபூதி' என்னும பரம பததில் (ஸ்ரீவைகுணடத்தில) பகவானுககு நிதயமாக ஒழிவில் கால மெல்லாம உடனுய மன்னி வழுவிலா அடிமை செயது அவனை உகபபிததுககொணடு பேரானந்த வெள்ளததில திளைபபவாகள். இவாகள நித்யமாக (என்றும்) ப்ரகருதி

† தரிபாதவிபூதி எனபது லீலாவிபூதி எனனும் இச்சம சார மணடலத்தைக காட்டிலும முககாற பஙகு (மும மடஙகு) பெரியது எனறு பொருளபடுவது விபூதி-செலவம-

(சமசார) சம்பந்தமில்லாதவர்கள் ப்ரக்ருதி சம்பந்தததால் வரும அறிவுக் குறைவு, அறிவு மயக்கம, விபரீதமான அறிவு இலலாதவாகளாய நிதயமான பேரறிவுடையவாகள அதனுல் நிதயசூரிகள எனப்படுவா. இவாகள ஈசுவரன நியமிததால் ஆக்கல, அளிததல, அழிததல எனனும முததொழிலையும் பண்ணவல்லவாகள

முகதராவார்:—அநாதியான பகவானுடைய மாயையில அகபபடடு மாறி மாறிப பல பிறபபும பிறநது புண்ய பாபஙகளைச செயது சுவாகக நரகங்களிலே சுக துககஙகளை யநுபவிததுப பிறகு ஒரு காலததில் நிாஹேதுக பகவத கடாக்ஷததால் ஆநுகூலயம பிறநது (ஆநுகூலயமாவது பகவானிடததில விரோதம காடடாமல் அநுகூலனுயிருககும தனமை ஆதமாவாகிய தனககும் தீங்கு தேடிக் கொளளாமல் நனமை தேடுவதில முயலுதல) பகதியாலே யாதல், ப்ரபத்தியாலே யாதல பாபங்கள கழியபபெறறு பரக்ருதி சம்பநதம கழியபபெற்று அர்ச்சிராதி மார்கததாலே பரமபதம சென்று களிபபும கவாவுமறறு (களிபபு—மகிழசசி, கவர்வு—மன வருத்தம்) பிறபபுப பிணி மூபபிறபபறறு ஒளிக கொணட சோதியுமாய் பரமபுருஷனேடு உடன் கூடிக் கைஙகாய சாம்ராஜயம் பெறறுக் களிப்பவாகள

பததராவார் —ஆதமா தேஹத்தைக காட்டிலும வேறுபடடவன எனறறிய மாட்டாமல, தேஹததையே ஆதமா எனறு பரமிதது தேஹததை வளாபபதையே பிரதானமாக

ஈசுவரனுடைய சமபத்து எனறபடி லீலாவிபூதியிலும முழமடஙகு எனறுல கால பஙகான லீலாவிபூதியின அளவு யாது? பதிநான்கு உலகங்கள், அவறறுள் அடங்கிய தேவ மநுஷ்ய திாயக ஸதாவரஙகள இவறறுககு நிாவாஹகாகளான பரஹமா ருதர இநதராதியா இவைகளெலலாம அடஙகிய பகுதி ஒரு அணடம, இபபடிபபட்ட அணடங்கட்கு அளவேயிலலை இபபடி லீலாவிபூதிக்கே அளவிலலாதபோது நிதயவிபூதிகத அளவேது? மிகப பெரியது எனற கருததில தரிபாதவிபூதி எனபபடுகிறது

கருதி சப்தாதி விஷய ப்ரவணரா யிருப்பாரும, தேவதாநதர பரருமாய சமசாரததில் கட்டுண்டு உழலபவாகளான (சப்தாதி விஷயமாவது:—கேட்டல, பாாத்தல், முகர்தல், சுவைததல, தொடு உணர்சசி எனபபடும ஐம்புல (விஷயங்கள).

கேவலர்.—சமசாரததில பட்ட கர்ம ஜனம பால்ய யௌவன வாாதகய மரண நரகங்கள, ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்கள முதலிய துககபரமபரைகளின் கனததாலே பரமாதமாநுபவமாகிற பேரினபததளவும செலலமாட்டாமல ஜஞான ஆனநதமயமான ஆதம ஸவரூபத்தின (தனனுடைய) வைலக்ஷணயததை யுணாநது அதறகவவருகு போகமாட்டாமல தனனைததான அநுபவிககையாகிற கேவல (வெறும) ஆதமாநுப சுகததிலே காலதாழநது ஆதமா உளளவரை சரீரமிலலாமலும பகவதநுபவ மில்லாமலும சஞ்சரிபபவாகள.

இவவாதமாநுபவம பயஙகரமான காட்டில அகபபட்ட ஒருவன பசி, தாகஙகளை யாற்றமாட்டாமல தன உடமபில ஒரு பகுதியையே அறுததுத தினறு பசி தீாததுக கொளள நினைபபது போனறது. ஞாநிகள இதனைத தெரிவரிய அளவில்லாச சிறறினபமெனறே உரைபபா.

முமுக்ஷுககள—சமசார சமபநதம (பரகருதி சமபநதம) அறறு பகவானை யடைநது கைஙகாயம செயவதே சிறநத புருஷாாத்தம (பேறு) என்றறிநது அதனை யடைய விருமபுகினறவாகள முமுக்ஷுககள (மோக்ஷததில் இசசையுடையவாகள) இவாகள பததா எனறும, பரபநநர் என்றும இரு வகைபபடுவா. (பததா—காமயோகம, ஞானயோகஙகளைத துணையாகக கொண்ட பகதியை உபாயமாகப பறறியவாகள். பரபநநா—தங்களுடைய யதநமான காம ஜஞான பகதிகள பரதநதரமான ஆதமாவுககுப பெருநதாதென றுணாநது ஸ்ரீய பதியையே உபாயமாகக கொண்ட பரபததி நிஷ்டாகள்

தத்வத்ரயத்தில் கேவலரை முக்தரில் அடக்கியும, முமுக்ஷுக்களைப் பத்தரில் அடக்கியும் ஆத்மாக்கள் மூவகை என்று கூறபபட்டது ஆகையால் விரோதமில்லை.

பரஸ்வரூபம் (ஈசுவர ஸ்வரூபம்)

ஈசுவர ஸ்வரூபம விபுவாய (எங்கும வியாபித்ததாய) அதாவது உயிரபபொருள், உயிரல்லாத பொருள அனைத்திலும உளளும புறமும் பரந்து நிறைநதிருப்பதாய ஜ்ஞானம, ஆநநதம, அமலத்வம (தான தோஷமிலலாமல தனனைச் சார்நதவறறையும சுத்தமாக்குதல்) எனபபடும ஸவரூப நிரூபக குணஙகளையுடையதாய (ஈசுவர ததவத்தை அறிநது கொளவதறகுரிய லக்ஷணமான குணங்கள் ஸவரூப நிரூபக குணங்கள்) ஜ்ஞான பல ஐசுவாய வீர்யசக்தி தேஜஸ என்னும நிரூபித ஸ்வரூப லக்ஷணமான குணஙகளை யுடையதாய (நிரூபித ஸ்வரூப லக்ஷண(குண)ஙகளாவன ஜ்ஞானாநந்த அமலத்வங்களாலே நிரூபித்தறியப்பபட்ட பகவத தத்வத்துக்குளள மற்றும சில லக்ஷண குணங்கள்) மறறும காருண்ய வாத்சலய ஸ்வாமிதவ சௌசீலய சௌலப்யாதி எண்ணற்ற கல்யாண (மஙகள) குணங்களை யுடையதாயிருககும; ஈசுவரன் சகல ஜகதகாரணனுய, சாவ ரக்ஷகனுய, சாவ சேஷியாய், சர்வ சுவாமியாய, ஸ்ரீய. பதியாய, சகல சேதனஙகளுககும் ஆதாரமாய அவறறைச் சரீரமாகக் கொணட சரீரியாய ஸருஷ்டி ரக்ஷண சமஹார காததாவாய், போக்தாவாய (அநுபவிப்பவனுய்) இருப்பன்

ஆதமாககள் ஐவகைபபட்டிருபபது போல ஈசுவரனும் உபயவிபூதி நிாவாஹததின பொருட்டு ஐவகை நிலைகளில எழுநதருளியிருபபன அவை —பரத்வ நிலை, வ்யூஹ நிலை, விபவ நிலை, அந்தாயாமித்வ நிலை, அாச்சாவதார நிலை எனபபடும

பரத்வம -பரக்ருதி மண்டலததுக்கபபால் வரஜா நதிககு அககரையில் சுத்த சதவமயமாய் (தாமஸ, ராஜஸ குணஙகள் கலவாத சாதவிசம்—சுதத சத்வம) மோக்ஷ பூமி

யான பரமபதத்தில் பஞ்சசக்தி (ப்ரமேஷ்டி, புமாந், விஸ்வம், நிவ்ருததி, சர்வம் என்னும் ஐந்து ததவங்கள்) மயமான ஆதியஞ் சோதி யுருவான திருமேனியுடையவனுய, திருமா மணிமணடபத்தில ஆதிசேஷனுகிய பாயங்கததில (மெதததை யில) ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவி ஸஹிதனுய, அநதமில பேரினபத தடியாகளால நித்ய முகதாகளால கைங்காயம் செயது அநுபவிக்கபபடுமவனுய, பொங்கோதம சூழநத புவனியும விணணுலகும அசங்காதும சோராமே செஙகோல் செலுததி யாளும் நிலை.

வ்யூஹம — ஸருஷடி, ஸ்திதி, சமஹாராராததமாக ஆமோத, பரமோத, சமமோத லோகங்களில முறையே ஸஙகாஷணா, ப்ரத்யும்நர், அநிருததா எனனும ரூபஙகளாக எழுநதருளியிருநது, மன்மதன், பிரமன், ருதரன முதலியவா களை யதிஷடித்தும, விஷ்ணுவாயிருநது ஸருஷடி, ஸதிதி, சமஹாரங்களைச செயதுகொண்டு ஞான தாமஙகளையும, சாஸதர பரவாததனததையும செயயும நிலைகள. இவ்யூ ஹஙகளுக கெலலாம மூலஸ்தானமாயிருப்பது வயூஹாதிஷ டித வாசுதேவன எனபபடும் க்ஷீராபதிநாதனுய எழுந தருளியிருககும நிலை

க்ஷீராபதிநாதன் — ஜஞான பல ஐசுவாய வீாய சக்தி தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளும நிறைநத ஷாடகுணய பூாணரா யிருபபா

சஙகாஷணா — ஜஞானம, பலம எனனும இரு குணங் களை பராதானயமாகக் கொணடிருபபா ப்ரதயுமநா ஐசு வாயம, வீாயம எனனும இரு குணஙகளை பரதானமாகவும, அநிருததா சகதி, தேஜஸ எனனும இரு குணஙகளை பரதான மாகவும் கொணடிருபபா.

விபவம — சாதுககளை ரக்ஷிககவும, துஷடாகளை அழிகக வும, தாமத்தை நிலைநிறுத்தவும இவவுலகில தோனறும பகவானுடைய அவதாரஙகள. அவதாரம எனனும சொல்லுககு உயாநதவன தாழ இரங்கி வருதல எனறு

பொருள் இவ்வவதாரங்களுக்கு எண்ணிக்கையே இல்லை முடிவும இல்லை பத்து என்று குறிப்பிட்டது முகயமான அவதாரங்களே. அவதாரங்கள் முகயம் என்றும, கௌணம் என்றும் இருவகைப்படும். ராம கிருஷண வராஹ நரசிமமாதி அவதாரங்கள் முக்யம். பரசுராம கபில வியாசாதி அவ தாரங்கள அகங்கார யுகதர்களான ஜீவர்களே அதிஷடிதத ஆவேசாவதாரங்க ளாகையாலே கௌணம் (அமுக்யம). முக்யாவதாரங்களே முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாசிக்கததககவை.

அந்தர்யாமிதவம்.— சகல சேதன அசேதனங்களின உள்ளும் புறமும வியாபித்து அவறறுக்கு ஆதாரமாய் சத்தை (ஆத்மாவை)த தரிதது நினறு அவறறை நியமிதது நடத்தும் நிலை இநநிலை மிகச சிறியவறறில மிகச் சிறிய தாகவும, மிகப் பெரியவற்றில் மிகப் பெரியதாகவும இருககும் விலங்கு எனனும ஜாதி ஒவ்வொரு விலங்கினிடத திலும் பூர்ணமாய வியாபிததிருபபது போல (ஜாதி வயக்தி கள்தோறும் பூர்ணமாய் வியாபித்திருப்பது போல) பகவத ஸ்வரூபம எலலா விடத்திலும் பரிபூர்ணமாகவே வியாபித திருக்கும்.

இது ஸ்வரூப வயாப்தி, விகரஹ வ்யாபதி என இரு வகைபபடும எலலா வஸதுககளிலும உருத தெரி யாமல மறைநது வியாபிததிருப்பது ஸ்வரூப வயாபதி

யோகிகளுடைய தியானததுககு விஷயமாய, அவாகள ஹருதய கமலததில அங்குஷ்ட ப்ரமாணமாய், ஸ்ரீ ஸஹித மாய் எழுநதருளியிருககும நிலை விக்ரஹ வ்யாப்தி எனப் படும்.

அாசசாவதாரம —ஆலயங்களிலும் கருஹங்களிலும அன் பர்கள் உகநத செமபு, கல, மரம், சுதை, சித்திரம போனற வற்றையே உகநது திருமேனியாக அங்கீகரித்து, அசாதா ரண திருமேனியில் செயயும உகப்பை அவறறில செய்து, அவாகளால ஆராதிககப்பட்டு அவாகளுடைய சர்வ அபேக்ஷிதஙகளையும கொடுததுககொண்டு நிறகும நிலை.

புருஷார்த்தம்

புருஷாகளால் அர்த்திதது (வேண்டி)ப பெறபபடுவது புருஷார்ததம் (புருஷர்கள் — ஆத்மாக்கள, அர்த்தம் — ப்ரயோஜனம் எனறுமாம்: அதாவது ஆத்மாக்களுக்குரிய ப்ரயோஜனம என்றபடி). இதுவும் தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்றும் மோக்ஷ புருஷார்த்தமான ஆதமாநுப வம், பகவதநுபவம் என்று இரு வகையும் ஆக ஐவகைப் படும

தர்மம்:—வர்ணாஸ்ரம தாமங்களும், சாஸ்தரங்களில் விதிககப்பட்ட செய்யததக்கவை, செய்யக்கூடாதவை என் னும் தர்மங்களும, பல சாதனமாகச் செயயும இஸ்டம், பூர்த்தம் எனனும் யாகாதிகளும தான தர்மங்களும.

அர்த்தம—பகவதாராதனததின பொருட்டும், யாகாதி களின் பொருட்டும, பித்ரு கார்யங்கள், அதிதி சதகாரங் களின் பொருட்டும, பாரயா புதராதிகளை ரக்ஷிததுத தான துய்பபதற்காகவும தன தானயாதி சமபத்துகளைத் தேடிச் சேர்தகல்

காமம—தான விருமபிய ஆமுஷ்மிகமாகிய சுவர்காதி லோகங்களின இனபத்தையும, ஐஹிகமாகிற கருஹ க்ஷேதர புத்ர களதராதிகளால் வரும இனபததையும பெறறு அநுபவிததல

ஆதமாநுபவம் (கைவல்யம்)

பிறபபு, மூப்பு, இறப்புகளிலிருந்து விடுபடுவதறகாக ஈசுவரனை உபாசிதது ப்ரக்ருதி சம்பநதம கழியபபெற்று ஆர்ச்சிராதி மாாகத்தாலே சென்று வ்ரஜா ஸ்நானத்தால் சூக்ஷம சரீரத்தையும கழிதது வரஜா நதிக்கும் பரமபதத் திற்கும் இடையிலிருக்கும கைவல்ய ஸ்தானத்தையடைநது, ஆதமததவம உளளதனையும சரீரமற்றவனுய பகவதநுப வததையும இழநது தன்னைத்தானே அநுபவித்துக்கொண டிருததல கைவல்ய மோக்ஷமாகும்.

பகவதநுபவம

நிர்ஹேதுக பகவத கடாக்ஷததாலே சத்சங்கம் ஏற்பட்டு சம்சாரததில அருசி பிறநது, ஆசார்ய சமாச்ரயணம பண்ணி, ஆசார்யன் மூலமாக பகவானைச சரணம புகுந்து புண்ய பாபஙகள கழியப்பெறறு ஸ்தூல சரீரததை விட்டு சூக்ஷ்ம சரீரததோடே அர்ச்சிஸ் தொடஙகி பரமபதம் பரயந்த முள்ள ஆதிவாஹிக புருஷர்கள சதகரிசக அர்ச்சிராதி மார்கததாலே சென்று வரஜையிலே மூழ்கி சூக்ஷ்ம சரீரததையும வாசநாரேணுககளையும கழிதது அமாநவனாலே தீணடபபட்டு அப்ராகருத திவ்ய சரீரததைப பெறறு திவயாபஸரஸ்ஸுககளால திவயாலஙகாரம பணணப்பெறறு முடியுடை வானவர் முறை முறை எதிர கொள்ள வைகுநதமாநகர் புககு நிரதிசயாநநதமயமான திருமாமணி மணடபததைக கிட்டி ஸ்ரீ, பூமி, நீளா நாயக ஞய சேஷபர்யஙகததில் வீறறிருக்கும பரவாசுதேவனால் கை கொடுதது வரவேறறு மடியிலிருததி குசலப்ரசனம பண்ணப்பெறறுக் தொழுமிததேவர் குழாஙகள கைதொழச் சோதி வெள்ளத்தினுளளே எழுவதோர் உருவான ஸ்ரீ வைகுணடநாதனை நிதயாநுபவம பணணி, அநுபவத்தா லுணடான ப்ரீதியின மிகுதியினாலே அநேக சரீர பரிகரஹம பணணி வழுவிலா அடிமை செயவது, பரமாதமனைச சூழந திருநது பலலாண்டுபாடுதல் முதலிய நிதய கிஙகர ஸ்வபாவ னைகை இதுவே பரம புருஷார்ததம என்றும, விலக்ஷண மோக்ஷம் என்றும் கொணடாடபபடும பகவதநுபவம்.

உபாய ஸ்வரூபம்

ஒரு பலத்தை யடைவதறகுச் சாதனமாயிருப்பது உபாயம் எனப்படும். இஙகுச் சொலலப்படுகின்ற உபாயம பகவத ப்ராபதிககுச் சாதனமாயிருபபது இதுவும ஐநது வகைபபடும் அவை கர்மயோகம, ஜ்ஞானயோகம, பகதி யோகம், ப்ரபத்தி யென்னும சரணாகதி, சரமோபாயம் எனப்படும் ஆசார்யாபிமானம என்பன

காமயோகம்

பகவதாராதன ரூபமான யாகாதிகள். இவை இஸ்டம் எனபபடும பகவத் சரீர பூதர்களான பிராணிகளுககு உப காரமாகச செயயும் தானங்கள், கிணறு, குளம, தோணடு தல், சததிரம், சாலை யமைததல் முதலிய பூர்தத தாமங்கள். பஞச மஹா யஜஞங்கள் இவற்றுக்கு யோகயதையை விளைககும வாண ஆசரம தாமங்கள் இவற்றைப் பலா பேக்ஷயினறிககே பகவத கைங்காயமாகச செய்கை.

ஜஞானயோகம்

இப்படி கர்மாநுஷடானததால் பாபஙகள் கழிநது மனம நிாமலமாகப் பெறறு வைராகயம தலையெடுதது, யம நியம ஆசன பரஞயாம பரதயாஹார த்யான தாரண சமாதி எனனும அஷடாங்கயோக க்ரமத்தாலே ஆத்மாவை ஊனக் கணணால காணபது போல ஞானக கணணால் கண்டு, அதற்கு மேலும சென்று பகவத் சாக்ஷாத் காரம் பணண முயன்று, சுபாச்ரயமாக (தியானததுக்கு விஷயமாக) ஸ்ரீய பதியை கோமுகாசாரமாக (சங்க சககரங் களோடு கூடிய பகவானுடைய தோறறமானது பசுவின் முகம் போல தோன்றுதல் கோமுக ஆகாரம் எனப்படும) த்யானிக்கப புக எமபெருமான் விலக்ஷண விகரஹயுக்தனும் லக்ஷ்மீவிசிஷடனும் இவாகள் ஹருதய கமலததில் ஆவிர் பவிதது (தோனறி) அருளவன அததிவய மஙகள விக்ர ஹததை தைல தாரை போல இடைவிடாமல தயானிததல ஜஞான யோக மெனப்படும.

பக்தி யோகம்

இப்படி த்யான விஷயமான எமபெருமானை விதியே என்று உலாநத ஹருதயத்தால் அநுசந்திககாமல் ஈரநெஞ்சி னல் பரேமபூாவகமாக பரம போக்யமாக அநுசநதித்தல் பக்தியோக மெனபபடும

கர்ம ஜ்ஞான பக்திகள் கஷ்டப்பட்டு அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியவை. விரைவில் பலன் தராதவை. பல பிறப்புகள் பிறந்து பாபங்கள் கழிந்த பிறகே பலன தருபவை சேதனா களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு உருவாகுமவை. ஜ்ஞானமும் சக்தியுமில்லாமையாலே பலன தருமபோது ஈசுவரன் வேண்டும பரதந்த்ரமான (ஈசுவரனிட்ட வழக்காயிருக்கும)ஆத்ம ஸ்வரூபத்துக்குச சேராதவை என்பதறிந்து எல்லா உபாயங்களையும ருசி வாசனைகளோடு விட்டு, தன்னிடத்தில வேறு உபாய மில்லாமையையும, வேறு கதி யில்லாமையையும (ஆகிஞ்சன்யம், அநந்யகதிதவங்களை) முன்னிட்டுக்கொண்டு நீயே உபாயமாக வேண்டுமென்று பிராட்டி முன்னாக ஈசுவரனையே உபாயமாகப் பற்றுகை

ஆசார்யாபிமானம

ஈசுவரன் தடுப்பாரில்லாத சுதந்த்ரன் நாம சரணாகதி பண்ணினாலும் அவன் இரங்கினாலன்றி ரக்ஷித்தே யாக வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திப்பார் இல்லாமையாலே நம் அபேக்ஷிதம் சித்திப்பதரிது சரணாகதியும உபாயமன்று அவன் இரக்கமே உபாயம அவன இரக்கத்தை யார வருவிக்க முடியும? பரதன பூரண சரணாகதி பண்ணியும விரும்பிய பலன் கிடைக்கவில்லை சரணாகதிக்கு மஹா விச்வாசம (பெருநம்பிக்கை)வேண்டும நாம பண்ணிய பாபத்தின மிகுதி, உபாயத்தின் எளிமை, நாம் விரும்பும் மோக்ஷ பலத்தின் அருமை, இவை ஒவ்வொன்றுமே பெரு நம்பிக்கையைச் கெடுக்கும் சுதந்த்ரனான ஈசுவரன் ரக்ஷிப்பதற்கும் சிக்ஷிப்பதற்கும் உரியவன ஆதலால் குற்றங்களை எண்ணிச் சிக்ஷிக்கவும் விடுவன ஈசுவர சம்பந்தம் பந்த மோக்ஷங்கள் இரண்டுக்கும பொது. அச்யுதனைப பற்றியவர்கட்கு சித்தி கிடைப்பது சம்சயம் (சந்தேகம்) என்றே சாஸ்த்ரங்கள் கூறும்

ஆசார்யன் பரதந்த்ர ஸ்வரூப முடையவன் தண்டிக்கும குணமில்லாமல கருணையே வடிவானவன. சிஷ்ய

னுடைய உஜ்ஜீவனத்தையே விரும்புமவன். சிஷ்யன் தீயவழி யில் செல்லும்போது ஈசுவரனைப போல் உதாசீனம் பண்ணி யிராமல் திருத்திப் பணி கொள்ளும் ஸ்வபாவமுடையவன்- ஆசார்ய சம்பந்தம் மோக்ஷத்துக்கே காரணமாயிருக்கும். மோக்ஷத்தில் சம்சயமில்லை. மற்றும் பல காரணங்களாலே ஈசுவரனை உபாயமாகப் பற்றுமல் ஆசார்யனையே உபாய மாகப் பற்றி ஆசார்யன் அபிமானத்திலே ஒதுங்கி ஆசார்ய னிட்ட வழக்காயிருக்கை ஆசார்யாபிமானம் எனப்படும் உபாயம் ஸ்ரீ மதுரகவி யாழ்வாரும், ஸ்ரீ ஆண்டாளும், ஸ்ரீ வடுக நம்பிகளும் இந்நிஷ்டை யுடையவர்கள்.

உண்மையில் ப்ரபத்தி உபாயம் வேறு, ஆசார்யாபி மான உபாயம் வேறு அன்று ப்ரபத்தியே சரமோபாயம் (கடைசி உபாயம்) சரமோபாயத்தில் இரண்டு பாவங்கள் (கணுக்கள்—நிலைகள்) உண்டு முதல் பருவம் ஈசுவராபி மானத்தில் ஒதுங்கி நிற்கும் சரணுகதி, இரண்டாம் பருவம் ஆசார்யாபிமானத்தில் ஒதுங்கி நிற்றல். 'குருரேவ பரம ப்ரஹ்ம' (குருவே பரப்ரஹ்மம்) 'பீதகவாடைப் பிரானூர் பிரமகுருவாகி வந்து' முதலிய பரமாணங்களாலே ஈசுவரனே ஆசார்யனுக அவதரிக்கின்றுன் என்று அறிகின்ருேம் ஆகை யால் ஈசுவரன் வேறு, ஆசார்யன் வேறு அல்ல கரும்பின் நுனிப்பாகமும் அடிப்பாகமும் போன்றவர்கள் ஈசுவரனும் ஆசார்யனும் ப்ரபத்தி யுபாயத்தின் ஒரு பகுதியே சரமோ பாயமாகிய ஆசார்யாபிமானமும்.

விரோதி ஸ்வரூபம்

உத்தேச்யத்துக்கு (விரும்பியதற்கு)த் தடையாயிருப் பது விரோதி எனப்படும் இந்த விரோதி ஸ்வரூபமும் ஐந்து வகைப்படும் அவையாவன :—ஸ்வரூப விரோதி, பரத்வ விரோதி, உபாய விரோதி, புருஷார்த்த விரோதி, ப்ராப்தி விரோதி என்று ஐந்து வகைகளாகும்.

ஸ்வரூப விரோதி :—தேஹமே ஆத்மா என்னும் எண் ணம், அந்யசேஷத்வம் (அந்யருக்கு சேஷப்படுதல்—அடிமை

யாதல்) ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம (தான் ஈசுவரனுக்கு அடிமை யல்ல; சுதந்த்ரன் என்னும் நினைவு) முதலியவை ஸ்வரூப விரோதிகள்

பரத்வ விரோதி·—இதர தெய்வங்களைப பரம புருஷ னோடு சமமாக நினைககையும், பகவானுடைய அவதாரங் களை மநுஷ்யாகளாகவும் விலங்குகளாகவும் நினைக்கையும, அர்சசாவதாரத்தை உலோஹம், கல, மரம், சுதை, ஓவியம என்று நினைககையும, ஆசசைககு சகதியில்லையென று நினைக் கையும் பிறவும பரதவ விரோதிகள்.

உபாய விரோதி. - உபாயம என்று ஈசுவரனுககுப் பெயர். ஈசுவரனே சாக்ஷாத் (நோ) உபாயம் மறற உபாயஙகளுக்கும் பலமளிபபவன் ஈசுவரனே யாவான். ஆதலால் இதர உபாயங்கள சிறநதவை எனறும், அவை தாமே பலன் தரும் எனறும நினைபபதும, சரணாகதியை எளி தாக சிறிதாகச நினைககையும (குறைய நினைககையும) தான பண்ணும சுக்ருதங்களை (நலல காரியங்களை) உபாயமாக நினைக்கையும பிறவும உபாய விரோதிகளாம.

புருஷார்தத விரோதி —இவ்வுலகததில் நலல புதலவா, மனையாள, நவையில கிளை, இலலம, நிலம, மாடு (செலவம), என்னும இவற்றைப புருஷாாத்தமாக நினைப்பதும, சுவாச காதி போகஙகளைப் புருஷாாத்தமாக நினைப்பதும, பகவா னுக்குச செயயும் கைங்காயஙகளிலும அவன உகந்ததென்று செயயாமல தான் உகநதவற்றையே செய்கையும், சப்தாதி போக விஷயங்களில் ருசியும புருஷாாத்த விரோதிகள்

பராபதி விரோதி·—பகவத் விஷயத்திலும், பாகவதா விஷயததிலும செய்யும் அபசாரஙகளும், பகவத பாகவத ஆசார்ய விஷயஙகளில் உயர்ததி கண்டால் பொறுகக மாடடாத அசஹ்யாபசாரங்களும் (காரணமின்றியே பகவத பாகவதாசாாய விஷயங்களில் செயயும தீங்கும) அசஹயாப சாரமாகும்: பகவ தபசாரத்திலும பாகவதாபசாரம் மிகக் கொடியது. பாகவதாபசாகம் பல வகைபபடும். அவற்றுள்

மிக்க க்ருரமானது ஜனம நிரூபணம் (தாழநத ஜாதியில் பிறந்தவாகள என்று குன்றைய நினைக்கை)

மறறும அன்னதோஷம்—ஞான விரோதி, சஹவாச தோஷம போக விரோதி, அபிமானம்—ஸ்வரூப விரோதி எனபன போன்ற விரோதி வர்க்கங்களையும் யூகித்தும்கேட்டு மறிக! இபபடி அாதத பஞ்சக ஜ்ஞானம பெற்று எந்த் விரோதங்களும வாராதபடி வாழ்வாங்கு வாழக்கடவாகள் வைஷ்ணவாகள.

பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம்

தத்வத்ரய ஜஞானமும் அர்தத பஞ்சக ஜ்ஞானமும பிறந்தாலும ஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ஜஞானம (தன் நிலையை உள்ளபடி யறிகை) பிறப்பது அரிது இந்த ஜஞானம பெறு தறகு ரஹஸயதரய ஜ்ஞானம் வேணடும் இதனை பஞ்சசமஸ காரம் மூலமாகப பெறவேண்டும. இதனை பாகவத புருஷ காரததை முன்னிட்டுககொண்டு ஞான மநுஷடான மிவை நன்ருகவே யுடையஞன ஆசாாயனை ஆச்ரயித்துப பெற வேணடும

ஸமஸகாரம என்ருல சுததி (திருத்தம)என்று பொருள. அநாதி காலமாக அஹங்கார மமகாரஙகளால ஆதமா அசுததமடைநதுள்ளது மாதா பிதாககளின சேர்க்கையால் பிறநத பஞசபூத மயமான சரீரமும அசுததமானது பகவத சமாசரயணததுக்கு இந்த அசுதததங்கள நீஙகிச சுததி பெற வேணடும முமுக்ஷுவுககு ஐந்து வகையான சுத்திகளை வேத சாஸதரங்கள விதிககின்றன

அவை:-''தாப புண்ட்ரः ததாநாம மநத்ரோ யாகஸச பஞசம" என்று சொல்லப்படுகின்ற சகராதி தாரணம். ஊர்த்வபுணடரம, தாஸய நாமம், மந்த்ரோபதேசம, திரு வாராதனம என்னும ஐநது ஸமஸகாரங்கள

இவை பரம ஏகாநதியாய முக்தி பெறுவதறகுச காரணஙகளா யிருக்கும அன்றியும ஒரு பெண் ஒருவனுககு வாழக்கைபபட்ட பதிவரதை என்பதை அவள அணிநதுளள

மாங்கல்யம், மூக்கணி, வளையல் முதலிய ஆபரணங்களை உணர்த்துவது போல இந்த ஐவகையான ஸமஸ்காரங்களான ஆபரணங்களும் இவ்வாத்மா பரமாத்மாவுக்கே சேஷப்பட்டவன், பிற தெய்வங்களுக் குரியவனல்லன் என்பதை யுணர்த்தும் அடையாளங்களாம் ஆகையால், முமுக்ஷுவான சேதனன ஆசாரயன மூலமாக இப்பஞ்ச ஸமஸ்காரங்களைப் பெற்று ரஹஸ்யத்ரயங்கள் மூலமாக ஸ்வரூப யாதாத்ம்யங்களான அநந்யார்ஹ சேஷத்வம், அநந்ய சரணத்வம், அநந்ய போகயத்வங்க ளென்னும் ஆகார த்ரய சம்பந்நனாக வேண்டும்

தாபம் —இவற்றில் முதல் ஸம்ஸ்காரம் தாபஸமஸ்காரம். ஆசார்யனாலே மந்த்ரபூர்வமாக வளர்க்கப்பட்ட யாகாக்னியிலே தபதமான (உஷ்ணமாக்கப்பட்ட) சக்கரப் பொறியை வலப் புஜத்திலும், சங்க சிந்நத்தை இடப புஜத்திலும் பொறிக்கப்படுகை

பகவ தாஜ்ஞாரூபமான வேதங்களிலும் சாஸ்த்ரங்களிலும் விதிக்கப்படுகையாலும் கண்ணனெமபெருமான துவாரகையிலிருந்து கார்யாரத்தமாக புறப்பட்டருளியபோது திருவாசல் காப்பார், "தேவரீர மீண்டெழுந்தருளுந்தனையும அரணமனையில பிரவேசிககத் தக்கவா ஆர்? பிரவேசிக்கத் தகாதவா ஆா?" என்று வினவியபோது கண்ணன், "திரும்பி வருமவரை சக்ராங்கித முள்ளவாகள் புகத் தக்கவர்கள; சக்ராங்கித மில்லாதவாகள் புகத் தகாதவர்கள்" என்று அருளிச செயகையாலும் சக்ராதிதாரணம் எம்பெருமானுக்கு அத்யநதாபிமானம என்பதை அறியலாம,

அன்றியும "பொங்கும பரிவாலே பெரியாழ்வார் என்று பேர் பெற்ற பட்டர்பிரான்

"தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ திருச்சக்கரத்தின்
கோயிற் பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று குடிகுடி
யாட செயகின்றோம்"

என்றும், "என்னையும் என்னுடைமையையும் நின் சக்கரப்
பொறி ஒற்றிக்கொண்டு

நின்னருளே புரிந்திருந்தேன்"

என்றும் முதலிலும் முடிவிலும் அருளிச் செய்கையாலும், பெரிய பெருமாள் தொடங்கி மணவாளமாமுநிகள் வரை யுள்ள சத்சம்பரதாய சித்தர்களான பூர்வாசார்யர்களும், நம்மாசார்யா பாயந்தரரான பின்புள்ள ஆசார்யர்களும் சகராங்கித பூர்வகமாகவே உபதேசிக்கையாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சக்ராதி தாரணம் பரம உத்தேஸ்யம், அத்யாவசியம் என்று அறியவேண்டும்

சகல ஜாதியினரும் சகல மதத்தவர்களும் ஆதிகாலம் தொடங்கிக் குழந்தைகளுக்கு ரக்ஷையாக ஐம்படைத் தாலி (பஞ்சாயுத ஆபரணத்தை) அணிவித்து வந்தார்கள் என்பதை சங்க இலக்கியங்களிலும் காணலாம்

புண்ட்ரம் —இரண்டாவது ஸம்ஸ்காரம் புண்ட்ரமென்பது நெற்றி முதலிய இடங்களில் இடப்படும் ரேகை இது வராஹப்பெருமான் திருமேனியிலிருந்து உண்டான வெண் மண்ணினால் ஊர்த்வாகாரமாக (மேல் நோக்கி) அணியப் படுவது நெற்றி முதல் பன்னிரண்டு இடங்களில் முதன் முதலில் ஆசார்யர் திருக்கையினால் இடப்பட்டுப் பிறகு ஆயுட் காலமெல்லாம் தரிக்கவேண்டும். ஊர்த்வமுகமாக இடப்படுவதாலும், தன்னைத் தரித்தவர்களை ஊர்த்வலோக மாகிய பரமபதத்தை அடைவிப்பதனாலும் இது ஊர்த்வ புண்ட்ர மென்று பேர் பெற்றது இது ஹரியினுடைய பாதாகாரமாக அணியப்படும் நெற்றி முதல் பிடரியீறாகப் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களில் இடப்பட்டு கேசவன் முதல் தாமோதரன் ஈறாக உள்ள பன்னிரு வ்யூக மூர்த்திகளால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ரக்ஷகமாக விளங்குவது. அதனாலேயே திருமண்காப்பு என வ்யவகரிக்கப்படுகிறது

புண்ட்ரங்கள் அர்த்த சந்த்ராகாரம், வட்ட வடிவம், நாயக புண்டரம (குறுக்காக இடுவது) எனப பலவகையாய் இருந்தாலும, தாமசாஸ்தரஙகள ஊாதவபுணடரததையே பெரும்பாலும விதிககினறன மறற புண்டரஙகள வேறு வேறு பலனகளைத தருபவை ஊர்த்வபுணடரம் மோக்ஷ பலனைத் தருவது. எனவே மோக்ஷாாததிகள வெண் மண்ணிலான ஊர்தவ புண்டரததையே தரிததல வேணடும. சிதரோாதவ புணடரமாக அதாவது நடுவில இடைவெளியிடடுத தரிககவேண்டும நாசியின் மேல பாகததில் புருவங்களின மததியில் ஓரங்குலம பாதபீட மிட்டு அணியவேணடும் நடுவில் பிராட்டிக்கு உகபபான மஞசளாலான சிவந்த ஸ்ரீசூர்ணம் தீபாகாரமாக இட வேண்டும. பாதபீடத்தில திருவநநதாழவாா, ரேகைகளின் நடுவில் பகவான, ஸ்ரீசூாணத்தில பிராட்டி சந்நிதி பணணு வாாகள. ஆதலால திருமண்காபபு பரணவஸ்வரூபம.

நாம ஸம்ஸகாரம —ஆதமாக்கள அனைவரும் ஸவாபாவிக மாகவே (இயல்பாகவே) பரமாதமாவுககு அடிமைபபட்ட வர்கள அதனை உணாததததான சகல வேதச் சுருககமான ப்ரணவம முநதுற அகாரததாலே சேஷதவததை (அடிமை யை)ச சொலலிப பிறகு மகாரத்தாலே ஆதமாவின ஜஞாத ருதவததைச் (அறிவுடையனும தன்மை) சொலலுகிறது. இந்த ஜ ஞ ா ன ம இலலாமையாலே முனபெல்லாம பாவாடை, அமாவாசை, பூஞசோலை எனறிபபடி கணட பெயர்களைத் தரிததிருபபாாகள் அதனை நீககி பகவானுககு அடிமை என்பதைக குறிக்க பகவந நாமத்தை ராமதாசன, நாராயணதாசன், மாதவதாசன எனறிபபடி பகவந நாமங களைத தரிககை

ஆணடானுடைய நாமததை அடிமை தரிககவேணடு மென்று சாஸ்தர நியதியும உலக வழக்கும உணடு இப்படி பகவந நாமமேயனறித திருததிப பணிகொணட ஆசாாய நாமததைத தரித்தல வேணடும அநத ஆசார்ய ஸதா னம் ஸ்ரீ ராமாநுஜாககே உரியதொன்று ஆகையினாலே

பகவந்நாமத்தோடு கூட ராமாநுஜ நாமத்தையும் சேர்த்து நாராயண ராமாநுஜதாசன், கிருஷ்ண ராமாநுஜதாசன் என்று இப்படி ஆசார்யனாலே தாஸ்ய நாமம் சூட்டப் பெறுகை நாம ஸம்ஸ்காரமாகும்.

எல்லாம் விட்ட ஏகாந்திகள் கிராமத்தால், ஜாதியால், குலத்தால், தொழிலால் வரும் பெயர்களைத் தரிக்கலாகாது; அது அநர்த்த ஹேதுவாகும். பகவந் நாமங்களாலேயே வ்யவஹரிக்கப் படவேண்டும். ஏனெனில் அவர்களுக்கு எல்லாம் அந்த விஷ்ணு தானே!

மந்த்ர ஸம்ஸ்காரம் — மந்த்ரத்தாலே சுத்தி பெறுகை மந்த்ர ஸம்ஸ்காரம். அதாவது ஆத்மா உஜ்ஜீவிப்பதற்கு அறிய வேண்டிய அர்த்தங்களை யெல்லாம் அறிவித்துத் தன்னை யநுஸந்திக்கின்றவர்களை ரக்ஷிக்கின்ற பரம ரஹஸ்ய மான மந்த்ரத்தை ஆசார்யனாலே உபதேசிக்கப் பெறுகை. ஆசார்யன் சிஷ்யனைத் தன் வலப்பக்கத்திலே இருத்தி சிஷ்யன் சிரஸிலே தன் வலக்கையை வைத்து வலக்காதிலே உபதேசிக்க சிஷ்யன் அதனை அப்படியே திரும்பச் சொல்லி உபதேசம் பெறுகை.

அம் மந்த்ரம் மூன்று அவை:—(1) எட்டு எழுத்துகளும் மூன்று பதங்களாக உள்ள **திருமந்த்ரம்.**

(2) இரண்டு வாக்கியங்களாய், ஆறு பதங்களாய், பத்து அர்த்தங்களாய், இருபத்தைந்து அக்ஷரங்களாய் அமைந்துள்ள **த்வய மந்த்ரம்.**

(3) மாயன் அன்று ஐவர் தெய்வத்தேரினில் செப்பிய கீதையின் சாரமான சரமச்லோகம். இது பதினொரு பதங்களாய முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்களாய் இருக்கும்.

இவற்றை ஆசார்யன் உபதேசத்தாலே அறிக.

யாக ஸம்ஸ்காரம் — யாக மென்பது ஒருவன் ஒரு தேவதையைக் குறித்து ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்கை. இது ஆராதனம் எனப்படும். யாகங்கட் கெல்லாம் போக்தா

(புஜிப்பவன்) நாராயணனே ஆராதனங்களில் மிகச் சிறந்தது விஷ்ணுவின ஆராதனமே ஆதலால் அனைவராலும் ஆராதிககப்பட வேண்டியவனுன பகவானை ஆராதிக்கும் தகுதியை ஆசார்யனிடமிருநது பெறுகை. அதாவது ஆசார்யன் திருக்கைகளால் பகவானுடைய விகரஹம், சித்ர த திருமேனி, ஸ்ரீசாளகிராமம் திவய தேசத்து எம் பெருமான்களின் திருவடி நிலை, அபயஹஸ்தம் போன்ற வற்றில ஏதேனு மொனறைப பெற்று நாள்தோறும் ஆராதிக்கை இவை கிடையாதபோது ஆசார்யன் திருவடி நிலையாகிலும் பெற்றுத் திருவாராதன யோக்யதையை லபிகக வேண்டும பிறகு வாய்ததபோது எமபெருமான திருமேனி பெறறு ஆராதிககலாம் இபபடி முமுக்ஷு பஞ்ச ஸம் ஸ்கார சமபந்நனுக வேண்டும்

ரஹஸ்யத்ரயம்

பஞ்ச ஸம்ஸ்கார சம்பந்நனை முமுக்ஷு ரஹஸ்யதர யார்த்த ஜ்ஞானம் பெறவேணடும் "முமுக்ஷுவுககு அறிய வேண்டிய ரஹஸயம் மூனறு" என்பது ஸ்ரீமத் பிள்ளை லோகாசாாயர் நியமனம்.

ரஹஸ்யதரயம எனபது திருமநதரமும, தவயமும, சரம ச்லோகமும ஆகும. இவறறில முதலில் அறியவேணடிய ரஹஸ்யம திருமந்தரம. முதலில நமமை நாம் அறியவேண் டும். நமமை நமககு உணாததுதலாகிற ஸ்வரூப சிக்ஷை பண்ணித் தருவது திருமந்தரம ஆகையாலே முதல ரஹஸ் யம் திருமந்தர மாகிறது

திருமந்த்ரம்

இது சகல வேதசாரம் ஆத்மாக்களுக்கு மூனறுவித ஸ்வ பாவங்களுண்டு. இவை ஆகாரத்யம் எனபபடும அவை அநந்யாாஹ சேஷத்வம (நாராயணனுககே அடிமைப் பட்டிருத்தல்). அநந்ய சரணதவம் (அவனையே உபாயமாகக் கொளளுகை) அநந்ய போக்யத்வம (நாராயணனுக்கே

தான் அநுபவிக்கப்படுகின்றவனும் இருக்கை) அதாவது தான் செய்கின்ற சகல கைங்கர்யங்களும் தனக்கு இன்ப மென்றிருக்கை யன்றிக்கே, தனக்கும் அவனுக்கும் என்றி ருக்கை யன்றிக்கே அவனுடைய இன்பத்துக்கென்றே செய்கை. இவ்வாகாரத்ரயத்தை யறிவிக்கின்ற திருமந்த்ரம் அர்த்த பஞ்சகத்தையும் உணர்த்துகிறது ஆகையாற் ப்ரதம ரஹஸ்யமாகிறது.

திருமந்த்ரத்தின் தோற்றம்

இப்படிப்பட்ட பரமார்த்தங்களை யறியாதே சம்சாரிகள் பகவத் கைங்கர்யத்தை யிழந்து பிறவிப் பெருங்கடலுள் அழுந்தி நோவு படுவதைக் கண்ட சர்வேச்வரன் தன் கிருபை யாலே இவர்கள் தன்னை யறிந்துய்யும்படி பரம ரஹஸ்ய மான இத்திருமந்த்ரத்தை நாராயண ரிஷி யென்னும் தாம தேவதையின் பிள்ளையாகப் பிறந்து தன்னுடைய அம்சமான நரன் என்னும் ரிஷிக்குப் பதரிகாச்ரமத்திலே உபதேசித் தருளினன்

ஆசார்யன் விஷயத்திலே சிஷ்யன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் சிஷ்ய லக்ஷணத்தை அறியாத உலகத்துக்கு அதனை அறிவிக்கைக்காகத் தானே சிஷ்யனு மாய் நின்று உபதேசம் பெற்று அநுஷ்டித்துக் காட்டினன்.

இத்திருமந்த்ரம் சகல பலன்களையும் கொடுக்கவல்லது. ஜப ஹோமங்களாலே கார்யம் கொள்வார்க்கு அவர்கள் விரும்பிய பலன்களைக் கொடுக்கும் அர்த்த ஜ்ஞானத்தோடு அநுசந்திப்பார்க்கு ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்துப் பரம புருஷார்த்த மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்.

எழுத்தும் பதமும்

எட்டுத் திருவெழுத்துக்களாய் மூன்று பதங்களாக இருக்கும் இதில் முதல் பதம் 'ஓம்' என்னும் ப்ரணவம். நடுப்பதம் 'நம' என்னும் பதம் மூன்றும் பதம் 'நாராய ணாய' என்பது.

ஓம் என்பது ஓரக்ஷரம். நம என்பது இரண்டு அக்ஷரங்கள் நாராயணாய என்பது ஐந்து அக்ஷரங்கள். ஆகத் திருமந்த்ரம் எட்டு அக்ஷரங்களை யுடையதாகிறது முதலில ப்ரணவமும், பிறகு நமப் பதமும், முடிவில் நாராயணாய பதமும உச்சரிக்கப்படும

ப்ரணவம்

ப்ரணவம விரியாத நிலையில ஓரெழுத்தாய ஒரு பதமாய ஓராத்தத்தை உணாததும். விரிந்த நிலையில் மூன்றெழுத்தாய மூன்று பதமாய மூன்றாத்தத்தை யுணாததும்.

ப்ரணவம விரியுமபோதும அ', 'உ', 'ம' என்னும மூன்றெழுத்துக்களாக விரியும. பகவானுடைய சங்கல்பததாலே ருக வேதத்திலிருந்து பூ: என்னும ஒரு சப்த விசேஷம தோன்றியது யஜுா வேதத்திலிருந்து புவ என்னும ஒரு ஒலிச சிறப்பு உண்டாகியது ஸ்வ. என்னும சப்த விசேஷம் சாம வேதத்திலிருந்து பிறந்தது இவற்றையே வ்யாஹ்ருதிகள் என்பா

பொறகொல்லன் மூன்று பொற்கட்டிகளை ஒன்று சேர்த்து உருக்குவது போல பகவான் தன சங்கல்ப சக்தியாலே இமமூன்று வயாஹ்ருதிகளையும ஒன்றாகக் கலந்தான அதிலிருந்து அ, உ, ம் என்னும மூன்று எழுத்துகள் தோன்றின இறைவன இமமூன்றையும் ஒன்று சேர்த்தான் அது ஓம் என்றாயிற்று ஆகையால இப்ரணவம் சகல வேதசாரம,

அகாரார்த்தம்

அகாரம் பகவானாகிற நாராயணனுக்கு முதல் திருநாமம. அகாரம எழுத்துக்களுக் கெல்லாம காரணமாயிருக்கும் ஆகையால, சகல ஜகத்துக்கும காரணனான நாராயணனை உணர்த்துகிறது. அகாரம ரக்ஷணார்த்தமான 'அவ' என்னும் வோச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது ஆகையால் அகாரத்தின் பொருளான நாராயணன் சர்வரக்ஷகன் என்பது பெறப்படும்

இவ்வகாரத்தில் நான்காம் வேற்றுமை தொக்கி
நிறகும. இதன விரிவான நாராயண பதம ஆய என்னும
நானகாம வேறறுமையோடு கூடியிருககிறபடியாக நாரா
யண பதததின சுருககமான அகாரததிலும நானகனுருபு
மறைநதிருகக வேணடும்; மறைநது நிறகும நானகாம்
வேறறுமைக்குப பொருள சேஷதவம (இஷடப்படி பயன்
படுததிககொளள உரியது) அதாவது அகாரப் பொரு
ளானவனுககு மகாரப பொருளான ஜீவாத்மா உரியவன
எனறபடி

உகாரார்த்தம

உகாரம் ஏவகாரததின ஆதேசததிலே வநதுளளது
ஏவகாரம என்பது தமிழில 'ஏ' எனபது போனறது வேத
வாககியஙகளிலே 'ஏவ' எனறு வருமிடஙகளிலே
உகாரம ப்ரயோகிககப்படடிருககிறது அதுபோல
இஙகும் உகாரத்தை ஏவகாரமாகக் கொளளவேணடும.
அதாவது மகாரத்துககு ஆததமான சேதனன அகாரப்
பொருளான நாராயணனுககே சேஷம எனறபடி.

ஏவகாரததுககு இருவிதமான பொருள உணடு. ஒரு
வஸ்துவுககுச சொல்லபபடும பணபு அவவஸதுவுககு இலலை
யெனபதிலலை, உணடு எனபது உதாரணமாக ராமன
விலலாளியே எனபதைப போலச சொலலச சொலலப்பட்ட
பணபு அவவஸ்துவைத தவிர மறற இடததில இலலை
யெனபது மறறொரு பொருள ராமனே விலலாளி எனபது
உதாரணம் முதல் உதாரணததில ராமன விலலாளி தான
எனறும, இரணடாவதில ராமனைத தவிர வேறு விலலாளிக
ளலலர என்றும் பொருளபடுதல காணக. இதனால
மகார வாசயனான ஆதமா அகார வாசயனான நாராயண
னுககே சேஷபூதன மறறவாகடகு உரியவனலலன என்று
அநய சேஷததைக கழிககிறது

லக்ஷ்மியை பகவான திருமார்பில தரிக்கின்றான் ஆகை
யால் பிராட்டிக்கு 'உ' என்று திருநாமம் அத
னால் பெருமானுக்கும பிராடடிககும ஆத்மா அடிமை

எனகிறது என்றும் கூறுவதுணடு. அது முக்கியமனறு பிராட்டிககு அடிமை எனபதிலும பிறாககு அடிமை அல்லன எனபதுதான மிக முககயமாக அறியவேணடிய ஆததம பிராட்டிககு அடிமையெனறு தனிததுச சொல்ல வேண்டா பெருமாளுக கடிமை எனறதனுலேயே பிராட்டிக கடிமையெனபது தானே கிடைக்கும, ஒருவன ஒருவனுக்கு அடிமைப்படடால அவனுடைய பாாயைககும அடிமை செயவது உலகியறகை.

மகாரார்த்தம

அகாரததில் நானகாம வேறறுமையால சொலலபபடட சேஷதவததுச்கு ஆசாயம (உறைவிடம) யாா? எனருல் அநத சேஷதவ தாமததை உடையவன ஆதமா எனறு அறிவிகக வநதது மகாரம

மகாரம் 'மந' எனற தாதுவிலே தோனறியது, இததாதுவுககு (வேர்சசொல) ஜஞானம ஆததம இதனுல் ஆத்மா ஜஞானமயன், ஜ்ஞான ஸவரூபி என்றதாயிற்று 'மநு' என்ற தாதுவும் மகாரத்துககுக காரணம இத்தாதுவுக்கு அறிதல எனறு பொருள இததால் ஆத்மா அறிவுடையவன, அறிபவன என்ற பொருள கிடைக்கும்

†க வர்ச்கம்—க முதல் ங வரையுள்ள ஐந்து எழுத்துகள் பஞ்ச பூதங்களுக்கு வாசகங்கள் ச வர்ககம—ச முதல ஞ வரை மெய, வாய, கண், மூக்கு, செவி ஆகிய பஞ்ச இந்தரியங்களைக் காட்டும் ட வாக்கம—ட முதல ண வரை சபத ஸ்பர்ச ரூப ரச கநதம ஆகிய ஐம்புலனகளைக் காடடும் த வர்ககம—த முதல் ந வரை வாக பாத பாணி பாயு உபஸ்தம ஆகிய ஐநது கர்மேந்திரியங்களை உணர்த்தும, ப[1] மனசையும, ப[2] அஹங்காரததையும், ப[3] மஹததையும, ப[4] ப்ரக்ருதியையும் அறிவிக்கும இபபடி 24 எழுதது களும் 24 தத்வங்களுக்குப் பெயா.

---

†க வர்க்கம் என்ருல், தமிழில க எனனும ஓா எழுததின உச்சரிப்புக்கு சம்ஸக்ருதததில 4 விதமான உசசரிபபுகளும

மகாரம் இருபததைந்தாம எழு து. இதனுல் இருபத்து நான்கு தத்வஙகளான பரக்ருதியைக் காட்டிலும இருபதனைந்தாம் ததவமான ஆத்மா விலக்ஷணன, வேறு படடவன் என்றதாயிறறு. ஆதமா 'ஜஞாதா' அறிபவன் எனறதனுல் கர்ததா, போக்தா எனபதும பெறபபடும. இதனுலும ப்ரக்ருதியின் வேறுபட்டவன எனபதாலும் ஆனந்தத்வமும் பெறப்படும்:

ஆத்மாவுக்கு ஜஞானுனந்தங்களைக் காட்டிலும சேஷத்வமே முக்கிய லக்ஷணம். அதனுல தான முனனே அகாரத்தாலே சேஷத்வம் சொலலிப் பிறகு மகாரததாலே ஜஞானுனநதங்களைச சொலலுகிறது திருமந்தரம புஷபததுககு மணம போலவும, ரதனத்துக்கு ஒளி போலவும ஆதமாவுககு சேஷத்வம பெருமை தருகிறது.

ஆக பரணவததால ஜீவாதமா பரமாதமாவுக்கே அநந்யார்ஹ சேஷபூதன எனறு இருவாக்குமுள்ள உறவு சொலலப்படடது

நம பதார்த்தம

நம எனபது ந, ம எனறு இரு பதங்கள் சேர்ந்த ஒரு பதம் ம எனபது ம் என்னும ஆத்ம வாசகமான எழுததின ஆறும் வேறறுமை ஆதமா தனக்குரியவன எனறபடி 'ந' எனறு அதனைத தவிாககிறது. எனககு நான உரியவனல்லேன் என்றபடி அகாரததில சேஷதவத்தால அஹங்காரத்தைக் கழித்தது, நமப பதத்தால் மமகாரத்தைக் கழிககிறது இவவிரணடும தான் ஆத்மாவுககு விரோதி, சம்சார விருக்ஷத்திற்கு விதை.

---

4 விதமான எழுத்துகளும உணடு. எனவே க வாககததைச் சோந்த 4 சமஸகருத எழுத்துகளும் ங எனனும் ஓர் எழுததும் சேர்ந்து 5 எழுத்துகள் ஆகின்றன இதற்கே க வர்க்கம – க முதல் ங வரையுள்ள 5 எழுததுகளென மேலே குறிப்பிடப்படடுள்ளது. இவவாறே ச வாககமும, ட வாககமும, த வாக்கமும, ப வாககமும் எனக கொள்க

உகாரத்தால் அநயசேஷத்வம கழிக்கப்படடது நமஸ் ஸால ஸவ சேஷததைதக கழிககிறது—பகவத சேஷதவத் துககு இசையாமையைக கழிககிறது

இந நமபபதம சபதத்தாலும ஆரததததாலும் உபா யத்தை அறிவிககிறது நாராயணனே உபாயமஎனபது நமஸ் ஸின பொருள விரோதியைக கழிககிற நமஸஸு காகததின ஒரு கணமணி இருபுறமும பார்ககுமாபோலே நடுவிலிருநது ப்ரணவததில ஸவரூப விரோதியையும, நடுவில் உபாய விரோதியையும, நாராயண பதததில கைங்காயமாகிற பலததின் விரோதியையும கழிககிறது

நமபபதமே ஸவரூபததையும், உபாயத்தையும, பலத தையும காடடும வணககமே ஸவரூபம், வணககமே உபாயம, வணககமே பலம எனறபடி

நாராயண பதார்த்தம்

நாராயண பதம் நார+அயந எனப் பிரிக்கப்படும நார சபததிறகு அழியாத பொருளகளின் கூடடம என்று பொருள ர அழியும பொருளையும, நர என்று அதன் அழி வின்மையையும, நரா என்று அழிவில பொருளின பனமை யையும, நாரா அவறறின திரளகளையும காட்டும அவை எவை எனறால பரமபுருஷனின திவயாத்ம ஸ்வரூபம் தவிர அவன் திருமேனி தொடங்கி பிராட்டிமார் உட்பட உபய விபூதியிலுமுளள அனைததும நாரஙகளே அயந சப்தத் திறகு ஆதாரம் என்று பொருள் நாராயண பதம் ஆறும் வேறறுமைத தொகை நாரங்களுககு (நாரஙகளினுடைய) அயனம என்று விரியும் நாரஙகளுககெல்லாம அநதாயாமி யாய் வயாபிதது ஆதாரமாய இருபபவன எனறபடி.

இது இரண்டாம் வேற்றுமைத தொகைப் புறததுப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகவும கொளளபபடும் அப்போது நாரங்களை அயனமாக உடையவன என்று பொருள் இது ஈசுவரனுடைய வெளி வ்யாபதியை அறிவிக் கிறது

வேற்றுமைத் தொகையால் இறைவனுடைய பரத்வ மும அன்மொழித் தொகையால சௌலபயமும (எளியனும தனமை) அறியபபடும

ஆய பதாாததம

நாராயணுய எனபதில உள்ள ஆய பதம நானகாம் வேற்றுமை யுருபு நானகாம வேறறுமை பல பொருளகளில் வரும இங்கே பிராாததஙப பொருளில வநதுளளது நமப் பதம உபாயததைச சொனனபடியால அவவுபாயநதால பெறததசககது புருஷார்ததம (பலம) ஆகையால அப பலபராாததனையைச சொலகிறது

பரணவததில ஸவரூபம் சேஷதவம எனகையாலும, நமஸஸில உபாயம வணககம எனகையாலும பலம ஸவரூபததுக்கும் உபாயததுககும சோநததா யிருககவேண டும. ஆகையாலே இசசதுாததி (நானகாம வேறறுமை) அவ விரணடுககும சோநத அடிமையை—கைஙகாயததை பராாததிககிறது நமப பதம இககைஙகாயததில விரோதியைப போககுகிறது விரோதியாவது தனககாக— தனக்கினபமெனறு செயகை அவனது உகபபுககாகவே செயயவேணடு மெனறபடி

ஆகத திருமநதரததால சாவகாரணனுய சாவரக்ஷகனை எமபெருமானுககே உரியவனை நான சாவசேஷியான அநநாராயணனுககே எலலா அடிமைகளையும செயயப் பெற வேணடும எனறு பராாததிககுமபடி சொலலபபட்டது

தவயாாததம

தவய மநதர பரபாவம

திருமநதரததாலே ஸவரூப ஜ்ஞானம பெறற அதி காரிககு ஸவரூபாநுரூபமான உபாய ஜஞானமும, புருஷாாதத ஜஞானமும பிறசக வேணடுகையாலே அவ விரண்டையும அறிவிககினற தவய மநத்ரம அடிநதபடி யாக அநுசநதிககததககது

ஸ்ரீ விஷ்ணு லோகததில (காாய வைகுண்டத்தில்) சமசாரி சேதனர்களின உஜ்ஜீவனார்த்தமாக வினவிய பிராட்டிக்கு எம்பெருமான உபதேசிதத ஏறறமுடையது இதவய மநதரம கடவலலி யுபநிஷத்தில இரு வேறிடங களில உளள இரு வாசகியஙகளை ஒனருக இணைதது மந்தர மாககி சேதன உஜ்ஜீவனாாததமாகப பிராட்டிக்கு அருளிச் செயதான பெருமான.

உபாயம, உபேயம (பலம்) என்னும இரண்டு அர்த்தங் களையுடையதாய இரண்டு வாக்யங்களாக அமைநதுள்ளபடி யால இதறகு தவயம் (இரட்டை) எனறு பெயா ஆயிற்று. இது மநதரரதனம நயாசம, ப்ரபத்தி, சரணுகதி எனறும மறறும பல பெயாகளால் வழஙகபபடும்

இம மநதரததை நம் பூர்வாசாாயாகள மிக விருமபி எபபோதும அநுசநதிபபாாகள அதனுல் ஆசாாயாகள் விருமபி அஙகீகரிததது என்ற ஒரு ஏற்றமுமுணடு இதற்கு.

த்வயத்துக கதிகாரி

இதர விஷயங்களில வரகதியும (வெறுப்பும்), பகவத் விஷயததில ரக்தியும (ஆசையும), பகவான நம்மை நிச்சயம அஙகீகரிபபான எனற உறுதியும உடையவனும் வாழநாளை வீணுககாமல உளள நாளகளில் திவய தேசங்களில் பற்று டையவனுயச கைங்காயபரனுய் பகவத் குணங்களை அநுபவிததுக கொணடு நறபோது போக்குதல் ஸ்ரீவைஷ் ணவாதிகாரிக்கு இருக்கவேணடிய பணபுகள. இபபடிப பட்ட அதிகாரி த்வய மநதரததுககுத் தகுதி பெறுமபோது மற்றும் இரு தகுதிகள பெறவேணடும அதாவது மற்றொரு தேவதையைத தஞ்சமாகப பறறுமையும, மற்றொரு உபாயததை அநுஷ்டிக்காமையும வேண்டும்

வாக்யப பிரிவும வாக்யாாத்தமும்

இரணடு வாக்யஙகளாய, ஆறு பதஙகளாயப் பத்து அாத்தங்களை அறிவிபபதாயிருககும

1 ஸ்ரீமந நாராயண சரணௌ சரணம பரபத்யே.

2 ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம

ஆக பூரவ வாகயம மூன்று பதஙகள். உததரவாக்யம் மூனறு பதங்கள்,

"பெரிய பிராட்டியோடு நிதயமாகக் கூடியிருக்கும் நாராயணனுடைய இரு திருவடிகளையும் உபாயமாகப் பற்றுகிறேன்" எனபது பூரவ வாக்யததின் பொதுப் பொருள்,

"பெரிய பிராட்டியோடு சோநத நாராயணனுக்கு எலலா அடிமைகளையும அஹங்கார மமகார மற்றுச செய் வேணுக வேணடும" எனபது உத்தர வாகியததின பிணடித மான அாததம.

விளககு உரை

ஸ்ரீ சபதாாத்தம்

ஸ்ரீ யெனறு பெரிய பிராடடிக்கு (மஹாலக்ஷமிக்கு)த் திருநாமம் இஙகு சொல்கிற ஸ்ரீ சபதம புருஷகாரததை (சோத்து வைததலை)க காடடுகிறது, (இஙகு பிராடடியைச சொலவது புருஷகாரததுககாக) ஈசுவரனுககும நமககும ஒழிக்க ஒழியாத சமபநதம நேரே இருககுமபோது புருஷ காரம எதறகு? நேரே ஆசரயிககலாகாதோ? எனற ஐயம ஏற்படலாம அதறகு விடை:

நாம் பிறபபுககளதோறும மிகப பல அபராதஙகளைச செயபவாகளாக உள்ளோம அவன தநதையாகையாலே நம்மைத் தணடிததுத திருதத முறபடுவன அபபோது அவன நம குறைகளைப பொறுப்பிதது ரக்ஷிக்கும்படி செயது சேர்தது விடுவதறகுப பிராடடி புருஷகாரம வேணடும இவள் நமககுத் தாய நம கிலேசம பொறுககமாடடாத மெனமைத தன்மையுடையவள, கருணையே வடிவானவள ஆகையால இவள புருஷகாரம் வேணடும அவனுககுப

பத்நியாய் அவனுக்குப பெருமை சோபபவளாய் இனியவளா யிருக்கையாலே அவனும் இவள் வாரத்தையைத தட்டாதே ஏற்றுக்கொள்வான்.

ஸ்ரீ சபதம் புருஷகாரத்துக்கு வேணடிய பணபுகளே யெல்லாம் காட்டும சேதனாகளால் ஆச்ரயிககப்படு மவள்; ஈசுவரனை ஆசரயிததிருக்கு மவள்; நம் முறையீடடைக கேட்கு மவள், ஈசுவரனைக் கேட்பிக்கு மவள், நம்மால சேவிக கப்படுபவள்; ஈசுவரனைச் சேவித்திருபபவள்; நம்முடைய தோஷங்களை அலலது ஈசுவரனுடைய சீற்றத்தை அழித் தொழிப்பவள் என்னும் இத்தனை பொருள்களையும் தாது பலததாலும வியுத்பததிகளாலும் (பொருள் விளக்கக் குறிப்புகளாலும) ஸ்ரீ சபதம் காட்டும்

மதுப் அர்த்தம (மத் பதார்த்தம்)

ஸ்ரீமத் எனபது பதம. மேலே நாராயண என்று 'ந'கரம வந்தபடியால் ஸ்ரீமந என்று 'த' கரம் 'ந'கரமாயிறறு இந்த மத் எனனும பதததிற்கு நிதயயோகம்—நிதய சம்பந்தம (என்றும் பிரியாதிருததல்) எனபது பொருள்

நாம குற்றமே புரியும தன்மை யுடையோம் அவன குற்றங் கணடு சீறித தணடிககும் இயல்புடையவன். இவ் விரண்டையும் அறிந்த இந்தத் தாய் நாம் அகன்றால் என் ளுகுமோ? என்று அஞ்சி, 'அகலகில்லேன் இறையும் என்று' அவன் மாரபிலேயே நித்யவாசம் பண்ணுவாள் என்கிறது மதுப் (மத என்பது)

ஆகையாலே சேதனர்கள் அவள் எப்போது சோந்திருப பாள் நாம ஆச்ரயிப்பதறகு என்று காலம பார்ககவேணடா, அவனுடைய சுவாதந்த்ர்யததையும தஙகள் குறறஙகளையும கண்டு அகலவேணடா, ருசி பிறநதபோதே ஆசரயிககலாம (அடையலாம்). இவள் புருஷகாரததாலே பேரபராதியான காகாசுரன் வாழ்ந்துபோனுன் என்பதறிக! இவளின் புருஷ காரச் சிறப்பை உலகுக்கு உணர்த்த வந்ததே ஸ்ரீராமாயணம.

நாராயண பதார்த்தம்

நாராயண பதத்திலுள்ள நார சப்தமானது பகவானுடைய நித்யமான கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகிறது. அயண சப்தம் கல்யாண குணங்களுக்கு ஆச்ரயம் (ஆதாரம்) என்பதை அறிவிக்கும் இங்கு உபாயமாக ஆச்ரயிக்கும் சந்தர்ப்பமாகையாலே ஆச்ரயணத்துக்கு உதவிகரமான வாத்சல்யம், ஸ்வாமித்வம், சௌசீல்யம், சௌலப்யம், ஜ்ஞானம், சக்தி, ப்ராப்தி, பூர்த்தி முதலிய குணங்களைக் கொள்ளவேண்டும் (வாத்சல்யம் குற்றங்களைக் குணமாகக் கொள்ளும் குணம் ஸ்வாமித்வம் உடையவனாயிருக்கை சௌசீல்யம் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனோடு விகல்பமின்றி கலந்து பழகுகை சௌலப்யம் கிட்டுதற்குச் சுலபனாய (எளியனாய) இருக்கை இவனுடைய அபேக்ஷிதத்தையும் விரோதியையும் அறிகை ஞானம் இவனுடைய விரோதியைப் போக்கி விருப்பத்தைக் கொடுக்கைக்குரிய ஆற்றல் சக்தி இப்படி இவனுக்குச் செய்ய வேண்டியதற்குரிய சம்பந்தம் (உறவு) ப்ராப்தி இவனிடம் ஒன்றை எதிர்பாராமல் செய்து கொடுத்தற்குரிய நிறைவுடைமை பூர்த்தி எனப்படும் இவற்றையெல்லாம் உடையவன் நாராயணன் என்றபடி.

சரணௌ சப்தார்த்தம்

சரணௌ இரண்டு திருவடிகளை, திருவடிகளைச் சொன்னது திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணம் சரணௌ என்னும் த்விவசனம் (இருமைச் சொல்) சேர்த்தி யழகைச் சொல்லுகிறது.

அன்றியும் இருமையைக் குறிக்கும் இச்சொல் இரண்டுக்கு மேல் மற்றொன்றைச் சேர்த்துக்கொள்ளாது ஆகையால், எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றும் இந்த ப்ரபத்தி உபாயம் தன்னோடு மற்றொன்றையும் உபாயமாகச் சேர்த்துக்கொள்ள சஹிக்காது தானே நிரபேக்ஷ உபாயமாயிருக்கும் உபாய பூர்த்தியை அறிவிக்கிறது

சரண சப்தார்த்தம்

சரணம் – உபாயமாக சரண சப்தம் வாசஸ்தானததை சொல்லுகையாலே இவவிடத்தில் உபாயததையே காட்டு கிறது. இஷ்டத்தைப் பெறுகைக்கும், விரோதிகளைக களை கைககும் தப்பாத உபாயமாக என்றபடி

ப்ரபத்யே பதார்த்தம்

பரபத்யே—பற்றுகிறேன் (அடைகிறேன்). ப்ரபத்யே எனபது தன்மை யொருமை நான் பற்றுகிறேன எனபது பொருள. இதனுல் சரணம புகும அதிகாரியைச் சொல்லு கிறது. பர+பத்யே. ப்ர எனபது அடைமொழி பதயே எனபது அடைகொளி பர எனபது நனருக, திடமாக எனற படி அதாவது மஹாவிசவாச (திடமான நமபிக்கை) பூர்வ மாகப் பற்றுகிறேன் என்றபடி மற்ற உபாயங்களில் பற்றிலலாமல் அவற்றை யெலலாம விட்டுப் பற்றுகிறேன் என்றபடி

நிகழ்காலத்தின் பொருள்

ப்ரபத்யே என்பது நிகழகாலத் தனமை யொருமை வினைமுற்று பரபததி ஒரு முறையே பண்ணவேண்டு மென்பது சாஸத்ரார்த்தம் ஒரு முறை ப்ரபததி பண்ணு வதையே (ஒரு அஞ்சலி பணணுவதைக் கூட) பெரிதாக அதிகமென்று நினைபபவன அவன். ஆகையால், ஒரு முறையே அமையுப

சிலர் ப்ரேமத்தின் மிகுதியால் பல முறை சரணம புகு வாரகள சிலர் தம குற்றங்களின கனததாலே கலஙகி ஒரே முறை ப்ரபததியின் பெருமையை அறியாமலே மறுமுறை யும் ப்ரபத்தி பண்ணுவா நற்போது போக்குககாக சதா அநுசந்திப்பாரும் இதன் இனிமையாலே எபபொழுதும அநு சந்திப்பாரும் உண்டு 'பற்றினேன்' என்று இறநத காலத் தால் இருந்தால் சாஸத்ராரததத்தோடு விரோதிசகும், ஆகையால் பற்றுகிறேன என்று நிகழகாலத்தில கிடக்கிறது.

இப்பற்றுதல் மனம், மொழி, மெய் எனும் முக்கரணங்களாலும் அமையலாம பலன் தருகைக்கு ஒவ்வொன்றே போதும். ஆயினும், ஞானத்தால மோக்ஷமெனறு சித்தாந்தமாகையாலும, அதயவசாயம் (நிச்சய புத்தி) வேண்டுகையாலும நிச்சய புததி வடிவமான மானசீகப் பற்றுதலே கொள்ளவேண்டும,

உததர வாக்யம்

சரணாகதிசகுப பல நியமமிலலே, சகல பலனகளையும் கொடுககும் அதனால கீழச்சொன்ன ப்ரபததி எந்த பலத்திற்கு என்றால் இன்ன பலத்திறகு எனகிறது உததர வாக்யம 'ஒழிவில காலமெலலாம உடனாய் மனனி வழுவிலா அடிமை செய்கை'யே கீழ்ச் சொன்ன உபாயததுக்குப பலம் என்கிறது அதாவது சரணாகதனை முமுக்ஷு அல்ப பலன்களை அபேக்ஷிசகாமல பகவத கைங்காயமாகிற பரம புருஷாாததததையே அபேக்ஷிக்க வேண்டுமென்றபடி. இருவருமான சேர்ததியிலே அடிமையை ப்ராாத்திக்கிறது உததர வாகயம

அவன உபாயமாமபோது தான புருஷகாரமாய் இருப்பாள அவன பராபயனாகுமபோது (பலரூபமாக அடையப் படுமபோது, கைங்காயம கொளளும்போது) தானும் ப்ராபயபூதையாய் இருந்து கைஙகாயத்தை ஏற்பதோடனறி, இவன கைங்காயததை ஒன்றுக்குப் பததாக அவன் திருவுளளத்தில படுத்தி உகப்பிததுக் கைங்கர்யத்தை வளாத்தலும் செயவாள

ஸ்ரீமதே—பெரிய பிராட்டியோடு கூடியிருநதுள்ளவனுககு பெரிய பிராட்டியோடு கூடியிருப்பவன இனனன் என்கிறது நாராயண பதம அதாவது கலயாண (மங்கள) குணங்களை உடையவன என்கிறது நார சபததிறகு அழிவற்ற நித்யமான குணங்கள் என்று பொருள அயந சப்தம் ஆதாரம என்னும் பொருள உணாத்தும கலயாண குணங்களுககு இருபபிடமானவன எனறபடி

உத்தர வாகயம் கைஙகாய ப்ரார்த்தனு ருபாமைக யாலே அடிமையாகிற கைங்காய பூர்வபாவியான அநுபவ விஷயமான வாத்ஸலயாதி ஸமஸ்த குணஙகளேயே நாரா யண பததத்திற்கு அர்த்தமாகக கொள்ளவேனடும்.

ரக்ஷணமாவது— விரோதியைப போககுகையும அபேக்ஷி தத்தை (விருமபியதை)க் கொடுககையும். இவற்றை யறிய ஜ்ஞானம வேணடும விரோதியைப போககி விரும்பியதைத் தர சகதி வேணடும சகதி யிருப்பினும் செய்து தருவதற்குச சம்பந்தம (ப்ராபதி) வேணடும இவனிடத்தில ஒனறையும எதிர்பாராமல செயவதறகுப பூாத்தி (நிறைவுடைமை) வேணடும இவறறை யெலலாம உடையவன எனகிறது நாராயண பதம இககுணஙகள எல்லாம பூாவ வாககியத தில் உபாயமாக அநுசநதிககப்பட்டது இங்கு பலமாக அநு சந்திக்கப்படுகிறது

'ஆய' என்பதன் அர்த்தம்

ஆய என்பது நான்காம் வேற்றுமை யுருபு இது ப்ரார்த் தனையைக் காடடும் அதாவது புருஷார்த்த (பல) ப்ரார்த் தனையைச சொலகிறது பலம—கைங்கர்யம் (அடிமைப் பணி). திருமநத்ரததில் சொல்லப்பட்ட சேஷத்வததையே (அடிமையையே) ஸ்வரூபமாக (இயல்பாக உடையவனுகை யாலே அந்த சேஷத்வ ஸ்வரூபத்துககுச் சேர்நத பலம் சேஷவ்ருததி (அடிமை செய்தல) ஆகையாலே அடிமையை ப்ரார்ததிக்கிறது

இவன் ப்ரார்த்திகக வேணுமோ? சர்வஜ்ஞன் இவன் நினைவை யறியமாட்டானோ? என்று நினைககலாம, பராாத் தித்துப பெறுவதே புருஷாாத்தம விருமபிய பெறுத ஒன்று பேறுகத் தோன்றுது. ஆசையாலே பராாததிககவேணடும்.

அன்றியும் நோய வாயப்பட்டுப பல நாளகள் உணவு கொளளாத குழநதை நோய நீங்கிப பசிககபபெற்றுச சோறு கேட்டால் தாய மகிழநது சோறூட்டுவாள்—அதுபோல.

ஐம்புல இனப வேட்கையாகிய நோயுற்ற ஜீவாத்மா அது தீர்நது பகவத கைங்காயமாகிற போஜனத்தை அபே க்ஷிததால் எவவுயிாககும தாயான எமபெருமான் திருவுள்ள முககும அவ்வுகபபே இவனுககுப பேறுகுமே

'நம' பதார்த்தம்

நம எனபது கைஙகாயததில களை யறுககிறது கைங்கர் யததுககுக களையாவது தனக கின்பமெனறு செயகை ம: எனறு எனசகுரிய தெனகிறது 'ந' என்று அதனை மறுக் கிறது. அதாவது நான செய்யும கைஙகர்யததின ப்ரயோஜ னம (இன்பம) எனக கனறிககே உனக்கே யாகவேணடும எனறபடி. இத்தால நான செயகின்றேன் எனற அஹங்கார மும, எனக கினபம என்ற மமகாரமும் கழிககபபடுகிறது.

"தனககேயாக எனைக கொள்ளுமீதே" எனனும திரு வாய்மொழிப பாசுரமும, "உனககே நாமாட் செயவோம் மறறை நம் காமஙகள் மாற்று" என்னும திருப்பாவைப் பாசுரமும இவவாததததை வலியுறுததும

சரம ச்லோகார்ததம்

தோற்றுவாய

இது பாரத யுதததிலே பந்துககளைக கொள்வது அதாமமாயிறறே எனறு அஞசிய அாஜுனனுக்குத் திருத் தோததட்டிலே பகவான கருஷணன அருளிசசெயதது.

தாமா தாமஙகளில் கலக்கமடைநத அர்ஜுனனின் கலககததைப போககப பலவறறைச் சொல்லி ப்ரசாங்காத் (ஒனறைப பற்றி வநத மறறொனறுக) மோக்ஷ பலததுக்குச் சில உபாயஙகளை (காம யோகம, ஞான யோகம், பக்தி யோகம முதலியவற்றை) உபதேசிததான் அதைக் கேட்ட பாாததன் 'அவை செய்ய அரியவை; ஜந்மாந்தரங் களில பலன் தருபவை, பரதநதர ஸ்வரூபத்துககுச சேரா தவை' எனறு சோகித்தான் அவனுடைய சோகத்தைப் போககுவதற்காக அநுஷடிக்க எளியதும், இப்பிறபபிலேயே பலன் தருவதும், ஸ்வரூபத்தோடு பொருந்தியதுமான

ப்ரபத்தி (சரணாகதி) உபாயத்தை இச்சுலோகத்தாலே உபதேசித்தான் கண்ணன்

இதற்கு மேல் சிறந்த இனனொரு உபாயமில்லை என்னும் படியான சரமமான (கடைசியான) உபாயத்தைச சொல்லு கையாலே இதற்குச சரமசலோக மென்று பேராயிருக் கிறது.

திருமந்த்ரத்துக்குச சாஸ்தரங்கள் விரும்பி அங்கீகரித்த பெருமை, ஆசார்யர்கள் உகந்த பெருமை த்வயத்துக்கு, நம்மால் பற்றப்படுமவனாகிய இறைவனே விரும்பி யருளிச் செய்தது என்னும் பெருமையுடையது சரமச்லோகம

இதனால் ப்ரபத்தி உபாய லக்ஷணத்தையும், உபாய பூதனான தன்னுடைய ரக்ஷண ப்ரகாரத்தையும் சொல் கிறான். இந்த உபாயத்தைத் தானே விரும்பி, ''மாமேகம் சரணம வ்ரஜ'' என்று நியமித்தலாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குள்ள அபிமானத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறான்.

வாக்யார்த்தம்

எல்லாத் தர்மங்களையும விட்டு என்னையே உபாயமாகப் பற்று எனகின்றான் சுலோகத்தின் முற்பாதியாலே நான் உன்னை எல்லாப பாபங்களினின்றும் (விடுபட்டு) முக்தனும் படி பண்ணுவேன் என்கிறான் பிற்பாதியாலே

'சர்வ தர்மாந்' சபதார்த்தம்

சர்வ தர்மாந் எனபதில் தர்ம சபதம் உபாயத்தைக் காட்டும. இங்குச் சொல்லுகிற தாம சபதம மோக்ஷ பலத் தைச் சொல்லுகிறது தாமாந எனபது (பஹுவசனம) இரண்டாம வேற்றுமைப பலவின்பால் பெயர்சசொல் இப் பன்மை கர்மம், ஞானம, பகதி, திவ்ய தேச வாசம், திரு நாம சங்கீர்த்தனம் தொடக்கமான பலவகை உபாயங்களைச் சொல்லுகிறது சர்வ எனனும் அடைமொழியாலே இவ வுபாயங்களை அநுஷ்டிப்பதற்கு யோக்யதை (தகுதி)யை உண்டாக்குகின்ற வர்ண ஆச்ரம நித்ய நைமித்திக கர்மங் களைச சொல்லுகிறது (நித்ய கர்மம்—சந்த்யாவந்தனாதிகள்— நைமித்திகம்—சிராத்த தர்ப்பணாதிகள்)

பரித்யஜ்ய

பரித்யஜ்ய என்றால் நன்றாக விட்டு என்று பொருள் "மாம் ஏகம் சரணம் வ்ரஜ" என்னையே உபாயமாகப் பற்று என்று விதிக்கிற உபாயத்துக்கு அங்கமாக விதிக்கிறது எல்லாத தர்மங்களையும் விட்டு என்று 'த்யஜ்ய' என்னும் ல்யப்பினாலே (விட்டு என்னும் வினையெச்சத்தால்) குளித்தே புஜிக்கவேணும் என்பது போல் விட்டே பற்றவேணும் என்கிறது

'பரி' என்னும் உபசர்கத்தால (வினையுரிச சொல்லால்) மீண்டும் அவற்றில தொடர்பு வாராதபடி ருசி வாசனைகளோடும செய்தத தகாததைச் செய்தோமே என்று லஜ்ஜையோடும் விடவேணும் என்கிறது

இங்குச் சொல்லுகிற காம த்யாகம ஸ்வரூப தயாகமன்று; அதாவது அடியோடு செய்யாமல் விடுதலன்று-புத்தி த்யாகம. அதாவது இவை உபாயம் என்ற எண்ணத்தையும் நான் செய்கின்றேன் என்னும எண்ணத்தையும விடுகை. வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையாகையாலே பகவத் கைங்கர்யம என்ற புத்தியோடு செய்தல்வேண்டும்

இந்த சாவ தர்ம பரித்யாக விஷயமாக இப்பொழுதுள்ள விவாதமெல்லாம வர்ணாச்ரம தர்மங்களைப பற்றியதாகவே உள்ளது மோக்ஷோபாயமான கர்ம ஜ்ஞான பக்திகளைப் பற்றியதாக இல்லை. கர்ம யோகாதி உபாயங்களைப் பற்றிய அறிவும், அவற்றை யநுஷ்டிக்கைக்குரிய ஆற்றலும அவ்வுபாயங்களுக்குரிய வர்ணங்களில் பிறந்தவர்களுக்கும இக்காலத்தில் இல்லை அதனால் அவற்றை அநுஷ்டிப்பவர்களும் யாருமில்லை. ஆகையால் அவற்றை அநுஷ்டிப்பதா? விடுவதா? என்ற வினாவே எழுவதில்லை. விடுவதா, பற்றுவதா என்ற வினாவெல்லாம் நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைப் பற்றித்தான்

ச்ருதி, ஸ்ம்ருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட இவை பகவானுடைய ஆஜ்ஞை (ஆஜ்ஞாரூபமான கைங்கரியம்). வர்ண

தர்மங்களான இவற்றை அவச்யம் அநுஷ்டித்தே தீர வேணடும் இவற்றை அநுஷடிப்பதற்குப் பலன கிடை யாது ஆனுல அநுஷடிக்காவிட்டால் குறறம உபாய ரூபங்களான கர்ம ஜ்ஞான பக்திகள் அபபடியலல. அநுஷ்டிபபதறகுப் பலனுணடு அநுஷடிக்காவிடில தோஷமில்லை. ஆஜஞாரூப மான வாண தர்ம நித்ய நைமித்திக கர்மங்களை யநுஷடித் தால ஈசுவரன திருவுள்ள முகக்கும ஆகையால் அது பகவத் கைஙகாயமாகிறது அதுவே இவனுககுப் பலம்

திருமாலை சமர்பபிக்கை, திருவிளக் கேறறுகை முதலிய னவும கைஙகாயந்தான், செய்தால் உகப்பான் ஆனுல அவறறைச செய்யாவிட்டால் சீறமாட்டான செயயாவிடில் குற்றமிலலை இவை யங்ஙனன்றிககே செய்யாவிடி சீற்றங் கொளவான. அதனுல் குற்றமாகும். ஆகையால் அநுஜஞா கைங்காயங்களான திருமாலை, திருவிளககு முதலியவறறைக் காட்டிலும ஆஜ்ஞா கைங்கர்யம் பிரதானம்; அவசியம் செய்யவேண்டியதாகிறது.

சர்வ சப்தத்திற்கு நித்ய நைமித்திக வர்ண தர்மங்கள் தானே பொருள்; அவற்றையும் விடும்படி தானே கணணன் அருளிச்செய்தான்; அவற்றை விடவேண்டாவோ? என்றுல் அவற்றை உபாய பாவத்தோடு செய்யலாகாது. உபேய (பல) மாகச் செய்யவேண்டும் உபாயம் என்ற எணணம் தால் துரும்பை எடுத்துப் போடவும் யோக்யதையிலலை பல மாக நினைக்கும்போது எதையும விட இயலாது

இனி உடமபெடுத்தவாகள ஒனறும செயயாமல் இருபபதெனபதும இயலாது உடமபோ பரகிருதி சம் பநதமான முககுணங்களோடு கூடியது. இநதரியங் களோ க்ஷணநேரமும வாளாவிரா ஏதேனும செய்து கொணடே யிருக்கக்கூடியவை மனமோ நினறவா நிலலாது எஙஙனே வாளாவிருகக முடியும? எவையே னும அசத காமஙகளைச் செயது அநாததபபட நேரும். இப்படிக் கெட்டழியாதிருககத்தான பரம காருணிகனை ஈசுவரன இவறறை விதிததுள்ளான். அன்றியும எசசெய

லேயும் செய்யலாகாதென்றால் நிற்றல், இருத்தல், எழு தல், நடத்தல் முதலியனவும, நீராடல், திருவாராதனம செய்தல், புஜித்தல் முதலியனவும் செய்யலாகாதே! அவையும் செயல்தானே?

நம் சம்ப்ரதாயத்தில் நம முன்னோர்களில் விட்ட அதிகாரிகளும சிலர் உண்டு விடாது அநுஷ்டித்தவர் களும் உண்டு. அப்படி விட்டவாகள் விடவேண்டும் எனனும் எண்ணம் ஏற்பட்டு விட்டவர்களல்லர். அவர் கட்கு அவை தன்னடையே விட்டுப் போயிற்று. பர மேகாந்திகளாய், மாற்பால் மனம் சுழிப்ப மற்றெல் லாம கைவிட்டவர்களாய், "வாசுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" எனறு ஈசுவரனே கொண் டாடும்படி, 'உண்ணும் சோறு பருகுநீா தின்னும வெற் றிலேயும எல்லாம் கண்ணன்'' என்று பகவதநுப வத்தின் ஊற்றத்தாலே மற்றொன்றை அறியாத நிலே யடைந்தவர்கள் விட்ட அதிகாரிகள. இப்படிப பட்ட அதிகாரிகட்கு உறங்குகினறவனுடைய கையி லுள்ள பொருள் தானே நழுவுவது போலவும, புளிப் பழம பழுக்கப் பழுக்க மேலோட்டோடு பறறு விட்டுப் போவது போலவும தானே விட்டுப போகும்

செய்ய வேண்டுமா? விடவேண்டுமா? என்ற ஐயுறவு வந்தபோதே இவர்கள விடுதற்குரிய அதி காரிகள் அல்லர் என்பது தெளிவு விடவேண்டியவை எததனேயோ உள. அவற்றை யெல்லாம விடுவ தில்லே. விடக்கூடாதவற்றை விடத் தேடுகின்றார்கள். மனேவியிடததில் ஆசை விடுவதில்லே, மக்கள் பாசம போகவில்லே; பணத்தின் மேல் பற்று அறவில்லே; புலன படிந்துண்ணும் போகததில் நசை யறவில்லே; வேண டியவர், வேண்டாதவர் என்ற வேறுபாடு நீங்க வில்லே; இவ்வுலகில் பொருந்தாமை ஏதுமில்லே; அவ வுலகில் இனிப் போக ஆசையில்லே; நிலேமை இங்ஙன

மிருக்க அவசியம அநுஷ்டிக்கத தககவற்றை விடுமாறு எஙஙனே?

ஞான பக்தி வைராக்யங்கள் கைபுகுநதவனும் உலகததுககாகச செயதல வேண்டும ஏனெனில விடுவ தனுலே இவனுககுப பாதகமிலலாவிடினும, இததனே யதிகாரமிலலாத சாதாரண மககள எலலாம் தெரிநத இநத அதிகாரியே செயயவில்லையே? செயயத தேவை யிலலே போலும! நாம ஏன செயயவேணடும? என்று செய்யாதொழிவாாகள

செய்யா தொழிவரேல அது அவாகட்கு விநாசததை யுணடாககிவிடும அதறகுக் காரணம இநத ஞானி யாகை யாகையாலே, இவன விஷ்யததில ஈசுவரன திருவுள்ளம கன்றும (குறைபடும) அதுமட்டுமின்றிப பிறருடைய அநாததம கணடு பொறுசக மாட்டாமையாகிற வைஷ்ணவ லக்ஷண ஸவரூபஹானியு முண்டாம அவ்வழியாலே இவனுக கும அநர்தத மேறபடும நம பூாவாசாாயாகள பலரும இவ வழியாலே இவறறைக் கைஙகாய ரூபமாக அநுஷ்டிததாா கள் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளேததான "கற்றுக கறவைக் கணஙகள் பல கறந்து' என்ற பாகரததில சூடிக்கொடுதத சுடர்ககொடி அருளிச் செயதாள

ப்ரபநநனுககுக் காம யோக முணடு, ஞான யோக முண்டு, பக்தியோக முணடு, ஆனுல உபாய மாகமாட்டா; இவனுடைய காமம கைஙகாயததிலே சேரும், ஞானம ஸவரூப விகாசததிலே (விகாசம=தெளிவு—விளககம)புகும பகதி பராபய ருசியிலே அநவயிககும (பலததில உளள ஆசையைக காட்டும) இபபடி யிவையெல்லாம் பலத் தோடே தலேககட்டும்.

"இவன் தான இவை தன்னே நேராக விட்டிலன் காமம கைஙகாயததிலே புகும, ஜ்ஞானம் ஸ்வரூபவிகாசத்திலே புகும; பக்தி பராப்ய ருசியிலே புகும" என்னும் பிள்ளே லோகாசார்யா ஸ்ரீசூக்திகளேக காணக

எம்பெருமானுர் வர்தக்யத்தால் மிகத் தளர்நத தசை யிலும் இருவர் பிடிததுககொள்ள எழுந்து சென்று ஆக்ய டரதானம பண்ணிஞர் என்பது குறிகமொள்ளத தககது

நன்கு பழுத்த கனி தானே காமபின பற்றறறு விழுவது போலே பகவத் விஷயத்தில் ஊற்றததாலே தாஞவே கர் மங்கள் விடுபட்டுடபோன அதிகாரிகளேயும, "கனைததிளங் கற்றெருமை" என்னும் பாசுரத்திலே ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச செய்தாள இந்நிலே எல்லார்க்கும் கூடுவதொன் றனறு

ஆகையால் நித்ய நைமித்திக ரூபமான வாணதாமஙகள் கைங்கர்யரூபமாக அவசயம அநுஷடிககத தக்கவை எனபது பெறபபடடது

'மாம்' சபதார்த்தம்

மாம = என்னே தன்னே உபாயமாகப் பறறச சொல்லும் இடமாகையாலே உபாயபூதனுககு இருகக வேணடிய அல்லது உபாயமாக ஆசரயிபபதற்குச சௌகாயமான குணங்கள் மாம எனற சொலலிலே பெறபபடும அவை யாவன வாதசலய சௌசீலய சௌலபயாதி குணஙகள. தர்மததை அதாமமாக நினேதத தோஷம பாராமல உப தேசிசகையிலே வாதசலயம் விளங்கும தன் மேனமையைப் பாராமல் 'கிருஷ்ணு' யாதவா!' எனறு அழைக்கும்படி கலந்து பரிமாறுகையாலே சௌசீலயம விளஙகும. அவன் ஏவின காரயம் செய்யுமபடி சுலபஞயத தேரோட்டுதல், தூது போதல் முதலியன செய்கையாலே சௌலபயம விளங் கும. அவன மறுதது அகன்ருலும விடமாடடாமல் திருத் திச் சேர்ததுககொணடபடியால சுவாமிதவம் விளஙகும்.

கீழ விடடசொனன உபாயங்கள சாத்யஙகள (சேதனஞல உண்டாககபபடுபவை) அசேதனங்கள (அறிவற்றவை) பலம் தரும சகதியற்றவை. மாம் எனற இவ்வுபாயம். சித்தமாய சர்வஜ்ஞமாய் சாவசகதியாய- இருக்கும் ஆகையால் நிர பேக்ஷ உபாயம்.

'ஏக' சப்தார்த்தம்

ஏகம் என்னும் இது அவதாரணார்த்தத்தில் வந்துள்ளது. அதாவது 'ஏவ' என்னும் பதத்தின் பொருளில் வந்துள்ளது. என்னையே என்றபடி. ப்ரபத்தி யுபாயத்தைச் சொல்லும் இடங்களிலெல்லாம் (வேத சாஸ்தரங்களிலும், அருளிச் செயல்களிலும்) ஏவ (ஏ)காரத்தை யிட்டே சொல்லப்பட்ட படியால இங்கும் ஏக சப்தத்துக்கு ஏவகாரார்த்தமே கொள்ளவேண்டும.

எனவே, ''சர்வதாமாந் பரித்யஜ்ய'' என்று உபாயாந் தரங்களை முன்பே கழித்து விட்டபடியால், மறுபடியும் என்னையே என்ற பிரிநிலை ஏகாரத்தால் பிரிக்கப்படுவதால் தான் (சேதனன்)பண்ணும ப்ரபத்தியும் உபாயமன்று என்று ப்ரபத்தியில உபாய பாவத்தைக் கழிககிறது

சரணம்

சரணம்—உபாயமாக. விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக இஷ்ட பலத்தைப பெறுவதற்கு உபாயமாக என்றபடி.

வ்ரஜ

வ்ரஜ—அடைவாயாக வ்ரஜ என்பது காயிக வாசிக மானசிகமாகிற மூவகை கதிகளையும் (அடைதலையும்) காட்டினாலும், மானசிகமாகப் பற்றுதலையே முக்கியமாகக் கொள்ள வேண்டும். புத்தி பண்ணு என்றபடி. ஆக, "'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ'' என்றதனால், 'நீ பண்ணும் சரணா கதியையும் உபாயமாகக் கருதாமல் என்னையே உபாயமாக நம்பு' என்றாயிற்று.

இவன் பண்ணும் சரணாகதி உபாயமன்றாகில் சரணா கதி பண்ணுமாறு விதிப்பானேன், தானே காரியம் செய்யலாமே? என்று நினைக்கலாகாது அதற்குச் சில காரணங்களுண்டு. இவன் அறிவுடையவ னென்கையாலே அறிவின் பயனான அபேக்ஷிதத்தைக் காட்டுகிறது. அநாதி காலமாக அவன் ரக்ஷணத்தைத் தடுத்துக்

கொண்டு வந்தவனுகையாலே அம்படித் தடை செய்யா மையைக் காட்டுகிறது. அநாதி காலமாக நம்மை சம் சாரத்தில் இட்டு வைத்தவன். இனியும அப்படிச் செய்யுமோ? என்று அஞ்சினால், ''நாம் சரண மடைந் திருக்கிறோம்; நம்மைக கைவிடான், ரக்ஷித்தருளவான்'' என்று சமாதானம பெறுகைக்கும், அவனே உபாய மானால் எலலாருககும் முக்தி யளிக்கவேணடாவோ? என்ற கேள்வி எழுந்தால், சரணம புகுந்தவனுககு முக்தி என்று பரிகரிப்பதறகும் பற்றும்படி கூறு கின்றான். ஆகையால் இநத ஸ்வீகாரம் உபாயமாகாது; அவனே உபாயம

அதாவது—இவன் அசேதன மனறு, அறிவுடையவன். அறிவின் பயனாகப் பலததை அபேக்ஷிகக வேணடுமே? அநாதி காலமாகத் தன் சுவாதந்தர்யத்தினால் அவனுடைய ரக்ஷண காரியத்தைத் தடுத்துக்கொண்டிருநதவனுகையாலே அப்படித் தடாமல் தன் இசைவைக காட்டவேண்டுமே? இத்தனைக் காலம் நமமை சமசாரதது விடடவன் இனியும அபபடிச செய்வனோ? என்று புத்தி கலங்கினால் அதறகுச் சமாதானம வேண்டுமே இப்படி இனனும் சில காரணங் களுக்காக உபாய ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கின்றன ஆகையால இவன் பற்றும பற்று உபாயமன்று; அவனே உபாயம

'அஹம்' என்பதன் அர்த்தம்

இசசுலோகத்தின் முதற் பாதியாலே சரணம புகும அதி காரி செயயவேணடியதை அருளிச செயதான பிற்பாதி யாலே சரணயனை தான் செய்யும காரியததை யருளிச செயகின்றான.

அஹம—நான் ஆசிரிதனுசகு (வழிபடும பகதனுககு)ச் செய்யவேணடியவறறை அறிகைககுரிய ஞானம, விரோதி யைப போககி அபேக்ஷிததததைத் தரவலல சகதி, தன காரிய மாகச் செய்தற்குரிய ப்ராபதி—சமபநதம இககுணங்களெல

வீரம் அற்றம என்னும அஸமத் சப்தத்தில் தோன்றும. சர்வ ஜ்ஞனுய சரவசக்தனுய பராப்தனுன நான் என்றபடி

'த்வா' என்பதன் அர்த்தம்

தவா—உன்னை அஜ்ஞனுய் (உன் காரியத்தை யறியமாட்டாதவனுய), அசக்தனுய் (உன காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும சக்தி யில்லாதவனுய), அப்ராப்தனுய(உன் காரியதன்தச் செய்து கொளளுதறகும உரிமையற்றவனுய) என்னையே யறறியிருக்கும உன்னை.

'சர்வ பாபேப்ய: ' சப்தார்த்தம

பாபேப்ய.—எல்லாப பாபங்களிலிருநதும். அதாவது என்னை யடைவ்தறகுத தடையாக இருப்பவையென்று நீ நினைககின்ற பாபங்கள் எல்லாவறறினின்றும். பாபேபய என்னும் பனமையாலே சாஸ்த்ரங்களில் விதிததவற்றைச் செய்யாமை, செய்யலாகா தெனறவறறைச் செய்தல், செய்தவை, செயகினறவை, இனிச் செய்யுமவையான பகவதபசார பாகவதாபசாராதிகளான காமங்களை நினைக்கிறது சாவ சப்தததாலே அஜஞான அந்யதா ஜஞான விபரீத ஜஞானங்கள், துரும்பு கிள்ளுதல், தினவு சொறிதல் போன்ற வாசனையாலே (பழக்கத்தாலே) செய்பவை, ருசி (ஆகாதது எனறறிந்தும விடமாட்டாமல விரும்பிச செய தல்), சரீர சமபந்தம முதலியவற்றைக கொள்ளவேணடு ம.

'மோக்ஷ யிஷ்யாமி'யின அர்த்தம்

மோக்ஷ யிஷயாமி—விடுபடுமபடி செயவேன். மோக்ஷ யிஷயாமி எனபது பிறவினை பறறி வந்த எதிர்காலத தனமை யொருமை வினைமுற்று, இதனுல உன பாப நிவருத்தியில் நீயும் முயலவேணடா, நானும முயல வேண்டா, என்னை சரண்புகுநத ராஜகுல மாஹாத்மயத்தாலே (அரச சம்பநதம பெற்ற ஒருவனைக் கண்டு அவனை நலிய வந்தவர்கள் அஞ்சி நிறபது போனறது) அவை தானுகவே விட்டுபபோம எனகிறு ன்

மாசுச: என்பதன் அர்த்தம்

மாசுச.—சோகிக்க வேண்டா. உன் காரியத்தை நான் என் காரியமாக ஏற்றுக்கொண்டபடியாலே உனக்குச் சோகிக்கக் காரணமில்லையென்று சோக நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகின்றான் உன் பாபங்களை நான் பாபமென்று நினைத்தால் நீ சோகிக்கலாம் அவற்றை நான் புண்ணியமென்று நினைக்கும்போது உனக்கு சோகப்படக் காரணமில்லையே என்கிறான்

நித்யாநுஷ்டான முறை

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சதாசாரபரர்களாக ஒழுக வேண்டும் ஆசாரம் என்றால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஞானேந்த்ரியங்கள் ஐந்தும், வாக், பாத, பாணி, பாயு உபஸ்தம் என்னும் கர்மேந்த்ரியங்கள் ஐந்தும், மனம் ஒன்றுமாகிற பதினொரு இந்தரியங்களின் சுத்தியையும் சரீர ஆத்ம சுத்தியையும் ஆசரித்தல்—அநுஷ்டித்தல் என்று பொருள்

பகவந் நிவேதனமல்லாத, உண்ணத் தகாத உணவுகளை உண்டு சுவைத்தல் வாய்க்கு (நாக்குக்கு) அசுத்தி. வீண் கதைகளைக் கேட்டு ரசித்தல் காதுக் கசுத்தி. ஆடையற்ற பெண்கள் போன்ற பார்க்கத் தகாதவற்றைப் பார்த்தல் கண்களுக்கசுத்தி பொய் பேசுதல், பிறர் மனம் புண்பட்ப் பேசுதல் வாக்குக்கசுத்தி பிறர் பொருளைக் கவர்தல், பிற உயிர்களை இம்சித்தல், கொல்லுதல் முதலியன கைகளுக்கசுத்தி. பிறர்க்குத் தீங்கு நினைத்தல், சிற்றின்பங்களிலே மனத்தை யீடுபடுத்தல் முதலியன மனத்துக் கசுத்தி இப்படிகளிலே கண்டு கொள்வது

சாஸ்தரங்களில் விதித்தபடி நடத்தலும் ஆசாரம் எனப்படும். அப்படி நடவாமை அநாசாரம் சாஸ்த்ரங்கள் ஆகாதென்று மறுத்தவற்றைச் செய்தல் துராசாரம் எனப்படும்

அநுஷ்டிக்க வேண்டியவை

துயிலெழுதல்

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நாள்தோறும் அதிகாலையில் ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் (4½ மணி) நித்ரை விட்டு எழுதல் வேண்டும்: எழும்போதே அஞ்சலி பண்ணிக் கொண்டு 'ஹரி ஹரி.' என்று உச்சரித்துக்கொண்டு எழுந்திருக்கவேண்டும்.

ஹித சிந்தனம்

பிறகு கை கால் அலம்பிப் பலமுறை வாய் கொப்பளித்துக் கண் துடைத்து ஆசமனம் பண்ணி பகவத் சந்நிதியில் தண்டனிட்டுக் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக அமர்ந்து 'ஸ்ரீசைலேச' தொடங்கித் தனியன்களையும், "கௌசல்யா சுப்ரஜா ராம", "உத்திஷ்டோத்திஷ்" என்னும் சுலோகங்களையும், திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை முழுவதும் சேவிக்கவேண்டும். அவகாசமில்லாவிடில், 'கதிரவன் குணதிசை', 'சிற்றம் சிறுகாலே', 'வங்கக் கடல்' பாசுரங்களாகிலும் சேவிக்கவேண்டும். பிறகு ஹர்யஷ்டகம், க்ருஷ்ணாஷ்டகம், பரத்வாதி பஞ்சகஸ்தோத்ரம், 'க்ராஹக்ரஸ்தே நக்ராக்ராந்தே' என்று தொடங்கும் கஜேந்த்ர வரத ச்லோகங்களை யநுசந்திக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு அர்ச்சிராதிகதி சிந்தனம் பண்ண வேண்டும்: "சத்சங்காத் பவநிஸப்ருஹ:", "முகதோ அர்ச்சிர் தின பூர்வபக்ஷ" என்னும் ச்லோகத்வயத்தையும், 'போம் வழியை', 'இநத உடல விட்டு', 'அடியார் குழாங்கள்' என்னும் ஆழ்வார் ப்ரபந்த பாசுரங்களையும் ஆத்ம ஞானத்தோடு அநுசந்தித்தல் வேண்டும்

அபிகமனம்

பிறகு திருவரங்க யாத்திரையாக பாவித்து அத்திசை (தெனதிசையில்) நோககிச் சில அடிகள் நடந்து சென்று வருதல் வேண்டும். உறக்கம் விட்டெழுந்த பின் சிறிது தூரம் நடத்தல் வேண்டுமென்று ஆரோக்ய நூல்கள் கூறும்.

மலம், சிறுநீர் கழித்தல்

பெரு நகரங்களில் வீட்டிலேயே கழிப்பிடம் உள்ளபடி யால ஊருக்கு வெளியே செல்ல முடியாது. ஊருக்கு வெளியே தென் மேறகுத் திசையில, இலலாவிட்டால் அநு கூலித்த திசையில ஜனசஞ்சார மில்லாத தனியிடததில் சென்று பூணூல தரிததவர்களா யிருந்தால், பூணூலே வலக் காதில சுற்றிககொண்டு உத்தரீயத்தால் தலையையும காது களையும மறைததுக் கட்டிக்கொண்டு தெற்கு அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்து மலஜல விசர்ஜனம் (கழித்தல) செய்தல்வேணடும். (உண்பதும், மலங் கழிப்பதும், புணர்த லும் யார் கண்ணிலும் படலாகாது). ஒருபோதும் சூரிய சநதிரர்களுக்கும எதிர்முகமாக) கிழகசு மேற்கு நோககிக் கழிக்கலாகாது

ஆறு, குளங்களின் கரைகள், படிகள், நந்தவனம், பசுக் களின் மேய்ச்சல் நிலம், பயிர் செய்யும் நிலம, பாழடைந்த கோவில், சுடுகாடு முதலிய இடங்களில் மலஜலம கழிக்க லாகாது சந்த்ர சூரிய நக்ஷத்திரங்கள், அக்நி, வீசும் காற்று, கோவிலகள, பெரியோர்களைப் பார்த்துக்கொண்டும எதி ரிலும கழிககலாகாது

சௌச (சுத்தி) க்ரமம்

ஆறு, குளங்களில் மலசுத்தி செய்யலாகாது. உபஜல மிருக்குமிடம் (சிறுநீர்க்குட்டை) சென்று கரையிலிருந்து இடக்கையில் கொண்டு வலககையால் நீரெடுத்து சுததி செயதுகொள்ளவேண்டும

நகரங்களில் வசிபபவாகள் கக்கூஸ்களில குதத்திற்கு மண்ணிட்டுச் சோதித்தல இயலாது அவர்கள் அதிக ஜலம் கொண்டு பல தடவை நன்கு சுததி செயதுகொளள வேண டும சிற்றூர்களில் உள்ளவாகளிலும மிகச சிலரே மணணிட் டலமபுகினறனர் பெருமபாலும குததிற்கு மண்ணிடும் பழக்கம் இல்லை.

சாஸ்தரங்களில் மணணுக்கு அளவும், அலமபுவதறகு ஏணணிக்கையும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அபபடியே செய்யாவிட்டாலும் பாதங்களுக்கு இரண்டொரு முறையும் கைகளுக்கு 6 அல்லது 7 முறையும் மண்ணிட்டுத் தேயத்து அலமப வேண்டும. சுததியை விருமபுகின்றவன நாற்றம போமளவும், மனததிருபதி யடையுமளவும் தேயதது அலமப வேணடும. பிறகு வேறு ஜலம கொணடு பனனிரண்டு தடவையாகிலும வாய கொபபளிக்க வேண்டும் எப் பொழுதும கால்கள் முழஙகால வரையும, கைகள் முழஙகை வரையிலும் கழுவவேணடும்

எபபொழுது வாயலமபினுலும் இடப்பககமே உமிழ வேணடும. ஏனெனில வலபபககம் தேவாகள் ஸதானம இடபபககம அசுர ராக்ஷசாதிகளின் இடம

ஆசமனம

பிறகு பூணூலே முன போல அணிநது கௌபீனம் தரிததுக குததுக காலிடடுக கிழக்கு நோக்கி அமாநது இரு முழங்காலகளுக கிடையில வலககை வரச்செயது சிறு விரலே யும பெரு விரலேயும நீககி உள்ளஙகையில உளுநது முழுகு மளவு நீா மடடும் கொணடு "அசயுதாய நம அனநதாய நம" கோவிநதாய நம;" என்று உசசரிததுத தனிததனியே மூனறு முறை நீரை உடகொளளவேணடும இபபடி இரணடு ஆச மனம செயதல வேணடும ஆசமனம செயயும நீா உஷண நீராசவோ நுரை யுடையதாகவோ இருககலாகாது அநநீர் மார்புக்தக கீழ இறஙககககூடியதாக அதிகமாக இருககலா காது உளுந்து முழுகுமளவே இருககவேணடும முழங் காலளவு நீரில தவிர மறற இடங்களில நினறுகொணடு ஆச மனம செய்யலாகாது

கை கால் அலம்புவது ஆசமனத்துக்கு அஙகம கைகால் அலமபாமல் ஆசமனம் செய்யலாகாது ஆசமனம செய்த பின கீழகணடபடி மந்தரம சொல்ல விரல்களால அங்கங களைத் தொடவேணடும்

மந்தரம	விரல	தொடபபடும் அங்கம்
கேசவாய நம:	பெருவிரல்	வலத தாடை
நாராயணுய நம	,,	இடத தாடை
மாதவாய நம	பவிததிர விரல்	வலக் கண
கோவிநதாய நம	,,	இடக் கண்
விஷ்ணவே நம	ஆளகாடடி விரல	வல மூக்கு
மதுசூதநாய நம	,,	இட மூக்கு
திரிவிக்ரமாய நம	சிறுவிரல	வலச் செவி
வாமநாய நம	,,	இடச செவி
ஸ்ரீ தராய நம:	நடு விரல	வலத தோள
ரிஷீகேசாய நம	,,	இடத தோள
பதமநாபாய நம:	நானகு விரலகள (பெருவிரல தவிர)	நாபி
தாமோதராய நம	ஐநது விரலகள	சிரசு

இதுவும் ஆசமனததுககுப் பின் அஙகம

சௌசததிறகு மண மலங கழிபபதறகு முன்பே எடுத்து வைததுக கொளளவேணடும. புற்று மண் பெருச்சாளி தோண்டிய மண, உழுத நிலததில மண, நீருககுள் உளள மண், திருததுழாயச செடிக் கீழ மண முதலியவை ஆகா

சிறுநீர மட்டும கழிபபின இககாலததில் மண் கொண்டு யாரும சௌசம செயவதிலலை மூனறு தரம் நீரால் குறியை அலம்பிக் கை கால கழுவி ஆறு, ஏழு தடவை வாய் கொப்பளிதது ஆசமனம செயதலவேண்டும.

தநத தாவனம — பல துலககல

பல துலககுவதறகு சாஸதரஙகளில விதிககபபடட மரக் கொமபு, இலை முதலியவறறைப பயனபடுத்த வேணடும் ஆலின் விழுது, வேல, வேமபு, விலவம முதலிய மரக் கொமபுகள், நாயுருவி, காடடாமணககுகளின கிளையும் வேரும, மா, கரிசலாங்கண்ணி முதலியவறறின இலைகளும் பல் துலக்கச சிறநதவை இவை பற்களின் அழுக்கை நீககிப்

பற்களை உறுதிப்படுத்தும். பல் வியாதிகள், வாய் நாற்றம், கப ரோகம முதலியவற்றைப் போக்கும். கரி, சாம்பல், செங்கல், மண், இக் காலத்துப் பற்பசை முதலியவை கொண்டு பல் துலக்கலாகாது.

முன் சொன்னவற்றில் ஏதேனும் கொண்டு உள்ளும் புறமும நன்றாகப் பல் துலக்கி, நாக்கு வழித்துப் பதினாறு தரம் (பலதரம்) நன்கு வாய கொப்பளித்து, முகம் கழுவி, கை கால் கழுவிக்கொண்டு ஆசமனம் செய்தல்வேண்டும்.

கிழக்கு, வடக்கு நோக்கி உட்கார்ந்து பல் துலக்க வேண்டும. நின்று கொண்டும் நடந்து கொண்டும் போர்த்துக் கொண்டும் துலக்கலாகாது.

பல் தேய்க்கும் போதும் பூணூல் அணிந்தவர்கள் பூணூலைக் காதில் சுற்றியும் தலைக்கட்டு கட்டியும் தேய்த்தல் வேண்டும.

ஸ்நானம்

ஆறு, குளம், ஏரி, அருவி, ஓடை, அணை முதலியவை ஸ்நானததிற்குச் சிறநதவை

முதலில கோவனத்தைக் கசககிப் பிழிநது கட்டிக் கொணடு கை யலபபி ஆடைகளைத துவைத்து அலசி உடுத்துககொண்டு ஆறறில எதிர்முகமாகவும், நீர நிலைகளில கிழக்கு அலலது வடககு முகமாகவும இடுப்பளவு ஜலததில் நின்று ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும்.

உலகில மக்கள அழுக்குப் போகவும், வேர்வை நீங்கவும், விடாய் தணியவும், உணணவும, கலவியின் பொருட்டும் என்றிப்படிப பல காரணங்களுக்காகவும் ஸ்நானம் பண்ணு வர். ஆனால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பகவத் பாகவத ஆராதனத் துக்கு அஙகமாக ஸ்நானம் பணணுவர் ஆகையால் நீரில் இறங்கி பகவத் பாகவத ஆசார்ய ஸமஸ்லேஷததுக் குறுப் பாக ஸ்நானம் பண்ணுகிறேன் என்று ஸங்கல்பித்து இரு கைகளிலும் தீர்த்தமெடுத்து, ''திஸ்ரகோட் யர்த்தகோடிச தீர்த்தாநி புவனத்ரயே வைஷணவாங்க்ரி ஜலாத் புண்யாத்

கோடி பாகேச நோபமம்'' (மூன்று உலகத்திலுமுள்ள மூன்றரைக் கோடி தீர்த்தங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய திருவடி யலம்பின தீாத்தத்தின கோடியில் ஒரு பாகத்திற் கும் சமமாகாது) என்றும் பெரியபெருமாள், பெரிய பிராட்டி, சேனை முதலியார், நம்மாழ்வாா, நாதமுனிகள், உய்யகொண்டாா, மணககாலநம்பி, ஆளவந்தார், பெரிய நம்பி, எம்பெருமானுர், எம்பாா, பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகா சார்யர், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, மணவாள மாமுநிகள், அஸமதாசார்யர் முதலிய பகவத்பாகவத ஆசார்ய ஸ்ரீபாத தீர்ததம் என்றும அநுசந்திதது சிரஸில புரோக்ஷித்துக கொண்டு வரஜா, சந்த்ரபுஷ்கரிணி, திருக்காவேரி, ஸ்வாமி புஷ்கரிணி, அநந்தசரஸ், திருக்கல்யாணி, திருததாம்ரபரணி தீர்த்தங்களாக பாவித்து ஹரி ஹரி: எனறு ஹரி ஸ்மரணத் தோடு நீரில் அமிழ்ந்து ஸ்நானம் செய்தல்வேண்டும்.

உடம்பில் அழுக்கு நீங்கும்படி நன்ருகத் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஸ்நானத்தின்போது 'ஆயிரந் தோள்', 'இலைத்தலை', தீர்ததனுக கற்றபின்', 'நின்றவண் கீாத்தி' முதலிய பாசுரங்களைச் சேவிப்பது சிறக்கும்.

ஸ்நானம செயதபின் நீரிலேயே ஆசமனம் செய்து கரை யேறித் தலை துவட்டிககொணடு கௌபீனததைப் பிழிந்து தரிததுக் கைககழுவி ஆடைகளைப பிழிநதுடுத்து வீட்டிற்கு வந்து முன்நாள் மடியாக உலர்த்தியிருந்த ஆடைகளை யுடுத்துக் கௌபீனம் தரித்துக் கைகால் அலம்பி இரண்டு ஆசமனம் செய்தல்வேண்டும. கௌபீனம் இல்லாமல் சிறு நேரமும் இருத்தலாகாது.

இடையாடையை மேலுக்கும மேலாடையை இடை யிலும் உடுத்தலாகாது. ஆறு, குளம் முதலியவை இல்லாத இடங்களில் கிணற்றில் நீரெடுத்து அபிமந்திரித்து முன் போல் ஸ்நானம் செய்தல்வேண்டும்.

எப்பொழுதும் சிரஸ்நானமே செய்தல்வேண்டும். பிணி காரணமாக சிரஸ்நானம் செய்யமுடியாவிட்டால் கண்ட

ஸ்நானம் (கழுத்து வரை) ஸநானம் செய்தல்வேண்டும். அதற்கும சக்தியிலலாத பிணியாளர் மந்தர ஸ்நானம் செயயலாம அதறகும் இயலாதபோது மந்தர ஸ்நானம செய்யலாம்

மந்தர ஸநானமாவது – கைகால அலமபி இரணடு ஆசமனம செயது அங்கநயாசம செயது (அஙகஙகளைத தொடடு) தவய மந்த்ரததை உசசரிதது முதலில பூமியிலும பிறகு சிரசிலும பிறகு மாரபிலும புரோக்ஷிததல (கையால தீாததததைத தெளிததல) வேண்டும

மறுபடியும் சிரசு, மாாபு பூமியில தவயததால புரோக்ஷிககவேணடும மீண்டும் மாாபு, பூமி, சிரஸில புரோக்ஷிகச வேணடும பிறகு ஒனபது முறை சிரசில் தவயததால் புரோக்ஷிதது இரணடு தடவை ஆசமனம் செயதலவேணடும். பிறகு துவாதச நாமஙகளால அஙகந்யாசம் செய்ய வேண்டும. ஸ்நானததிறகுப் பிறகு திருமண்காப்புககு முன்போ, திருவாராதனததுக்கு முனபோ பதிதா, மிலேசசா முதலியவாகளோடு பேச நேர்நதாலோ, தூரஸ்தரீகளைப் பாாததுப் பேச நோந்தாலோ வேறு ஏதேனும சந்தேஹம ஏற்பட்டாலோ மநத்ர ஸநானமாகிலும செயதல்வேணடும.

மீணடும நீராடவேணடிய சநதாபபங்கள்

மடியாக இருககும்போது துருஷ்கா, கிறிஸதவா முதலிய புறச சமயிகள, பிறப பிறபபுத் தீட்டுடையோா, சண்டாளா, நாஸ்திகர், அகஙகார மமகார முடையவர்களான சமசாரிகள் முதலியவர்கள தீணடினுலும, நாய், பூனை, கழுதை, பனறி, காககை, கோழி முதலிய பிராணிகள மேல் படடாலும், எசசில், எலும்பு முதலியவற்றை மிதிததாலும், புகைவணடி, பஸ் பரயாணம செய்த காலத்தும மறுபடியும ஸநானம பண்ணவேண்டும்

திருவாராதனததிறகு முன் வீட்டில் நீராடாதவாகளைத தொட நோநதாலும, படுககை, பழநதுணி முதலியவற்றைத தொட நோந்தாலும மீண்டும் நீராடவேண்டும.

ஆனால், பகவத் சந்நிதி (கோவில்), கோவிலுக்கென்று புறபபட்டுச் செலலும்போது வழியிலும், உத்சவ கால ஜனக் கூட்டத்திலும், பாகவதோத்தமர்களுடைய திருமாளிகை களில நடககும உத்சவங்களிலுய ஸ்பாஸ தோஷம (தீண்டல் தீட்டு) இல்லை, நீராடலாகாது. பரம பாகவதர்கள் நீராடாது தொட்டாலும நீராட வேண்டியதில்லை. இப்படிப்பட்ட சநதர்ப்பங்களில நீராடுவதே தோஷம்

திருமண்காப்பு

ஸநானம் செயது மடியுடுததிக் கை கால் அலம்பி, ஆச மனம செயது சுததி செய்யபபட்ட இடததில உயாநத பீடத்தில திருமண பெட்டியை எழுநதருளபபணணித தான் தாழநத பீடததில கிழக்கு முகமாகவோ வடககு முகமாக வோ பதமாசனமிட் டமாநது திருமண தரிககவேணடும. கையைத தட்டித திருமண் பெட்டியை அவிழதது கோ காணததில (பொன், வெள்ளி, தேங்காயோட்டினால பசுவின காது போல் செய்யப்பட்ட பாததிரம) தீர்ததம சேர்தது உத்தர வாக்கியத்தால் ஐநது தரம் அபிமந்திரித் துத் திருமண் கதிரை இடககையில வைத்து வலக்கையால மூடி, "ஸ்ரீ பூதேவயை நம" எனறு அபிமந்திரித்து உத்தரணி யால அலலது வலக்கை விரல்களால் கோகாண தீர்ததததை இடககையில விட்டு பரணவததை உசசரிததுத திருமண குழைக்கத தொடஙகியது முதல் 'ஸ்ரீசைலேச' தொடஙகித தனியனகளையும், திருபபலலாணடு, திருப்பாவைப பாசுரங களையும சேவித்துக கொண்டே திருமண காபபு தரிகக வேணடும

நெற்றி, வயிறு, மாாபு, கணடம, வலப்புற வயிறு, வலப்புஜம், வலபபுற அமஸம (வலததோள் மேல்பகுதி), இடபபுற வயிறு, இடபபுஜம், இடபபுற அம்சம், அடிமுதுகு, பிடரி ஆகிய பன்னிரண்டு இடங்களில திருமணகாபபு அணியவேணடும்.

கேசவாய நம:	என்று நெறறியிலும்,
நாராயணாய நம.	,, வயிறறிலும்,

மாதவாய நம: என்று மார்பிலும்,
கோவிந்தாய நம: ,, கழுத்திலும்,
விஷ்ணவே நம: ,, வல வயிற்றிலும்,
மதுஸூதநாய நம ,, வலப்பாஹு தண்டத்திலும்,
த்ரிவிக்ரமாய நம: ,, வலத்தோள் மேல படையிலும்,
வாமநாய நம ,, இடவயிற்றிலும்,
ஸ்ரீதராய நம: ,, இடப்பாஹு தண்டத்திலும்,
ஹ்ருஷீகேசாய நம: ,, இடமேல் தோள் படையிலும,
பத்மநாபாய நம. ,, அடிமுதுகிலும்,
தாமோதராய நம: ,, பிடரியிலும் தரிக்க வேண்டும்.

நெற்றியில் மூக்கின் மேல்பகுதியில் தாமரைமலர்போல் ஓரங்குலம் பாதபீடம் அமைக்கவேண்டும். அதன்மேல் நாசி முதல் கேசம் வரை மேல்நோக்கி நடுவில் ஒன்றரை அங்குலம் இடைவெளி விட்டு இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு அங்குலம் அகலமுடையதாகத் திருமண் ரேகைகள் தரிக்கவேண்டும்.

நெற்றி தவிர்ந்த மற்ற இடங்களில் சதுரமாகப் பீடம் இட்டுச் சிறிது இடைவெளி விட்டு ரேகைகள் தரிக்க வேண்டும், அந்தந்த இடங்களுக்குத் திருமண அளவு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: அந்த அளவின்படி தரிக்க இயலாவிட்டாலும் சிறிது ஏறக்குறைய இடலாம் பொதுவில் அழகாக அமையும்படி தரிக்கவேண்டும்.

திருமண் ரேகைகள் ஹரியின் பாதாகாரமாகத் தரிக்கும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருமண் ரேகைகளுக்கு நடுவிலுள்ள இடைவெளியில் லக்ஷ்மீ சாந்நித்யத்திற்காக ஸ்ரீசூர்ணத்தைத் தீபரேகை போல் மெல்லியதாகத் தரிக்க வேண்டும். ஸ்ரீசூர்ணம் தரிக்கும்போது,

நெற்றியில் ஸ்ரீயை நம:	என்றும்
வயிற்றில் அம்ருதோத்பவாயை நம:	,,
மார்பில் கமலாயை நம:	,,
கழுத்தில சந்த்ரசோபிந்யை நம:	,,
வல வயிற்றில் விஷ்ணுபதநியை நம	,,
வலப் புஜத்தில வைஷ்ணவயை நம	,,
வல அம்சத்தில் வராரோஹாயை நம;	,,
இட வயிற்றில் ஹரிப்ரியாயை நம	,,
இடப் புஜத்தில சார்ங்கிண்யை நம	,,
இட அம்சத்தில் தேவதேவ்யை நம.	,,
முதுகில் மஹாலக்ஷ்ம்யை நம	,,
பிடரியில லோகசுந்தர்யை நம:	,,

அநுசந்தித்துத் தரிக்கவேணடும்

திருமண ஸ்ரீசூர்ண சேஷஙகளை (மீதியானவைகளை) சிரசில் தடவிக்கொள்ளவேண்டும திருமண் ஸ்ரீசூரணங்களை ஆள்காட்டி விரலால் இடுதல வேணடும ஒவவொரு விரலுக கும் பலம் சொல்லபபட்டிருந்தாலும் முமுக்ஷுக்கள்மோக்ஷம் தருவதான ஆளகாட்டி விரலால தரிக்கவேண்டும விரலால தரிக்க முடியாதவாகள பொன், வெளளி, திருத்துழாய்க் கட்டையால செயயபபட்ட ஈாககுகளால தரிககலாம்.

பனனிரணடு திருமணணும தரிக்க அவகாசமிலலாத போது மற்ற பத்து இடங்களில திருமண ஸ்ரீசூரணஙகளை மந்த்ர பூர்வமாகக் காட்டித் தரிப்பதாக பாவிததும் ஆதி யும் அந்தமுமான நெற்றியிலும பிடரியிலும தரித்தல் வேண்டும்.

திருமணித தாழ்வடஙகள

பிறகு நூறறெட்டுத் திருப்பதிகளின் (திவய தேசங்கள்) பாவனையாக நூறறெட்டுத் துளசி மணிகளாலான மாலையை யும், எழுபத்து நான்கு சிம்மாசனாதிபதிகள பாவனையாக எழுபத்து நான்கு தாமரை மணிகளால் ஆன மாலையையும, (எம்பெருமானார் ஸ்தானத்தில் இரு நுனிகளையும் சேர்த்து ஒரு மணியில் கோத்துக் கொள்ளலாம அல்லது எமபெரு

மானா திருவுருவததை நாயகமணியாகக் கோததுகொள்ளலாம்).பவித்ரோதசவததில் சாத்தக் களைந்த திருப்பவிதர மாலைகளையும் கழுததில் தரிததுகொண்டு பனனிரணடு திருமணகாப்புகளில எழுநதருளியுள்ள கேசவன் தொடகக ஊான மூாததிகளுககும், ஸ்ரீதேவி தொடககமான பிராட்டிகளுக்கும தனிததனியே அந்தநத மநதரங்களால் அஞசலி பண்ணவேண்டும

கேசவன்தமா எனறு தொடஙகும் பன்னிரணடு திருவாயமொழிப் பாசுரங்களாலும அஞசலி பண்ணலாம. அலலது ‘லலாடே ஸததம எனறு தொடங்கும பனனிரண்டு சுலோகஙகளாலும் அஞசலி பணணலாம

நெறறியிலும பிடரியிலும மடடும திருமண தரிக்கும் காலததில் முதலிலேயே திருமணித தாழ்வடங்கள (கழுத்தில தரிததுகொளளும துளசிமணிமாலை, தாமரை மணிமாலை, திருபபவிதர மாலை) அணிந்துகொண்டு திருமண் தரிக்கலாம

மந்தராநுசந்தானம்

பிறகு அஞ்சலி பண்ணிககொணடு வாக்ய குருபரம்பரை, சுலோக குருபரம்பரை, திருமநதரம், த்வயம, சரம சுலோகங்களைப் பொருளுணர்வோடு அநுசந்திக்கவேண்டும்.

சக்ரவாததித திருமகன் அருளிய அபயப்ரதான சுலோகத்தையும, வராகப்பெருமான் அருளிய சுலோக த்வயததையும (இரடடை சுலோகம்) அநுசந்திக்கலாம ஆசார்ய தனியன, பரமாசாரய (ஆசாரயாக்கு ஆசார்யா) தனியனகளையும், மணவாள மாமுநிகள தொடஙகிப் பெரியபெருமாள் பர்யந்தமான பெரிய குருபரமபரைத் தனியன்களையும அநுசந்திததுத் திருபபாவை சாறறுப் பாசுரங்களைச் சேவித்தல் வேணடும் பிறகு ஆசாரயன திருவடி நிலைகளையும், ஆழ்வார், எம்பெருமானார், திவயதேச எமபெருமான்களின் திருவடிகள அபயஹஸ்தங்கள் முதலியவறறையும சிரசிலும் கண்களிலும் மார்பிலும் தோள்களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு,

ஆசார்யன் ஸ்ரீபாத தீர்த்தமான ஆசார்ய னளிதத தீர்த்த வடிகளே கோகர்ணத்தில் உறைதது அத்தீா த்ததலை மூன்று முறை உட்கொளள வேணடும பிறகு திருமண்பெட்டியை எழுந்தருளப் பணண வேண்டும்

திருவாராதன க்ரமம்

திருவாராதன மூர்த்திகள்

பகவானுககு சேஷபூதனுன (அடியவனை)வைஷ்ணவன் சேஷதவ கார்யமான பகவதாராதன மிலலாமல இருக்க லாகாது. பகவதாராதன மில்லாமல் தன வயிற்றுக்கு மட்டும் சமைததுன்பவன பாபததை உணபவனுகினறுன். ஆகையால் பகவானே ஆராதிதது பகவத் சேஷமான அன் னததையே புஜிககவேணடும.

சேதனு சேதன (அறிவுள்ள ஆத்மா, அறிவற்ற உலகப் பொருள்கள்) வேறுபாடின்றி அனைத்திலும் உள்ளும் புறமும் வியாபித்து நீககமற எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் கட்கண்ணில் காணவியலாத அவ்விறைவனே ஆராதிப்பது எங்ஙனே? என்று நினைககவேண்டா ''தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுரு வம்தானே'' என்கிறபடியே பக்தர்கள் கல்லாலோ, மரத தாலோ, செம்பாலோ, சித்திரததாலோ ஆன எவவுரு வத்தை அவனுக்குத் திருமேனியாக அபிமானிக்கின்றுர் களோ அவ்வுருவததையே திருமேனியாக அங்கீகரித்து, ஆதியஞ்சோதி வுருவான தன் அசாதாரணத் திருமேனியில் பண்ணும் விருப்பத்தைச் செய்யும் நீர்மை யுடையவன் எம்பெருமான.

ஆகையால் எம்பெருமான் நித்ய சாநநித்யம் பண்ணு கின்ற ஸவயமவ்யகதமான சாளக்கிராம மூர்த்திகள், ப்ரதிஷடை செய்யபபட்ட பகவத் விக்ரஹங்கள், சித்திரத் திருமேனிகள் திருவாராதனத்திற்கு உரிய மூர்த்திகளாம். திவ்ய தேசத்து எமபெருமான்களுடைய திருவடி நிலேகள்,

அபயஹஸ்தங்களையும் ஆராதிக்கலாம ஆண்டாளையும், ஆழ்வார்கள அனைவரின ஸதானததில பராங்குச பரகாலர் களையும, ஆசாரயர்கள் அனைவரின ஸ்தானததில எம்பெரு மானார், மணவாள மாமுநிகளையும், தன் ஆசார்யரின் திரு வுருவபபடம அல்லது திருவடி நிலையையும ஆராதித்தல வேணடும

திருத்துழாய

திருவாராதனததுக்குத் திருததுழாய் மிகவும் முககிய மானது சுததமான இடததில் முளைத்துள்ள செடிகளி லிருந்து திருத துளசி எடுககவேண்டும வீட்டிலேயே துளசிச் செடிகளை வளர்பபது அவசியம இடமிலலாவிட்டால தொட்டிகளில வளாக்கலாம; துளசிசசெடி யிலலாத வீட் டில வசிககலாகாது என்று சாஸ்தரம சொல்லும திருத் துழாய வனததில் எபபொழுதும பகவான வாசம பணணு கின்றான அவனுக்கு உகபபானது திருத்துழாய;

திருத்துழாயச் செடிகளிடம் சென்று துளசிப்பிராட் டிக்கு ''துளஸ்யம்ருத ஜன்மாஸி ஸதா த்வம் கேசவ ப்ரியே! கேசவாாததம லுனுமிதவாப் வரதாபவ சோபனே!'' என்று அநுசந்தித்து தண்டன் சமர்ப்பித்து நகம படாமல நான்கு தளங்கள உள்ளதாக எடுததல் வேண்டும் திருத்துளசி யையும் புஷ்பங்களையும் திருப பூக்கூடையில் சேகரிகக வேணடும. காகிதத்திலும் மடியிலும் கையிலும ஆமணக்கு எருக்கு இலைகளிலும் கொணடு வரககூடாது வாழை, மந்தாரை முதலிய இலைகளில் எடுத்துககொணடு வரலாம.

ஞாயிறு, வெள்ளி, அஷ்டமி, துவாதசி, சங்கராந்தி. யுகாதி முதலிய நாள்களிலும், இரவிலும் திருததுழாய் எடுக்கலாகாது தேவைககேற்றபடி முன் நாளிலேயே எடுத்து வைததுக்கொள்ளவேண்டும்.

திருவாராதன அறை

திருவாராதனத்திற்குத் தனியாகப் பிறர் புகாத அறை யாக இருக்கவேண்டும். படுக்கை யறையிலும், சமயலறையி

ஹும வைத்துத் திருவாராதனம செய்யலாகாது இடநெருக் கடியான நகரங்களில வசிப்பவாகள மடைபபள்ளியிலேயே சிறிது இடததை ஒதுக்கிப் பலகைகளால் தடுத்தோ திரை யிட்டோ திருவாராதன அறையாகப பயனபடுததலாம்; அது போல படுககை அறையில செய்யலாகாது.

அறையில உயரமான மேடை யமைத்து அதில மரத் தால் செய்யபபட்ட கோயிலாழவான (பெருமாளை எழுந் தருளப்பண்ணும இடம) அலலது சுவரிலேயே அமைததுக் கடடப்பட்ட கோயிலாழவானில் திருவாராதன மூாததிகளை எழுந்தருளப் பண்ணவேணடும்.

திருவாராதனம செயதல

திருவாராதனம தொடஙகுவதறகு முன் கை கால்களைக் கழுவி ஆசமனம செயது பகவத சநநிதியில தணடம் சமாப் பிதது, "நாயகனாய் நின்ற" பாசுரம சேவிததுத திருககாப்பு நீககி (கதவைத் திறநது) உள்ளே புகுந்து பெருமாளுககு இடப்பககம் திருவிளககு ஏற்றி வைதது வாககிய குரு பரமபரையையும, தவயததையும் அநுசநதிததுத தணடம சமர்ப்பிததுக கையைத தடடித திருககாபபு நீககித திரு வாலவட்டம பணி மாறிககொண்டு (விசிறி கொணடு வீசி),

''கௌசலயா சுபரஜாராம பூாவா சநத்யா பரவாததே
உத்திஷட நரசாாதூல காததவயம தைவமாஹநிகம
உத்திஷடோததிஷட கோவிநத உததிஷட கருடதவஜ
உததிஷட கமலாகாந்த தரைலோககய மஙகலம குரு''

என்கிற ச்லோகங்களையும, திருபபளளியெழுசசி முழுவதை யும, அவகாசமிலலாதபோது முதலும் கடைசியுமாகிலும சேவிததுக காபபூர நீராஞசனம சமாபபிதது, "லக்ஷமீ சரணலாக்ஷாங்க' எனறு தொடங்கி மங்கள சுலோகங் களைச சேவிபபது பெருமாளுககு வலப்பககம நினறு திரு வாராதனம செயயவேணடும

சநநிதிககு முன சுததி செயத பாததிர வேதிகையில (வட்டிலகள் வைககும தட்டில) நாற்புறததிலும நானகு

வட்டிலகளும், நடுவே ஒரு வட்டிலுமாக ஸ்தாபிசக வேண்டும். (நமககு இடப்பககம் அாகய வட்டில, பெருமாளுககு வலப்பககம பாதய வட்டில், பெருமாளுக்கு இடப்பக்கம ஆசமனீய வட்டில, நமக்கு வலப்பக்கம் ஸ்நானீய வட்டில், நடுவில் சுத்தோதக வட்டில, அவற்றுக்கு அருகில் இப்பால் தனியே ஆழ்வார், ஆசாாயர்களுக்கு அர்க்ய பாத்ய ஆசமனீய ஸநானீய வட்டில் ஒன்றும் சுத்தோதக வட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு வட்டில்கள் ஸதாபிகக வேண்டும் திருக காவேரி எனனும கெண்டி வைத்த தீர்த்த பாததிரத்தைப பெருமாளுககு வலப்புறத்திலும, பெருமாளுக்கும், ஆழவாா, ஆசாாயாகளுக்குமாக இரணடு படிகங்களைப் பெருமாளுகக இடபபககததிலும வைககவேணடும.

(அாகயவட்டில—கையலம்பும் தீர்த்த வட்டில் பாத்யம்— திருவடி சோதித்தறகு; ஆசமனீயம்—ஆசமனம செய்வதறகு ஸநானீயம்—திருமஞ்சனததிறகு. சுததோதகம்—உத்தரணியைச் சுத்தி செய்வதற்கு):

திருவாராதனம தொடஙகுமபோது திருத்துழாய் தளம் ஒன்றைப பவிததிர விரலுககும நடுவிரலுக்கும இடையில பவித்திர ஸ்தானததில் இடுககிககொளளவது பிறகு திருக்காவேரி செமபில் தீர்ததம் நிறைதது அதில் ஏலக்காய, லவங்கம், பசசைக கருப்பூரம் சோதத பரிமளபபொடியையும், சிறிது சநதனததையும, திருததுழாய் தளததையுமசோதது சுரபி முததிரை காட்டி வலககையால் மூடி, “ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம ” எனனும உததர வாககியததால ஐநது தரம் அபிமந்திரிகக வேணடும

(சுரபி முத்திரையாவது. இரு கைவிரலகளைச சேர்த்துக் கோதது, வலககைச் சுட்டுவிரலும இடக்கை நடுவிரலும் ஒன்றாகவும, வலக்கைச் சிறு விரலும இடக்கைப் பவித்ர விரலும ஒன்றாகவும், இடக்கைச சுட்டு விரலும் வலக்கை நடு விரலும் ஒன்றாகவும, இடககைச் சிறு விரலும் வலக்கைப் பவித்ர விரலும் ஒன்றாகவும் பொருந்தும்

படிச் சேர்த்து, பசுவின் நானகு முலைக்காம்புகள் போல அமைத்த சின்னம்)

பிறகு திருக்காவேரியிலிருநது உத்தரணியில் தீர்தத மெடுத்து முகத்துக்கு நேரே தூக்கி வலககை விரலகளால் மூடி.

"இலைத்தலைச சரந்துரந்து இலஙகை கடடழிததவன
மலைத்தலைப பிறந்திழிநது வந்துநுநது சநதனம
குலைத்தலைத திறுதசெறிநத குங்குமக் குழம்பினோடு
அலைத்தொழுகு காவிரி யரங்கமேய வண்ணலே"

"தீர்த்தனுக் கற்றபின் மற்றோர் சரணிலலை யெனவெண்ணி
தீர்ததனுககே தீர்த்த மனத்தனனாகிச செழுஙகுருகூர்ச்
சடகோபன் சொன்ன
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவை பததும வலலார்களைத்
தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்களேயென்று பூசிதது நலகி யுரைப்பர்தம
தேவியர்ககே"

"நின்ற வண்கீர்த்தியும் நீளபுனலும நிறைவேங்கடப் பொற்
குன்றமும வைகுநதநாடும குலவிய பாற்கடலும்
உன்றனக கெததனை யினபநதரும உன்னிணை மலர்ததாள
என்றனககு மது இராமாநுசா! யிவை யீநதருளே"
என்னும் பாசுரங்களைச் சேவிதது,

"அனந்த சரசீதோயம் கல்யாணீ சரசீபய:
இதந்து விரஜாதோயம் காவேரீ சர்வதோமுகீ"
"தாமரபாணீ நதீதீரததம கலசே ஆவாஹயந்து"
என்னும சுலோகததால அபிமநதிரிததுத திருககாவேரியில சேர்பபது.

பிறகு திருக்காவேரியிலிருந்து உததரணி (தீர்த்த மெடுக்கும் கரண்டி)யால தீர்ததமெடுத்து ஒவவொரு வட்டி லிலும ஒவவொரு உததரணி சேர்த்து வலககையால தொட்டு உததர வாககியததால சோதித்துப படிககதில சேர்ததுவிடுவது.

பிறகு திருககாவேரி தீாத்ததனத ஐநது வட்டில்களிலும் நிறைத்து ஒவவொரு வடடிலிலும திருததுழாயத் தளம சோத்துச் சுரபி முததிரை காட்டி ஒவ்வொரு வட்டிலையும வலக்கையால மூடி ஐந்து தரம் உததர வாக்யத்தால் அபி மந்திரித்து, 'அநநதசரசீ தோயம்' என்னும சுலோகாநுசந் தானத்துடன் அாக்ய வட்டில தவிர மறற நான்கு வடடில களிலிருநது ஒவ்வொரு உத்தரணி தீர்ததமெடுதது அாகய வடடிலில சோததுப் பிறகு அர்கய வட்டிலிலிருநது ஒரு உததரணி தீர்ததமெடுத்துத் திருத்துழாய்த் தளததோடு வலக்கைச சுட்டு, நடுவிரல்களால மூடி 'அநந்தசரசீதோயம' என்னும சுலோகத்தால அபிமந்திரித்து, "வரஜா சநதரபுஷ கரிணி, திருககாவேரி, சுவாமி புஷகரிணி, அநநதசரஸ், திருக் கல்யாணி, திருததாமரபரணி முதலிய திவய தேச தீாத்தங் களாகத திருவுளளம் பற்றியருள" என்று பிரார்த்தித்துத திருத்துழாய் தளததினல் ஒவவொரு வடடிலிலும துளி துளிதது மீதியைக கிழக்கு முதல் நான்கு திக்கிலும், ஆகாயததிலும, பூமியிலும பரோக்ஷிததுப பெருமாள, பிராட்டிமார், ஆழவார், ஆசாாயாகள் மேலும் தனமேலும புரோக்ஷிததுக கொள்வது.

பிறகு தனிவட்டில்கள் இரணடிலும் தீர்ததம சோததுத் திருததுழாய் சேர்த்து சுரபி முததிரை காட்டி வலக்கையால் மூடி உததர வாக்கியததால ஐநதைந்து தடவை அபிமநதி ரிததல வேணடும்.

முதலில தனியே வைதத இரு வட்டில்களால தம்தம ஆசாாயனுக்குத் திருவாராதனம செயது பிறகு வட்டில களைத திருககாவேரி தீாதததால சோதிததுத தீாததம பூரித்து ஆழவா ராசார்யாகளுகதத திருவாராதனம சமாப பிததல வேணடும பிறகு ஐநது வட்டிலகள கொணடு பெருமாளுககுத திருவாராதனம சமாப்பித்தல வேணடும

தன ஆசாாயனுககுத தான திருவாராதனம செயது, ஆழவாராசார்யர்களுக்கும, பெருமாளுக்கும் தனஆசாாயன திருவாராதனம் செய்வதாக பாவிததுச் செய்தல வேணடும்.

திருத்துழாய் களைதல்

கோயிலாழ்வானில உள்ள பழைய திருத்துழாய் புஷ்பங்களை 'உடுததுககளைந்த பீதகவாடை' எனனும் பாசுரத்தைச் சேவிததுககொணடே களைந்து கணகளிலும சிரசிலும ஒற்றிககொணடு மோப்பது

தியானம

பிறகு பெருமாளுக்கு ரத்ந சிம்மாசனமாகத் திருத்துழாயத தளம சமாப்பிதது, 'மாரி மலைமுழைஞசில' எனனும் பாசுரம சேவிதது அஞ்சலி பண்ணிக்கொணடு பர வ்யூஹ விபவ எம்பெருமானகளும், கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில, திருநாராயணபுரம் முதலிய திவ்யதேச எம்பெருமானகளும எழுநதருளி சந்நிதி பணணி அஸமதாசாாயன ஸ்ரீஹஸததாலே திருவாராதனம் கண்டருளவேண்டும் என்று பராாததிதது,

''கூாமாதிந திவயலோகந ததநுமணிமயம் மண்டபம்
ததரசேஷம

தஸ்மிந் தாமாதிபீடம ததுபரிகமலம சாமர கராஹிநீஸச
விஷ்ணும தேவீர் விபூஷாயுதகணமுரகம் பாதுகே
வைநதேயம

சேநேசம துவாரபாலாந் குமுதமுககணை விஷ்ணு பக்தாந்
பரபதயே''

''ஸவ்யம் பாதமப்ரசார்யச் சரிததுரிதஹரம தக்ஷிணம
குஞசயிதவா

ஜாநுந்யாதாய ஸவ்யேதரமிதரபுஜம் நாகபோகே நிதாய
பஸ்சாத் பாஹுத்வயேந பரதிபடசமநே தாரயந்
சங்கசகரே

தேவீபூஷாதிஜுஷ்டோ ஜநயது ஜகதாம் சாம
வைகுணடநாத ''

எனனும தியாந சுலோகஙகளைச சேவிதது த்யாநிப்பது. பகவான எழுநதருளியதாக பாவிகது அநநடை யழகுககு எழுநதருளிய சிரமம தீர ''அனறிவவுலகம'' எனகிற பாசுரததால மஙகளாசாசனம் செய்வது, பிறகு,

"ராமாநுஜாங்க்ரி சரணோஸ்மி குலப்ரதீபஸ்து
ஆஸீத ஸ யாமுநமுனேஸ் ஸச நாதவமஸ்ய
வம்ஸ்ய: பராங்குசமுநேஸ் ஸச ஸோபிதேவயா:
தாஸஸ்தவேதி வரதாஸ்மிதவேக்ஷணீய "

எனனும சுலோகத்தை யநுசந்தித்துத் திருவாராதனம் செயவதற்கு அவனோடு தனககுளள ஆசாரய சிஷ்ய பரம்பரை உறவை விணணபபிதது அநுமதியை பராாததிபபது.

ஆசார்ய திருவாராதனம

அஸமத குருபயோ நம எனறு ஆசார்யனுககு சபாயாசனம் (பூஜாசனம) சமர்பபிதது (தனியாக வைதத இரு வட்டிலகளைக் கொண்டு) ஒரு வட்டிலில் தீாததமெடுதது அர்க்யம் கண்டருள என்று திருகைககளுககுக் காட்டிப் படிககதில் சோத்து மறுவட்டிலில் உத்தரணியைச் சோதித்தல வேணடும் இபபடி மூன்று முறை சமர்ப்பிக்கவேணடும பாத்யம கண்டருள எனறு தீாத்தமெடுத்துத் திருவடிகளுககுக் காட்டி உததரணியைச சோதிககவேண்டும

மும்முறை பாத்யம சமாப்பிதத பிறகு மறுபடியும் ஒரு முறை அர்கயம, பிறகு மும்முறை ஆசமனீயம திருப்பவளததிறகுக காட்டவேண்டும பிறகு ஒருமுறை அர்கயம சமர்ப்பிதது ஒரு திருத்துழாய தளம கொணடு தநததாவனம் கண்டருள எனறு திருமுதது விளக்கி (பல விளககி), முன போலவே ஒருமுறை அாக்யம சமாபபிதது கணடூஷம் (வாய் கொபபளிததல) கணடருள எனறு மும்முறை தீாததமெடுததுத திருப்பவளத்துககு (வாய்க்கு)க் காட்டவேண்டும. பிறகு ஒருமுறை அர்கயம மும்முறை பாதயம், ஒரு முறை அாகயம மும்முறை ஆசமனீயம், ஒருமுறை அர்க்யம் சமாபபித்தல வேண்டும் பிறகு திருமஞசனம கணடருள எனறு உத்தரணியில தீாததமெடுதது உத்தர வாகயத்தால் அபிமநதிரித்துத் திருத்துழாய்ததளததால் பரோக்ஷிக்க வேண்டும. பிறகு ஆசமனம கணடருள என்று ஒருமுறை

அர்க்யம் மும்முறை ஆசமனீயம் சமர்ப்பிககவேணடும். பிறகு அலங்காராசனம் கணடருள என்று திருததுழாய் சமர்ப் பித்து, திருப்பரியடடம் சாத்தியருள, திருவுத்தரியம சாத்தி யருள, திருமண்காப்பு சாத்தியருள, திருவாபரணம சாத்தி யருள எனறு திருததுழாய் சமர்ப்பித்துச் சந்தனம் கண்டருள என்று சந்தனமும், புஷபம சாத்தியருள என்று புஷபமும் சமாப்பிதது அர்க்ய, பாத்ய ஆக்ய, ஆசமனீய அாக்யம் சமர்ப்பிப்பது.

ஒவவொரு அர்க்ய பாத்யாதிகளுக்கும திருவொற்றுடை (ஈரம் ஒறறியெடுக்கும பரியட்டம—தளுவம்) சமர்ப்பிக்க வேண்டும ஆகயம் ஒரு தடவை, பாத்யம இருதடவை. ஆச மனீயம், கணடூஷம, ஸ்நானீயங்கள் மூமமூனறு தடவை சமர்ப்பிப்பதுமுண்டு

ஆழ்வாா, ஆசார்யர்கடகுத் திருவாராதனம்

ஆசாாயனுககுத் திருவாராதனம் சமர்பபித்த இரு வட் டில்களேயும திருககாவேரி தீாததததால சோதித்துத் திருக் காவேரி தீாதததைதச சோதது முனபோலவே சுரபி முத் திரை காட்டி அபிமந்தரிதது ஆழவார், எமபெருமா ஞர் மணவாள மாமுநிகளுககுத திருவாராதனம சமர்ப்பிக்க வேணடும

அவகாசமிருந்தால ஆழ்வாருக்கும எமபெருமாஞாக்கும் மணவாள மாமுநிகடகும தனித்தனியே திருவாராதனம் பண்ணலாம அபபொழுது அஸமத குருப்யோ நம என்ப தற்குப பதில் ஆழவாருககு ஸ்ரீமதே பராங்குசாய நம: என்றும், திருமஙகை மனனன இருநதால் ஸ்ரீமதே பரகாலாய நம எனறும், எமபெருமாஞாககு ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: எனறும், மணவாள மாமுநிகளுககு ஸ்ரீமத வரவர முநியே நம. என்றும அநுசநதிக்கவேணடும

அனைவாககும ஒன்ருகத திருவாராதனம பணணிஞல் ஸ்ரீமத் பராங்குச பரகால யதிவர வரவர முநிப்யோ நம: என்று அநுசந்திககவேண்டும

ஆழ்வாராசார்யர்கள் பலர் இருந்தால் சர்வ மங்கள விக்ரஹேபயோ சமஸ்த பரிவாரேப்யோ ஸ்ரீமத பராங்குச பரகால யதிவர வரவர முநிப்யோ நம என்று அநுசந்திக்க வேண்டும. திருவாராதனம் முன்போலவே (மும்முறை அர்கய பாத்யாதிகள் சமாபபிககுமபோது ஒவவொரு தடவைக்கும் உத்தரணி சோதிப்பதும உணடு மும்முறை சமாபபித்து விட்டு உததரணி சோதிபபதும உணடு உசிதம போல் செயக) உபசாரததிற்குப் பாசுரஙகள பெருமாள் திருவாரா தனததில காண்க.

பெருமாள் திருவாராதனம்

" ப்ரஸாதெள பரமெள நாதெள மம சேஹ முபாகதெள தந்யோஹம் அர்ச்சயிஷ்யாமி "

என்று அநுசநதிதது சாவ மங்கள விசரஹாய ஸமஸ்த பரிவாராய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: அஸமதாசாாயன ஸ்ரீ ஹஸ்தத்தாலே திருவாராதனம கணடருள என்று ப்ராாத தித்து சபாயாசனமாக ஒரு திருததுழாய் தளததைச் சமாப பித்து அாகய வடடிலில உததரணியால தீாதத மெடுததது, அர்க்யம் ஸமர்பபயாமி எனறுதல, திருககை விளககியருள என்றுதல் விண்ணபபிததுத திருககைகளுககுக காட்டித தீர்த்ததததைப படிகததில் சோதது விடடு சுததோதக வட்டிலில உத்தரணியைத தோயததுச சோதிககவேணடும. இப்படி மூனறு முறை அாகயம சமாபபிககவேணடும் (ஒரு முறையும சமாபபிபபதுணடு) பாதயம ஸமாபபயாமி (திருவடி விளககியருள) எனறு பாதய வட்டிலில தீர்தத மெடுததுத திருவடிகளுககுக காடடிப படிகததில சோதது சுத்தோதகததில் சோதிததுப் படிகததில சோககவேணடும

இபபடிப் பாதயம மூனறு முறை சமாப்பிப்பது. (பாதயம் இருமுறையும உண்டு) ஆசமனீயம ஸ்மாபபயாமி (ஆசமனீயம கண்டருள) என்று ஆசமனீய வடடிலிலிருந்து தீாததமெடுத்துத திருப்பவளததுககு (திருவாயககு)க காட்

டிப் படிகததில் சோதது சுத்தோதகத்தில் உத்தரணியைச் சோதிததுப் படிகத்தில சோககவேண்டும் இப்படி ஆசமனீயம் மும்முறை சமாபிகக வேணடும் ஆர்க்யம ஸமாப்பயாமி (திருககை விளககியருள) எனறு ஒருமுறை அர்க்யம் சமாப்பிததல வேணடும பிறகு திருவொறறுடை (நீர் ஒற்றும் தளுவம—துணடு) கொணடு ஒரு தலைப்பால் திருக்கைகளையும, திருப்பவளததையும துடைபபதாகக காட்டி மறு தலைபபால் திருவடிகளை ஒறறவேணடும

ஸ்நாநாசனம்

பிறகு ஸநாநாசனம் ஸமாப்பயாமி அல்லது ஸநாநாசனததில எழுநதருள எனறு ஆசனமாகத் திருததுழாய்த் தளம சமர்பபிதது முன போல அாகய பாதய அர்கய ஆசமனீய அாகயங்கள் சமாபபிதநுத திருவொறறுடை சமாபபிக்க வேண்டும. பிறகு ஒரு திருத்துழாயததளம் கொண்டு தநததாவனம் கணடருள அல்லது திருமுத்துத் திருததியருள என்று திருமுதது (பல) திருததுதல் (விளக்குவது போல் காடடல்) மறறொரு திருததுழாய்ததளம் கொண்டு ஜிஹவாநுலேபனம கணடருள (திருநா வழித்தருள) எனறு நாககு வழிபபது போல காடடல அாகயம சமாப்பித்து கணடுஷம ஸமாபபயாமி என்றுதல, திருப்பவளம கொபபளிததருள என்றுதல. உத்தரணியில் தீர்த்தமெடுததுத் திருபபவளத்துககுக் காட்டி சுததோதகத்தில சோதிததல் இபபடி மூனறு முறை கண்டூஷம சமர்ப்பிதது அர்க்யம பாதயம, அர்க்யம, ஆசமனீயம், அர்க்யம் முன் போல் சமாப்பிததுத் திருவொறறுடை சமாபிக்கவேண்டும்.

பிறகு திருமஞ்சனம் கண்டருள என்று விண்ணப்பித்து ஸ்நாந வட்டிலிலிருந்து ஏழு முறை அல்லது மூன்று முறை உத்தரணியில் தீர்த்தமெடுத்துத் திருமுன்பே காட்டிப் படிகததில் சேர்த்தல். விக்ரஹமாயிருப்பின் அவகாசமிருந்தால் திருமஞ்சனமே செய்க. சாளக்ராமத திருமேனிக்கு நித்யம திருமஞ்சனம செய்தல்வேண்டும திருமஞ்சனத்திற்கு

.'வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கு'' முழுதுமாவது, முதலும் கடைசியுமாவது சேவிதது, 'காடுகளூடு போய்', 'முன பொலா ராவணன்', 'மாய மான்', 'தின்னார் வெண்சங் குடையாய்' என்னும பாசுரங்களையும் சேவிக்கவேண்டும, பிறகு திருவொற்றாடை சமர்ப்பிதது அர்க்யம, ஆசமனீயம அர்க்யம சமாப்பிததுத திருவொற்றாடை ஒறறுக.

அலங்காராசனம்

பிறகு அலங்காராசனம சமர்பபயாமி (அலங்காராசனத் தில் எழுந்தருள) எனறு திருததுழாய்த் தளததை சமர்ப் பிதது ஆகய பாதயாதிகள் சமாபிததுத திருவொற்றாடை ஒற்றுக. பிறகு திருததுழாய்தளம சமர்ப்பிப்பது இப்போது

''சென்றால குடையாம இருந்தால் சிங்காசனமாம
நின்றால் மரவடியாம நீள்கடலுள்—என்றும்
புணையாம மணிவிளககாம பூமபட்டாம புல்கும
அணையாம திருமாற்கு அரவு''

''பூசும்சாந்து என்நெஞ்சமே புனையும கண்ணி எனதுடைய
வாசகஞ்செய் மாலையே வான்பட்டாடையும அஃதே
தேசமான அணிகலனும என கைகூப்புச் செய்கையே
ஈசன் ஞால முண்டுமிழ்நத எந்தை ஏகமூாததிக்கே''

என்னும பாசுரங்களை அநுசந்திப்பது திருபபரியட்டம சாத்தியதற்கும அர்க்ய பாதயாதிகள் சமர்ப்பிக்கலாம்

திருமண்காப்பு சாததியருள எனறு திருத்துழாய் சமாப் பித்து,

''உததரதயு பரிபகஜநாதீயூாதவதாஸ்ரேண ஸூசித பக்திம-
ஊர்தவபுணட்ரதிலகம பஹூமாநாதகிம் பிபர்ஷி வரத ஸ்வலலாடே''

என்னும சுலோகததை யநுசந்திததல் வேண்டும.

பிறகு சந்தனம சமர்ப்பயாமி என்று விண்ணப்பிதது

''கோவை வாயாள்பொருட்டு ஏற்றி னெருததமிறுத
தாய் மதிலிலங்கைக்
கோவை‚வீயச சிலேகுனிததாய் குலநல்யானே
மருப்பொசித்தாய்
பூவைவீயா நீர்தூவிப் போதால் வணங்கேனேலும நின்
பூவைவீயா மேனிக்குப் பூசும்சாந் தென் நெஞ்சமே.''

''நாறிய சாந்தம நமக்கிறை நல்கென்னத
தேறியவளும திருவுடமபில் பூச
ஊறிய கூனினே உள்ளே ஒடுங்க வன்(று)
ஏற உருவினுய் அசசோ வச்சோ
எமபெருமான வாரா யச்சோ வச்சோ''

என்னும பாசுரங்களேச் சேவித்துககொண்டு சநதனம சமர்ப் பிக்கவேண்டும. சாளக்ராமமூர்ததிக்குச் சந்தனம இல்லாமல் இருக்கலாகாது; அவசியம சந்தனம சமர்ப்பிக்கவேண்டும, விக்ரஹ திருமேனிக்கும சமாப்பிக்கலாம.

திருவாபரணம்

திருவாபரணம சாததியருள என்று விணைப்பிததுத திருவாபரணஙகளும, இல்லாவிட்டால் துளசிதளமும சமாப பிக்கவேணடும. சமாப்பிகுமபோது,

''பலபலவே ஆபரணம பேரும பலபலவே
பலபல சோதிவடிவு பணபெண்ணில
பலபல கண்டுணடு கேட்டுற்று மோந்தின்பம
பலபலவே ஞானமும பாமபணே மேலாறகேயோ''

என்னும் பாசுரததையும,

''ஸ்புரதக்ரீடாங்கத ஹாரகண்டிகா
மணீந்தர காஞ்சீகுண நூபுராதிபி:
ரதாங்கசங்காஸி கதா தநுர்வரை:
லஸததுளஸ்யா வநமாலயோஜ்வலம.''

என்னும சுலோகததையும் அநுசந்திததுக்கொண்டு சமர்ப் பிப்பது;

புஷ்பம்—திருமாலை

புஷபம சமாபபயாமி (புஷபம சாததியருள) என்று விணணபபிதது, ஆநிரை மேயகக நீ போதி, என்னும பூச் சூட்டல் முதல பாசுரத்தையும, 'செண்பக மலலிகையோடு' என்னும ஈறறுப பாசுரததையும சேவிததுப புஷபம சமாப் பிததல வேணடும.

பிறகு அாக்ய பாதயாசமனீயாதிகள் முன்போல கண டருளபபணணித திருவொற்றுடை யொறறித தூபம் சமாப் பிக்கவேண்டும

"பரிவதி லீசனைப பாடி விரிவது மேவலுறுவீர்
பிரிவகையின்றி நனனீா தூய்ப புரிவதுவும புகைபூவே"

"மாயந்தரும வினைகள் தாமே மாதவா! எனன நாளும்
ஏய்ந்து பொன்மதிள் அநநதபுரநக ரெந்தைகனெறு
சாந்தொடு விளககம தூபம தாமரைமலாகள நலல
ஆய்ந்துகொணடு ஏத்தவலலார் அந்தமில புகழினரே"

"வகையால மனமொன்றி மாதவனை நாளும
புகையால விளக்கால் புதுமலரால் நீரால
திசைதோ றமராகள சென்றிறைஞ்ச நின்ற
தகையான் சரணம தமர்கட் கோா பற்றே"

எனனும பாசுரங்களைச் சேவிததுககொணடு தூபம சமாப பிபபது

தீபம

"வையந் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன விளக்காகச—செய்ய
சுடராழியா னடிககே சூட்டினேன் சொல்மாலை
இடராழி நீங்குகவே எனறு."

"அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை யிடு திரியா—நன்புருகி
ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத்தமிழ் புரிந்த நான்."

"திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்க னணிநிறமும கண்டேன் –செருக்கிளரும்
பொனனாழி கணடேன் புரிசங்கம கைககணடேன
என்னாழி வணணன்பா லின்று"

எனனும் பாசுரஙகளால் நெய்ததிரி யிடடுத தீபம் சமர்ப்பித்தல் வேணடும் (தீபஹாரதி).

"பலலாண்டு பல்லாண்டு", "அடியோமோடும" என்னும பாசுரங்களால கருப்பூர ஹாரதி சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

மநதரபுஷபம (மந்தராசனம்) சமர்பபித்து இரு கைகளிலும திருததுழாய கொணடு அஞ்சலி பணணிக கொண்டு,

"தம தருஷ்ட்வா சதருஹந்தாரம மஹாஷீணும் ஸுகாவஹம்
பபூவ ஹருஷ்டா வைதேஹீ பாததாரம பரிஷஸவஜே"

"தாஸாமாவிரபூதசௌரி ஸ்மயமான முகாம்புஜ
பீதாமபரதரஸ் ஸ்ரகவீ ஸாக்ஷாந் மநமதமநமத"

"ஏஷநாராயணச் ஸ்ரீமாந க்ஷீரார்ணவ நிகேதந
நாகபாயங்க முதஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம"

"வைகுண்டேது பரேலோகே ச்ரியாஸார்த்தம் ஜகதபதி:
ஆஸதே விஷ்ணுரசிநதயாதமா பக்தைா பாகவதைஸ்ஸஹ"

"சென்றால குடையாம இருநதால சிங்காசனமாம
நின்றால மரவடியாம நீளகடலுள—என்றும
புணையாம் மணிவிளக்காம பூமபட்டாம புல்கும
அணையாம் திருமாற கரவு"

கதா புனஸ்ஸங்க ரதாங்ககலபக தவஜாரவிநதாங்குச வஜர லாஞசநம

தரிவிகரம தவத சரணாமபுஜதவயம மதீயமூாததான மலங்கரிஷயதி"

"அகிலபுவன ஜநமஸ்தேம பங்காதிலீலே
விநதவிவிதபூத வராதரைக்ஷகதீக்ஷே
ச்ருதிஸிரஸிவிதீபதே ப்ரஹமணி ஸ்ரீநிவாஸே
பவது மமபரஸ்மின் ஷேமுஷீ பகதிரூபா."

''ஸ்ரீமாதவாங்கரி ஜலஜதவய நித்யசேவா
ப்ரேமா விலாசய பராங்குச பாதபகதம
காமாதி தோஷஹர மாத்ம பதாசரிதாணும்
ராமாநுஜம யதிபதிம பரணமாமி மூாதநா.''

''விஜ்ஞாபநம் யதிதமத்யது மாமகீநம
அங்கீகுருஷவ யதிராஜ தயாம்புராசே
அஜ்ஞோய மாதமகுணலேஈ விவாஜிதஸச
தஸமாதநநயசரணோ பவதீதி மதவா ''

''எமபெருமாஞா தரிசனமெனறே யிதறகு
நமபெருமாள பேரிடடு நாட்டிவைததாா—அமபுவி
இநதத தரிசனத்தை எமபெருமாஞா வளர்த்த [யோா
அநதச செயலறிகைககா''

என்னும சுலோகஙகளேயும, பாசுரங்களேயும் சேவிததுத திருததுழாயைப பெருமாள திருவடிகளில் சமாபபிககு வேணடும பிறகு கேசவாதி நாமங்களால திருததுழாய புஷபஙகளே யிடடு அாச்சிககவேணடும

''சாவ மங்கள விகரஹாய சமஸ்த பரிவாராய ஸ்ரீமதே நாராயணுய'' எனபதில பிராடடிமார்களும நிதயசூரி களும அடஙகுவா அவகாசமிருநதால பிராடடிமாாக கும நிதயசூரிகடகும தனிததனியே திருவாராதனம சமாபபிககலாம அனேவாககும ஒனருகச் செய்தாலும உபய நாயசசிமாாக்கும ஆணடாளுககும நித்யசூரிகடகும (சஙக சக்ராழவாாகள) ஆகய பாத்யாதிகளேக காடட வேண்டும.

பரபந்த சேவை

பிறகு காப்பூராாத்தி பண்ணி ஸ்ரீசைலேச தொடஙகி தனியன்கள சேவித்துத திருப்பல்லாண்டு திருப்பாவை களேச சேவிததலவேணடும் அவகாசமிருந்தால் ராமாநுஜ நூற்றநதாதியும சேவிததல வேண்டும் தளிகை முடிந்தி ருநதால் அமுது செய்தருளப பண்ணிய பிறகு சேவிக்கலாம. முனபே சேவிததால் சாற்றுப பாசுரஙகளே நிறுததிவைத்துத் தளிகை கணடருளப் பண்ணவேணடும.

தளிகை அமுது செயவிததல

பெருமாளுக்கு முன்னே தளிகைககாக மணைபபலகைகளி லிருந்தால் சோதிதது வைப்பது இலலையாகில ஸ்ரீ புண்டரீ காக்ஷாய நம. எனறு தீர்த்தம புரோக்ஷித்து ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம எனறு கையால முதலில சதுரமாகவும், பிறகு வட்டமாகவும் துடைத்து ஸதல சுததி செயது அவ் விடத்தில் தளிகைப் பாத்திரங்களை எழுந்தருளவிதது உத்த ரணியில் தீர்ததமெடுத்து உத்தர வாக்கியத்தால அபிமந் திரித்துத திருததுழாயினால அததீர்த்ததததை ஒவவொரு தளி கைப் பாததிரததிலும் சோதது, "திருத்துழாய தளமும் சோதது சுரபி முததிரை காட்டி, வலககையைத தளிகைப் பாததிரங்களின மேல் வைதது ஐந்தைந்து தரம உததர வாகயததால் அபிமநதரித்து உததரணியில் தீரததமெடுத் துத் தளிகையைச சுற்றித தீரததம விட்டு பரிஷேசனம (சுற் றிலும் நனைந்தல) பண்ணவேணடும

பிறகு போஜயாசனம் சமாபபித்து ஆகய பாதய ஆச மானீயாதிகள் சமாபபித்துத் திருவொற்றாடை சமர்பபிக்க வேணடும

பிறகு கையில் உத்தரணி தீர்த்தத்தோடு அல்லது கை கூபபி நினறுகொண்டு,

"அபபம கலநத சிற்றுண்டி அககாரம பாலில கலநது
சொபபட நான் சுட்டுவைததேன தின்னலுறுதியேல நம்பீ!
செப்பிள மென்முலையாாகள சிறு புறம் பேசிச் சிரிபபர்
சொபபட நீராடவேண்டும சோத்தமபிரா னிங்கேவாராய",

"நாறு நறுமபொழில மாலிருஞ்சோலை நமபிக்கு நான்
நூறுதடாவில வெணணெய வாயநேர்நது பராவிவைத்தேன்
நூறுதடா நிறைநத அககாரவடிசில் சொனனேன
ஏறுதிருவுடையான இனறுவந திவை கொளளுமகொலோ"

இனறுவந் தித்தனையும அமுது செய்திடபபெறில நான
ஒனறு நூறாயிரமாகக கொடுத்துப பின்னும் ஆளுஞ்செயவன

தெனறல மணங கமழும திருமாலிருஞ்சோலை தன்னுள
நின்றபிரான அடியேன் மனததேவந்து நோபடிலே''

என்னும பாசுரங்களை (கூடாரை வெல்லும்சீர் பாசுரததை
யும் சேவிககலாம்) சேவித்து,

சர்வமங்கள விகரஹாய சமஸத பரிவாராய
ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

என்றநுசநதித்துத் திருபபோனகம் கண்டருள என்று
ப்ராாததிதது கராச முததிரையால (பவிதர விரலும் ஆள
காட்டி விரலும பெருவிரலும ஒனறு சோதத முததிரை)
நான்கு முறை கைகாடட வேணடும பிறகு தளிகையை
நான்கு பாகமாகப் பாவிதது ஒரு பாகததை சர்வமங்கள
விக்ரஹாயை ஸ்மஸ்த பரிவாராயை ஸ்ரீயை நம: என்று
பெரியபிராட்டிககும, சாவமங்கள வாககியத்தோடு பூமி
தேவயை நம எனறு பூமிபபிராட்டிககும், அவவாககியத்
தோடு நீளாயை நம எனறு நீளாதேவி இல்லாவிட்டாலும
நீளாதேவிககும, அபபடியே அவவாகயத்தோடு கோதாயை
நம என்று ஆண்டாளுக்கும் கைகாடடவேண்டும்

சாவமங்கள விகரஹேபயோ சமஸ்த பரிவாரேப்யோ
ஸ்ரீமதநநத கருட விஷ்வக்சேந சுதர்சந பாஞ்சஜந்யாதி
திவய ஸூரிப்யோ நம:

என்று அநந்த கருடாதி நிதயஸூரிகட்கும கைகாட்ட வேண்
டும. பிறகு பராங்குச பரகாலாதிகடகு சர்வமங்கள விகர
ஹாய சமஸ்த பரிவாராய எனனும வாககியததோடு

ஸ்ரீமதே பராங்குசாய நம ஸ்ரீமதே பரகாலாய நம:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம:

என்று தனித்தனியே ஆகிலும், அல்லது

சர்வமங்கள விக்ரஹேபயோ சமஸ்த பரிவாரேபயோ
ஸ்ரீமத பராங்குச பரகால யதிவர வரவர முநிப்யோ நம:

என்று மொத்தத்திலே யாதல் போஜ்யாசனம அர்க்ய

பாத்யாதிகள் சமர்ப்பித்து அமுது செய்தருளப் பண்ண வேண்டும்.

பிறகு கதவைச் சாத்தி வெளியே வநது அஞ்சலி பண ணிக்கொண்டு,

பச்சைமா மலைபோல மேனிப பவளவாய கமலச்செங்கண அசசுதா! அமரரேறே! ஆயாதம கொழுநதே! என்னும இசசுவை தவிர யானபோய் இநதிர லோகமாளும அசசுவை பெறினும் வேணடேன அரஙகமாநகருளானே!

ஆராவமுதே! அடியேனுடலம் நின்பா லன்பாயே நீராயலைநது கரைய உருக்குகினற நெடுமாலே! சீரார் செந்நெல்கவரி வீசும் செழுநீாத திருககுடந்தை ஏரார்கோலம் திகழக்கிடந்தாய் கண்டேன் எமமானே!

அடியேன மேவி அமர்கின்ற வமுதே! இமையோா ரதிபதியே! கொடியா வடுபுள்ளுடையானே! கோலக்கனிவாய்ப் பெருமானே!
செடியார் வினைகள தீர்மருநதே! திருவேங்கடத தெம்பெருமானே!
நொடியாா பொழுதும் உனபாதம காணநோலா தாறறேனே.

மிக்கானை மறையாய் விரிந்த விளக்கினை எனனுள் புக்கானைப் புகழசேர் பொலிகின்ற பொானமலையைத் தக்கானைக் கடிகைத் தடங்குன்றின் மிசையிருந்த அக்காரககனியை அடைந்துயந்து போனேனே.

எக்காலத தெந்தையாய என்னுள மன்னில மறறு எக்காலத்திலும் யாதொானறும வேண்டேன் மிககார் வேதவிமலர் விழுஙகும்என் அக்காரககனியே! உனனையானே

அஹமநநம் அஹமந்நம் அஹமந்நம அஹமநநாதோ அஹமநநாதோ அஹமந்நாத ஹாவு ஹாவு ஹாவு.

என்னும் பாசுரங்களைச் சேவித்து ஆசார்யன் திருக்கைகளால் அமுது செய்வதாக பாவிப்பது (யாப்ரீதிா குந்தி போஜனே" என்னும் கிருஷ்ண கர்ணாம்ருத சுலோகத்தையும் சேவிக்கலாம்) பிறகு கையைத் தட்டிக் கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்று தண்டம் சமர்ப்பித்து (ஏழை யேதலன், கறவைகள் பின்சென்று சேவிக்கலாம்) முதலில் பெருமாளுக்கும் பிறகு ஆழ்வா ராசார்யாகளுக்கும் அர்க்யம் கண்டு ஷம அாகயம் பாதயம், அாகயம், ஆசமனீயம் அர்கயம சமாப்பிதது திருவொற்றுடை சமர்ப்பித்த பிறகு அஸமத குருபயோ நம. என்று ஆசாாயனுககு அமுது கண்டருளப் பண்ணி அாகய பாதயாசமனாதிகள கண்டருளப் பண்ண வேண்டும் பிறகு காப்பூர நீராஞ்சனம கண்டருளப்பண்ணி லக்ஷ்மீ சரண லாக்ஷாங்க தொடங்கி மங்கள சுலோகங்கள் சேவித்துச சிற்றம், வங்கம சேவிததுத திருப்பாவை சாற்றும, இருப்பிடம், இன்புறற, அங்கயல், பூமன்னு சேவிதது ராமாநுஜ நூற்றந்தாதி சாற்றும பண்ணி, பல்லாண்டு, அடியோமோடும சேவிதது காப்பூரஹாரதி செய்து கைகூப்பி நின்று சாவதேச தசாகாலே தொடங்கி சாற்றுமறை செய்து வாழித் திருநாமங்கள் சேவிக்க வேண்டும்.

பிறகு பெருமாள தீர்த்ததை ஆழ்வாராசார்யர்களுககும் தன்னாசாாயனுககும சமாப்பிததுப பிறகு தானும தன்னைச சார்ந்தவாகளும தீாத்தம ஸ்வீகரிகக வேண்டும். பெருமாள தீாததம மும்முறையும, ஆழ்வாராசாாயா, ஆசாாயா தீர்த்தம இருமுறையும ஸ்வீகரிகக வேணடும பிறகு,

அபராத க்ஷாமணம

"ஸோஹம தேவதேவேச நாசசநாதெள ஸதுதெளநச சாமாதயவான் கருபாமாத்ர மநோவருத்தி ப்ரஸீத மே"

"உபசாராபதேசேந க்ருதாநஹரஹர்மயா
அபசாராநிமாந ஸாவாந க்ஷமஸ்வபுருஷோத்தம"

என்று அநுசந்தித்துப் பெருமாள் திருவடிகளிலும் நாய்ச்சிமார் திருவடிகளிலும் திருத்துழாய் சமர்ப்பித்து அபராத க்ஷமாபணம் பண்ணிக்கொள்வது அப்படியே ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஜீயர் திருவடிகளிலும் திருத்துழாய் சமர்ப்பித்து அபராத க்ஷாமணம் பண்ணி,

"எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ—அனைத்
வாழப்பிறந்த எதிராச மாமுநிவா! துலங்கும்
ஏழைக ளிரங்கா யினி"

என்று அநுஸந்திப்பது. அப்படியே ஆசார்யனிடத்திலும் அபராத க்ஷமாபணம் பண்ணிக்கொள்வது.

பர்யங்காசனம்

பிறகு பர்யங்காசனம் (படுக்கை) சமர்ப்பித்து,

"போய்ப்பாடுடைய நின்தந்தையும் தாழத்தான் பொரு
திறல் கஞ்சன் கடியன்
காப்பாருமில்லை கடல்வண்ணா! உன்னைத் தனியே
போயெங்கும் திரிதி
பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே! கேசவா! நம்பீ!
உன்னைக் காதுகுத்த
ஆய்ப்பாலார் பெண்டுகளெல்லாரும் வந்தார் அடைக்
காய் திருத்தி நானவைத்தேன்"

என்னும் பாசுரத்தால் அடைக்காய் (வெற்றிலை பாக்கு) கண்டருளப்பண்ணி அர்க்ய பாத்யாசமனீயாதிகள் சமர்ப்பித்துத் திருவொற்றுடை கொண்டு ஒற்றுவது பிறகு,

"க்ஷீரசாகர தரங்கசீகர ஆஸாரதார கிதசாருமூர்த்தயே
போகிபோக சயநீயசாயிநே மாதவாய மதுவித்விஷே நம:
பந்நகாதீச பர்யங்கே ரமாஹஸ்த உபதாயகே
ஸுகம் சேஷ்வ வருஷாதரீச சுதர்சந ஸுரக்ஷிதம்"

என்று அநுசந்தித்துத் திருக்கண் வளரும்படி ப்ரார்த்திப்பது. ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஜீயர்க்கும் ஆசார்யனுக்கும் சய்யாசனம் சமர்ப்பிப்பது

இலையில் நெய சேர்த்த பிறகு கோகர்ணம் போல் அமைத்த வலக்கையில் தீர்த்தம் சேர்த்து, ஸ்ரீசைலேச முதல் ஐநது தனியன்களையும சேவித்து வாக்யகுருபரமபரை சேவித்து த்வய மநதரததை அநுசந்தித்து இலையைச் சுற்றிலும் தீாததததால நனைக்கவேண்டும மறுபடியும கையில் தீர்ததம் கொணடு முடிந்தால் எதிராஜவிம்சதி முழுதுமாகிலும முதலும் கடைசியுமாகிலும் சேவிப்பது ஆசார்யன் தனியனை அநுசந்தித்துத் தீாததததை ஸ்வீகரிதது (பருகி) நெய பரசாததததை (கிராச முத்திரையால்) பெருவிரல், பவிதரவிரல், நடுவிரல்களால் எடுத்து பஞ்சபராண ஆஹுதியாக ஐநதுமுறை உட்கொள்வது

ப்ராணாய நம, அபாநாய நம:, உதாநாய நம, விநாநாய நம சமாநாய நம: என்று முறையே உச்சரிதது உடகொளவது போஜன விதி.

பிறகு வீண வார்ததைகள் பேசாமல் ஒவ்வொரு கவளததையும கோவிநதாய நம' எனறு அநுசநதிததுக கொணடே புஜித்து எழுந்து கையலம்பி நன்ருய்ப் பல தடவை வாய கொப்பளிததுக் கால் கழுவி வேறு ஜலம கொணடு ஆசமனம் செய்தலவேண்டும்

இடையில உப்பு, நெய் இலையில சோக்கலாகாது உப்பை மோரில் கரைததே சோககவேணடும. குடிதத மிச்ச நீரை மீண்டும குடிககலாகாது கடிதத இலையில வைதத கறி, ஊறுகாய் முதலியவறறை மீணடும தினனலாகாது.

வாயில கொண்ட கவ்ளததின் மிசசம் இலையில விழும படி உணணலாகாது வாயககுள விரல்களை நுழைததும கையை நாககால நககியும உணணலாகாது, தன எசசிலையும தான உணணலாகாது, ஆகையால எச்சில பணணாமல உணணவேண்டும் ஒற்றை யாடையோடு உணணலாகாது

அதிதி சத்காரம்

ஒரு குடும்பமென்பது க்ருஹஸ்தன, அவன மனைவி, தாய, தந்தை, ஆண மககள இருவா, மருமகளமாா இருவர், மகள ஒருததி அதிதி ஒருவா ஆக பததுப போ கொணடது. இவாகளில அதிதிககு முககியமான இடமுணடு இது ஐம பெரும வேளவி (பஞசமஹா யஜஞஙகள) களில ஒனறு ஆகையாலே வைஷணவன தன இலலததிறகு வநத அதிதி களாகிய ஸ்ரீவைஷணவாகளை எதிாகொணடு வரவேறறு அாகய பாதயாதிகளும ஆசனமும் கொடுதது உபசரிதது முந்துற அவாகளுககு அமுது படைததுப பிறகு தானும தனனைச ாாநதவாகளும உணணவேணடும இலலையேல், கிருஹஸதனுடைய புணணியம அதிதிககும அதிதியின் பாபம கருஹஸதனுககும சேரும்

உணட ஸ்தல சுததி

உணட பிறகு இலையைச் சுற்றிலும் அடையாளமாக நீர் சுற்றி இலை யெடுததுக கையலமபிப பசுவின சாணததைக் கொண்டு உண்ட இடததில் முன்பட்ட இடததில பின் படாமல புரட்டியெடுத்து எறிநது கையலமபி மறுபடியும் சாணநீா தெளிதது மெழுகிச சுததி பணணவேண்டும்.

ஆகார நியதி

உணணத் தகாதவை

வைஷணவன உணணததகாதவை யெனறு சாஸ்த்ரங் கள ஒதுககிய பதாாததஙகளை நீககி உணணத தககவறறை உணணவேணடும

ஆஹார சுததியினல சுத்தமான சததவகுண முண் டாகும சததவகுணம மிகுநதால ஞானம தெளிவடையும், தெளிநத மெயஞ ஞானததால மோக்ஷ சிததி கிடைககும்.

பதார்த்தஙகளில ஒவவொரு பதாாததத்துக்கும ஒவ் வொரு குணமுண்டு என்பதை வைதய சாஸ்தரததாலும்

ப்ரத்யக்ஷததாலும் காணகின்றோம் அவவாறே பதாாத்தங்களில் சாதவிக மென்றும, ராஜஸ மெனறும தாமஸ மென்றும் மூவகை யுணடு தாமஸ பதாாததங்களை நீககி ராஜஸ பதாாததங்களைச சுருக்கி சாதவிக பதாாத்தங்களையே வைஷ்ணவன புஜிககவேணடும்

மற்றும் பதாாததங்கள் மூன்று வகையான தோஷங்களுடையனவாகச சொலலபபடுகின்றன அவை ஜாதி துஷ்டம (பிறபபிலேயே குறறமுடையவை) ஆசரய துஷ்டம் (பிறருடைய சமபந்தததினுல தோஷ மேற்பட்டவை) நிமிதத துஷடம (ஏதேனும காரணம பறறி வநத தோஷமுடையவை)

மாமச வகைகள், மதுபான வகைகள், வெங்காயம வெள்ளைப்பூணடு முருஙகை சுரை, பீாககு, அததி, பேய்ப புடலை, கோவை, உருணடையான வெளளைககததரி முதலிய காயகளும், முருஙகைககீரை, சிறுகீரை, பசலை, வயலை, சொசகானை, ஆலை முதலிய கீரை வகைகளும, முளளங்கி, காளான, எள பிண்ணுககு முதலியவையும ஜாதி துஷ்டம இவை தாமச பதாாததங்கள இவறறை அறவே ஒழிக்க வேணடும காரட், பீடரூட், கோசு முதலிய அயலநாட்டுப் பதாாததஙகளும் உண்ணததகாதவை.

சணடாளர், மிலேச்சர், பதிதா (வாணுச்ரம பரஷடர்) முதலியவா இலவசமாகக் கொடுககப் பெறுதல இவை ஆச்ரயதுஷ்டம (பாபிகள் கொடுக்கும த்ரவயததால் பாபம வரும்; அறிவு கெடும இவையும தாமசம அறவே விடததககவை)

பிணசசோறு, மணசசோறு, சிராத்தச சோறு, மயிா, புழு, எசசில் முதலியவை படடவை இவை நிமித்த துஷடம் இவையும தாமசம சமைததுப் பல மணி நேரம கழிநதது, ஊசிபபோனது இவையும இதி லடங்கும இவற்றையும அடியோடு நீக்க வேண்டும்

புளி, மிளகாய், புழுங்கலரிசி, எருமையின் பால், தயிர், நெய் முதலியவை ராஜச பதார்த்தங்கள். இவற்றைஇயன்ற வரை குறைக்கவேண்டும்

சாத்விகங்களும், சிறிது ராஜசம் கலநத சாத்விகங்களு மான பாகல, வெண்டை, சுணடை, அவரை, புடலே, மா, பலா, நல்ல கததிரி, பரங்கி, பூசுணி, கொததவரை முதலிய காய்களும். வாழையின காய, பூ, தண்டும, சேமபு, கருணைக் கிழங்குகளும, கீரைத் தண்டும, அகத்தி, தூதுவேளை, பொன்னாங்கண்ணி. அறுகீரை, முளைக்கீரை முதலிய கீரை வகைகளும புஜிக்கததக்கவை.

பகலில ஒரு நேரமும் இரவில் ஒரு நேரமும் ஆகஇரண்டு நேரமே புஜிப்பது தககது அதையும் இனிமை கணடு வயிறு புடைகககத திண்ணாமல் பகவத் ப்ரசாதம எனற ப்ரதிபத்தியோடு (எண்ணத்தோடு பாவசுததியோடு) மித மாகப் புஜிததல் நலம்

இரவில தளிகை கண்டருளப பண்ணுதல்

பகலில் தேஹ யாததிரையின் பொருட்டு வெளியில் சென்று காரியம செயயவேணடிய நிரப்பநதமுளளவாகள் இரவில சுத்தராய இருக்க இயலாது அததகையவாகள் கண்டஸ்நானம செய்வது மறறவாகள் கை கால் அலம்பி, வாய கொபபளித்து மந்தர ஸநானம பண்ணி சந்நிதியில் தண்டம சமாப்பித்துத திருக்காபபு நீக்கி,

"இநதிரனோடு பிரம னீச னிமையவரெலலாம
மந்திர மாமலா கொண்டு மறைநதுவராய வநதுநின்றர்
சந்திரன மாளிகை சேரும சதுராகள வெள்ளறை நினறுய
அநதியமபோ திதுவாகும அழகனே காபபிட வாராய்"

என்று திருவநதிக் காப்பாகக் காப்பூரராததி செய்து வட்டில்களை யலமபிப் புதிய தீாததம சோதது அர்கய பாதய ஆசமனீயங்கள சமர்பபித்துப பிறகு சமரயாசிதம் போல் ஸ்ரீசைலேச தொடங்கித திருப்பலலாணடு, அமலனாதி பிரான், கண்ணிநுண் சிறுததாமபு, ராமாநுஜ கற்றந்

தாதி, உபதேச ரத்நமாலை முதலியவை முற்றுமாகிலும் முதலும கடைசியுமாகிலும சேவித்து (ஸ்தோத்ர ரத்நம், எதிராஜவிம்சதி முதலிய ஸ்தோத்ரங்களையும் சேவிக்கலாம்). தளிகை கண்டருளபபண்ணி அாக்ய கணடூஷ அர்க்ய பாதய அாகய ஆசமானீய அாக்யங்கள் சமர்ப்பித்துத திரு வொற்றுடை யொற்றி சய்யாசனம் சமர்ப்பித்து மாணிக்கம் கட்டி, மனனு புகழ்ப் பாசுரங்கள் சேவிததுத் திருக்காப்பு சோத்தல்வேண்டும.

பிறகு ப்ரசாதப்பட்டு கை, வாய், காலலம்பி ஆசமனம் செய்து படுககும்போது, 'கலலும் கனை கடலும்', 'பனிக் கடலில', 'அரவத்தமளி', 'அநநதன் பாலும்' பாசுரங்களைச் சேவிதது அநதாயாமிப் பெருமாளைத் திருக்கண் வளர்த்தி பகவத்யானததுடன் சயனித்துக் கண்ணுறங்க வேண்டும். வடககில் தலை வைததுப் படுககலாகாது (நிதயாநுஷ்டானம் திருவாராதனக்ரமம் அப்படியே அநுஷடிக்க முடியாவிட்டா லும் தன் சக்திக்குக் குறைவின்றி இயன்றரை அநுசந்தித்து அநுஷ்டிக கலாம்,)

(அதிகாலை ப்ராம்ம முஹூர்த்தத்தில எழமுடியாவிட்டா லும் சூாயோதயத்திற்கு முன் எழுந்திருத்தல் வேண்டும. சூாயோதயம் வரை உறங்குவது பாபம். ஆயுசும் ஆரோக்ய முமகுன்றும்)

பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு ஓடிவந்தென்
மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ!
தனிக்கடலே தனிச்சுடரே தனியுலகே என்றென்று
உனககிடமாயிருக்க என்னை உனக்குரித்தாக்கினையே.

கலலும கனைகடலும் வைகுந்த வானாடும்
புலலென் றொழிநதனகொல் ஏபாவம—வெல்ல
நெடியான நிறங்கரியான உள்புகுநது நீங்கான்
அடியேன துள்ளததகம

அநநதன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாக வைத்தென் மனநதனுள்ளே வந்து வைகி வாழச்செயதா யெம்பிரான்

நினைந்தென்னுள்ளே நின்று நெக்குக் கண்கள் அசும்பொழுக
நினைந்திருந்தே சிரமந் தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே!

அரவத் தமளியினோடு மழகிய பாற்கடலோடும்
அரவிந்தப்பாவையுந் தானும் அகம்படி வந்துபுகுந்து
பரவைத்திரை பலமோதப் பள்ளிகொள்கின்ற பிரானைப்
பரவுகின்றான் விட்டுசித்தன் பட்டினம் காவற்பொருட்டே.

ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பெண்களின் ஒழுக்கம்

வைணவப் பெண்கள் பாத்தாவுக்கு முன் படுக்கை விட்டு எழவேண்டும் எழுந்து பாத்தாவுக்கும் பகவத் சந்நிதியிலும் தண்டம் சமர்ப்பித்து முன்கூறியபடியே ஜலமலங்கள் கழித்து சுத்தி (சௌசம்) பண்ணிக்கொண்டு பல் விளக்கி, வாய், கைகால் கழுவி ஆசமனம் செய்த பின் வாசலையும் பெருக்கி வாரிக் கொட்டிச் சாணநீர் தெளித்துச் சுத்தி செய்து கோலமிட வேண்டும் பாத்திரங்களைப் புளி, திருத்துழாய மண் அல்லது சாணம் கொண்டு தேய்த்துச் சுத்தம் செய்து கழுவிக் கவிழ்த்து வைத்த பிறகு ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும்

சுமங்கலிகள் நாள்தோறும் கண்டஸ்நாநம் செய்து மஞ்சள் பூசி மஞ்சள்நீரை சிரசில் புரோக்ஷித்து (தெளித்து)க் கொள்ளவேண்டும்

ஏகாதசி, அமாவாசையை, கரஹணம், அயநம் முதலிய புண்ய காலங்களிலும், சிராத்தம் முதலிய விரதோபவாச நாள்களிலும் சண்டாளா, மிலேச்சா, நாய், பன்றி, காக்கை முதலியவை தீண்டியபோதும், கணவனோடு கலவி ஏற்பட்ட காலத்திலும் சிரஸ்நானம் செய்தல் வேண்டும் சுமங்கலிகளும் அமங்கலிகளும் ஆடையின்றி ஸ்நாநம்பண்ணலாகாது. ஸ்நாநம் பண்ணிய பிறகு ஆசமனம் செய்து உலர்ந்த மடியாயுள்ள வஸ்தரத்தை உடுத்துத் திருமண் தரிக்கவேண்டும். பெண்கள் நாசியின் மேல் பாகத்தில் புருவங்களின் மத்தியில் சந்திரன் பிறைபோல் திருமண் (பீடம்) தரித்து அதன் மேல் தீபரேகை போல ஸ்ரீசூர்ணம் தரிக்கவேண்டும். திருமண்

இல்லாமல் வெறும ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் தரிக்கலாகாது. திருமண், ஸ்ரீசூாணங்களை மற்றும் பதினோரிடங்களிலும் அவ்வவ் மநதரங்களோடு கைகாட்டிக் கேசவாதி பெருமாள் மநதரங்களாலும, ஸ்ரீதேவ்யாதி பிராட்டி மந்த்ரங்களாலும் அஞ்சலி பண்ணிக் கை கூப்பிககொண்டு வாக்ய குருபரம பரை, திருமநத்ரம், த்வயம, சரமஸ்லோகம, ஆசார்ய தனியன்களை யநுசநதிக்கவேணடும். பிறகு சுத்தி செய்த பாத்திரங்களில் தளிகைககும திருவாராதனத்துக்கும, தாகததுக்கும, வெளி உபயோகத்துககும தனிததனியாக தீர்த்தம் நிறைததுச் சுத்தம் செய்த இடத்தில மூடி வைகக வேணடுமெ. பிறகு சோதித்துக கவிழ்தது வைதத பாத்திரங களை நீர் விடடு நனகு அலமபிக் காய்கறி பதாாததங்களையும நன்ருகக் கழுவி எடுத்து வைதது அரிசி, பருபபு முதலியவற றையும சோதிததுத் திருப்பலலாண்டு, சிருபபாவை, ராமாநுஜ நூற்றந்தாதிகளை அநுசந்திததுக்கொண்டே தளிகை செய்யவேணடும்

திருவாராதனம, போஜனம முடிந்தபிறகு தாம்பூலம் தரித்துச் சந்தனம், புஷபம், கண்மை முதலியவற்ருல் தங் களை அலங்கரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அமங்கலிகளுக்கு இவை ஆகா. ஆபரணங்களும் அணியலாகாது.

பூப்படைந்தால் (மாதவிலககு ஏறபட்டால்) மூனறு நாள்கள் (மூன்று இரவு கழியும்வரை) வீட்டில கலககாமல் மறைவிடத்தி லிருக்கவேண்டும், நான்காம் நாள எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்தபின் வீட்டிற்கு வரலாம. தளிகை பணண லாகாது. அன்று பண்ணும் தளிகை பெருமாளுககும் அதிதி கட்கும் உதவாது. ஐந்தாம் நாள் சுதத ஸ்நாநம் செய்த பிறகே தளிகை பண்ணலாம்

ஸ்நானம் பணணி மடி யுடுததி உடனே திருமண் காப் பணியவேணடும் திருமணிலலாமல் தளிகை பண்ணலா காது. மஞ்சள் பூசிக் கொளளாமல் குளிததால சுததியில்லை.

பொய், மிக்க சினம், கடுஞ்சொல், கோள் சொல்லுதல், புறங் கூறுதல, பொறாமை, வீண் பேச்சு, ஊாவம்பு, கண்ட கண்ட கதைப் புததகங்கள் படிததல், திரைப்படக காட்சி முதலியவறறைத் தவிாககவேணடும்

கணவனுக்கு முன உண்ணல, கணவனோடு உடனுண்ணல் கூடாது யாத்ரை வழி நடையில ஒனறாய் உண்ணுதல் குற்றமனறு. கணவனுச்கு மாறாக நடத்தல், எதிர்ததுப் பேசுதல, கடிந்து பேசுதல முதலியவை தவிர்க்கவேணடும்.

சூரியோதயம் வரை உறங்கல, பகலில் உறங்கல கூடாது பகலில உறங்க நோந்தாலும துக்கத்தால் அழுதாலும ஸநாநம் பணணவேணடும பிற புருஷர்களைத தொடுதல், அவர்கள தனனைத தொட இசைதல், அவர்களோடு சரசமாகச் சிரித்துப் பேசுதல கூடாது

திருமண, ஸ்ரீசூர்ணம தரிககாமல குஙகுமம, சாந்து அணியலாகாது ஸ்ரீசூாணததின மேல பஸ்மம, குங்குமம், சநதனம முதலியவறறைத தரிக்கலாகாது

கடையில் விற்கும பன, பிஸகட், உடைததகடலை, வோகடலை, அவல், பொறி முதலியவறவற வாஙகித் தினணலாகாது முடிநதளவு ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயாசாரத்திற்கு இழுககினறி நடநதுகொளளவேணடும்,

உடற கறபைப் பேணுவது போல உயிர்க கற்பையும் பேணிக் காககவேண்டும அதாவது பிற தெய்வஙகளுககு ஆட்படலாகாது—மறநதும புறந் தொழலாகாது

ஞானமும அநுஷ்டானமும்

வைஷ்ணவாகள் பெரியோரை யடுத்துக் கற்கத் தகக நூலகளைக கற்று அதற்குத தக நிற்கவேண்டும (கற்றபடி ஒழுகவேண்டும) கறகத தகக கலவி பொதுக்கல்வி, சிறபபுக் கல்வி யென இருவகைபபடும பொதுக கல்வி தமிழ், வட மொழி இலககண இலக்கியங்களும், அம்மொழிகளிலுள்ள செய்யத் தக்கவை செய்யத் தகாதவற்றை அறிவிககின்ற

அறநூல்களும இவற்றை ஐயம திரிபறக் கறக வேண்டும. கற்றபடியே விடவேண்டியவறறை விட்டு (செய்யத தகாதவறறை விட்டு)ச் செயயவேணடியவற்றைச் செயயவேண்டும (விவேக பலம வீடு பற்று' பகுததறிவின பயன் விடுவதும் பறறுவதும.

செயயத தகாதவை

பரஹிமசை

பரஹிமசை செய்யலாகாது. (அதாவது தன்னையும பகவத் பாகவத விரோதிகளையும் தவிாதத பிறாக்கும, பிற உயிாகடகும் இமசை, கொலை முதலிய தீங்கு செய்யலாகாது).

பரதார பரிகரஹம்

பிறர் மனைவியரை விருமபுவதும அநுபவிப்பதும கூடாது பரதாரம் என்றது மணமாகாத கன்னியர், விதவைகள், வேசிகளுக்கும பொருந்தும இது சாஸ்தர விரோதம மட்டுமன்றி இமமையில உலகப் பழிப்பும் மறுமையில நரகத்தையும் விளைககும

தனனை யொழிநத பிறரை நிந்திப்பதும், பகவத் பாகவதா தவிாதத மற்றவர்களை ப்ரயோஜனத்துக்காகத் துதிபபதும செய்யலாகாது

அசதயகதனம—பொய பேசல்

பொய சொலலலாகாது பொய பிறர்சகு நனமை விளைக்குமாளுல பேசலாம அது பொய்யன்று, மெய எனப படும். உணமை பேசினும அது பிறாக்குத தீமை பயககுமாஞல் அது மெய்யனறு, பொயயின்பால் படும அமமெயயும பேசத் தக்கதன்று

அபக்ஷ்ய பக்ஷணம்

அதாவது சாஸ்தரங்களில உண்ணத தகாததென்று விலக்கிய உணவுப் பொருளகளை உண்ணலாகாது. ஆஹார நியதியில முன்சொன்னபடி ஜாதி ஆசரயண நிமிதத

தோஷ பதாாத்தங்களேயும, ராஜஸ தாமச பதார்த்தங்களே யும, மது மாமசாதிகளேயும் புசியா தொழியவேண்டும

பகவதபசாரம்

பகவானிடத்தில் அபசாரப்படலாகாது பகவதபசார மாவது ஸ்ரீய பதியான பரதெய்வமான நாராயணனே ப்ரம ருதராதிகளான சிறு தெய்வங்களோடு சமமாக நினேபபதும, பகவதவதாரங்களே—ராமகிருஷ்ணுதியரை மனுஷ்யரோடு சமமாகநினேததலும, பகவானுடைய அாசசா விக்ரஹங்களே இனன திரவியத்தாலானது என்று தாழ நினேககையும, பக வதாலயஙகளில் உள்ள பகவத்ரவயத்தை அபகரிக்கையும

பகவானுக்கு மிக ப்ரியமான திரவியம் ஆதமா. அதைத தனனதாக அபிமானிககை மிகப பெரிய பகவதரவ் யாபஹாரம.

பாகவதாபசாரம்

பாகவதாகள திரவயததைக் கவர்தல, அவாகளுக்குத் தீஙகு விளேததல, அவாகளே நிநதிததல் முதலியவை பாகவ தாபசாரம பாகவதாபசாரஙகளில மிகக கொடியது அவர் கள் பிறநத ஜாதியைக கொணடு தாழநதவாகளாக நினேத் தல் பகவதாபசாரபபட்டவாகளும உய்வு பெறலாம பாகவதாபசாரப் பட்டவர்களே பகவான் மனனிககவே மாட்டான, நாசமே பலிககும ஆகையால இவவிஷயததில மிகவும் குறிககொண்டு வாழககை நடதத வேண்டும. எவவளவு ஜ்ஞான பக்தி வைராக்யங்கள இருந்தாலும பய னில்லே பாகவதாபசாரம அழித்து விடும்

அஸஹ்யாபசாரம்

பகவத் விஷயத்திலும பாகவத விஷயத்திலும ஆசாாய விஷயததிலும உயர்த்தி (பெருமை) கண்டால் அதை சஹிக்கமாட்டாத பொறுமைக் குணமும, ஆசார்ய பக்தாக் குப் பண்ணும அபசாரமும அசஹ்யாபசாரமே. பகவானே ஸஹிக்க மாட்டாத அபசாரங்கள் சில வுணடு. அவை அசஹயாபசாரம எனறும கூறலாம

ஜீவன வருத்தி

வாண ஆசிரமங்களுக்குப பொருநதாத காரியங்களைச் செயது ஜீவிக்கலாகாது. கூலிககாக பகவத் கைங்காயங் களைச செய்து ஜீவிககலாகாது ததீயாராதனை, உத்சவ கைங் காயம முதலியவறறின பேரால் பணம வசூலிதது ஜீவிகக லாகாது.

தன்னைத தாழத்திக் கொணடு சமசாரிகள (பகவத் விஷயததில ஈடுபடாமல, உலகியல வாழககையையே முகய மாககொண்டு ஐமபுலன இன்பங்களிலேயே ஆழநதவாகள) ஏவின காரியததைச செயது ஜீவிபபதும, அவாசளைப் போறறிப புகழ்நது இசசகம பேசி அவாகள் கொடுககும் பிச்சைக காசு கொணடு ஜீவிப்பதும செயயலாகாது

பணததை வடடிக்குக் கொடுத்து அவவட்டியினாலேயே ஜீவிககலாகாது அபபடி வட்டி ஜீவனம செய்யும கடடாயம ஏறபட்டாலும் பேராசை கொணடு அதிக வடடி வாங்க லாகாது

அடிககடி நீதிஸதலங்கள சென்று வாதி ப்ரதிவாதி களுக்கு அநுகூலம செய்தும் பொய் சாட்சி கூறியும் ஜீவிகக லாகாது

தான வைஷ்ணவன் என்பதே காரணமாக பாகவதாகளை நிர்பநதிததுப் பொருளுதவி பெற்று ஜீவிக்கலாகாது. ரயில் வண்டி, பஸ முதலியவற்றில் பயணச்சீடடு வாங்காமல் ப்ரயாணம் செயவதும, அகபபடடுக் கொண்டால் அதிகாரி களிடம் பலலைக் காட்டிக் கெஞ்சிக் கூத்தாடுவதும் கூடாது. இது வைஷ்ணவத்துக்கு மிக்க இழுக்கு

தாமபூலத்தோடு புகையிலை போட்டுக கொள்ளுதல், மூக்குததூள் உறிஞசுதல், பீடி, சிகரெட், சுருட்டு, கஞசா முதலியவற்றை உபயோகிததல் கூடாது

ஓட்டல உணவுகளையும், பன், ரொட்டி, பிஸகட், காபி முதலியவறறையும் உட்கொள்ளலாகாது இது ஆசாரத்தை மட்டுமன்றி ஆரோகயத்தையும கெடுக்கும்

பாதர ஜலததை நேராகக காலில சேர்த்துக காலலம்ப லாகாது ஜலததைக கையில விட்டே அலமப வேணடும. கிருஹஸ்தன் பித்ரு காயஙகளான தாப்பண சிராததங்களைச் செயயாமல விடலாகாது ஏனெனில இது பகவதாஜ்ஞாரூப மான பகவத கைங்காயம

பிதருககள வைஷ்ணவர்களா? அவாகளை ஆராதிகக லாமா? அது தேவதாநதர பஜனமாகாதா? என்று வினவ லாம

பிதருககளைக கோவில கட்டி பரதிஷ்டித்து யாரும வணஙகுவதிலலை கிருஹஸதாகளால ஆராதிககபபடவேண டியவாகளாய சிருஷ்டியிலேயே பகவானால படைககப்பட்ட வாகள பிதருதேவதைகள அவாகளை ஆராதிக்குமபடி பக வான் விதிககின்றான மனிதன பிறக்கும்போதே பித்ருக் களுக்குக கடன பட்டவனாகவே பிறககின்றான இது பஞ்ச மகா யஜ்ஞஙகளிலே ஒன்று (பரஹம யஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பிதரு யஜ்ஞம, மநுஷ்ய யஜ்ஞம, பூத யஜ்ஞம) (கடன்— ரிஷி கடன, பிதரு கடன, தேவர் கடன) எலலா யஜ்ஞங களுககும போகதா (அநுபவிப்பவர்) பகவானாகிய நாரா யணனே ஹவயகவயங்கள இரணடையும புஜிபபவன் நாரா யணனே (ஹவயம—தேவர்கள உணவு—ஹவிஸ கவயம— பிதருககள் உணவு—ஸவதா) பிதருககளுககு அநதாயாமியா யிருநது பகவானே புஜிககின்றான ஆகையாலே இது தேவதாநதர ஆராதனமாகாது யாகங்கள போல இதுவும் பகவதாராதனமே

பிதருககள தஙகள கோதரத்தில ஒருவன வைஷ்ணவனா னால, 'எஙகள குலததில வைஷ்ணவன தோனறினான என்று தோள கொட்டிக் கூததாடுகின்றாாகள்'' என்கிறது வேதம். இபபடிபபட்டவாகள வைஷ்ணவர்களே! ஆதலால ஸவரூப விரோதமுமன்று

ஏகாதசி

ஏகாதசி மாதமிருமுறை இரு பக்ஷஙகளிலும வரும். ஏகாதசியில உண்ணலாகாது. பகவான் உகந்ததிதி ஏகாதசி.

இதற்கு ஹரிவாசரம (ஹரியின நாள்) என்றே பெயர் ஏற்பட்டுளளது. ஏகாதசியில் உணபவனை பிரஹ்மஹத்தி முதலிய பாபங்களை சூழநது கொளளுமட அனறுணணும் உணவு நாயின் மலததோடு ஒககும பிற காரியங்களை விட்ட துறவிகளும் ஏகாதசியை விடலாகாது. ஏகாதசியில உபவாச மிருககவேண்டும இயலாதவாகள் நொய்க கஞ்சி, பழம, பால், மோா உடகொளளலாம். இப்பொழுது பலரும் பூரி, தோசை, இட்லி முதலியன செய்து புசிககின்றாகள். அது அவவளவு உகந்ததனறு ஆயினும அது பெரு வழககாகி விடடது ஆயினும் அவற்றை மிகக குறைத்துக கால வயிறறு ஆகாரமாகக் கொளவது நலம. வயிறு நிறைய புசிக்கலாகாது

ஏகாதசியில் திருமஞசனமசெயது விசேஷமாக பகவானை ஆராதிக்கவேண்டும் நாள் முழுவதும பகவத குணுநுபவம் பண்ணி நற்போது போக்கவேணடும். விதிபபடி உபவாச மிருந்து இரவு கண விழிதது விரதம் அநுஷ்டிப்பவர்கள் விருமபிய பலன்களையும் மோக்ஷத்தையும் அடைவா. அமப ரீஷன், ருக்மாங்கதன முதலியவர்கள ஏகாதசி விரத மநுஷ டிதது முக்தி பெற்ருாகள் ஆனுல் ப்ரபந்நர்கள் பலனுக காக அநுஷடிக்க மாட்டார்கள், அநுஷடிககலாகாது பகவ தாஜ்ஞை, பகவத் கைங்கர்யமென்றே அநுஷடிககவேண்டும.

மாதம இருமுறையாகிலும வயிறறுககு ஓய்வு கொடுகக வேணடும் மாத மிருநாள படடினி கிடபபது உடம்புககு ஆரோக்யம் ஆரோகயததுககாக படடினி கிடககச சொன்னுல போஜனபரியாகள பொருட்படுதத மாட்டார் கள் விதிததால பயநது செயவாாகள இபபடி ஆரோகயத் தையும கருததில கொணடே சாஸதரம் விதிக்கினறது

துவாதசியில துவரம்பருப்பு, கத்தரிககாய சேர்த்துக் கொளளலாகாது. அகததிககீரை, சுணடைககாய், நெல்லிக் காய் அவசியம் சோககவேணடும் துவரம பருபபுக்குப பதில் பயறறம்பருபபு சேர்த்துக கொள்ளவேண்டும். அமாவாசை

சிராத்த நாள்களில துவரமபருபபு, கததரிக்காய் ஆகாது. பயிற்றமபருப்பு சோததுக கொள்ளவேணடும.

சிராதத தாப்பணங்களை வைஷ்ணவ ரலலாதாரைக கொணடு செயவிககலாகாது வைஷ்ணவ ப்ராஹமணர் களைக் கொணடே செயயவேணடும். அவைஷ்ணவாகளைக் கொணடு செயபவன பிதுராகட்கு மல மூத்ரங்களைக் கொடுததவனுவான

தான் விழுபபாக (மடியிலலாமல—சுததமிலலாமல) இருக்குமபோது மடியாயிருக்கும பாகவதாகளைத் தொட லாகாது தான மடியாயிருககுமபோது விழுப்பாக இருககும ஜ்ஞாநுதிகரான பாகவதாகளைத் தொட நேரநதால் ஸ்நானம பணணலாகாது

கோவில்களில சென்றால் சந்நிதி வரையிலும் செருப்பு மாட்டிக் கொண்டு செலலுதல், ப்ரதக்ஷிணம் செய்யும் போது த்வஜஸதம்ப விமான நிழல்களை மிதித்தல, காலை நீட்டி உடகாருதல, வீண கதை பேசுதல, உறஙகுதல்,மஹா பாகவதரலலாத சாதாரண வைஷ்ணவாகளை வணஙகுதல், வீட்டிலிருநது கொணடு சென்ற உணவை உண்ணுதல், பகவானிடம பலபராாததனை செயதல முதலியவறறைச் செய்யலாகாது

ஆசாாயர், பெரியோர்கள நிழலையும மிதித்தல, தாண டுதல செயயலாகாது விமானம முதலியவற்றின நிழல நெடுகியிருநதால, அடிபபகுதியில கடநது செல்லவேணடும

சிராதத தாபபண தினஙகளிலும, சிராதததின முன் நாளிலும இரவில் உணணலாகாது சிராதத தர்பபணஙகள செய்துவிட்டு இரவில் மனைவியோடு புணரலாகாது அது கொடிய பாபம

பகலபுணர்ச்சி எப்போதும் செய்யலாகாது மனைவியைப் புணர்வதும் பூப்படைநது சுத்தியடைந்த நானகாம நாள் தான் செய்யத்தககது மற்ற நாளகள் உகந்ததல்ல இபபடி யிருபபவர் ப்ரம்மசாரியாகக கருதப்படுவார்

புணர்ச்சி ஏற்பட்ட காலததில ஸநாநம பண்ணுமல் எதையும, யாரையும தீண்டலாகாது. பெரியோாகளும் பெருமாளுககும் தணடனிடலாகாது

நின்றுகொண்டு சிறுநீா கழித்தலும், நீா பருகுதலும் செயயலாகாது குடித்து மிசசம் வைதத நீரை மீணடும குடிககலாகாது

குழநதை பிறநதால் பெற்ருோாககுப பத்து நாள தீட்டுணடு குறைப பிரசவமாளுலும் எத்தனை மாதததில் கருக கலைநததோ அததனை நாள தீட்டு உணடு. குடும்பத் தில யாரேனும இறநதால பதினைநது நாள தீட்டுணடு: (பராமணரலலாதாாககு அப்படிபபட்ட ஆசௌச (அசுசி) காலஙகளில படுககையில படுககலாகாது எணணெய ஸநாநம, க்ஷவரம கூடாது, பணடிகைகள கொண்டாட லாகாது, சுபகாரியங்கள் செயய ாகாது, திருவாராதனம பணணலாகாது; சந்நிதிககுப போகக கூடாது, கோஷ்டி களில கலநது கொளளககூடாது

மரணததீட்டு இறநதவாகளுடைய உறவின நெருக்கம தூரததிறகேறப ஸநாந மாததிரம, ஒரு நாள, மூனறு நாள, பதினைநது நாள எனறு இபபடித தீட்டு நாளகளில விததி யாசம உணடு அவறறைப பெரியோாிடம கேட்டறிக. பெணகளிடம ஆசாரஅநுஷ்டானஙகளில குறைபாடு நககும் பாாததபோ தொருபடியும, பாாககாதபோ தொருபடியும செயயககூடும அதறகாக அவாகளை அடிககலாகாது அனபு காட்டி நல்வாாத்தைகளால திருததிக்கொளள வேணடும

ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளின சிறபபுக கலவி

அநுபவ கரநதஙகள

பொது நூலகள பறறவேணடியவறறையும விடவேண டியவறறையும உணாத்தும அஙஙனனறிசசே விசேஷ நூல கள பறறவேணடியவற்றையே அறிவிககும வைஷ்ணவா களுககு அததகைய விசேஷ சாஸதாஙகள எவையெனில தமிழமொழியில ஆழவாாகள் அருளிசசெயத திவய பரபந

தங்களும, அவறறுககு ஆசாாயாகள ரத்நங்களேயும், பவளங்களேயும் கலந்து கோத்த மாலே போல தமிழையும் வடமொழியையும் அழகாக அருளிச்செய்த வ்யாக்யான க்ரந்தங்களும், ரஹஸ்ய கரந்தஙகளும், வடமொழியில் பராசரா, சாண்டில்யா முதலிய பரமரிஷிகள அருளிய விசிஷ்ட பரம தாமசாஸ்தரஙகளும, ஆசாாயாகள் அருளிய ஸதோத்ரங்களும விசேஷ சாஸதரஙகள (சிறபபு நூல்கள)

அருளிசசெயல் சநதை

வைஷ்ணவாகள வைஷ்ணவத்வ பூாததிக்காகக் கற்க வேண்டிய நாலாயிரம பாசுரங்கள் கொண்ட திவ்ய ப்ரபநதம் இருபததுநானகு பரபந்தஙகளேக் கொண்டது இப்ப்ரபந்தஙகளே முறைப்படிக் கற்கவேணடும முறைப்படிக் கற்கையாவது புததகததைப் பாாததுத் தானே பாடம் பண்ணுமல் ஆசாாயரிடமாவது, பரம பாகவதர்களிடமாவது சென்று தணடம் சமாபபித்து ப்ராாததிததுச் சந்தை சொல்லிக்கொணடு கற்கவேண்டும்

சந்தையாவது. பெரியவர்கள் பாசுரஙகளேப் பதம் பதமாகப் பிரிதது முன்னே உருசசொலல பினனே மும்மூனறு முறை சொலவது இபபடிப பலமுறை சநதை கேட்டுக கறகவேண்டும நாலாயிரமும் கற்ருல் நனறு முடியாவிட்டால நாலாயிரததில் மணவாள மாமுநிகள் தொகுததருளிய நிதயாநுசநதானம் கற்றபின திருவாயமொழியாகிலும சந்தை கேடடுக் கற்கவேண்டும திருவாய்மொழி கல்லாதவாகட்கு வைஷ்ணவத்வ சிததியில்லே "சநதங்க ளாயிரமும் அறியக் கறறும் வலலராளுலிறே வைஷ்ணவத்வ சிததி" எனகிறது ஆசார்ய ஹ்ருதயம் ஆழவாரே, "அறியக் கறறு வல்லார் வைடணவர் ஆழகடல ஞாலத்துளளே" எனறருளிச் செய்துள்ளாா் ப்ரபந்தங்களில் ப்ரதானமானது திருவாய்மொழி.

வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் பல்லாண்டுகள் ஏதையெதையோ வருந்திக் கற்கின்றுர்கள் உயிரின் வாழ்க்கைக்காகத திருவாய்மொழி யாகிலும் கற்கவேண்டாவா?

இருபத்துநான்கு ப்ரபந்தங்கள்

நம்மாழவார் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் நான்கு அவை திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாயமொழி எனபன இவை முறையே ருக், யஜுஸ், அதர்வணம, சாம வேதங்களின் சாரம் சாமவேதம் வேதங்களில ப்ரதானம போலே இவற்றில் திருவாய்மொழி ப்ரதானமாயத தனிச் சிறபபுடையது

வேதங்களுக்கு ஆறு அங்கங்கள் உண்டு. அது போல நம்மாழ்வாரின தமிழ் வேதங்களுக்குத் திருமஙகைமன்னன் அருளிய ஆறு பரபந்தங்கள் அங்கங்கள் அவை பெரிய திருமொழி, திருஎழுகூற்றிருககை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருககுறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் எனபன.

வேதஙகளுககு உபஅஙகஙகள் சிலவுணடு அதுபோல் மற்ற ஆழ்வாாகள ப்ரபந்தங்கள் தமிழ வேதங்களுக்கு உபாங்கஙகள அவை பெரியாழவார் அருளிய திருப்பலலாண்டு, பெரியாழவாா திருமொழி, ஆணடாள் அருளிய திருபபாவை, நாச்சியார் திருமொழி, குலசேகரப் பெருமாள அருளிய பெருமாள திருமொழி, திருமழிசைப் பிரானருளிய திருசசநத விருத்தம, நானமுகன திருவநதாதி, தொணடரடிபபொடியாழவா ரருளிய திருமாலை, திருபபளளியெழுசசி, திருபபாணாழவாா அருளிய அமலனாதி பிரான, மதுரகவியாழவா ரருளிய கணணிநுண சிறுததாமபு, பொயகையாழவா ரருளிய முதல திருவந்தாதி, பூததத்தாழ்வா ரருளிய இரண்டாம் திருவந்தாதி, பேயாழவா ரருளிய மூன்றாந திருவந்தாதி ஆக பதினொனகு ப்ரபநதஙகள் உபாஙகங்கள

திருபபல்லாணடு, திருப்பாவை, கணணிநுண சிறுததாமபு இமமூனறும் உபாஙகங்களாயினும மறறொரு தனிப் பெருமை யுண்டு வேதததுககு பரணவம போல தமிழ வேதததுககுத் திருபபல்லாணடு ப்ரணவம வேதததுககு-

உபநிஷத் போலே தமிழ வேதத்துககுத திருப்பாவை உப நிஷத சகல வேத சாரமான திருமநதரததுககு நமபபதம போலே திவய பரபநததததுககுக் கணணிநுணசிறுததாம்பு. இவையெலலாம வைஷ்ணவாகளுககு மாபெருந் தனம; வைததமாநிதி பெரும பாகயமாகக கிடைதத இச்சீரிய நிதிகளை இழககாமல அறியக கற்று அநுபவிககவேணடும அது நமது கடமை

ஆத்மா உஜ்ஜீவிப்பதறகு அறியவேணடிய பரமார்த தங்களெலலாம இடரபநதஙகளில பொதிநதுளளன வேத வேதாந்தஙகளால அறியமுடியாத அாததஙகளை எலலாம இபரபநதஙகள் தெளிவுபடுத்துகினறன தோணட சுரககும மணறகேணி போல இபரபநதஙகள் அறிவுடையாரின அறிவுககேறபப பொருள சுரககக்கூடியவை

வ்யாக்யான நூல்களை

திவய பரபநதம் நாலாயிரத்திறகும் பெரியவாசசான பிளளை எனனும ஆசார்ய சிரேஷடர் வயாக்யானம் செய துள்ளாா இவர் திருவாயமொழிககுச் செயத வ்யாகயானத் திறகு இருபத்து நாலாயிரப்படி என்று பெயா இருபத்து நாலாயிரப்படி எனபதறகு இருபத்து நாலாயிரம கரநதங் களின் அளவு கொணடது எனறு பொருள் ஒரு க்ரந்த மென்பது முப்பத்திரணடு எழுத்துககள கொண்ட (அநுஷ டுப்) சுலோகம

வயாகயான சக்ரவாததி என்று பிற மதத்தினராலும் கொணடாடப்படும இவா ரஹஸ்யதரயததிற்கு நிகமனப படி என்னும் சுருககமான உரையும் பரநத ரஹஸயம எனனும விரிவான வயாக்யானமும இயறறியுள்ளாா.

உடையவா அருளிய கதயதரயத்திற்கும் ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிய ஸதோதர ரத்நத்துக்கும் சதுஸலோகிககும வயாக் யான மருளிசசெய்துளளாா.

ஸ்ரீராமாயணததில எழுநூறு சுலோகங்களைத தோந் தெடுதது ஆசசாயமான வ்யாக்யான மருளிச்செயதுள்

ளார் அது தனி ஸ்லோக மென்று வழங்கப்படுகிறது. பாரதாதி தனி ஸ்லோகமும இன்னும சில க்ரந்தங்களு மருளிச்செய்துள்ளார இவ ரருளிசசெய்த திருப்பாவை வ்யாக்யானம் மூவாயிரப்படி எனப்படும்,

திருப்பாவைக்குத் திருநாராயணபுரத்து ஆய் என்னும் ஆசார்யா ராயிரப்படி, நாலாயிரப்படியாக இரண்டு வ்யாக்யானங்களும், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானமும் அருளியுள்ளார்கள

திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து வ்யாக்யானங்கள் அமைந்துள்ளன அவை: திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிய ஆறுயிரப்படி, நஞ்சீயர் அருளிய ஒன்பதினாயிரப்படி, வாதிகேசரி அழகிய மணவாள சீயர் அருளிய பன்னீரா யிரப்படி என்னும் உரை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிய இருபத்து நாலாயிரப்படி, நம்பிள்ளை காலக்ஷேபத்தில் அருளியதை வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை அப்படியே ஏடு படுத்திய முப்பத்தாறுயிரப்படி என்னும ஈடு என்பன.

இஃதன்றியும் மணவாளமாமுநிகள் தமது ஆசார்யர்க்ஞாகச் செய்தருளிய திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி என்னும் ப்ரபந்தத்தில திருவாய்மொழியின ஒவ்வொரு பதிகத்தின் சாரத்தையும ஒவ்வொரு வெண்பாவில அடக்கி அந்தாதித் தொடையாக அருளிச செய்துள்ளார

திருவிருத்தத்திற்கும் நம்பிள்ளை யீடும், அழகிய மண வாளப்பெருமாள வ்யாக்யானமும உள்ளன.

அமலனாதிபிரானுக்கும நம்பிள்ளை யீடும, நஞ்சீயர் வ்யாக்யானமும, தம்பிரான்படி வ்யாக்யானமும் உள்ளன.

பெரியாழ்வார திருமொழிக்குத திருவாய்மொழிப் பிள்ளை ஸ்வாபதேச வ்யாக்யான மருளிச செய்துள்ளார்.

ரஹஸ்ய க்ரந்தங்கள்

ஸ்ரீமத் பிள்ளைலோகாசார்யா ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களாகப் பதினெட்டு க்ரந்தங்களை யருளிச்செய்துள்ளார். அவை; 1 முமுக்ஷுப்படி, 2. தத்வத்ரயம், 3. அர்த்தபஞ்சகம்.

4. ஸ்ரீவசநபூஷணம், 5. அர்ச்சிராதி, 6. ப்ரமேயசேகரம், 7. ப்ரபந்ந பரித்ராணம், 8 சாரசங்க்ரஹம் 9 சமசார சாம்ராஜ்ய, 10 நவரத்நமாலை, 11 நவவித சம்பந்தம், 12. யாத்ருச்சிகப்படி, 13 பரந்தபடி, 14 ஸ்ரீய பதிப்படி, 15. தத்வசேகரம், 16 தனித்வயம், 17 தனிசரமம், 18. தனிப்ரணவம் என்பன.

பிள்ளைலோகாசார்யரின் திருத்தம்பி அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் ஆசார்ய ஹ்ருதயம் என்னும் ஆச்சார்ய க்ரந்த மருளிச் செய்துள்ளார். இதுவன்றியும் அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் என்னும் ஒரு க்ரந்த மருளிச்செய்துள்ளார் இது அருளிச்செயல் பாசுரத் துணுக்குகளைக் கொண்டே ரஹஸ்யத்ரய அர்த்தங்களை விளக்குவது

முமுக்ஷுப்படி, தத்வத்ரயம், ஸ்ரீவசநபூஷணம், ஆசார்ய ஹ்ருதயம் என்னும் நான்கு ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களுக்கும் மணவாளமாமுநிகள் வ்யாக்யான மருளிச்செய்துள்ளார்.

ஸ்தோத்ர க்ரந்தங்கள்

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரரத்நம், சதுஸ்லோகி, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த கத்யத்ரயம், கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த தாடீபஞ்சகம், பஞ்சஸ்தவம் (ஐந்து ஸ்தோத்ரங்கள்), பட்டர் அருளிச்செய்த ரங்கராஜஸ்தவம், ஸ்ரீ குணரத்நகோசம், நடாதூரம்மாள் என்னும் வரதாசார்யர் அருளிய ஸ்லோகத்வயம், ராமாநுஜ சதுஸ்லோகி, பரார்த்த பஞ்சகம், கஜேந்த்ரவரத ஸ்துதி, மணவாளமாமுநிகள் அருளிச் செய்த எதிராஜ விம்சதி, எறும்பியப்பா அருளிய பூர்வதின சர்யை, உத்தரதின சர்யை, வரவரமுநி சதகம் முதலியவை இயன்றவரை கற்று அநுசந்திக்கத்தக்கவை.

அர்ச்சிராதிகதி

ஆத்மாக்கள் தாங்கள் செய்த நல்வினை, தீவினைப் பயன்களை யநுபவிப்பதற்குச் செல்லும் மார்க்கங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை கர்ப்பகதி (தாயின்கர்ப்பத்தை யடையும்

வழி). யாம்யகதி (பாபம் செய்தவர்கள் பாபபலனை யநுவிக்க் யமலோகத்துக்குச் செல்லும் வழி) தூமாதிகதி (புண்யம் செய்தவர்கள் புண்ய பலாநுபவம் பண்ண சுவர்காதி லோகங்களுக்குச் செல்லும் வழி)

ஆர்ச்சிராதிகதி பக்தியினாலோ, ப்ரபத்தியினாலோ பகவதநுக்ரஹத்துக் கிலக்காகி புண்ய பாபங்கள் இரண்டும் கழியப்பெற்று பகவத் கைங்கர்யம் பண்ணப்பெற மீண்டும் திரும்பி வருதலில்லாத பரமபதம் என்னும் முக்தி யுலகம் செல்லும் வழி

முமுக்ஷுக்களால் அடையப்பெறும் இந்த ஆர்ச்சிராதி மார்க்கம் இங்கு சுருக்கமாக விளக்கப்படுகிறது கதி என்றால் மார்க்கம் என்று பொருள். ஆர்ச்சிஸ்ஸை ஆதியாக உடைய மார்க்கம் என்று இதற்குப் பொருள் அர்ச்சிஸ் என்பது ஒளிப் பொருள்களுக் கெல்லாம் அபிமானி தேவதை பரமபதம் செல்லும் முக்தாத்மாவை இந்த ஆர்ச்சிஸ் என்னும் ஆதி வாஹிக தெய்வம் முதலில் (ஆதியில்) வரவேற்று கௌரவிக் கிறது அதனால் ஆர்ச்சிராதிகதி என்று பேராயிற்று

கதி என்பதற்கு அடையப்படும் பலம் என்றும் பொருள் உண்டு பரமபத மடைந்து எம்பெருமானுக்குச் செய்யும் கைங்கர்யத்தால் பெறும் பேரின்பம் போலவே இவ்வார்ச்சி ராதி மார்க்கத்தில் இவவண்டத்தில ஆர்ச்சிஸ் தொடங்கி அண்டாதிபதியான ப்ரஹ்மா வரையுள்ள தேவர்களும், பரமபதத்தில நித்ய முக்தர்களும் இம் முக்தபுருஷனை வர வேற்றுக் கொண்டாடி கௌரவிப்பது பரமபதாநுபவம் போல பேரானந்த மளிப்பது ஆகையாலும் இப்பொருளும் மிகப் பொருந்தும்

இப் பரமபத யாத்ரைக்குத் திருவேங்கட யாத்ரை யையும், அக்ரூரனுடைய யாத்ரையையும் உவமை காட்டு கிறார்கள் நம்மாசார்யர்கள் திருவேங்கட மலையில் அப்பனைச் சேவிப்பது கண் படைத்த பயனாகிய பேரானந்தம். அதற்கு முன்பே மலையேறும்போது வழிநெடுக நிலநதோய் நீள்முகில்

சேர் நெறிகளையும, கோல்தேன் பாயந்தொழுகும குளிர் சோலைகளையும, கரிசோ பூமபொழில சூழ கமலச்சுனைகளை யும், குனறேய் மேகமதிர குளிர மாமலைகள் ஏழையும, செங்கயல் திளைகும் சுனைகளையும் கணடு களிததுச் செல வதும பேரானந்தமலலவா?

அகரூரன கம்சனல் ஏவபபட்டு வில விழாவிறகாகக் கண்ணனை அழைததுச செலவதற்காகப் புறபபட்டான். கண்ணனுடைய நிாஹேதுக கருபையாலே ஜ்ஞாஞேதயம பிறந்தது அதனுல் கணணனைப் பாாககச செலவதையும், பாாபபதையும பெரும பேருகக கருதிப பெரிய பாரிபபோடு செலகினருன.

“பகவத தவேஷியான கம்சனுக்கு ஏவலதொழில செயது அவன சோறறை யுண்ட எனக்கு இப்பாகயம் கிடைபபதே! அடபொழுதலர்நத செந்தாமரைக கமலம போனற கணகளை யுடைய அவ்விஷ்ணுவினுடைய அழகிய முகத்தைப் பார்க்க போகினறேன கணணன எனனை, அகரூரா! என்றழைப பான், க்ஷேமம விசாரிபபான, இழுதது அணைததுக்கொள் கொளவான” என்றெலலாம பலபடியாகப் பாரிததுக கொண்டு சென்ருன் அகரூரனுக்குக கண்ணனுடைய தரி சனததுசகு முனபே அவன் பாரிததுககொண்டு சென்ற செலவே (செலலுகையே) பேரானநதமாயிருநதது

அதுபோல இநத அாசசிராதிமாாக கமனமும பகவத ப்ராபதிககு முன்பே கிடைககும அவாநதர பலம் (இடை யில் கிடைககும பேறு)

இவ வாச்சிராதி மாாகம் உபநிஷத்துகளில் விளக்க மாகக கூறபபடடுளளன, உபநிஷததுகளின அர்த்தத்தை ந்யாயவாதஙகளால் நிாணயம பணணவந்த வயாசருடைய ப்ரஹ்மஸூதரங்கள எனப்படும மீமாம்ஸா சாஸ்தரததில சுருககமாகக கூறபபட்டுளளது தராவிடோப நிஷததாகிய திருவாய்மொழியில் ‘சூழ்விசும்பணிமுகில’ எனனும் பதிகத் தில் ஆச்சிராதி மாாகம் ஓரளவு விளக்கபபட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசார்யா அருளிச்செய்த அஷ்டாதச ரஹஸ்யத்தில் ஒன்ருன ''அர்சசிராதி'' என்னும் நூலில் நான்கு பகுதிகளாகப பிரித்து விளககமாக அருளிச்செய துள்ளார்

நடாதூராமமாள என்னும வரதாசார்ய ரருளிய அழகான இரு சுலோகங்களால் இவ் வாசசிராதி மாாகம சுருக்கமாக அருளிச செயயப்பட்டுள்ளது அசசுலோகங்கள இநநூலில் மற்ருேரிடததில் காலையில் அநுசந்திகக வேண்டிய கிரமத தில் கொடுக்கபபட்டுள்ளன அங்கே காணக

காருணிகனுன சாவேசுவரன் சிலரை நிாஹேதுகமாகக கடாக்ஷிக்கின்ருன. அதனுல் அவாகளுக்கு சத்சங்க முணடா கிறது (சததுக்கள-பரஹமததை யுணாநத பெரியோர்கள) சத்துக்களுடைய உபதேசமாகிற அருள மொழிகளாலே சம்சாரததில் அருசியும, பகவத் விஷயததில் ருசியும உண்டாகிறது (சமசாரம்—சரீர சமபநதமும், அதனுல வருகினற இன்ப துனப அநுபவஙகளும்) பிறகு அபபாகவ தர்களுடைய புருஷகாரத்தாலே சதாசாரியனை ஆசரயிதது ஸமஸ்கார சமபந்நனுகி ஆசார்யன் மூலமாக ஸ்ரீய பதியை சரணம புகுகினருாகள பிறகு கிரமமாக அறியவேணடிய ஆததஙகளை யெலலாம அறிந்து ஞானம கனிந்த நலம பெறுகின்ருாகள (நலம்-பக்தி) அந்தபகதியானது நாளுக்கு நாள் முதிாநது பரபக்தி, பரஜ்ஞான நிலைகளைக் கடநது பரமாபகதி எனனும உயாந்த நிலையைப பெறுகிறது இததகைய பகதாகளின பாபங்கள என்னுகும? எனற வினு எழுகின்றது

ஜீவாத்மாக்களுடைய பாபஙகள் மூன்று வகையாகப பிரிக்கப்படுகின்றன அவை; சஞ்சிதம, ப்ராரபதம, ஆகாம யம எனபன

சஞ்சிதமாவது: முன் பல பிறவிகளில் செய்து அநுப விதது மாளாமல மிகுந்துள்ள பாபங்கள் ப்ராரப்தமாவது: இப்பிறவியில் பலன கொடுககத் தொடங்கியிருக்கும பாபங் கள் ஆகாம்யமாவது இனிமேல் செய்யப்படும பாபங்கள்.

இவ்வளவு ஞானம் பிறந்த அதிகாரி இனிமேல் பாபங் களைச் செய்யமாட்டான் தன்னை யறியாமல செய்ய நோந்தாலும அநுதாபத்தால் நசிததுபபோம அவை ஈசுவரன திருவுள்ளததில் படா சஞ்சிதமெனனும முனனைப் பழவினைகளை ஈசுவரன் மன்னிதது மறநதுவிடுகினறான இனி யுளளது இபபிறவியில அநுபவிககவேண்டிய பராரபதம் ஒன்றே அதையும ராஜபுதரனுககு ராஜா லகுதணடனை விதிப்பது போலச சில துககாநுபவஙகளைக் கொடுததுத தீாதது விடுகின்றான் அபபடியும சில பாபஙகள் இருநதால் இவனுக்கு விரோதிகளிருநதால அவாகளுககுக கொடுதது விடுகினறான புண்யமும் மோக்ஷ விரோதியாகையால இவ னுடைய புண்யததை இவனுடைய அநுகூலாகளுககுக் கொடுதது விடடுச் சுத்தனாகி விடுகின்றான்

ஹ்ருதயததிலிருநது மேல நோககிச செலலும நாடிகள் நூற்றியொன்று இவை தமனிகள் எனப்படும இவறறில் மத்ய தமனிககு ஸுஷுமனை எனறு பெயர் ஹ்ருதயத் தில் தங்கியிருககும ஆதமா ஹ்ருதயத்தில வசிக்கும இறை வனால (ஹாாதரனால) ஒளி காடடி வழி காட்டபபெற்று மதயதமனி யெனனும ஸுஷுமநா நாடியின வழியாக சூக்ஷ்ம சரீரததோடு வெளிபபடடு அநநாடியோடு சமபந் திததுளள சூாயரஸ்மி வழியாகச சூாயமணடலம நோககிப புறபபடுகின்றான.

இப்படிப புறபபடுமபோது ஆழவார்கள, பூாவாசார் யர்கள போன்ற சிறநத அதிகாரிகளை எமபெருமான் தானே நேரில பெரிய திருவடியின மேல் ஊாந்து (கருட வாஹனததின மேல்) வந்து அழைத்துச செலவான. சிலரைப் பெரிய திருவடியை அனுபபி அழைத்துககொள் வான சிலரை ஆதிவாஹிகா் எனனும விஷ்ணு தூதாகளை விட்டு அழைததுககொளவான.

இபபடிப் புறப்படுமபோது முதலில் அக்நி முதலிய ஒளிபபொருள்கட கெலலாம அபிமானியாகிய அர்ச்சிஸ் என்னும் தேவதை எதிாகொண்டு வரவேற்று உபசரிககிறது.

பிறகு பகலுக் கபிமானி தேவதையும், சுக்ல பக்ஷாபிமானி தேவதையும, உத்தராயணாபிமானி தேவதையும், சம்வத சராபிமானி தேவதையும, காறறுத தேவதையும தங்கள் தஙகள் ஸ்தானங்களைக கடந்து செல்லும்போது பூர்ண குமபங்களோடு எதிர்கொண்டு வரவேற்று வாழ்த்தி வணங்கி வழி நடத்தி உபசரிக்கின்றனா பிறகு ஒரு சூர்யன் மறறொரு சூரயனைக கிட்டுவது போல ஆயிரம் சூர்யாகளின் பிரகாசமுளள இவவாத்மா சூரய மண்டலததைக கிட்டுகின் றான சூரயபகவான் இவனை வரவேறறு உபசரிக்கின்றான். பிறகு சூரய மண்டலததின் மததியிலுள்ள துவாரத்தில் புகுநது செல்கின்றான்.

பிறகு சந்திரனும், மின்னலுக்கு அபிமானி தேவதை யான விதயுத தேவதையும, வருணனும இவனை வரவேற்று வாழநதி வணஙகுகின்றார்கள. பிறகு சுவர்க்கலோகததில் புகுமபோது திரிலோகாதிபதியான இநத்ரன் அமரகணங் கள புடைசூழ எதிர்கொணடு உபசரித்துச் சத்கரிக்கின்றான்.

அதனபிறகு சதயலோக மென்னும ப்ரஹ்மலோகத்தில் இவ்வாதமா பரவேசிககும்போது அண்டாதிபதியான சதுர் முக பரஹமா சதயலோகவாசிகள் புடைசூழ எதிர்கொண்டு வந்து நலவரவு கூறி வரவேற்று உபசரிக்கின்றான்

இபபடிப பெருமதிபபுடன சென்ற இம் முக்தாத்மா இவவணடததையும, இவவணடத்தைச சூழ்நதுளள ஏழு ஆவரணங்களையும, மூலபரகருதியையும கடநது பரமபதத துககும, லீலா விபூதிககும இடையில் எலலையாயுள்ள அமருதமயமான வ்ரஜா நதியைக் கிட்டுகின்றான் உடன சென்ற ஆதிவாஹிக புருஷர்களால் வரஜையில் ஸ்நானம செயவிககபபடுகின்றான் வ்ரஜையில் மூழ்கினவாறே மற் றொரு ஜனமததுககுக் காரணமான இவனுடைய சூக்ஷும சரீரமும, வாசநாரேணுககளும (பல பிறப்புக்களில் அநுப வததால ஏறபட்ட ஆசைகளின நுண்துகளகள்) அரிசியை

நீரில கழுவியபோது அரிசியில் ஒட்டியுள்ள நுண்ணிய தவிடுகள் நீரில் கரைந்துபோவது போலக் கழிநது போகும்.

வ்ரஜையில் மூழ்கி யெழுநதவுடனே வரஜையின அக கரையில எழுநதருளியுள்ள அமாநவன எனனும பகவான தன் திருககைகளாலே தீணடுகினறுன தீணடிய மாதரத் தாலே இம முகதாதமாவுககு அதயதபுதமான ஒரு திவய சரீரம உணடாகின்றது அததேஹம பரமபதநாதனுடைய திருமேனி போலவே அதிசுநதரமாய், நறுமணமுடையதாய், விட்டிலங்கு சோதியாய், சஙக சகரஙகளோடு கூடிய நான்கு புஜஙகளை யுடையதாய சுதத சதவமயமாய் இருக கும பகவதநுபவதததுககே உரியதாய, இருபததைநதே மதிச கததக்க வயதளவு உடையதாயிருக்கும

இபபடித திவய சரீரம பெறற உடனே அஙகுளள நிதய மூத்தாகள சகலவித வாதயங்களும முழஙகக கூட்டங் கூட்டமாக வநது வரவேறறுப பெரிய ஆரவாரத தோடு அழைததுச செலவா அவவளவில் எம்பெருமான் நியமனததாலே ஐநநூறு திவயாபஸரஸகள திவயாபரணங் கள், திவய வஸதரங்கள, திவய மாலைகள, திவயசூரணங்கள் முதலியவறறை யேந்திக்கொண்டு நிதயசூரிகள புடை சூழ வநது இவனை பரஹமாலங்காரம (பெரிய அலஙகாரம்) பண் ணுவர்கள். அவவளவிலே பகவந நியமனததாலே பகவத்சங சல்பத்தா லுணடான அதயாசசர்யமான விமானததைப் பெரிய திருவடி கொண்டு வர, இவனை அதிலே ஏறறி ஸதோத்ரம பணணிககொண்டு தில்யகாநதாரம் என்னும் இவன் இளைப்பாறுவதறகாகவே ஏற்படட திவ்ய (விருக்ஷம்) உபவனம வரை சென்றவாறே மற்றும பல திவ்யாபஸரஸ் கள் நாநாவிதமான உபஹாரஙகளை (பழம், புஷபம் முதலி யவைகள்) ஏநதிக்கொண்டு வந்து உபசரிப்பர்கள் திவய காந்தாரத்தருகிலும ஆரம்ருதம் என்னும் திவ்ய தடாகத் தருகிலும சிறிது தங்கி இளைப்பாறிச் செல்வான் (அங்கு இளைபபெனபதே உண்டாகாது ஆயினும் இளைபபாறத்

தங்க வைத்து அழைத்துச் செல்வது ஒருவலகக் கௌரவ உபசரிப்பு). செலலும வழியில் அதயாசசாயமான அபராக் ருத திவய சோலைகளையும், அசசோலைகளில சஞசரிககும குயில, மயில், கிளி முதலிய நாநாவித திவய பக்ஷிகளையும, மாணிக்கப படிகளமைநத அமருதமயமான ஏலம நிறைநத திவ்ய தடாகங்களையும, அத்தடாகங்களில உலவும அனனம, ஸாரஸம் முதலிய திவ்யமான நீாபபறவைகளையும கணடு களித்துககொணடும, பறவைகளின இனிய சபதஙகளையும, திவய வணடுகளின இனிய திவய கானததையும கேடடு மகிழநது கொணடும சென்று ஸ்ரீவைகுண்ட மாநகரததின திவய கோபுரததைக கிடடுவான

திருககோபுரததிறகுத தண்டம சமாபபிபபான திருக கோபுரவாசல காககும முதலிகள இவனைக கொணடாடி வரவேறறு உளளனுபபுவா உள்புகுந்து வைகுநத மாநகரததிறகுத தணடம் சமாப்பிப்பான நிதயாகளும் முகதாகளும இவனைப் புடைசூழநது பெரிய ஆரவாரத் தோடே திருவீதிகளின வழியாக அழைத்துச செல்வாாகள. சேனைமுதலியாா தொடககமான நிதய சூரிகளும் முக்தா களும தஙகள தங்கள திருமாளிகைகளின வாசலகளில இவனைப பூாண கும்பததோடு வரவேற்று இவனை உயர்நத ஆசனததில இருததித தாங்கள கீழிருநது தங்கள தேவிமார் கள நீாவாாகக இவனைத் திருவடி விளககித தீாததம கொள வர் இவனுடைய பெருமையைப் பேசி மகிழவா. பிறகு ஸ்ரீ வைகுணடநாதனுடைய திருககோயில் விமானத்தைக் கிட்டித தணடம சமர்ப்பிககும்போது ஸ்ரீ வைகுணட நாதனுடைய திருவடி நிலைகளையும், மங்கள தீபஙகளையும், பூர்ண கும்பஙகளையும, திருமாலை, திருபபரியட்டம் முதலியவற்றையும ஏநதிக்கொண்டு நித்ய சூரிகளும் முக்தாகளும புடைசூழ மதிமுக மடநதையர் எதிர்கொணடு சத்கரிப்பா

பிறகு ஸ்ரீவைகுண்டநாதன இவனுக்குச சேவை சாதிக்க எழுந்தருளியிருக்கும் திருவோலக்கததிறகு அழைத்துச்

செலவார்கள அவ வோலகக மணடபம திருமாமணி மணடபம எனப்படும இஃது பலலாயிரககணககான ரதந மயமான தூணகளமைநத அதிவிசாலமான ஆனநதமயமான மணடபம அமமணடபததின நடுவில தாமம தொடக்க மான எட்டு ததவஙகளைக காலகளாகக கொணட தாமாதி பீடம (தாமம, ஐஞானம, வைராககயம, ஐசுவாயம, அதர் மம, அஐஞானம, அவைராககயம, அநைசுவாயம எனபன எட்டுக காலகள) அதனமேல எட்டு இதழகளையுடைய (பனனிரணடு இதழகள எனபதுமுணடு) அதபுதத் தததுவ மான தாமரை அமாநதிருககும அதன இதழகளில அமலா, விமலா தொடககமான சாமர கனயைகள சாமரம வீசுவா அககமலததின மேல ஐஞான பலங்களுககு இருபபிடமான திருவநநதாழவான (ஆதிசேஷன) தனது சிரோரதநஙகள ஒளிககிரணஙகளை வீசும ஆயிரம பணமுடிகளையும மேல விதானமாகக கவிழததுத தனது திருமேனியை மணடலா காரமாக அமைதது ஸ்ரீவைகுணடநாதனுககு ஆசனமாக (மெதததையாக) அமைநதிருபபார்.

அவ்வாசனத்தில (மெத்தையில்) வலவருகில் கருணை யின வடிவமான ஸ்ரீதேவியும, இடவருகில பொறுமையின வடிவமான பூமிதேவியும, ஆனந்ததததவமான நீளாதேவியும வீறறிருகக நடுவே எமபெருமான் இடத்திருவடியைக் கீழே தொஙகவிட்டு, வலததிருவடியைக குத்துக்காலிட்டு, வலத் திருககையை வலது முழநதாளின் மேல நீட்டி, இடத்திருக் கையைத திருவனந்தாழ்வான மேல் ஊன்றிப பினனிரணடு திருக்கைகளால் சங்க சக்ரங்களை ஏநதி வீறறிருந்தருள வான்.

பதினாறு வயதே தோறறமுடைய ஆதியஞசோதி யுரு வான எமபெருமானுடைய திருமேனியின நீல ரத்நப் பேரொளியும், பிராட்டியின் பொனனிற ஒளியும சோந்து அற்புத ஜோதியாய நிதய விபூதி முழுவதையுமே விளஙகச் செய்ய அப்பேரொளியிலே நித்யர்களும், முக்தர்களும் எம்

பெருமானைப் போலவே ரூபமுடையவர்களாய், இருபத்தைந்து பிராயத் தோற்றமுடையவர்களாய அஞ்சலி பண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள் திவ்யாயுதங்களான நித்ய சூரிகள் அந்தந்த ஆயுதங்கள் தங்கள சிரசிலே தோன்றத் திவ்யத் திருமேனியோடு காட்சி யளிப்பார்கள். பெரிய திருவடி (கருட பகவான்) முன்னாலே அஞ்சலியோடு எழுந்தருளியிருப்பர்.

இந்நிலையில இந்த முக்தபுருஷன ஓலக்கத்தில புகுந்து பகவானை நெருங்க பகவான தன திருக்கையை நீட்டி வரவேற்பான அவனுடைய திருக்கையைப பற்றிக்கொண்டு திருவனந்தாழவான மேல அடியிட்டு ஏறுவான. எம்பெருமான் இவனை அப்படியே மாரோடு அணைத்து மடிமீ திருக்கச செய்து குசலப்ரச்னம பண்ணுவன.

பகவான் இவனை (கோஷி), "நீ யார?" என்று கேட்க' இவன, "அஹம ப்ரஹ்மாஸ்மி" (நான் ப்ரஹ்மத்தின் புத்ரன) என்பான "இத்தனை காலம எங்கே சென்றிருந்தாய்?" என்பான இவன் "சம்சாரமாகிற நரகத்திலே ஆழ்ந்து கிடந்தேன" என்பான." அங்கு என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய?" என்று எம்பெருமான வினவ, இவன, "சாந்தேந்து மென்முலையார தடந்தோள புணர்இன்ப வெள்ளத்து ஆழ்ந்தேன்" என்பன

பகவான, "அதனால பெற்ற பயன் என்?" என்ன, இவன, "அருநரகத்து அழுந்தும பயனடைந்தேன" என்பன, "அதனை விட்டு இங்கு எவ்வாறு வந்தாய?" என்ன, "போந்தேன புண்ணியனே! உன்னுடைய நிர்ஹேதுக கிருபையாலே இங்கு வந்தேன்" என்பன "இதனால நீ பெற்ற பயன ஏது?" என்ன, "என தீவினைகள எல்லாம் தீர்த்தேன, உன்னை யடைந்து கண்களாரக் கண்டு கைகளாரத் தொழப்பெற்றேன, கைங்கர்ய சாம்ராஜ்யம் பெற்றேன" என்பான்

பிறகு எமபெருமான் இவனைப பார்த்து, "நீ சம்சாரத்தி லிருந்து நோவுபட்டபோது உபேக்ஷித்திருநதேனே! சம்சாரத் தை அருவெறுத்து நம்மை விரும்பி யழைததபோது முகம் கொடாதிருநதேனே!" எனறிபபடிப் பலபடியாக ஆறுதல் வார்த்தைகளைக கூறிக் குறறஞ் செயதாரைப் போலே மனனிக்கவேணடிப பின பிராட்டி திருக்கைகளிலே கொடுப் பான. அவளும் நெடுநாள் பிரிந்த புத்ரனைப் பெற்ற தாய் போலே வாத்சலயமெலலாம் தோனற எடுத்தணைதது உச்சி மோந்து கைஙகர்யச் செல்வததைக் கொடுத்தருள, மடியில் நின்று மிறங்கி எமபெருமானுடைய சமுதாய சோபையை யும், அவயவ சோபையையும, திருவாபரணங்கள, திருப் பீதாம்பரங்கள், திவயாயுதங்கள் இவறறின் சேர்த்தியழகை யும் கண்டு ஈடுபட்டு முன்னும் பின்னும சுற்றிலும் சென்று சேவித்துத தணடனிட்டுப பல்லாணடு பாடிப் பேரானந்த வெளளததில் திளைப்பான பல திருமேனிகளைப் பரிக்ர ஹிததுச சகலவிதமான அடிமைகளையும் செயது அப்பொழு தைக் கப்பொழுது ஆராவமுதமாக அநுபவிபபான காலம் நடையாடாத பரமபததிலே இவவநுபவம் க்ஷணததிற்கு க்ஷணம் புதிது புதிதாகத தோன்றும

ஸ்ரீவசநபூஷண சாரம்

நம ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமபரதாயததின ஓராண்வழி ஆசாரயாகள பதினெணமா அவருள பதிநனுமவர் ஸ்ரீமத் பிளளைலோகாசார்யா இவா நமபிளளையின கருபாகடாக்ஷத் தால் வடககுத திருவீதிப்பிளளையின் குமாரராக அவதரித் தவா இவா காஞசிப பேரருளாளப் பெருமாளின அமசம். நமபிளளை என்பதும லோகாசாரயா எனபதும நஞசீயரின் சிஷ்யரான கலிகனறி தாசரின திருநாமம். அதுவே இவருக் கிடபபட்டுப பிறகு பிளளைலோகாசாரயா என்றுயிற்று. இவா பீஷ்மரைப போலும், சிறிய திருவடியை (அநுமான)ப் போலும பரஹமசாரய நிஷ்டையோடு வாழ்நதவா

இவா தம் பரம கிருபைபால் பூர்வாசாாயாகள் பரம ரஹஸயமாக அநுசந்தித்து வநத ஆாததங்களே யெலலாம காஞசி தேவபபெருமாள் அநுமதி கொண்டு கிரநதங்களாக (நூலகளாக) அருளிச் செயதுளளார். அபபடி அருளிச் செயத ரஹஸ்ய கரந்தங்கள் பதினெட்டு. இவையனைததுக கும அஷ்டாதச ரஹஸயம எனபது பொதுப பெயர். இவற றுள தனிச சிறபபுடையது ஸ்ரீவசநபூஷணம்.

''அன்னபுகழ் முடும்பை அண்ண லுலகாசிரியன
இன்னருளால் செய்த கலை யாவையிலும—உனனில்
திகழ் வசநபூடணததின் சீர்மை ஒன றுககிலலை
புகழலல இவவாாததை மெயயிப்போது''

என்று இதன சீர்மையை மணவாள மாமுநிகள கொணடாடு கின்றா. ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பெருமையை மணவாள மாமுநிகள உபதேச ரதநமாலையில ஏழு பாசுரங்களால் பாராட்டியுளளமை ஒன்றே போதும இநநூலின் ஒபபுயா வற்ற பெருமைக்கு.

இவா காலம் 14-ஆம் நூறறுண்டு இவா காலததில் காஞ்சீபுரததுககருகில மணலபாககம எனனும ஊரில பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வநதாா மணலபாககத்து நமபி யென்றே அவரை யழைபபா அவா தேவபபெருமாளுக்கு அநதரங்க பக்தர் அவருக்குத தேவப்பெருமாள் ஸ்வபனத் தில சில பரமாாததங்களை யருளிச்செயது, ''இரண்டாற் றுக்குட நடுவில (திருவரங்கததில்) போய வாசம பண்ணு வீா! அஙகு இனனும பல விசேஷாாததங்களை உமககு நேரே சொலலுவோம'' என்று அருள, அவரும் அப்படியே வந்து திருவரங்கததில வசிததுக்கொணடு வரும்போது கிழககே ஒரு சோலையில உளள காட்டழகியசிங்கர் சந்நிதிககு ஒரு நாள சென றபொது அங்கே பிளளைலோகாசார்யா தம் அந் தரங்க சிஷயாகளுககு ரஹஸயாாததங்களை அருளிச செய்து கொணடிருநதாா அவற்றை மறைவிலிருந்து கேட்ட மணல்பாக்கதது நமபி அவறறுள தமககுப பேரருளாளர்

அருளிசசெயத பரமார்த்தங்களெலலாம் இருக்கக் கேட்டு ஆச்சர்யப்பட்டு, அவரைத தேவபபெருமாள் சொனன பெரு மாளின் அவதாரமென் றறிந்துகொண்டு வெளிபபட்டு வந்து தண்டம சமர்ப்பிதது, "அவரோ நீா?" என்று வினவ, "இபபடி வினவுவதற்கு மூலமென" எனறு வினவ, இவரும நடந்த செய்திகளை விணணப்பித்தார்.

லோக குருவும் இவரைப் பெருமாளுக்கு அந்தரங்க ரென்று மதிததுக் கொணடாடித தம் சிஷ்ய கோஷ்டியில சோததுககொணடு ஆசாாய பரம்பரையில வநத ரஹஸ யாாததங்களை யெலலாம உபதேசித்தருளினா ஒரு நாள தேப்பெருமாள மணவ பாககததுநமபியின கனவில் தோனறி இவவாததங்களெலலாம அழிந்துபோகாமல பிற்காலத்தா அறிந்துயயுமபடி ஒரு நூலாகச செய்யுமபடி நாம சொனன தாக உமமாசாாயருககு விணணப்பியுமெனறு நியமிக்க, நமபியும அபபடியே பகவந நியமனத்தை விண்ணபபிககப பிளளைலோகாசாாயரும அதனை யங்கீகரிததுச் செயதருளிய க்ரநதம ஸ்ரீவசநபூஷணம

பூாவாசாாயாகளுடைய வசனங்களை மிகுதியாகச கொணடு அவறறோடு சிறுபான்மையான தமமுடைய வசனங்களைக் கொணடு இணைதது அறிவு படைதத ஆதமாக களுககு அழகு தரும் ஆபரணமாகச் செயயப்பட்டது. ஆதலின இதறகு ஸ்ரீவசநபூஷண மென்று திருநாமம சூட்டினா 'ஸ்ரீ' என்பது இதனுடைய பெருமையைச குறிககும அடைமொழி ரத்நங்களாலான பூஷணம உடம புக்கு அழகு தரும் அதுபோல பூாவாசாாய வசனங களாலான இந்த பூஷணம உயிருககு அழகு தரும ரதநங்கள் பொன்னிலே அழுத்தப்படும். அதுபோல் முன னோா மொழிநத வசனங்களாகிய ரத்நங்கள் பிள்ளைலோகா சார்யருடைய வசனங்களாகிற பொனனிலே பதிக்கபபட் டுள்ளன.

இவ்வழிய நூலுக்கு மணவாள மாமுநிகளும், திருநாரா யணபுரத்து 'ஆய' என்னும் ஆசார்யரும வ்யாக்யானங் கள் அருளியுள்ளார்கள், மணவாள மாமுநிகளின் ஆழ் பொருள்க ளடங்கிய வ்யாக்யானத்திற்குத் திருமழிசை அண்ணவப்பங்கார் என்னும் பெரியார் விரிவான சிறந்த அரும பதவுரை யொன்று எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எம்பார் ஜீயரும் சுருக்கமான அரும் பதவுரை எழுதியிருக் கின்றார்.

இதுவேயன்றி வ்யாசருடைய மீமாம்சா சூதரங்க ளுசகு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் (ராமாநுஜா) பாஷயம இட்டது போல ஸ்ரீவசநபூஷணமாகிற மீமாம்சா சூதரங்களுககுக் குனைததூரையன என்னும் பெரியாா சமஸகருத மொழி யில பாஷ்ய மெழுதியுள்ளாா (பாஷயம்—விரிவுரை)

சூதராாததங்களை சூத்ரங்களைப் போன்ற வாக்யங் களால் விளசகிககொணடு தன்னுடைய வாகயஙகளையும விளக்குவது பாஷயம

சிலவகை எழுததில பல்வகைப பொருளைச் செவ்வன (நனருக — தெளிவாக) ஆடியில் (கணணுடியில) காண்பது போல செறிதது (அடககி) இனிது விளககித திடபம (அசைசக முடியாத தனமை), நுடபம (சூக்ஷமமான கருததுக களை) செறிநதது (அடககியுளளது) சூதரமாகும

சகல சாஸகரங்களும மோக்ஷததிறகு உபாயமாக கர்ம ஜ்ஞான பகதிகளைப் பரககக கூறி பரபததி யெனனும சரணு கதியைச சுருஙகக கூறும கணணனும கீதையில பதினெடடு அதயாயங்களில இதர உபாயஙகளை விரிவாக விளககி அவறறைக கேடடு அஞ்சிய அாஜுனனுககு, "ஆகில அவறறையெல்லாம ருசி வாசனைகளோடு விட்டு என்னையே பறறு" எனறு சரணுகதியைச சுருககமாக உபதேசிததான.

ஆனல், சுவாமி பிள்ளைலோகாசாாயர் அநத காம ஜ்ஞான பக்திகளின ஸதானததிலே ப்ரபத்தியை வைத்து எடுதத எடுப்பிலே ப்ரபத்தியை வர்ணித்துப் பிறகு

அதிலுள்ள தோஷங்களை விளக்கி, ஆகையால ஆசார்யனே உபாயம என்று கூறி, அநத ஆசார்யனைத தான பற்றும் பறறுதலைக காட்டிலும, ஆசார்யன கிருபையாலே இவனை மேல விழுநது அங்கீகரிக்கையே, அதாவது அபபடி அஙகீ கரிககுமபடி ஆசாாயன அபிமானததிலே ஒதுஙகி ஆசாாய னிடட வழககாயிருககையே சிறநத உபாயம எனறு முடித் தருளுகினறா

இநநூல நானகு ப்ரகரணஙகளை (பிரிவுகளை)க கொண் டது. ஆயினும பொருள் வகையால ஆறு பரகரணங்களாக வும, ஒனபது பரகரணஙகளாகவும கொண்டுள்ளன,

ஆறு பிரிவுகளாகக் கொளளும் பக்ஷததில இவற்றில் புருஷகார பூதையான பிராட்டியின் பெருமை, உபாய பூதனை பகவானின பெருமை (பகவானுகிற உபாயததின் பெருமை), பரபததி யதிகாரிகளின நிஷடை, சதாசாாய னும ஆசாாய சமாசரயணமும எமபெருமானுடைய நிர் ஹேதுக கருபை, ஆசாாயனுடைய உபாயதவம எனனும் வாறு பிரிவுகளும் அடங்கும.

ஒன்பது ப்ரகரணஙகளாகக் கொள்ளும்போது பிராட்டி யின் கிருபையின ஏற்றம, திருமகள் கேள்வன் திருவடி களையே உபாயமாகப பற்றுவதன நன்மை, அதைத் தவிர்த்த மறற உபாயங்களின் புனமை, பரபத்தி நிஷடாகளின் பெருமை, சாஸ்தர விததுககளான பாகவதாகளின சீர்மை, நாராயணனின் திருவடிகளைக் காட்டித தநத ஆசாாயன் பெருமை, நிதயசூரிகள நிாவாஹகனை பகவான் நிாஹேதுக (இயலபான) கருபையால ஜீவாகளை உஜ்ஜீவிப் பிக்கும் தனமை, ஆசார்யனை மோக்ஷோபாயமாகப் பறறிய அதிகாரிகளின பெருமை, உபாயமும் பலமும் ஆசாாயனே என்பது இவவொனபது கருத்துக்களையும் கொளளவேண் டும் இக்கருத்துகளெல்லாம் ஆங்காங்கு விளங்கும

வேதார்ததம் அறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ புராணங்களாலே ஸ்ம்ருதியாலே பூர்வ பாகத்தில் அாததம் அறுதியிடக்கடவது மற்றை யிரண்டாலும் உத்தர பாகத்

தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது என்பன முதல் மூன்று சூத்ரங்கள்.

ப்ரமாணங்களில் சிறந்தது வேதம். அது கர்ம பாகம் என்றும் ப்ரஹ்மபாக மென்றும் இரு வகைப்படும் கர்ம பாகம் என்னும் பூர்வ பாகத்தின் அர்த்தத்தை ஸ்ம்ருதிகள் என்னும் தர்ம சாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டே அறிந்துகொள்ள வேண்டும். உத்தரபாக மென்னும் ப்ரஹ்ம பாகத்தின் அர்த்தங்களை இதிஹாசங்களையும் புராணங்களையும் கொண்டே நிச்சயிக்கவேண்டும் என்பது இதன் பொருள்

இனி சில முக்யமான இடங்களில் சூத்ரங்களை எடுக்காமல் பொருளை மட்டும் அறிந்து கொள்வோம்,

ஆத்மாக்கள் உய்வதற்கு வேண்டிய அர்த்தங்களை அறிவிப்பதில் புராணங்களைக் காட்டிலும் இதிஹாசங்கள் சிறந்தவை இதிஹாசங்களில் சிறந்த ஸ்ரீராமாயணம் பிறர் துன்பத்தைப் போக்குவதற்காகத் தான் சிறையிருந்த பிராட்டியின் (கிருபையின்) பெருமையைச் சொல்லுகிறது. ஆக ஸ்ரீராமாயணத்தால் புருஷகாரத்தின் பெருமை சொல்லப்பட்டது

> ('புருஷகாரம்' என்ற சொல்லுக்குச் சேர்த்து வைத்தல் என்று பொருள் அதாவது தன் குற்றங்களைக் கண்டு அஞ்சி ஆச்ரயிக்கக் கூசும் சேதனனுக்கு வேண்டிய அறிவுரைகளையும், இவன் அபராதங்களைக் கண்டு சீறித் தண்டிக்க முயலும் ஈச்வரனுக்கு வேண்டிய அறிவுரைகளையும் கூறித் திருத்தி இருவரையும் சேர்த்து வைத்தல் என்றபடி)

இப்படிப் புருஷகாரம் செய்வதே பிராட்டிக்கு இயல்பாகையால் இவளுக்குப் புருஷகாரம் என்றே பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது

புருஷகாரம் செய்வார்க்கு மூன்று பண்புகள் அவசியம் இருத்தல் வேண்டும் அவை கிருபை, பாரதந்த்ரயம், அநந்யார்ஹத்வம் (கருபையாவது—பிறர் துன்பம் கண்டு

இபா ர க்கமாட்டாமை பாரதந்த்ர்யமாவது-ரக்ஷகன் இட்ட வழ ம் கை, அநநயாாஹத்வமாவது—பிறாககு உரி யை ாதிருக்கை).

மமூன்று குணங்களும் பிராட்டிக்கு இயலபாகவே உள் ள என்பதை தெளிபபடுததவே ராமாவதாரததில் மூ முறை பிரிநது காட்டினுள் ஆகையாலே இவள் புருஷகாரம் அவசியம பலிக்கும் என்றபடி.

தல பிரிவு ராவணன் பிரிததது இது கிருபையை வெளி படுததும். இரணடாம பிரிவு நகரத்தார பழிச்சொல கா மைச் பிரிநது வால்மீகி ஆசிரமம சென்றதும, மூ ம பிரிவு நைமிசாரணயத்தில யாகசாலையில் தா ன பெ னை யலலது வேறறியாதவள எனபதைக காட்ட சபத கூறி பூமிக்குள் இறங்கியது)

கூடியிருக்கும தசையில் குற்றங்களோடு கூடியுள்ள சே னை அங்கீகரிக்குமபடி ஆவன கூறி ஈசுவரனைத திருத்து வா ள பிரிநத தசையில ஈசுவரன விஷயததில ருசியை விளை வி ஆசரயிககுமபடி சேதனனைத திருததுவாள் உப தேசத்தால் திருந்தாதபோது சேதனனை அருளாலே திருத் துவாள ஈசுவரனைக குணங்கள், ரூபம, விலாசசேஷ்டிதங்கள முதலிய அழகாலே வசீகரிததுத திருததுவாள்.

ஆக ஸ்ரீராமாயணததால புருஷகார வைபவம சொல் லப்பட்டது புருஷகாரதத வைபவமாவது தோஷததை யு எணமினமையையும பாாததுக கைவிடாமை மட்டு மில் ரி அவவிரணடையும அங்கீகரிபபதறகு உபஹாரமாகக் கொளளுகை ராக்ஷசிகளிடததில தோஷ குண ஹாநிகள இருந்துமிருநதும் அவறறைப் பொருட்படுததாமல் புருஷ காரம பணணினள; ரக்ஷிததாள்

மஹாபாரதததால் தன் மேன்மையைப் பாராமல தூது சென்றும தன ரக்ஷண காாயத்தைச செய்த கிருஷ்ண னுடைய ஏற்றம் சொல்லுகிறது,

அறியாதனவற்றை யறிவிப்பதும ஆசாரியன் காரியம். புருஷகாரம செய்வது பிராட்டி காரியம. இப்படி அடைந்தவனை ரக்ஷிப்பது ஈசுவரன் காரியம். மஹாபாரதத்தில பாண்டவர்களுக்கு இம்மூன்று மில்லாமல் அவற்றையும தானே ஏறிட்டுக்கொண்டு காரியம் செய்தபடியால உபாய வைபவம சொல்லப்பட்டது, உபாய வைபவமாவது: தோஷ குண ஹீநதையைப் பாராமல் அவற்றையே பச்சையாகக் கொண்டு அங்கீகரிக்கை.

ராக்ஷசிகள் தோஷம வெளியிடைமலே பாண்டவர்களுக்கு தோஷ மேது? எனில, மஹாசபையில பஞ்சபாண்டவர்களான த்ரௌபதியின பரிபவததைப் பாரத்திருந்தது க்ஷத்ரிய தோஷம க்ஷத்ரிய தாமமான போரைச செய்து அவர்களை வென்று த்ரௌபதையை மகிழ்விக்க வேண்டிய பகைவரிடததில கருணை காட்டியது அர்ஜுனனுடைய பாக தோஷம. உபாயமாயிருப்பதே ஈசுவரனுடைய மற்ற உபாயங்களை அநுஷ்டித்தவர்கட்கும் பலம் ஈசுவரனே யாகையால ஈசுவரனுக்கு உபாயமென்னும்படியா.

இப்படி உபாயபூதனான ஈசுவரன பிராட்டி செய்யலான புருஷகாரத்தையும, ஆசாரியன செய்யும் காரியத்தையும் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டு காரியம செய்ததும, பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்றதும, பாரதத்தில் தேரோட்டியதும, பரம ரஹஸ்யமான பரபத்தியை உபதேசித்ததும, தன்னைச் சரணமடைந்த த்ரௌபதிக்காக —அவள் மங்கள நாண் இழக்காமைக்காக

பரபத்தி பண்ணுவதற்கு - சரணாகதிக்குக் காமங்களுக்குப் போல இன்ன தேசத்தில் பண்ணவேண்டும; இன்ன காலத்தில் பண்ணவேண்டும்; இன்ன ப்ரகாரததால் பண்ணவேண்டும், இன்னார் தான் பண்ணலாம; இன்ன பலந்தான் உண்டு என்ற நியதியில்லை ஆனால விஷய நியமம் ஒன்று மட்டும் உண்டு அதாவது கண்டு பற்றக்கூடிய விஷயமாய் கல்யாண குணபூர்ண விஷயமாய் இருக்கவேண்டும் அதாவது

ஸ்ரீய. பதியினுடைய அர்ச்சாவதாரத்திலேயே ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டும்.

ப்ரபத்தி பண்ணும் அதிகாரிகள் மூவகைப் படுவார் அதாவது நம்மைப் போன்ற அஜ்ஞானிகள், பூர்வாசார்யர்களைப் போன்ற ஜ்ஞாநாதிகர், ஆழ்வார்களைப் போன்ற பக்திபரவசர்கள்.

நாம் பண்ணும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகக் கருதலாகாது. இப்ப்ரபத்தி சித்தமான உபாயமான எம்பெருமானை உபாயமாக வரிப்பதேயன்றி உபாயமாக மாட்டாது இவ்வாத்மா அசேதனமன்று, அறிவுடையவன் என்பதைக் காட்டவும், ஈச்வரனுடைய ரக்ஷணத்தைத் தடுக்காமல் அநுமதிப்பதைக் காட்டவும் அமைந்த இப்ரபத்தியை உபாயமாக நினைப்பதையும் இது பொறுது மற்ற உபாயங்களையும் இது பொறுது. ஈச்வரனை உபாயமாக வரிப்பதை உபாயமாக நினைப்பது ரக்ஷிக்கக் கடமைப்பட்ட தந்தையிடத்தில் தன்னை ரக்ஷிப்பதற்குக் கையெழுத்து வாங்குவது போன்று இழிதகவுடையது பேற்றுக்கு உபாயம் அவன் நினைவே. அதாவது இச்சேதனன் உய்யவேண்டுமென்ற இரக்க குணத்தோடு கூடிய இறைவனே உபாயம் என்றபடி. அந்த இரக்க குணம் இறைவனுக்கு எப்போதுமுண்டு இவன் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளத் தான் முயல்வதனாலே அது பலிப்பதில்லை எனக்கு நான் ரக்ஷகனல்லேன்; நீயே ரக்ஷகன் என்ற எண்ணமுண்டானால், அவன் இரக்கம் பலன் தரும். ஆகையாலே ப்ரபத்தியு முபாயமன்று: ப்ரபத்தி பண்ணப்படுகின்ற இறைவனே உபாயம்

பிராட்டி அசோகவனத்தில் இராவணனைச் சுட்டெரித்துச் சிறை மீளக்கூடிய சக்தியை கைவிட்டிருந்தது போல, ப்ரபத்யுபாய நிஷ்டர்கள் உபாயாந்தரங்களை அநுஷ்டிக்கச் சக்தியிருந்தாலும் அதனை விட்டிருக்கவேண்டும்.

த்ரௌபதி துர்யோதனன் சபையில் லஜ்ஜையை விட்டு இருகை கூப்பியது போல் ப்ரபந்நன் ப்ரபத்திக்கு விரோத

மான உபாயாநதரங்களை விட்டால நாட்டார பரிஹசித்து சிரிபபாகளே எனற லஜ்ஜையை விடவேணும திருககண்ண மங்கையாணடான் தேஹ யாதரைக்குரிய முயறசிகளேயும விடடது போல பரதநதர ஸவருபததுககுத தகாத முயற்சி களைக கைவிடவேணடும

பலததுக சதிகாரி இளையபெருமாளைப போலே எல்லா வடிமைகளே யும அவன திருவுளளததினபடி செயயவேணடு மெனனும விருபபமுடையவனுகவும, பெருமான தீயில் அகபபடடபோது பிள்ளைததிருநறையூர் அரையா அவரைச் கட்டிககொணடு தனனுடமபை விடடதுபோல அதத லைக்கு ஒரு தீஙகுணடானுல தனனுடமபைப விடககூடியவனுக வும, கணணனை யடையப்பெறுத சிநதயநதி உயிா பிரிநதது போல பகவதநுபவம கிடைககாதபோது மூசசடங்கக கூடிய வனுகவும் இருப்பான

இசசேதனனுக்கு உணடாகவேணடிய ஆதம குணங்கள பலவறறுள மன அடக்கமாகிய சமமும, ஐம்பொறிகளே யடக்குகையாகிற தமமும முக்கியமானவை இவவிரண்டு முண்டானுல ஆசாாயன் உகநது இவனே அஙகீகரிபபான ஆசாாயனுல திருமந்தராாத்தம நெஞ்சில் பட்டவாறே ஈசு வரன் அவனுக்கு வசபபட்டு உபாயபூதனுவான். பிறகு நல மந்த மில்லாத்தோா நாடான பரமபதம எளிதில கிட்டும

இந்த ஆத்ம குணங்கள் இதர பலனகளே விரும்புகினற வர்கட்கும், மற்ற உபாயங்களால் முகதி யடைய நினைபப வர்க்கும, ப்ரபநநாக்கும் வேண்டும். ஆனுலும ப்ரபநநாககு மிகமிக அவசியம மற்றவர்க்கு சாஸத்ர விருத்தமான போகத்தை விடுவதே போதும் ப்ரபநநன் சாஸதர சம்மத மான போகத்தையும் வெறுத்திருப்பான். இது இவனுககுச சிறப்பு,

இபபடிப்பட்ட ப்ரபந்நன பகவானுகிற உபாயத்தைத் தவிர மற்ற உபாயங்களே அடியோடு விடவேண்டும் விடு தற்குக் காரணம் அறியாமையும் அசகதியுமன்று, அதயந்த

பரதந்த்ரமான ஆதம ஸ்வரூபததுக்குப பொருநதாதென் பதே முககிய காரணம் உபாயாநதரங்களை அஜஞானி களுககு உபாயமாகலாம ஜஞானிகளுககு அபாயமாகும் ஆழ்வாரும் நெறி காட்டி நீககுதியோ எனறருளிச செயததா ரல்லவா? அஹஙகாரததோடு கூடிய உபாயாநதரங்கள் களை துளி கலந்த பொறகுடததில நிறைநத தீர்தநம போனறு கைவிடததககது எலுமிசசமபழததைக கையில கொணடு சென்ற விதவானுக்கு ராஜா ராஜயம கொடுததால, அநத எலுமிசசமபழம் ராஜயததுககு ஈடாகாதது போல, தான பெறும் மிகப பெரிதான மோக்ஷ பலததுககு உபாயாநதரங கள் ஈடாகா பாததா தனனை அநுபவிககுமபடி தனனை ஒப்புவிபபதை வயிறு வளாககைககு உறுப்பாக நினைபபது போன்று இழிவாகும்,

உபாயாநதரஙகள் சோகத்தையும பயததையும் விளைக் கும. இறைவன பரிபூர்ணனாகையாலே அபபூரததிககேற்ற வாறு இவனால ஒனறைச செய்யவொணணுதே மேலும உபாயாநதரங்கள் கஷடபபடடுச் செய்யவேணடியவை அபபடியானால வேதாநதங்கள அவறறை விதிததேன்? எனில நோயப்பபடடு மருநதுணணாத குழநதைககுத தாயான வள் குழநதை விருமபிப புசிக்கும பொருளகளில மருநதைக் கலநது கொடுபபது போல சமசாரமாகிற கொடிய நோய் வாயபபட்ட ஆத்மாக்களுக்கு அவாகள் அஹங்காரததால் விருமபிச செய்யும் உபாயாந்தரங்களோடு சமசார வியாதிககு மாமருநதாகிய ஈசுவரனைக் கலந்து விதிகின்ற ஆயிரம தாயககுச் சமமானவை வேதாந்த சாஸ்தரங்கள்.

ப்ரபததிககு இககுற்றங்கள ஒன்றுமில்லை சேதனனு டைய முயறசி வேண்டாத ஒனறுதலால் எளிதில அநுஷ்டிக் கத் தககதாயும், பரதநதர ஸ்வரூபத்துககுச சோநததாயும் இருககும. இசசேதனன் ஈசுவரனைப பெற நினைககுமபோது ப்ரபததியும் உபாயமாகாது. ஈசுவரன இவனைப பெற விரும்பினால் இவனுடைய பாபங்களும தடையாகமாடடா.

இவன் அவனை ஆச்ரயிக்கும்போது அடியார்களை முன்னிட்டுக்கொண்டே ஆச்ரயிக்க வேண்டும். ஈச்வரனும் பாகவத புருஷகாரத்தை முன்னிட்டே அங்கீகரிக்கின்றான். மூவகையான ப்ரபந்நர்க்கும் புருஷகாரம் இன்றியமையாதது. இருவரும் பாகவத புருஷகாரத்தை முன்னிட்டதை விபீஷண சரணாகதியில் காணலாம்.

இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்நன் பரம ஆர்த்தனாய் உடனே சரீர சம்பந்தத்தை யொழித்து முக்தியடைய விரும்பினாலும், இவனுக்கு இவ்வளவு ஞானம் பிறந்தது இந்த சரீரத்திலாகையாலும், இதுதான் கடைசி சரீரமாகையாலும், இச் சரீரத்தோடே இவனை யநுபவிக்க விரும்புவான் நறுமணத்தில் உள்ள நசையாலே குருவேர் சூடுமவர்கள் மணியை யலம்பாமல் சூடுவது போல், இறைவனும் ஞான பரிமளம் நிறைந்த இவ்வாத்மாவை ஞானம் விளைந்த சரீரத்தோடே அநுபவிக்க விரும்புவான். பரமபதம், பாற்கடல், உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களைக் காட்டிலும் இந்த ஞானியின் ஹ்ருதயத்தில் வசிப்பதையே மிகமிக விரும்புவான் திவ்ய தேசங்களில் சந்நிதி பண்ணுவதும் இச்சேதனனைப் பெறுவதற்காகவே கிடைக்கத்தகாத ஒரு ஞானி கிடைத்தால் திவ்ய தேசங்களில் ஆதரம் குறையும்.

ப்ரபந்நர்கள் அஹங்கார மமகாரங்களை விட்டு (நான், எனது என்னும் செருக்கை விட்டு) ஐம்புல இன்பங்களில் ஆசையற்றவராய், பகவத் பாகவத அபசாரமில்லாமல் விலக்ஷண பாகவதர்களோடு சம்பந்தம் பெற்றும், சமசாரிகளோடு சம்பந்தமில்லாமலும், பொருளாசை, உலகியல் இன்பப் பொருள்களான ஆடை, ஆபரணம், அன்ன பானாதிகளில் ஆசையைத் தவிர்த்து வாழவேண்டும். பகவதாராதனம் பண்ணிப் புஜிக்கும் அன்னத்தையும் சுவைக்காகவும், மிகுதியாகவும் புஜிக்காமல், உடல் நிற்குமளவையும் பகவதாராதனத்தின் பூர்த்தி என்பதற்காகவும், பகவத் ப்ரசாதமென்ற எண்ணத்தோடும் புஜித்தல் வேண்டும். தன்னிடத்தில் உள்ள

ஆத்ம குணங்களைத் தன்னால் வந்ததென்று நினைக்காமல் ஆசார்யனருளால் வந்ததாகவும், பகவானுடைய அருளால் வந்ததாகவும் நினைக்கவேண்டும்.

பரம விலக்ஷணரான பாகவதர்களை சம்சாரிகளிலும் தன்னிலும் ஈசுவரனிலும் அதிகராகவும், தன் ஆசார்யனுக்குச் சமமாகவும் கருத வேண்டும். அவர்களுடைய ஜ்ஞான அநுஷ்டானங்களைக் கண்டு ஆசைப்பட்டுப் பின் பற்ற வேண்டும். ஜ்ஞானாநுஷ்டானங்களை வளர்க்கக்கூடிய அவர்களுடைய சஹவாசத்தைச் சிறுபொழுதும் விடாமல் கூடி வாழவேண்டும். ஜ்ஞானாநுஷ்டானங்களைக் கெடுக்கக் கூடிய சம்சாரிகளின் ஸஹவாசத்தை வருந்தியும் தவிரவேண்டும். தனக்கு ஏதேனும் கஷ்டம் ஏற்பட்டால் நம்முடைய அநுபவிக்க வேண்டிய கர்மங்களின் பலமென்றுவது, பகவான் தன் கிருபையால் நமக்கு சம்சாரத்தில் வெறுப்பும், தன் விஷயத்தில் ப்ரேமமும் உண்டாவதற்காகத் தந்தருளினான் என்றுவது நினைத்துச் சமாதானப் படவேண்டும். எம்பெருமான் உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களில் மிக்க அன்பும், அவ்வெம்பெருமான்களுக்கு என் வருகிறதோ? என்று அஞ்சி மங்களாசாசனம் பண்ணும் பரிவும் இருத்தல் வேண்டும். தன் சேஷத்வ ஸ்வரூபத்துக்கு ஏற்ப இயன்றளவு பகவத் பாகவத ஆசார்ய விஷயங்களில் கைங்கர்யம் செய்து வாழவேண்டும். எப்பொழுதும் வாக்ய குருபரம்பரையையும், த்வய மந்த்ரத்தையும் ஜபிக்கவேண்டும். பகவத் வைபவத்தையும், ஆசார்ய வைபவத்தையும், தன்னுடைய புன்மையையும் எப்பொழுதும் பேசவேண்டும். இவன் பற்ற வேண்டியவை பூர்வாசார்யர்களுடைய அருள் மொழிகளும், அநுஷ்டானங்களும். இவன் வசிக்கவேண்டிய இடம் ஆசார்யன் வசிக்குமிடத்திற்குச் சமீபமும், பகவான் உகந்து வசிக்கும் திவ்ய தேசமுமாகும்.

இச்சேதனனுக்கு ஜ்ஞானம் பிறந்து வளர்ந்த தசை, இறைவனை யாச்ரயிக்கும் தசை, இறைவனையடையும் தசை, மோக்ஷ பலாநுபவ தசை என நான்கு தசைகளுண்டு. அது

போலவே ஜ்ஞானம்–அஜ்ஞானம, சக்தி-அசக்தி என நான்கு குணங்களுமுண்டு. இவனுடைய ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயம் ஆசார்யனுடைய சதகுணங்களை யறிகை. அஜ்ஞானத்துககு இலககு ஆசாாயனுடைய தோஷங்களை யறியாதிருககை. சகதிககு விஷயம ஆசாாயனுககுத தொணடாற்றுகை, அசகதிககிலககு சாஸதரங்கள செயயலாகா தெனறவறறை செய்தல, பகவதபசாரம், பாகவதாபசாரம, அஸஹயாப சாரம என்னும நானகுவித குறறங்களைச செய்யாதுவிடுகை.

நேரே ஆசாாய னெனபது சமசார நிவர்த்தகமான திருமநதரததையும, தவய சரம சலோகஙகளையும உப தேசித்தவனே யே ஆசாாயனே உபதேசிபபதாகவும, தனனைத் தனனுசாாயனுக்கு அவயவபூதனுகவும, சிஷ்யனைத தனனைப் போல தனனுசாாயனுககு சிஷ்யனுகவும் கருதி உபதேசிகக வேணடும ஆசார்யன சிஷ்யனுடைய பணிவிடையையும, பொருளையும விரும்பியும, சிஷ்யன் திருந்தி வைஷ்ணவனு ஞல் இககொடுவுலகில வைஷ்ணவ ஸஹவாசம கிடைக்கு மெனறும நினைத்து உபதேசிககலாகாது ஒரு ஆதமாவைத் திருத்தித் திருமகள கேளவனுக்கு சமாப்பிப்பதால பகவத கைங்காயம் செய்தோமாவோம என்று நினைப்பதும, ஒரு சேதனன உஜ்ஜீவிததுப் போகட்டுமே என்று உபதேசிப் பதும் கூட சிறநததாகாது இவ்வாத்மா திருந்தி எம பெருமானுககு மங்களாசாசனம பண்ணவேண்டுமென் பதையே முககிய பலமாகக கொண்டு உபதேசிக்கவேண்டும். சிஷ்யன் நினைவாலே சஹவாசம், பணிவிடை, பொருள் கிடைக்கும ஈசுவரன் நினைவாலே சிஷ்யனுடைய உஜ்ஜீ வனம் சித்திக்கும்; ஆசாாயன் நினைவாலே பகவத் கைங் கர்யம சிததிக்கும் ஆசார்யன் சிஷ்யனிடததில் க்ருபையும் தன்னுசாாயனிடத்தில பரதந்த்ரமும உடையவனுயிருந்து சிஷ்யனுடைய ஸ்வரூபத்தை வளாக்கவேண்டும்.

சிஷ்யன் இகர பலங்களில நிராசையும், ஆசார்யன் மேல விழுந்து உபதேசிக்கும்படியான சிஷ்ருஷையும் இவ் விருள் தரு மாஞாலத்தைவிட்டு உடனே புறப்பட்டு பகவானை

யடைய வேண்டுமென்னும ஆாததியும உடையவனும்,
பிறா மினுககம, பொறுமையிலலாத பெருமையுடையவனுக
வும இருக்கவேணடும. சிஷயன மந்த்ரம, மநதரததின்
உட்பொருளான பரதெய்வம, அததெய்வததின் அருளால்
பெறும மோக்ஷபலம, அதறகு முனனுணடாகும அஜ்ஞான
நிவருததி பூர்வகமான ஸ்வஸவரூபாவிாபாவம (தன
னுடைய மறைப்பிலலாத உணமை நிலே உணடாகப
பெறுதல), அப்பேறறுககு உபாயம, இஹலோக பலன்கள
எலலாம் ஆசாாயனே எனறு கொளளககடவன் ஆசாாயன
சிஷயனுடைய ஆதமாவைப பேணுவதுபோல சிஷயன எப
பொழுதும ஆசார்யனுடைய திருமேனியைப பேணக
கடவன. இவவுலகில இவ் வுடம்போடிருககும வரையில
ஆசாாயனபால செய்நனறி மறவாதிருகக வேணடும்

''சாவேசுவரன் இவவாதமாககள தன்னே யடைந்து
உய்யவேணடு மெனபதில் பேரவா உடையவன் அதற்
காகவே இவாகடகு சரீராவயவஙகள், சக்தி, சாஸ்த்ரஙகள
முதலியவற்றைக கொடுததுள்ளான அப்படியும இவாகள்
தனனே யடைநதுய்யாமல யாதானும் பற்றி நீஙகினுலும
இவாகளேக கைவிடத் துணிவதிலலே நிதயவிபூதியில் நிதய
முகதர்களோடு கூடிப் பெரிதும இன்பம பயக்க வீறறிருந
தாலும, தேசாநதரம் சென்ற புதரனேயே நினேதது மருகும
தநதையைப் போலே தனனேப பிரிந்து கிடககும சம்சாரி
களிடத்திலேயே திருவுளளத்தைப பறி கொடுதது வருநது
வான. அதனுலே அவன திருவுள்ளததில ஒபபறற கிருபை
பிறக்கும அக்கிருபை பெருகத் தொடஙகினுல ஈசுவரனு
டைய ஸ்வதநதரம், ஆத்மாக்களுடைய பரபல காமஙகள
ஆகிய இரு கரைகளேயும அழிததுகொணடு பெருகும்.
கர்மபலம் போலே க்ருபையின் பலத்தையும் அநுபவிததே
தீரவேணடும,

இப்படிப்பட்ட நிர்ஹேதுக (காரணமில்லாத) க்ருபை
யினுல் இச்சேதனன் தன்னே யறியாமல் செய்த ஒன்றிரண்டு-

நன்மைகள் உண்டா? என்று தேடிப் பிடித்து, ''என் ஊரைச் சொன்னாய்; என் பேரைச் சொன்னாய்; என்னடியார்க்கு ஒதுங்க நிழல் கொடுத்தாய்; அவர்கள் விடாய் தீர்த்தாய்'' என்பன போலச் சிலவற்றைத் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டு அதனடியாக பகவத் த்வேஷமில்லாமை, அநுகூல புத்தி முதலியவற்றை யுண்டாக்கி மோக்ஷபாயநதமான பலத்தைக் கொடுத்தருள்வான் விளைநிலத்திலே சில உதிரி நெல் முளைத்துப் பலனைக் கொடுப்பதுண்டு அப்படிப் பலனைக் கொடுப்பதற்கும் உழவன் முன்பு பயிரிட்டதே காரணம் அதுபோல் இவனறியாத சில நன்மைகளுண்டாகி மோக்ஷபாயநதமான பலன் கிடைப்பதற்கும் இறைவனுடைய கருணை நிரம்பிய சிருஷ்டியே காரணம்

சிருஷ்டியும், அவதாரங்களும் இவ்வாத்மாக்களைப் பெற வேண்டுமென்னும் நசையால் உண்டான கருணையாலே ஏற்படுவது போல, அந்தர்யாமித்வமும் ஒருவனைப் பிடிக்க நினைத்து ஊரையே வளைத்துக்கொள்வாரைப் போலே, 'ஒரு ஆத்மா கிடைக்குமா?' என்ற நசையால் ஏற்பட்ட கருணையாலேயாம் நம் காமம் அச்சத்திற்குக் காரணமாகும். அவனுடைய கருணை பயமின்மைக்கு ஏதுவாகும் இப்படிக் கருணையே வடிவானவனா யிருந்தபோதிலும் தட்டிக் கேட்பாரில்லாத ஸ்வதந்த்ரன் ஈசுவரன் இத்தகு ஸ்வதந்த்ரனை உபாயமாக நாம் பற்றினால் அல்லவா இந்தப் பயப்ரசங்கம் உண்டாகிறது இப்படிப் பயப்பட வேண்டாத ஒரு உபாயமுண்டு அந்த உபாயம் இங்கு நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அது தான் பாகவதர்களே உபாயம் என்பது

ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் உண்டபோதொரு வார்த்தையும், உண்ணாதபோதொரு வார்த்தையும் பேசுகிறவர்கள். அதாவது பகவதநுபவம் கிடைத்தபோது மிக மகிழ்ந்து பகவானைக் காட்டிலும் பாகவதர்களே நமக்கு சேஷிகள், உபாய உபேய(பல) பூதர்கள் என்று பேசி யநுசந்திப்பார்கள். பகவதநுபவம் கிடைக்காதபோது மனம் வருந்தி பாகவதர்கள்

அருகிலிருக்கச செய்தே அவர்களை மறநது பகவானையே கூவாநிறபர்கள ஆதலால அவர்கள் ஸவரூப சிததிக்காகப் பாகவதர்களைப பறறினர்களே யொழிய உபாயத்தில் வரும போது ஈசுவனை உபாயமாகப் பற்றுவதிலேயே நிலைநினறவாகள்

அவாகளைப் பாாததுச சிரிததிருபபார் மதுரகவி யாழவார் அதாவது ததீயர்களே (அவனடியாாகளே) சேஷிகள எனறு அறிநதிருநதும அவர்களையே பறறும உறுதியில்லாமல ப்ரதம பாவமான பகவத் விஷயததிலேயே ஊனறியிருககின்றார்களே எனறு சிரிததிருப்பர் என்றவாறு இவர் தம மாசாாயரான நம்மாழ்வார் தமககு 'பயிலும சுடரொளி நெடுமாறகடிமை'' என்னும இரண்டு திருவாயமொழி (பதிகஙகள)களிலும் உபதேசிதத ததீயாகளையே உபாயமாகவும, பலமாகவும் பறறினர் ஆசார்யர் ததீயருமாகைாயாலே ஆசாாயரையே உபாயமாக மட்டுமன்றி உபேயமாகவும பறறினா இவவாததததையே கணணிநுண சிறுததாமபிலே நமக்கெல்லாம தஞசமாக அருளிசசெய்தாா.

ஸ்வரூபம் அடியாாககு அடிமை யெனறால ஸவரூபததோடு சோநத பலம அவனடியாாககு அடிமை செய்வதேயாகவேணடும ஸவரூபமும பலமும இப்படியானால இவ்விரண்டோடும சோந்திருககவேணடுமே உபாயம். அடியாாக்கடிமை யென்பது ப்ரணவாாத்தம அடியாாகளே உபாயம் என்பது நமப பதாாததம் அடியாாககுக் கைங்கர்யம் செய்வதே நாராயண பதாாததம்.

ஈசுவரோபாயம் போலே பநதம, மோக்ஷம இரண்டுக்கும் பொதுவாயிராமல ஆசாாயோபாயம மோக்ஷததுக்கே உரியதாயிருக்கும ஈசுவரனைப் பற்றியவர்கட்கு மோக்ஷத்தில் ஐயமுண்டு ஆசாாயனை (அடியார்களை)ப் பற்றியவர்கட்கு மோக்ஷம நிசசயம். ஈசுவரனைப் பற்றுகை கையைப பிடித்துக் காா்யம கொள்வது போன்றது அடியார்களை (ஆசார்யனை) பற்றுகை காலைப் பிடித்துக் காா்யம் கொள்வது போன்று

கலபமானது; சுதந்தரமான உபாயமும் ஆகும ஸ்வரூபமும தளிர்த்துப் பூததுக் காய்ததுப பலன் தரும (அநந்யார்ஹ சேஷத்வ, அநநய சரணத்வ, அநநய போக்யதவங்க ளால் நிறைவடையும) இறைவனும மிக உகபபான்.

ஸ்ரீவசநபூஷண சாரம் முற்றிற்று.

திருககசசிநம்பிகள் அருளிச்செய்த

தேவராஜாஷ்டகம

தனியன

ஸ்ரீமத் காஞ்சீமுநிம் வந்தே கமலாபதி நநதனம
வரதாங்க்ரி ஸதாஸங்க ரஸாயந பராயணம (1)

தேவராஜ தயாபாதரம ஸ்ரீகாஞ்சீபூர்ண முத்தமம்
ராமாநுஜ முநேர்மாந்யம வந்தேஹம் ஸஜ்ஜநாச்ரயம்.(2)

நமஸதே ஹஸதிசைலேச ஸ்ரீமநநமபுஜலோசன
சரணம த்வாமபரபநநோஸ்மி ப்ரணதாா்திஹரச்யுத:
ஸமஸத ப்ராணிஸந்தராண ப்ரவீண கருணோல்பண
விலஸநது கடாக்ஷாஸ்தே மய்யஸமிந் ஜகதாம்பதே. (2)

நிநதிதாசாரகரணம நிவ்ருததம க்ருதயகாமண:
பாபீயாமஸம் அமர்யாதம பாஹி மாம வரதபரபோ! (3)

ஸம்ஸார மருகாந்தாரே துாவயாதி வயாக்ரபீஷணே
விஷயக்ஷுத்ரகுல்மாட்யே த்ருஷாபாதபசாலிநே (4)

புத்ரதார க்ருஹக்ஷேத்ர ம்ருகத்ருஷ்ணாம்பு புஷ்கலே
க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகாந்தம் பரிப்ராந்தம் இதஸ்தத, (5)

அஜச்ரம் ஜாததருஷ்ணார்த்தம் அவஸநநாங்கமக்ஷமம்
க்ஷீணஸகதி பலாரோக்யம் கேவலம் க்லேசஸம்ச்ரயம் (6)

ஸந்தப்தம் விவிதைர் துகைர் துர்வசைரேவமாதிபி:
தேவராஜ! தயாஸிந்தோ! தேவதேவ! ஜகத்பதே! (7)

த்வதீக்ஷண ஸுதாஸிந்து வீசிவிக்ஷேப சீகரை:
காருண்யமருதாநீதைஸ் ஸீதளைரபிஷிஞ்ச மாம் (8)

தாடீ பஞ்சகம

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

பாஷண்ட த்ருமஷண்ட தாவதஹநஸ் சார்வாக சைலாசநி:
பௌத்தத்வாந்த நிராசவாஸரபதிர் ஜைநேபகண்டீரவ:
மாயாவாதி புஜங்கபங்க கருடஸ்த்ரைவித்ய சூடாமணி:
ஸ்ரீரங்கேச ஜயத்வஜோ விஜயதே ராமாநுஜோயம் முநி: (1)

பாஷண்டஷண்ட கிரிகண்டந வஜ்ரதண்டா:
ப்ரச்சந்ந பௌத்த மகராலய மந்ததண்டா:
வேதாந்தஸார ஸுகதாசந தீபதண்டா:
ராமாநுஜஸ்ய விலஸந்தி முநேஸ்த்ரிதண்டா. (2)

சாரித்ரோத்தாரதண்டம் சதுரநயபதாலங்க்ரியா
கேதுதண்டம
ஸத்வித்யா தீபதண்டம ஸகலகலிகதா ஸம்ஹ்ருதே:
காலதண்டம
த்ரய்யந்தாலம்பதண்டம த்ரிபுவநவிஜயச் சத்ர
ஸௌவர்ண தண்டம
தத்தேராமாநுஜார்ய: ப்ரதிகதகசிரோ வஜ்ரதண்டம
த்ரிதண்டம். (3)

த்ரய்யா மாங்கல்யஸூத்ரம் த்ரியுகயுகபதா
ரோஹணாலம்ப ஸூத்ரம
ஸத்வித்யாதீப ஸூத்ரம் ஸகுணநயவிதாம் ஸம்பதாம
ஹாரஸூத்ரம
ப்ரஜ்ஞா ஸூத்ரம் புதாநாம ப்ரஸமதந மந பத்மிநீ
நாள ஸூத்ரம்
ரக்ஷாஸூத்ரம முநீநாம் ஜயதியதிபதேர்வக்ஷஸி
ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் (4)

பாஷண்டஸாகர மஹாபடபாமுகாக்நி
ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ மூலதாஸ
ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டப மார்க்கதாயீ
ராமாநுஜோ விஜயதே யதிராஜராஜ (5)

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

யதிராஜ விம்சதி

யஸ் துதிம் யதிபதி ப்ரஸாதிநீம
வ்யாஜஹார யதிராஜ விம்சதிம
தம்ப்ரபந்நஜந சாதகாமபுதம்
நௌமி ஸௌம்ய வரயோகி புங்கவம்

ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி ஜலஜத்வய நித்யஸேவா
ப்ரேமாவிலாசய பராங்குச பாதபக்தம்
காமாதிதோஷஹர மாத்ம பதாசரிதா நாம்
ராமாநுஜம யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா. (1)

ஸ்ரீரங்கராஜ சரணும்புஜ ராஜஹம்ஸம
ஸ்ரீமத் பராங்குச பதாமபுஜ ப்ருங்கராஜம்
ஸ்ரீபட்டநாத பரகால முகாபஜமித்ரம்
ஸ்ரீவதஸசிஹந சரணம் யதிராஜமீடே. (2)

வாசா யதீந்த்ரமநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்
பாதாரவிநதயுகளம பஜதாம குருணும்
கூராதிநாத குருகேச முகாத்யபும்ஸாம்
பாதர நுசிநதநபரஸ் ஸததம பவேயம். (3)

நித்யம் யதிந்தர தவ திவய வபுஸ்ம்ருதௌ மே
ஸகதம் மநோபவது வாக குணகீர்த்தநேSஸௌ
க்ருத்யஞ்ச தாஸ்யகரணேது கரதவயஸய
வ்ருதயந்தரேSஸ்து விமுகம் கரணத்ரயஞ்ச (4)

அஷ்டாக்ஷராக்ய மநுராஜ பததரயார்த்த
நிஷ்டாம மமாத்ர விதராத்ய யதீந்த்ரநாத
ஸிஷ்டாகரகண்ய ஜநஸேவய பவத்பதாப்ஜே
ஹ்ருஷ்டாஸது நிதயமநுபூய மமாஸ்யபுத்தி. (5)

அல்பாபி மே ந பவதிய பதாப்ஜபக்தி
சபதாதிபோக ருசிரநவஹமேததேஹ

மத்பாபமேவ ஹி நிதாந மமுஷ்யநாந்யத்
தத்வாரயார்ய யதிராஜ தயைகஸிந்தோ! (6)

வருத்யாபசா நரவபுஸ்த்வஹ மீத்ருசோபி
சருதயாதிஸிதத நிகிலாதம குஞ்சரயோயம்
இத்யாதரேண கருதிநோபி மித ப்ரவக்தும்
அத்யாபி வஞ்சந பரோSதர யதீந்தர வர்த்தே (7)

து:காவஹோS ஹமநிஸம தவ துஷ்டசேஷ்ட
சப்தாதிபோக நிரதஸ் சரணாகதாகய
தவதபாதபக்த இவ ஸிஷ்டஜநௌகமத்யே
ஹருஷ்டஸசராமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூர்க்க: (8)

நித்யமத்வஹம பரிபவாமி குருஞ்ச மநதரம்
தத்தேவதாமபி நகிஞ்சிதஹோபிபேமி
இததம் சடோப யசடவத பவதீய ஸஙகே
ஹருஷ்டஸ சராமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூாகக: (9)

ஹா ஹந்தஹந்த மநஸா கரியயா ச வாசா
யோSஹம் சராமி ஸததம தரிவிதாபசாராந்
ஸோSஹம் தவாபரியகர: பரியகருதவதேவம
காலம் நயாமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூாகக. (10)

பாபே க்ருதே யதிபவநதி பயாநுதாப
லஜ்ஜா. புந கரணமஸய கதம் கடேத
மோஹேந மே ந பவதீஹ பயாதிலேச
தஸ்மாத புந புநரகம் யதிராஜகுாவே (11)

அந்தாபஹிஸ் ஸகலவஸதுஷு ஸநதமீசம்
அநத' புரஸதித மிவாஹ மவீக்ஷமாந:
கநதர்ப்பவச்ய ஹருதயஸ ஸததம பவாமி
ஹந்த தவதகரகமநஸய யதீந்த்ரநார்ஹ (12)

தாபத்ரயீஜநித து.க நிபாதிநோபி
தேஹஸதிதௌ மம ருசிஸ்து ந தந்நிவருத்தௌ
ஏதஸ்யகாரண மஹோ மம பாபமேவ
நாத தவமேவ ஹரதத் யதிராஜ ஸீக்ரம், (13)

வாசாமகோசர மஹாகுணை தேசிகாகாய
கூராதிநாதகதிதாகில நைசயபாத்ரம
ஏஷோஹமேவ நபுநாஜகதீதருசஸ் தத்
ராமாநுஜார்ய கருணைவது மத்கதிஸ தே (14)

ஸு்த்தாத்ம யாமுநகுருத்தம கூரநாத
பட்டாக்ய தேசிகவரோக்த ஸமஸ்தநைச்யம்
அத்யாஸ்த் யஸங்குசித மேவ மயீஹலோகே
தஸ்மாத் யதீந்த்ர கருணைவது மதகதிஸ் தே (15)

சப்தாதிபோக விஷயா ருசிரஸ்மதீயா
நஷ்டாபவத்விஹ பவததயயா யதீநத்ர
த்வத்தாஸதாஸ கணநா சரமாவதௌய
தத்தாஸதைக ரஸதாவிரதா மமாஸ்து (16)

ச்ருத்யக்ரவேத்ய நிஜதிவய குணஸவரூப
ப்ரதயக்ஷதா முபகதஸ்தவிஹ ரங்கராஜ
வச்யஸ்ஸதா பவதி தே யதிராஜ தஸ்மாத
சகதஸவகீய ஜநபாப விமோசநே தவம். (17)

காலதரயேபி கரணதரய நிர்மிதாதி
பாபகரியஸய சரணம பகவத க்ஷமைவ
ஸாச த்வயைவ கமலாரமணே அாததிதாயத
க்ஷேமஸ ஸஏவஹி யதீநத்ர பவத் ச்ரிதாநாம். (18)

ஸ்ரீமந யதீந்த்ர தவதிவ்ய பதாப்ஜ ஸேவாம்
ஸ்ரீசைலநாத கருணாபரிணாம தததாம
தாமந்வஹம மமவிவாத்தய நாத தஸ்யா:
காமம விருதத மகிலஞச நிவாததய தவம. (19)

விஜ்ஞாபநம யதிதமத்யது மாமகீநம
அங்கீகுருஷ்வ யதிராஜ தயாம்புராசே!
அஜ்ஞோய மாதமகுணலேச விவாஜிதஸ்ச
தஸ்மாதநநயசரணோ பவதீதி மத்வா. (20)

பராங்குசாஷ்டகம்

(கூரத்தாழ்வான, பட்டர் அருளிய
ஸ்தோத்ரங்களிலிருந்து எடுததது)

த்ரைவிதய வ்ருத்த ஜநமூர்த்த விபூஷணம் யத
ஸம்பத்ச ஸாதவிகஜநஸ்ய யதேவநிதயம்
யதவாசரண்யம அசரணயஜநஸ்ய புணயம்
தத ஸமச்ரயேம வகுளாபரணுங்க்ரி யுகமம. (1)

பக்திப்ரபாவ பவததபுத பாவபநத
ஸந்துக்ஷித பரணயஸார ரஸௌகபூர்ண
வேதாாததரதந நிதிரசயுத திவயதாமா
ஜீயாத் பராஙகுசபயோதி ரஸீமபூமா (2)

ரிஷிம் ஜுஷாமஹே கருஷ்ண
த்ருஷ்ணு தத்வமிவோதிதம்
ஸஹஸ்ரஸாகாம யோSதராக்ஷீத்
த்ராவிடீம் ப்ரஹம ஸம்ஹிதாம். (3)

யத்கோஸஹஸ்ர மபஹநதி தமாமஸி பும்ஸாம்
நாராயணோ வஸதி யதர ஸஸங்கசகர
யந்மண்டலம் ச்ருதிகதம ப்ரணமந்தி விப்ரா:
தஸ்மை நமோ வகுளபூஷண பாஸ்கராய. (4)

பத்யுச ஸ்ரீநய பரஸாதேந பராப்த ஸாாவஜஜ ஸம்பதம்
ப்ரபந்நஜனகூடஸ்தம் பரபத்யே ஸ்ரீபராங்குசம். (5)

சடகோபமுநிம வநதே சடாநாம் புததிதூஷகம்
அஜ்ஞாநாம் ஜ்ஞாநஜநகம திந்த்ருணீ மூலஸமச்ரயம். (6)

வகுளாபரணம் வந்தே ஜகதாபரணம முநிம்
யசச்ருதே ருத்தரமபாகம சக்ரே த்ராவிடபாஷயா. (7)

வகுளாலங்க்ருதம ஸ்ரீமச்சடகோப பதத்வயம்
அஸ்மதகுலதநம போகயம அஸ்துமே மூாதநிபூஷணம (8)

நமஜ்ஜநஸ்ய சிததபிததிபக்தி சிதரதூலிகா
பவா ஹிவீர்யபஞ்ஜநே நரேந்தர மந்த்ரயந்த்ரணு

ப்ரபந்நலோககைரவ ப்ரஸந்நசாருந்த்ரிகா
சடாரிஹஸதமுத்ரிகா ஹடாதகரோது மே தம: (9)

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிசசெய்த

கோதா ஸதுதி

ஸ்ரீவிஷ்ணுசிதத குலநநதந கலபவலலீம்
ஸ்ரீரங்கராஜ ஹரிசநதந யோக தருச்யாம்
ஸாக்ஷாத க்ஷமாம கருணயா கமலாமிவாநயாம்
கோதா மநநய சரண: சரணம ப்ரபதயே (1)

வைதேசிக: ச்ருதிகிராமபி பூயஸீநாம்
வர்ணேஷு மாதி மஹிமா ந ஹி மாத்ருசாம் தே
இததம் விதநதமபி மாம் ஸஹஸைவ கோதே
மௌநதருஹோ முகரயந்தி குணாஸ் த்வதீயா: (2)

த்வத் ப்ரேயஸ: சவரணயோ ரம்ருதாயமாநாம்
துல்யாம த்வதீய மணிநூபுர சிஞ்ஜிதாநாம
கோதே த்வமேவ ஜநநி தவதபீஷ்ட வார்ஹாம்
வாசம் பரஸநந மதுராம மம ஸமவிதேயா: (3)

க்ருஷ்ணாநவயேந தததீம் யமுநாநுபாவம்
தீாததைா யதாவதவகாஹ்ய ஸரஸவதீம தே
கோதே விகஸ்வர தியாம பவதீ கடாக்ஷாத்
வாச: ஸ்ப்புரந்தி மகரநதமுச: கவீநாம். (4)

அஸ்மாதருசா மபக்ருதௌ சிரதீக்ஷிதாநாம
அஹநாய தேவி தயதே யதஸௌ முகுநத:
தந்நிஸசிதம நியமிதஸ் தவ மௌளிதாமநா
தநதரீ நிநாத மதுரைஸ் ச கிராம நிகும்பை; (5)

சோணாதரேபி குசயோரபி துஙகபதரா
வாசாம பரவாஹ நிவஹேபி ஸரஸ்வதீத்வம்
அப்ராக்ருதைரபி ரஸைா விரஜா ஸ்வபாவாத
கோதாபி தேவி கமிதுர் நநு நர்மதாஸி. (6)

வல்மீகத' ச்ரவணதோ வஸுதாத்மதஸ் தே
ஜாதோ பபூவ ஸ முநி: கவிஸார்வபௌம'
கோதே கிமத்புதமிதம் யதமீ ஸ்வதநதே
வகத்ராரவிநத மகரநத நிபா பரபந்தா' (7)

போக்தும தவ ப்ரியதமம பவதீவ கோதே
பகதிம நிஜாம பரணய பாவநயா கருணநத:
உச்சாவசை விரஹ ஸங்கமஜை ருதநதை
சருங்காரயநதி ஹருதயம் குரவஸ் தவதீயா (8)

மாத! ஸமுததிதவதீ மதிவிஷ்ணுசித்தம்
விசவோபஜீவய மமருதம வசஸா துஹாநாம்
தாபச்சிதம் ஹிம ருசேரிவ மூாத்திமநயாம்
ஸநத பயோதி துஹிது! ஸஹஜாம் விதுஸ்த்வாம் (9)

தாதஸ் து தே மதுபித ஸதுதிலேச வச்யாத்
காருணம்ருதை ஸதுதிசதை ரநவாபத பூாவம
த்வந்மௌளி கநத ஸுபகா முபஹருதய மாலாம
லேபே மஹத்தர பதாநுகுணம் ப்ரஸாதம. (10)

திக் தக்ஷிணாபி பரிபகத்ரிம புண்ய லப்யாத்
ஸர்வோத்தரா பவதி தேவி தவாவதாராத்
யத்ரைவ ரஙகபதிநா பஹுமாந பூாவம்
நித்ராளுநாபி நியதம நிஹிதா கடாக்ஷா (11)

ப்ராயேண தேவி பவதீ வயபதேச யோகாத்
கோதாவரீ ஜகதிதம பயஸா புநீதே
யஸ்யாம் ஸமேத்ய ஸமயேஷு சிரம் நிவாஸாத்
பாகிரதி ப்ரப்ருதயோபி பவந்தி புணயா (12)

நாகேசய: ஸுதநு பக்ஷிரத கதம் தே
ஜாத ஸ்வயமவரபதி: புருஷ: புராண'
ஏவம் விதா' ஸமுசிதம் ப்ரணயம் பவத்யா'
ஸநதர்சயந்தி பரிஹாஸகிர! ஸகீநாம். (13)

த்வத் புக்த மால்ய ஸுரபீக்ருத சாருமௌளே:
ஹித்வா புஜாந்தர கதாமபி வைஜயந்தீம்

பத்யுஸ் தவேச்வரீ யீத ப்ரதிகதே லோலா:
பர்ஹாதபத்ர ருசி மாரசயந்தி ப்ருங்கா (14)

ஆமோதவத்யபி ஸதா ஹ்ருதயம் கமாபி
ராகாந்விதாபி லளிதாபி குணோத்தராபி
மௌளி ஸ்ரஜா தவ முகுநத கிரீடபாஜா
கோதே பவதயதரிதா கலு வைஜயநதீ (15)

தவந்மௌளி தாமநி விபோ சிரஸா கருஹீதே
ஸ்வசசநத கல்பித ஸபீதி ரஸ பரமோதா
மஞ்ஜுஸ்வநா மதுலிஹோ விதது ஸ்வயம் தே
ஸ்வாயம்வரம கமபி மங்கள தூர்ய கோஷம, (16)

விச்வாயமாந ரஜஸா கமலேந நாபௌ
வக்ஷ ஸ்த்தலே ச கமலா ஸ்தந சந்தநேந
ஆமோதிதோபி நிகமைா விபுரங்கரி யுக்மே
தத்தே நதேந சிரஸா தவ மௌளிமாலாம. (17)

சூடா பதேந பரிக்ருஹ்ய தவோத தரீயம்
மாலாமபி த்வதளகை ரதிவாஸ்ய தத்தாம்
ப்ராயேண ரங்கபதிரேஷ பிபர்த்தி கோதே
ஸௌபாக்ய ஸம்பதபிஷேக மஹாதிகாரம். (18)

துங்கை ரக்ருத்ரிமகிர ஸ்வயமுத்தமாங்கை:
யம ஸாவகநத இதி ஸாதர முத்வஹந்தி
ஆமோத மந்யமதிகச்சதி மாலிகாபி·
ஸோபி த்வதீய குடிலாளக வாஸிதாபி, (19)

தந்யே ஸமஸ்த ஜகதாம் பிதுருத்தமாங்கே
த்வந்மௌளி மால்யபர ஸம்பரணேந
இந்தீவர ஸ்ரஜமிவாதததி த்வதீயா(நி)
ஆகேகராணி பஹுமாந விலோகிதாநி: (20)

ரங்கேச்வரஸ்ய தவ ச ப்ரணயாநுபநதாத்
அநயோநய மால்ய பரிவ்ருததி மபீஷடுவந்த:
வாசாலயந்தி வஸுதே ரஸிகாஸ் த்ரிலோகீம்
ந்யூநாதிகதவ ஸமதா விஷயைர் விவாதை (21)

தூர்வாதள ப்ரதிமயா தவ தேஹ காந்தயா
கோரோசநா ருசிரயா ச ருசேந்திராயா:
ஆஸீதநுஜ்ஜித சிகாவள கண்ட சோபம
மாஙகளயதம் பரணமதாம மதுவைரிகாத்ரம். (22)

அர்ச்சயம ஸமாசசயம நியமைா நிகம ப்ரஸூநை:
நாதம தவயா கமலயா சசமேயிவாமஸம
மாதஸ் சிரம நிரவிசந நிஜமாதிராஜ்யம்
மாநயா மநு பரபருதயோபி மஹீக்ஷிதஸதே, (23)

ஆர்த்ராபராதிநி ஜநேபயபிரக்ஷணா ததம
ரங்கேச்வரஸய ரமயா விநிவேதயமாநே
பார்சவே பரத்ர பவதீ யதி ததர நாஸீத்
ப்ராயேண தேவி வதநம பரிவாததிதம ஸயாத் (24)

கோதே குணைரபநயந் ப்ரணதாபராதாந்
ப்ருகேக்ஷப ஏவ தவ போக ரஸாநுகூல:
காமாநுபநதி பல தாந ரதஸ்ய பாதது:
ஸ்வாதநத்ராய துாவ்யஸந மர்மபிதா நிதாநம். (25)

ரஙகே தடித்குணவதோ ரமயைவ கோதே
கருஷ்ணாமபுதஸய கடிதாம க்ருபயா ஸுவ்ருஷ்ட்யா
தௌாகதய துாவிஷ விநாச ஸுதாநதீம் தவாம
ஸநத ப்ரபதய சமயநதயசிரேண தாபாந் (26)

ஜாதாபராதமபி மாமநுகமபய கோதே
கோப்தரீ யதி த்வமஸி யுகதமிதம் பவத்ரா·
வாத்ஸலய நிாப்பரதயா ஜநநீ குமாரம
ஸ்தந்யேந வாத்தயதி தஷ்ட பயோதராபி (27)

சதமக மணிநீலா சாரு கலஹார ஹஸ்தா
ஸ்தநபர நமிதாங்கீ ஸாநதரா வாதஸல்ய ஸிந்து:
அளகவிநிஹிதாபி ஸரக்பி ராகருஷட நாதா
விலஸது ஹ்ருதி கோதா விஷ்ணுசிததாதமஜா ந (28)

இதி விகஸித பகதேருததிதாம் வேஙகடேசாத்
பஹுகுண ரமணீயாம வக்தி கோதாஸ்துதிம் ய:
ஸபவதி பஹுமாந்ய. ஸ்ரீமதோ ரங்கபர்த்து.
சரண கமல ஸேவாம சாச்வதீ மப்யுபைஷ்யந்; (29)

ஹர்யஷ்டகம்

ஹரிர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபிஸ்ம்ருத·
அநிச்சயாபி ஸம்ஸ்பருஷ்டோ தஹதயேவஹி பாவக: (1)

ஸகங்கா ஸகயா ஸேதுஸ ஸகாசீஸபுஷ்கரம்
ஜிஹவாகரே வர்ததேதே யஸய ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம. (2)

வாரணஸ்யாம் குருக்ஷேத்ரே நைமிசாரண்ய ஏவச
தததம ஸயாத தேநயேநோக்தம ஹரிரிதயக்ஷரதவயம. (3)

பருதிவயாம யாநிதீரததாநி புணயாநயாயதநாநிச
தாநிஸர்வாநயசேஷாநி ஹரிரிதயக்ஷரதவயம. (4)

கவாமகோடி ஸஹஸராணி ஹேமகநயாஸஹஸரகம்
தததம்ஸயாத தேநயேநோகதம ஹரிரிதயக்ஷரதவயம, (5)

ருகவேதோS்த யஜுர்வேதஸ் ஸாமவேதோபயதர்வண
அதீதம தேநயேநோகதம் ஹரிரிநயக்ஷரதவயம (6)

அஸவமேதை· மஹாயஜ்ஞை வாஜபேயஸ் ஸதக்ஷிணை:
இஸ்டம்ஸ்யாத் தேநயேநோகதம ஹரிரிதயக்ஷரத்வயம் (7)

பராணப்ரயாணபாதேயம் ஸம்சார வயாதிநாசனம
துகாத்யநதபரிதராணம ஹரிரிதயக்ஷரதவயம். (8)

பத்த! பரிஹரஸ்தேந மோக்ஷாய கமநமபரதி
ஸக்ருதுச்சரிதம்யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம. (9)

ஹர்யஷ்டக மிதமபுணயம் ப்ராதருததாய ய படேத்
ஆயுஷ்யம பலமாரோக்யம் யசோவருததி ஸ்ரீயாவஹம (10)

ப்ரஹலாதேந க்ருதமஸ்தோதரம துகசாகர சோஷணம
ய படேத் ஸ நரோயாதி ததவிஷ்ணோ: பரமமபதம் (11)

க்ருஷ்ணாஷ்டகம்

வசுதேவஸுதம் தேவம கமஸசாணூர மர்ததநம
தேவகீ பரமானநதம க்ருஷணம வநதே ஜகதகுரும். (1)

அதஸீபுஷ்பஸங்காசம ஹாரநூபுரசோபிதம
ரதநகங்கணகேயூரம கருஷ்ணம வநதே ஜகதகுரும் (2)

குடிலாலக ஸம்யுக்தம பூரணசநதர நிபாநநம்
விலஸத குணடலதரம கருஷ்ணம் வநதே ஜகதகுரும (3)

மநதாரகநத ஸம்யுகதம சாருஹாஸம சதுாபுஜம்
பாஹிபிஞ்சாவசூடாங்கம கருஷ்ணம வநதே ஜகதகுரும (4)

உதபுல்ல பத்மபதராக்ஷம நீலஜீமூதஸநநிபம
யாதவாநாம ஸிரோரதநம கருஷ்ணமவநதேஜகத்குரும (5)

ருகமிணீகேளீஸம்யுகதம பீதாமபரஸுஸோபிதம
அவாப்த துளஸீகநதம கருஷ்ணம வநதே ஜகதகுரும (6)

கோபிகாநாம குசதவநதவ குங்குமாங்கிதவக்ஷஸம
ஸ்ரீநிகேதம மஹேசவாஸம கருஷ்ணம வநதேஜகதகுரும (7)

ஸ்ரீவதஸாங்கம மஹோரஸகம வநமாலா விராஜிதம
ஸங்கசகரதரம தேவம கருஷ்ணம வநதே ஜகதகுரும. (8)

கிருஷ்ணாஷ்டகமிதம புணயம ப்ராதருததாய ய:படேத
கோடிஜநமசருதம பாபம ததக்ஷணாதேவநச்யதி (9)

பரதவாதி பஞ்சக ஸ்துதி

உதயதபாநு ஸஹஸ்ரபாஸவர பரவயோமாஸபதம நிர்மல
ஜ்ஞாநாநநத கணஸவரூபம அமலஜ்ஞாதி ஷட்குணைர்
ஜுஷ்டம

ஸூரிஜநாதிபம தருதரதாங்காபஜம ஸுபூஷோஜவலம
ஸ்ரீபூஸேவயம அநநதபோகிநிலயம ஸ்ரீவாஸுதேவம்பஜே.

ஆமோதேபுவநே பரமோத உதஸம்மோதே ச ஷங்காஷணம
பரதயுமநஞ்ச ததாநிருததமபி தாந் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிசாப்யயம
குாவாநாந மதிமுகய ஷட்குணவரைர் யுகதாந தரியுக்
மாத்மகை:

வயூஹாதிஷ்டித வாஸுதேவமபி தம்க்ஷீராபதிநாதம பஜே.

வேதாநவேஷண மநதராதரிபரணக்ஷமோததரணஸ்வாச்ரித
பரஹலாதாவந பூமிபிக்ஷண ஜகதவிக்ராநதயோ யத்க்ரியா:

துஷ டக்ஷுதர நிபர்ஹநம தசமுகாத்யுநமூலநம காஷணம்
காளிநதயாயா:அதிபாபகமஸநிதநமயதகரீடிதமதமநம'(3)
யோதேவாதிசதுாவிதேஷு ஜநிஷு பரஹமாணட
கோசாநதரே
ஸமபக்தேஷு சராசரேஷுச விஷநநாஸ்தே ஸதாநத்
விஷ்ணு மதம நி ஸ்வேஷ்வணுஷ்வணுதரம பூ ஸசபூயஸநரம
ஸ்வாஙகுஙகுஷட பரமிதஞச யோகிஹருத பேஷ்வ
மீசம பஜே (4)

ஸ்ரீரங்கவேஙகடாதரி கரிகிரியாதௌச தேஶேஷ்டோததரே
ஸதாநே
பௌமநிகேதநேஷ்வபி ஸதா ஸாநநிதய மாஸே துஷே
ஆசசாரூபிநம ஆசசகாபிமதித: ஸவீகுாவதேவிகரஹம
பூஜாஞசாசில வாஞசிதாந விதரதே ஸ்ரீசாயதஸமை நம (5)
பராதாவிஷ்ணோ, பரதவாதிபஞசக ஸதுதிமுததமாம
படநபராபநோதி பகவதபகதிம வரததிாமிதாம (6)

கஜேநதர பரித்ராணம்

க்ராஹகரஸதே கஜேநதரே ருவதிசரபசம் தாாக்ஷ்ய
மாருஹயதாவந
வ்யாகூாணந மால்யபூஷாவசநபரிகரோ மேககமபீரகோஷ:
ஆபிப்ராணோரதாஙகம சரமஸிமபயம் ஸங்கசாபௌ
ஸகேடௌ
ஹ ஸதை. கௌமோதகீமப்யவது ஹரிரஸௌ ரமஹசாம்
ஸமஹதேர்ந (1)

நக்ராசராநதே கரீநதரே முகுளிதநயநே மூலமூலேதிகிந்நே
நாஹ மநாஹம நசாஹம நசபவதிபுந தாதருசோமாதரு
சேஷு
இதயேவம தடகதஹஸதே ஸபதிஸுரகணே பாவஸூந்யே
ஸமஸ்தே
மூலம ய பராதுராஸீத ஸதிஸதுபகவாந மங்களம
ஸநததம் (2)

அர்ச்சிராதி மார்க சிந்தனம்

ஸதஸஙகாத பவ நிஸ்பருஹோ குருமுகாத
ஸ்ரீசம பரபதயாதமவாந
ப்ராரபதம பரிபுஜய கர்மஸகலம்
பரக்ஷீண காமாந்தர
ந்யாஸாதேவ நிரஙகுசேசவரதயா
நிாலூநமாயாநவய
ஹாாததாநுக்ரஹ லபதமதயதமநித்வாராாத
பஹிாநிாகத (1)

மூக்தோடோசசிா தினபூாவபக்ஷ ஷடுதஙமாஸாப்த
வாதாபஸூமத
க்லெளவிதயுத வருணேநதர தாத்ருமஹித
ஸீமாநத ஸிநதவாப்லுத
ஸ்ரீவைகுணடமுபேதய நிதயமஜடம்
தஸமிந பரபரஹமண
ஸாயுஜ்யம ஸமவாபய நந்ததிஸமம்
தேநைவ தந்ய.புமாந் (2)

ப்ராதர் நித்யாநுஸநதேயம் பரமார்ததம முமுக்ஷுபி
ஸ்லோகதவயநஸங்க்ஷிபதம் ஸ்வயக்தம் வரதோப்ரவீத்:

மணவாளமாமுனிக ளருளிய

அர்ச்சிராதிகதி சிந்தனம்

போம்வழியைத் தருமென்னும் இன்பமெல்லாம் புசித்து
வழிபோய அமுதவிரசையாறறில்
நாமமூழகி மலமறறுத் தெளிவிசும்பை நண்ணி
நலந்திகழ் மேனிதனனைப் பெற்றுத
தாமமர ரெதிர்கொணடு வநதலங்கரித்து சத்கரிப்ப
மாமணிமண்டபததே சென்று
மாமலராள் கோன்மடியில வைததுகக்கும் வாழ்வு
நமக்கெதிராசரருளும் வாழ்வே. (1)

இந்தவுடல்விட் டிரவிமண்டலததூடேகி இவ்வண்டம
கடந் திடையிலாவரண மேழபோய்
அந்தமில் பாழகடந்தழகாா விரசைதனில குளிததங்கு
அமானவனால் ஒளிகொணட சோதியும பெறறமரர்
வந்தெதிாகொண டலஙகரிதது வாழததி வழிநடதத
வைகுநதம்புககு மாமணிமணடபத்துட செனறு
நந்திருமாலடியாா குழாங்களுடன கூடும
நாளெனககுக் குறுகுமவகை நல்கென் னெதிராசா! (2)

அடியாாகள் குழாங்கள அழகோலகக மிருகக
ஆனந்தமயமான மாமணிமணடபததுப்
படியாதுமில் படுககையாயிருக்கு மநந்தன
பணாமணிகளதமமி னொளிமணடலததினிடையில
வடிவாரும் மாமலராள் வலவருகும மற்றை
மணமகளு மாயமகளு மிடவருகு மிருகக
நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக கடுக
நானநுபவிககுமவகை நல்கென னெதிராசா! (3)

திருமண்காப் பணிந்தபின கேசவாதி பன்னிரண்டு மூர்த்திகளுககும அஞசலி பணணுமபோது அநுசந்திககவேணடிய தியான ஸலோகஙகள்

லலாடே ஸததம தேவயா ச்ரியாஸஹவிராஜிதம
சதுஸ்சக்ரம் நமஸ்யாமி கேசவம கனகபரபம (1)

அமருதோதபவயா தேவ்யா ஸமாசலிஷடம மதோதரே
நாராயணம கனஸ்யாமம சதுஸசங்கம நமாமயஹம (2)

நிதயம கமலயாசலிஷடம ஹருதயேऽஹம தயாமபுதிம
மாதவம மணிபங்காபம சிநதயாமி சதுாகதம (3)

தேவயா சநதரசோபிநயா தேவமகணடே விராஜிதம
சநதரபாஸம சதுஸசாாஙகம கோவிநத மஹமாசரயே (4)

விஷ்ணுபதநயாக்யயா தேவயா குக்ஷௌதக்ஷிணபாாசவகம்
விஷ்ணும சதுாஹலம வநதே பதமகிஞசலக ஸநநிபம (5)

வைஷ்ணவீ ஸமஜ்ஞயா தேவயா கலிதம தக்ஷிணேபுஜே
சதுர்முஸ்ல மபஜாபம் ஸமச்ரயே மதுஸூதனம (6)

தக்ஷிணமஸே தயாவார்த்திம வராரோஹாதிபம் ப்ரபும்
அக்நிவாணம சதுஷ்கடகம பாவயாமி தரிவிக்ரமம் (7)

ஹரிப்ரியாயுதம குக்ஷௌ வாமபார்சவஸ்த்த புண்ட்ரகம்
வாமநம பாலஸூரயாபம சதுாவஜ்ரம விபாவயே. (8)

வாமபாஹௌ மஹாபாஹும சாாங்கிணீ பதிமவயயம
ஸ்ரீதரம புணடரீகாபம சது பட்டஸ மாச்ரயே (9)

தேவதேவயாசயயா தேவ்யாச்ரிதம வாமாமஸ ஸமச்ரிதம
சதுர்முதகரமபயேமி ஹருஷீகேசம தடிதப்ரபம் (10)

ப்ருஷடேஸமஹருஷ்டயாதேவயாமஹாலக்ஷ்ம்யா விராஜிதம்
பஞ்சாயுதம பதமநாபம பரணமாம யாக்கரோசிஷம. (11)

ககுத்மநதம ஸதாலோககுந்தரீ பதிமதபுதம
தாமோதரம சது பாசம் இநதரகோப நிபமபஜே. (12)

திருமணகாபபின்போது ஆசாாய தனியனுக்குப பிறகு அநுசந்திக்கவேண்டிய பெரிய குருபரம்பரை தனியன்கள்

மணவாள மாமுநிகள

ஸ்ரீசைலேச தயாபாதரம தீபகதயாதி குணாணவம
யதீந்த்ர பரவணம வநதே ரமயஜாமாதரமமுநிம (1)

திருவாயமொழிபபிளளை

நமஸ்ஸ்ரீ சைலநாதாய குநதீநகர ஜநமநே
ப்ரசாதலப்த பரமபராபய சைங்காயஸாலிநே (2)

பிளளைலோகாசார்யர்

லோகாசார்யாய குரவே கருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே
ஸ்மஸாரபோகி ஸநதஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம:

வடக்குத் திருவீதிபபிளளை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபாத பாதாபஜே நமாமி ஸிரஸா ஸதா
யத்ப்ரஸாத ப்ரபாவேந ஸாவஸிததி ரபூநமம (4)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை

ஶ்ரீமத் க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே
யத்கடாக்ஷைக லக்ஷ்யாணாம ஸுலபஸ்ஶ்ரீதரஸ ஸதா (5)

நம்பிள்ளை

வேதாந்த வேத்யாம்ருத வாரிராசே
வேதார்த்த ஸாராம்ருத பூரமக்ர்யம
ஆதாயவர்ஷந்த மஹம்ப்ரபத்யே
காருண்யபூர்ணம கலிவைரிதாசம் (6)

நஞ்சீயர்

நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்கலஹேதவே
யஸ்ய வாகம்ருதாஸார பூரிதம புவநத்ரயம (7)

பட்டர்

ஶ்ரீபராசர பட்டார்யஸ் ஶ்ரீரங்கேச புரோஹித
ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸுதஸ ஶ்ரீமாந்ச்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே. (8)

எம்பார்

ராமாநுஜ பதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாந பாயிநீ
ததாயத்தஸ்வரூபாஸா ஜீயாந மத்விச்ரமஸ்தலீ (9)

கூரத்தாழ்வான்

ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்ந மிச்ரேப்யோ நம உக்திமதீமஹி
யதுக்தைஸ்த்ரயீகண்டே யாந்திமங்கலஸூத்ரதாம, (10)

எம்பெருமானார்

யோநித்ய மச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாயமேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே. (11)

பெரியநம்பிகள்

கமலாபதி கல்யாண குணாம்ருதநிஷேவயா
பூர்ணகாமாயஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம: (12)

ஆளவந்தார்

யத்பதாம்போருஹத்யாந வித்வஸ்தாசேஷகல்மஷ:
வஸ்துதா முபயாதோஹம யாமுநேயம நமாமிதம. (13)

மணககாலநம்பி

அயதநதோ யாமுநமாதமதாசம
அலாக்கபதராாபண நிஷகரியேண
யோகரீதவா நாஸதிதயெளவராஜயம
நமாமி தமராம மமேயஸதவம் (14

உய்யகொண்டார்

நம பஙகஜநேதராய நாதஸ்ரீபாதபங்கஜே
ந்யஸத ஸாவபராயாஸ்மதகுலநாதாய தீமதே (15

நாதமுநிகள்

நமோSசிநதயாதபுதாகலிஷட ஜஞாநவைராக்யராசயே
நாதாயமுநயே Sகாதபகவதபகதி ஸிந்தவே. (16)

நமமாழவாா

மாதாபிதா யுவதயஸதநயா விபூதி
ஸாவம யதேவநியமேந மதநவயாநாம்
ஆத்யஸய ந. குலபதோ வகுளாபிராமம
ஸ்ரீமத்ததஙகரியுகளம் பரணமாமிமூர்தநா (17)

சேனை முதலியார்

ஸ்ரீரங்கசநதரமஸ மிநதரயஸஹ விஹாதும
விந்யஸ்ய ஸமஸத சிதசிநநயநாதிகாரம
யோநிாவஹதயநிச மஙகுளீ முதரயைவ
சேநாநய மநயவிமுகாஸ் தமசிசரயாம (18)

பெரியபிராட்டி

நமஸ் ஸ்ரீரஙகநாயகயை யதபரூ விபரமபேதத·
ஈசேசிதவய வைஷமய நிமநோநநத மிதமஜகத (19)

பெரியபெருமாள

ஸ்ரீஸ்தநாபரணம தேஜஸ ஸ்ரீரங்கேசய மாசரயே
சிந்தாமணி மிவோதபாந்தம உதஸங்கேS நநதபோகிந (20

திருநக்ஷதர பரிபாலனம

வைஷ்ணவ சந்தானத்தில பிறக்கும் பாகயம் பெற்றவா கள் ஆழவாாகள், ஆசார்யர்கள் திருநக்ஷத்ரங்களைக் கொண

டாட வேண்டும் மாசா மாசம கொண்டாடாவிட்டாலும் வருஷ திருநக்ஷத்ரங்களாகிலும கொணடாடவேணடும.

ஆழவாாகள திருநக்ஷத்ரஙகளில் அந்தந்த ஆழ்வார்கள் அருளிசசெய்த பிரபந்தங்களை முனனே சேவிததுப் பிறகு கோயில திருவாயமொழி, ராமாநுச நூறறநதாதி, உபதேச ரத்நமாலை சேவிககவேணடும். விசேஷ தளிகை சமாப்பிககவேணடும சாறறுமறையின்போது பரபநத சாறறுப் பாசுரஙகள சேவிதத பின அநதநத ஆழவார்கள. ஆசார்யர்கள் திருநக்ஷதரஙகள பற்றி மணவாள மாமுநிகள உபதேச ரதநமாலையில அருளிசசெயத பாசுரங்களைச சேவிதது (திருநக்ஷதர தனியன், நிதய தனியனகளையும சேவிககலாம) சாறறுமறை பணணவேணடும

நமமாழவாா திருநக்ஷத்ரத்திற்குச் சில நாளகளுக்கு முன்னதாகவே திருவாயமொழி சேவிககலாம் முடியாத போது திருவிருததமாகிலும சேவிக்கலாம்.

திருமஙகையாழவார் திருநக்ஷத்ரத்திறகுப் பெரிய திருமொழி சேவிகக முடியாதபோது திருககுறுந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாணடகம் சேவிததல்வேணடும், எலலாருடைய திருநக்ஷதரஙகளிலும திருவாயமொழி சேவிப்பது விசேஷம்.

அவரவாகளுடைய திருநக்ஷத்ரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன

மாசம	நக்ஷதரம்	ஆழவார்கள்
ஐப்பசி	திருவோணம்	பொய்கையாழவார்
ஐப்பசி	அவிட்டம்	பூதத்தாழவார்
ஐப்பசி	சதயம்	பேயாழவார்
கார்ததிகை	கார்ததிகை	திருமங்கை மன்னன்
காாததிகை	ரோஹிணி	திருப்பாணாழவார்
மார்கழி	கேடடை	தொணடரடிபபொடியாழவார்
தை	மகம்	திருமழிசைபபிரான

மாசி	புனர்பூசம	குலசேகரப்பெருமாள்
வைகாசி	விசாகம	நமமாழவாா
ஆனி	சுவாதி	பெரியாழ்வார்
ஆடி	பூரம	ஆணடாள
சிததிரை	சித்திரை	மதுரகவியாழவார்
சிததிரை	திருவாதிரை	எமபெருமானா
ஐபபசி	மூலம	மணவாளமாமுநிகள
ஐபபசி	திருவோணம	பிள்ளைலோகாசாாயர்
காாத்திகை	காாததிகை	நமபிளளை
தை	ஹஸ்தம	கூரத்தாழவான்
வைகாசி	விசாகம	பட்டர்
ஆனி	அநுஷம்	நாதமுநிகள
ஆடி	உதராடம்	ஆளவநதாா
ஆவணி	ரோஹிணி	பெரியவாசசானபிளளை
பங்குனி	உத்தரம	பெரியபிராட்டியார்

சாற்றுமறை

திருப்பாவை — சிறறஞ்சிறுகாலே, வங்கக்கடல்

கோயில் திருவாய்மொழி } சூழநதகனறு, அவாவறசசூழ, உயர்வற

கண்ணிநுண சிறுத்தாம்பு } கணணிநுண் சிறுத்தாமபு பயனனறாகி லும, அனபனதனனை, கணணிநுண சிறுததாம்பு.

இராமாநுச நூற்றநதாதி } இருபபிடம் வைகுநதம, இனபுறற சீலதது, அஙகயல பாயவயல, பூமனனு மாது, பலலாணடு பலலாணடு, அடியோ மோடும.

உபதேச ரதநமாலை } பூருவாசாாயாகள, இந்த உபதேசரத்ந மாலை, மனனுயிாகாள!

இச்சாற்றுப பாசுரங்களைச் சேவித்து முடிததபின
ஸாவதேச தசாகாலேஷு வவயாஹத பராகரமா
ராமாநுஜாாய திவயாஜஞா வாத்ததா மபிவாத்ததாம் (1)
ராமாநுஜாாய திவயாஜஞா பரதிவாசரமுஜவலா
திகநதவயாபிநீ பூயாத் ஸாஹி லோகஹிதைஷிணீ. (2)

ஸ்ரீமந ஸ்ரீரஙக ச்ரியமநுபதரவாநுதினம் ஸமவர்ததய
ஸ்ரீமந ஸ்ரீரங்க ச்ரியமநுபதரவாநு தினம ஸமவர்த்தய. (3)

நமஸ்ரீசைலநாதாய குநதீநகர ஜநமநே
பரஸாதலப்த பரமபராப்ய கைஙகாயஸாலிநே (4)

ஸ்ரீசைலேச தயாபாதரம தீபகதயாதி குணாணவம்
யதீநதர பரவணம வநதே ரமயஜாமாதரமமுநிம (5)

வாழி திருவாயமொழிபபிளளை மாதகவால
வாழும் மணவாளமாமுநிவன் வாழியவன
மாறன திருவாயமொழிப்பொருளை மாநிலததோர்
தேறும்படி யுரைககும சீா (6)

செயயதாமரைத தாளிணை வாழியே
சேலைவாழி திருநாபி வாழியே
துயயமாாபும முபபுரிநூலும வாழியே
சுநதரத திருததோளிணை வாழியே
கையுமேநதிய முககோலும வாழியே
கருணை பொஙகிய கண்ணிணை வாழியே
பொயயிலாத மணவாள மாமுநிப்
புநதி வாழி புகழ வாழி வாழியே, (7)

அடியாாகள் வாழ அரஙகநகா வாழ
சடகோபனதணடமிழ நூல வாழ—கடல்சூழந்த
மனனுலகம வாழ மணவாள மாமுநியே!
இன்னு மொரு நூறறாண டிரும (8)

வாழித் திருநாமங்கள்

பெரியபெருமாள

திருமகளும மணமகளும சிறககவநதான வாழியே
செயயவிடைத தாயமகளாா சேவிபபோன வாழியே

இருவிசுமபில் வீற்றிருக்கும இமையவாகோன வாழியே
இடர்கடியப பாறகடலை யெய்தினன் வாழியே

அரிய தயரதன மகனு யவதரிததான வாழியே
அநதரியாமிதவமு மாயினுன வாழியே
பெருகிவரு பொன்னிநடுபபின துயினருன வாழியே
பெரியபெருமா ளெஙகளபிரா னடிகள் வாழியே.

பெரியபிராட்டி

பங்கயபபூவில் பிறநத பாவைநலலாள வாழியே
பஙகுனியி லுததிரநாள பாருதிததாள வாழியே
எங்களெழில சேனைமனன றி கிதமுரைததாள வாழியே
இருபத்தஞ சுடபொருள மால இயமபுமவள வாழியே

மங்கையாகள் திலகமென வநதுதிததாள வாழியே
மாலரங்கர் மணிமாாபில மனனுமவள வாழியே
செங்கமலச் செய்யரஙகம செழிககவநதாள் வாழியே
ஸ்ரீரங்கநாயகியார் திருவடிகள வாழியே.

ஆணடாள்

திருவாடிபபூரததுச் செகததுதிததாள் வாழியே
திருபபாவை முபபதும செபபினுள வாழியே
பெரியாழ்வார் பெறறெடுதத பெணபிளளை வாழியே
பெரும்பூதூா மாமுனிககுப பின்னுளள வாழியே

ஒருநூறறு நாறபதது மூன்றுரைததாள வாழியே
உயரரஙகாககே கணணி யுகநதளிததாள வாழியே
மருவாருந திருமலலி வளநாடி வாழியே
வணபுதுவை மலாககோதை மலாப்பதங்கள் வாழியே.

நம்மாழவார்

திருக்குருகைப் பெருமாள் தன திருததாளகள வாழியே
திருவான திருமுகததுச் செல்வி யென்றும வாழியே
இருக்குமொழி யெனனெஞசில் தேக்கினுன் வாழியே
எந்தை யெதிராசாக கிறைவனுர் வாழியே.

கருககுழியில் புகாவணணம காததருள்வோன் வாழியே
காசினியி லாரியனுயக காட்டினுன வாழியே
வருததமற வநதெனனை வாழவிததான வாழியே
மதுரகவி தமபிரான வாழி வாழி வாழியே

திருமஙகையாழ்வார

கலந்த திருக காாததிகையில காாததிகை வநதான வாழியே
காசினியி லொண குறையலூாக காவலோன வாழியே
நலநதிகழு மாயிர தெதணபதது நாலுரைததான வாழியே
நாலைநது மாறைநதும நமககுரைததான வாழியே
இலங்கெழு கூறறிருககை யிருடமலீநதான வாழியே
இமமூனறில பாடடிருநூற றிருபததேழீநதான வாழியே
வலநதிகழும குமுதவலலி மணவாளன வாழியே
வாடகலியன பரகாலன மஙகையாகோன வாழியே

எமபெருமானுர்

சீராரு மெதிராசா திருவடிகள வாழி
திருவரையில சாததிய செநதுவராடை வாழி
ஏராரும செய்யவடி வெபபொழுதும வாழி
இலஙகிய முநநூல வாழி யிணைததோள்கள் வாழி
சோராத துயயசெயய முககசோதி வாழி
தூமுறுவல வாழி துணைமலாககணகள வாழி
ஈராறு திருநாம மணிநத எழில வாழி
இனிதிருப்போடு எழில ஞானமுததிரை வாழியவே. (1)

அறுசமயச செடியதனை யடியறுததான் வாழியே
அடாநதுவரும குதிாடடிகளை யறததுறநதான் வாழியே
செறுகலியைச சிறிதுமறத தீாததுவிட்டான வாழியே
தெனனரஙகா செலவமுறறும திருததிவைததான வாழியே
மறையதனிறபொருளனைததும வாய்மொழிநதான்வாழியே
மாறனுரை செய்த தமிழமறை வளாத்தான் வாழியே
அறமிகு நறபெருமபூதூ ரவதரிததான வாழியே
அழகாரு மெதிராச ரடியிணைகள வாழியே.

நாள பாட்டு

சங்கர பாறகர யாதவ பாட்டப் பிரபாகரா தஙகளமதம்
சாய்வுறவாதியாமாயகுவரென்று சதுரமறைவாழநதிடுநாள்
வெங்கலி யிங்கினி வீறு நமக கிலையெனறு மிகததளா நாள
மேதினி நமசுமை யாறுமெனத துயாவிட்டு விளஙகிய நாள்
மங்கையராளி பராஙகுச முனனவா வாழவு முளைததிடுநாள
மன்னிய தெனனரங்காபுரி மாமலை மறறு முவநதிடு நாள
செஙகயல் வாவிகள சூழவயல நாளும சிறநத பெருமபூதூர்
சீமா னிளையாழவாா வநதருளிய நாள திருவாதிரை நாளே

மணவாளமாமுநிகள

இப்புவியி லரஙகேசாக கீடளித்தான வாழியே
எழில திருவாய மொழிபபிளளை யிணையடியோன வாழியே
ஐபபசியில திருமூலத தவதரித்தான வாழியே
அரவரசப பெருஞ்சோதி யநநத னெனறும வாழியே
எப்புவியும சீசைல மேததவநதோன வாழியே
ஏராரும எதிராச ரென வுதிததான வாழியே
முப்புரிநூல மணிவடம முககோல தரிததான் வாழியே
மூதறிவன மணவாளமாமுநிவன வாழியே

நாள் பாட்டு

செந்தமிழ வேதியர் சிநதைதெளிநது சிறந்துமகிழநதிடுநாள
சீருலகாரியர் செய்தருள நறகலை தேசுபொலிநதிடு நாள
மந்தமதிபபுவி மானிடாதங்களை வானிலுயாததிடு நாள்
மாசறு ஞானியர் சேரெதிராசாதம வாழவு முளைததிடுநாள்
கந்தமலாப்பொழில சூழகுருகாதிபா கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமாமேனி யரங்கநகர்க்கிறை கணகள் களிததிடு நாள்
அந்தமில சீர்மண வாளமுநிப்பர னவதாரம் செய்திடு நாள்
அழகுதிகழந்திடு மைப்பசியில திருமூலமதெனும் நாளே

ஆசாாயன வாழித்திருநாமம இருந்தால் சேவிப்பது.

மங்கள சுலோகங்கள

கோயில் — ரங்கநாதன்

லக்ஷ்மீசரணலாக்ஷாங்க ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே
க்ஷேமங்கராய ஸர்வேஷாம் ஸ்ரீரங்கேசாய மங்களம் (1)

திருமலை — திருவேங்கடமுடையான்

ஸ்ரிய காந்தாய கல்யாண நிதயே நிதயேர்த்திநாம்
ஸ்ரீவேங்கட நிவாசாய ஸ்ரீநிவாசாய மங்களம் (2)

பெருமாள் கோயில் — தேவராஜன்

அஸ்துஸ்ரீஸ்தந கஸ்தூரி வாஸநாவாஸிதோரஸே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரி நாதாய தேவராஜாய மங்களம் (3)

திருநாராயணபுரம் — சம்பத் குமாரர்

கமலாகுசகஸ்தூரீ கர்தமாங்கித வக்ஷஸே
யாதவாத்ரி நிவாஸாய ஸம்பத்புத்ராய மங்களம். (4)

எல்லாப் பெருமாள்களுக்கும் சேர்த்து

மங்களாஸாஸநபரை மதாசார்ய புரோகமை
ஸர்வைஸ்ச பூர்வைராசார்யை ஸத்க்ருதயாஸ்து மங்களம்

ஆண்டாள்

ஸ்ரீமத்யை விஷ்ணுசித்தார்ய மநோநந்தந ஹேதவே
நந்தநந்தந ஸுந்தர்யை கோதாயை நித்யமங்களம் (6

நம்மாழ்வார்

ஸ்ரீநகர்யாம் மஹாபுர்யாம் தாமரபர்ண்யுத்தரே தடே
ஸ்ரீதிந்த்ருணீ மூலதாம்நே சடகோபாய மங்களம், (7)

திருமங்கை மன்னன்

ஸ்ரீமதாலி ஸ்ரீநகரீநாதாய கலிவைரிணே
சதுஷ்கவி ப்ரதாநாய பரகாலாய மங்களம். (8)

எம்பெருமானார்

சேஷோவா சைந்ய நாதோவா ஸ்ரீபதிர்வேதி ஸாத்விகை.
விதர்கயாய மஹாப்ராஜ்ஞை யதிராஜாய மங்களம். (9)

மணவாள மாமுனிகள்

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு முநீந்த்ராய மஹாத்மநே
ஸ்ரீரங்கவாஸிநே பூயாத் நித்யஸ்ரீர் நித்யமங்களம். (10)

———

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அரும் பத விளக்கம்

பக்கம	வரி	அருமபதம்	விளக்கம்
29	31	சிததோபாயம்	சிததமாயுள்ள உபாய
33	18	ஸூக்ஷமாவஸதை	நுடபமான நிலை
,,	20	பரஹமகலப காலம்	பரஹமா தோனறியது முதல மறையும வரையுள்ள காலம
34	3	''கஸ்தவம''	''யார நீ?'' ''நீ க'' என இருபொருள உணடு
,,	12	ஆவிரபவித்து	தோனறி
35	10	பிரவாததகாகள்	வளாபபவாகள
36	5	சாக்ஷாதகரிதது	நேரே கணடு
,,	11	காதருதவம	செயலாறறுதல
38	22	திரயகபுணடரம	குறுககாக இடும நெறறிச சினனம
43	2	பழுதையில	வைககோலால திரிக்கப படட கயிறு
44	7	பாரமாாததிக தசை	இயறகை (உணமை) யான நிலை
,,	8	வயவகாரிக தசை	உலகியல (செயறகை) யான நிலை
63	7	வாாதகய	வயோதிக
,,	,,	ஆதயாதமிக	தனனைப பறறி வரும் துனபம
,,	,,	ஆதிபௌதிக	மறற பிராணிகளால் வரும துன்பம
,,	8	ஆதிதைவிகங்கள	தெயவங்களால வரும் துனபஙகள
67	17	ஆமுஷ்மிகம	பரலோக அநுபவம்
,,	18	ஐஹிகம	இவவுலக அநுபவம
68	7	ஆதிவாஹிகபுருஷர்	வரவேறறு வழிநடததும தேவர்
86	11	நயாசம	அாபபணம செயதல்
87	11	பிணடிதமான	சாரமான
100	17	காயிக வாசிக மானசிக கதி	சரீரததால வாக்கினல மனதினல அடைதல
124	16	சபர்யாசம	பூஜைககுரிய ஆசனம்
166	2	உபேக்ஷிததிருநதேரே	கைவ்டடிருநதேனே
170	14	நிஷடை	நிலை, உறுதி, ஸதிரம்

உ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நடையில உரையை வெளியிட்டால், தற்கால, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும, ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்திறகும பேருதவியாய இருககுமென்னும பல பகவதனபர்களின விருப்பததிற கிணஙக இபபணியை மேறகொணடுளளோம் இத்திட்டத்தின்படி இதுகாறும் பெரியாழவார் திருமொழி 473 பாசுரங்களுககும், திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி 173 பாசுரங்களுககும, பெருமாள திருமொழி, திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுசசி 160 பாசுரங்களுக்கும் உரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது விரைவில் திருவாய்மொழிக்கும, திருச்சநதவிருத்தம், நானமுகன, திருவந்தாதி, அமலநாதிபிரான கண்ணிநுண்சிறுததாமபு ஆகிய ப்ரபநதங்களுககும் உரை வெளியிட ஆவன செயதுள்ளோம்

பகவதன்பர்களின ஆதரவை எதிர்பாாக்கின்ரோம்

பலலாண்டுகளுக்குப பயன தரககூடிய மேற்கூறிய இரு திட்டங்களும நலல முறையில நிறைவேற்றத் தங்கள் மேலான ஆதரவையும் ஒததுழைபபையும எதிர்பாாககின்ரோம் சம்சாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட்டு, உண்டியே உடையே உறக்கமே கதியாகக் கொண்டுள்ள ஆனம கோடிகளின உஜ்ஜீவனத்திறகு பகவானின் கல்யாண குணங்களைப படிப்பதும, பாடுவதும் சிந்திபபதுமே பிறவிக் கடலிலிருநது பேரினபப் பயனை அடைவதற்கு ஏறற வழியாகும

இக பர வாழவிற்கும, ஆதமா கடைததேறுவதற்கும பகவத கைங்கர்யமே சிறநத சாதனமாகும் எனவே, வியாபார நோக்கமினறி பகவத கைஙகர்யமே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள மேறகூறிய இரு திட்டங்களில பங்கு கொண்டு நனகொடை அளிககுமாறு பகவதனபாகளைப் பணிவன்புடன கேட்டுக்கொள்கிரோம

இதுகாறும் இத்திட்டங்களில பங்கு கொண்டு நன்கொடை அனுப்பிவைக்காமல் இருப்பவாகளும ஓரளவு அனுபபியிருப்பவர்களும விரைவில் முழுத் தொகையையும அனுப்பிவைத்து, இவவரிய பகவத கைங்கரியத்தில் பங்கு கொண்டு ஆதரிக்குமாறு பணிவனபுடன் பராாத்திக்கினரோம் நமஸ்காரம்

அடியேன் — தாஸாநுதாஸன

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயண ராமாநுஜ தாஸன